புனந்திரன் தூது

1922

ஸ்ரீ. சிவ. பார்வதி
ஆச்சி
காரைக்குடி

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புளந்திரன் தூது.

இஃது

குயப்பேட்டை

வீ. இராஜுமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

பி. நா. சி. கடைகாரியம்

மு. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

சென்னை.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1922. [அணா—10.

ஆளப்பிறந்த அபிமனும்பட்டானே
அந்தாளர்தீர்த்த அரவானும்பட்டானே
தாமமுடியான கடோற்கஜனும்பட்டானே
ஆரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
என்றுமவனுரைத்து ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்மனஞ்சலித்து மறுமமாய்வீற்றிருந்தார்
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
போட்டசிறைமீட்க நாளாச்சுமன்னவரே
தூதுக்குபோவார் சொல்லுந்தருமரேநீர்

துரோபதைபிள்ளையை பெருமாள்வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

ஆரையனுப்புவோம் அடல்பெரியதூதுக்கு
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வார்தருமலிங்கம்
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயமணப்பூம்பந்தலிலே
வில்லோசைக்கொண்டு இளங்கொடியைமாலையிட்டோம்
வில்வளைத்துமாலையிட்ட மெல்லிதுரோபதையாள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போகவிடுவோம்
அந்தவுரைகேட்டு ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
இளம்பஞ்சபாண்டவர்கள் இணைபிரியாமன்னவர்கள்
ஐவரையும்போகவிட்டால் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்துவிடும்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தககபுகழுடைய தருமாதுகேட்டு

பெருமாள் நல்லரவானையும் வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

வீடெல்லாமாணிக்கம் வாசலெல்லாமாணிக்கம்
கட்டியுடைத்தால் கலந்தேறுமாணிக்கம்
மாணிக்ககூண்டுகட்டி வாசலிலேதானம்பண்ண
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போகவிடுவோம்
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
பாசத்திளவறையன் பள்ளிபழகையிலே
பாரதமோசிரதமோ என்றுன்படைத்தலைவன்
பெருமாளோபொரிமாவோ என்றுசொன்னான்புண்ணியனும்
சொல்லிபெருமாளும் தூதுரைக்கமாட்டான்காண்
எரிநாகங்கொண்டவனோடெதிராளமாட்டானே
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கபுகழுடைய தருமாதுகேட்டு
இனியாரைப்போகவிடுவேன் எழில்பெரியதூதுக்கே

புனக்திரன் தூது.

பெருமாள்மின்னொளியாள் பிள்ளையைவேண்டாமென்றுதடுக்கிறது.

தேசத்தில்மடையடைத்தால் செல்லேறப்போகுதென்று
பணத்தால்மடையடைத்தால் பாசிபிடிக்குமென்று
துட்டால்மடையடித்தால் தூதேறப்போகுதென்று
காசால்மடையடித்தால் களும்புபிடிக்குமென்று
சோத்தால்மடையடக்கும் சோழன்றிருமடந்தை
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாள்நாயகியாள்
மாலைக்குழலாளதன் மைந்தரைப்போகவித்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
சொற்றப்பூர்மன்னன் குறக்கோலங்கொண்டலவோ
சொற்றம்போரம்பலத்தே கூசாமல்போயிருந்து
கொச்சியங்கள்சொல்லி யுரைப்பார்களைவரையும்
ஏளிதங்கள்சொல்லி யுரைப்பார்களைவரையும்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கப்புகழுடைய தருமாதுகேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
இனியாரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
ஏழுகோடிசேனைக ளெல்லாமடிந்தார்கள்
ஒருகோடிபாலகர்கள் ஒக்கமடிந்தார்கள்
யாரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிமுகந்தளர்ந்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளேதுசொல்வார்

கிருஷ்ணமூர்த்தி புனக்திரனைத்தூதுக்கனுப்ப சம்மதித்தது.

மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
மதுரை-பன்பத்தறுகாதம் ஆளுகிறபாண்டியர்கள்
ஆறுயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லையென்று மன்னர்மனஞ்சலித்து
மாளுகிறோமென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மனோதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
மன்னன்விஜையன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜையன் கடலூர்ந்தமாதேவி
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டிதலைதுணித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பாவையிளங்கொடியாள் பயின்றெடுத்தாத்தினங்கள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போகவிடுவோம்
உத்தமியாள்பெற்றெடுத்த புத்திரனைப்போகவிடுவோம்

ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள் தானுரைக்க
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு

தருமர்வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
ஏழுவேலிமஞ்சள் எடுத்தந்தப்பாண்டியர்கள்
ஏழேரிதண்ணீரிலே எல்லாமுரைத்தவர்கள்
ஸ்ரீகாரங்கொண்டார்கள் சீருடையபுத்திரனை
மஞ்சனீர்கொண்டார்கள் மைந்தர்புனந்திரரை
மைந்தனுக்குமெந்தனுக்கும் பேசவழக்கில்லை
என்றுமவருரைத்து யிருக்கின்றவேளையிலே

புனந்திரன்வரலாறு அருச்சுனன் தருமருக்குக் கூறுதல்.

காண்டாபுரமெரித்த காளையதுகேட்டு
வில்லாளிபார்த்தன் விசையனெழுந்திருந்து
அண்ணனெதிரிலே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கூத்தனெனுஞ்சோலையிலே போயிருந்தேநானொருநாள்
வாழ்மதுரைப்பட்டணத்தில் போயிருந்தேன்நான்சிலநாள்
தொட்டுக்கொடுத்ததில்லை சுந்தரப்பெண்பாண்டியற்கு
எடுத்துக்கொடுத்ததில்லை எந்தனிடபுத்திரனை
மைந்தருக்குமெந்தனுக்கும் வழக்குண்டுஎம்பெருமாள்
வில்லாளிபார்த்தன் விசையனுரைக்கலுமே

தருமர் சம்மதித்தது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்சேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
தேகம்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உண்ணுதேபூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டிவிட்டு
சந்தோஷங்கொண்டாரே தருமர்பெருமாளும்
ஈரல்குளிர்ந்தார் இருவருமோடிவந்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளைப்பணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரடிபணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து வந்துமுன்னேநின்றார்கள்
எங்களையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்

தருமர்அல்லி அரசாணிக்கும் புலந்திரனுக்கும் ஓலையெழுதுகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தர்மரதுகேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணனுக்கு ஓலையெழுதுமென்றார்
தம்பிபுலந்திரற்கு சுருளோலையெழுதுமென்றார்
ஈரல்ப்பூந்தாரார் இருவருந்தான்கேட்டு
அருளருளுமென்னண்ணா அப்படிக்கேயாகுதென்று
தாளிபனையோலை வாரிதலைசேர்த்து
வெள்ளைப்பனையோலை விளிப்பிரண்டுந்தான்சீவி
பக்கமுஞ்சீர்வாரி பவளஞ்சிழப்பமிட்டு

செம்பொல்னெழுத்தாணி தேர்விசையர்கைப்பிடித்து
என்னவென்றுசொல்லி எழுதவென்றாரோலையிலே
தக்கப்புகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியும்
எங்குந்திரிந்தார்கள் எளப்பானகல்லிறடி
பருக்கல்லுறுத்த பனிவந்தலைமோத
ஓடும்பருக்கேனும் உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கனிந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தோம்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியாள்
தொங்கலெனும்பூமுடியாள் தூதுரைக்கவேணுமிப்போ
சுந்திரப்பூமுடியாள் இங்கேவரவேணுமென்று
ஓலையெழுதி சதுராய்க்குறியுமிட்டு
இராசாக்களோலைக்கு இரத்தினக்குறியுமிட்டு
மந்திரிமாரோலைக்கு மஞ்சட்குறியுமிட்டு
ஓலைச்சுருளெடுத்து செந்திரிக்கந்தான்போட்டு
காற்றிலேயும்வேகமுள்ள தூதுவரைத்தானழைத்து
ஓலைச்சுருளெடுத்து உததமர்கள்கைகொடுத்து
மதுரைவளநாட்டுக்கு மன்னவர்களேநீர்போய்
மடக்கோலைகட்டுவச்சி மன்னுதிரும்புமென்று
சுருளோலைகட்டுவெச்சி தூதர்திரும்புமென்றார்
தூதுவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
அருணருளுமெனையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து

தூதன்மதுரைக்கு ஓலைகொண்டு போகுதல்.

மடக்கோலைகட்டெடுத்து மன்னர்மடியில்வைத்து
சுருளோலைக்கட்டெடுத்து தூதர்மடியில்வைத்து
அத்திபுரமும் நடந்தார்அழகாக
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்விட்டார்
எல்லையதுதாண்டி இளந்தோப்புந்தான்தாண்டி
வைவையக்கரைதாண்டி வனமாய்வனந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம வெண்களாப்பூத்தவனம்
மதுரைதிசைநோக்கி வாறார்கள்தூதுவர்கள்
வாரவழிதனிலே என்னென்னவதிசயங்கள்
கொன்றைகள்பொன்காய்க்க வேங்கைகள்குட்டியீன
முத்துக்காய்காய்க்க பவளக்கொடிகனக்க
நீர்முத்துஞ்சால்களும் நின்றுநிழல்காக்க
நீரோடும்நீர்முதலை நின்றுவிளையாட
சேறுங்கழலுமங்கே சென்றுவிளையாட

வாழைபழுக்க கரும்புகொலைசாய
ஆலைப்பழுக்க அணிகள்விளையாட
கிள்ளைப்பழுக்க கிளிகள்விளையாட
மாலைவுதிர மலர்கள்சொரிந்துவிழ
சந்தனஆறு தளும்பிபெருகிவர
குங்குமஆறு குளம்பிபெறுகிவர
ஸ்ரீதேவியம்மன் உரைவாள்பலதுறையும்
திருவிளையாள் அம்மன் திருவாள்பலதுரையும்
சோலைமலர்கண்டார் சொக்கரிடபாதங்கண்டார்
சொக்கரிடபாதம் தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டான்
ஆனைமலைகண்டான் அம்மனிடபாதங்கண்டான்
அம்மனிடபாத மடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு அப்பால்நடக்கலுற்றான்

பொற்றாமரைச்சிறப்பு.

அல்லிப்பிறந்தாள் அவள்பிறந்தபொய்கைகண்டாள்
பூவில்பிறந்தாள் பிறந்ததொருபொய்கைகண்டான்
மலரிற்பிறந்தகாளும் அவளுதித்தபொய்கைகண்டான்
பொய்கைப்பதுமைகளை போனவனும்பார்த்திருந்தான்
படிக்குப்படிகளொரு பன்னிருகாதவழி
படியகலங்கொண்டதொரு பன்னூற்றைங்காதவழி
ஏறும்படிகளொரு எண்ணூறுகாதவழி
இறங்கும்படிகளொரு எண்ணூற்றைங்காதவழி
நாலுபடிகளின்மேல்.ஞானவிளக்கெரியும்
அஞ்சுபடிகளின்மேல் பஞ்சவர்ணம்போட்டிருக்கும்
எட்டுபடிகளின்மேல் இலிங்கம்புதைத்திருக்கும்
பத்துபடிகளின்மேல் பத்தினிமார்வோதிரிற்பார்
நட்டோடேதன்னகையுந் தாமரைப்பூங்காவுகளும்
கட்டுகழுத்திக் கடலாடும்பொய்கையது
புத்திரசந்தானங் கொடுக்குமந்தபொய்கையது
கைப்பெண்டுஸ்நானஞ்செய்தால் கைலாசஞ்சேர்க்கும்பொய்கை
அறிவில்லாஸ்நானம்பண்ணால் அரிவளக்கும்பொய்கையது
மலடிகள்ஸ்நானம்பண்ணால் மைந்தனளிக்கும்பொய்கை
கன்னிகழியாப்பெண்கள் கடுகெனவேஸ்நானம்பண்ணால்
கன்னிகழிந்திடுவார் காளைகளையீன்றிடுவார்
மைந்தர்களையீன்றிடுவார் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவார்
பிள்ளைகளையீன்றிடுவார் போதவளர்ந்திடுவார்
இப்படியாய்பதவிதரும் இயலானபொய்கைதனை
கண்டானேதூதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானேதூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
அப்பொய்கைதான்தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றார்
அரிதேசிபரிதேசி யாவர்வந்தாகின்றாலும்

இல்லையென்றுசொல்வார்கள் மெல்லியிடைபுண்ணியத்தால்
முத்துபவளம் மொண்டுவர்க்களிப்பார்
வச்சிரமாணிக்கம் வாரியவர்க்களிப்பார்
பிழைத்தேனென்றுபோவார்கள் பொற்கொடியாள்புண்ணியத்தால்
அப்போதுதூதுவனும் அந்தத்தெருதாண்டி
மற்றுமொருவீதியிலே வாரார்கள் தூதுவர்கள்
ஆனைகட்டிப்போர்படிப்பார் அல்லியிடராச்சியத்தில்
குதிரைகட்டிப்போர்படிப்பார் உத்தமியாள்சீமையிலே
கட்டுக்கலங்காணும் கதிருழக்குநெற்காணும்
அரிதாளறுத்துவர மறுதாள்பயிராகும்
அரிதாளின்கீழிருந்து ஐங்கலத்தேன்கூடுகட்டும்
கரும்புமினாரோங் கண்திறந்துமடைபாயும்
வாழைவடக்கினும் வாங்கருகுதெற்கினும்
தென்னைகிழக்கினும் தய்யபலாமேற்கினும்
இப்பெரியராச்சியத்தைக் கண்டானே தூதுவனும்
கண்டானே தூதுவனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாரானே தூதுவனும்
வேலைப்பழிக்கின்ற விலைமாதர்வீதிகளும்
சேலைவிலைமதிக்கும் சேணியர்கள்வீதிகளும்
யானைவிலைமதிக்கும் அரசர்கள்வீதிகளும்
சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்வீதிகளும்
குதிரைவிலைமதிக்கும் குச்சிலியர்வீதிகளும்
ஆட்டைவிலைமதிக்கும் உத்தமர்கள்வீதிகளும்
கொட்டியேபொன்னளக்கும் கோமுட்டிவீதிகளும்
தட்டிகொட்டிப்பணிசெய்யும் தட்டார்கள்வீதிகளும்
செட்டாய்ச்சரக்குவிற்கும் செட்டியார்கள்வீதிகளும்
வில்பிடித்துலாவுகிற வேந்தர்கள்வீதிகளும்
மல்போருதான்செய்யும் மன்னர்கள்வீதிகளும்
வேதமுறைதவறா வேதியர்கள்வீதிகளும்
நீதிமுறைதவறா நெறிமன்னர்வீதிகளும்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றொருவீதியிலே
மற்றொருவீதியிலே வாரானே தூதுவனும்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அல்லியுடவாசலுக்கு வாரானே தூதுவனும்
அரசிலையுந்தோரணமும் காக்குந்தலைவாசலிலே
அல்லிகொடிகட்டி யார்க்குந்தலைவாசல்
நந்தமபணிகள்செய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மங்கபபணிகள்செய்யும் மின்னனையாள்வாசலிலே
கண்டானே தூதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்

பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
தூதுவனுமப்போது துருசாகத்தானடந்து
ஓடமலர்க்கண்ணுளும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்து
கோசவளநாடான் கொலுவுக்குமுன்னே வந்தான்

புனந்திரன் கொலுச்சபை தூதன்காண்கிறது.

ஐயன் றிருக்கொலுவி லமரர்கொலுவிருந்தார்
செம்பொன்முடி தரித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணரங்கிருந்தார்
இரத்தினமுடி தரித்த ராசாக்களங்கிருந்தார்
முத்துமுடி தரித்த முடிமன்னரங்கிருந்தார்
வயிரமுடி தரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
கட்டிபிடிமன்னர் இளவரையரங்கிருந்தார்
போட்டசட்டை வாங்காத போர்மன்னரங்கிருந்தார்
இட்டசட்டைவாங்காத பிடிமன்னரங்கிருந்தார்
ஆறுயிரவரும் அணிதிரளாரங்கிருந்தார்
பொன்னுமலைநாடாளும் போரெழுதியங்கிருந்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியரும்
நடுவேகொலுவிருந்தான் ஞாயிருதித்தாற்போல்
அப்போது தூதுவரும் ஆறுலழகுமனனர்
போசவளநான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
மடக்கோலைகட்டுவச்சி மன்னர்வணங்கிநின்றார்
சுருளோலைகட்டுவச்சி தூதர்வணங்கிநின்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
அண்ணாந்துபார்த்து அறையர்திருமுகத்தை
ஆராடா தூதுவரே யெங்கிருந்துவந்தீர்கள்
எந்தவூரெந்தநாடு யெனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது தூதுவர்கள் அடிவணங்கியே துசொல்வார்
இந்நாட்டானல்லகாண் இத்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுஞ்சூழ திறைவணங்கவந்தவன்காண்
அத்திபுரமாளும் ஐயமார்தூதுவன்நான்
உங்கள்-ஐயமார்தானனுப்ப அடிவணங்கவந்தேன்காண்
ஐயமார்தூதென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
ஐயமார்தூதனென்ன அஞ்சிப்பயந்தவனும்
ஐவருடன்பாதம் அடிநோக்கிதெண்டனிட்டு
அடுத்துமவன்தெண்டனிட்டு யெடுத்தான்சுருளோலை

புனந்திரன் ஓலைவாசிக்கிறது.

மடக்கோலைதானெடுத்து மன்னவனுந்தான்விரித்து
சுருளோலைதானவிழ்த்து துரிதமுடன்வாசிக்க
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தானுத்தமனும்
ஓலையின்வாசகத்தை யுத்தமனும்பார்க்கவுமே

சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
அடித்தான்தலைமேலே கடகங்கழன்றுவிழ
மோதிரக்கையாலே முகத்திலறைந்துகொண்டான்
மணிக்கடகக்கையாலே மார்மேலறைந்துகொண்டான்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விழுந்துபுரண்டழுதாள்
தாமமுடியான் தரைமேல்புரண்டழுதான்
மாலைமுடியானும் மண்மேல்புரண்டழுதான்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அங்கிருக்குந் தூதுவர்கள் அவசரமாயோடி
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தானிருக்கும்
மண்டபமேதேடியல்லோ மன்னவர்கள்வாரார்கள்
ஆரண்மனை யேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி

அல்லியைக்காண்கிறது.

தொடைமலர்க்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்ப்புகுந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
அல்லியெதிரேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுதூதுவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து
நீ யாருடையதூதர் அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையநற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேவுன்பணிதான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியகூறுமென்றாள்
உத்தமர்களைவர் உத்தாரந்தானனுப்ப
அனுப்பியவோலைதன்னை அலைதாரன்தான்பார்த்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தானுத்தமனும்
தம்பியிறந்தானென்று தனித்துப்புலம்புகிறார்
வேல்பொருதுங்கண்ணான் விழித்துபுலம்புகிறான்
அந்தவிசேஷ மதுசொல்லவந்தோமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு

அல்லிபுனந்திரனைக்காண கொலுவுக்குவருகிறது.

சமட்டாமுடிகழட்டி காரிழைமார்கைகொடுத்து
வீரமுடிகழட்டி மெல்லியர்கள்கைகொடுத்து
மகுடமுடிகழட்டி மங்கையர்கள்கைகொடுத்து
அங்கிஇஜாரு அழகாகத்தான்களைந்து
பாவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தவாழ்மாரி அலரத்தலைசொருகி
பல்லக்கிலேறாமல் பாண்டிப்பெருமாளுந்
தண்டிகையிலேறாமல் தாரார்குழலாளும்
கால்நடையாய்த்தானே கடுகவழிநடந்து

காத்தாடிபோலே கடுகவழிநடந்து
எட்டடியும்ஓரடியாம் இட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
பேடைமயில்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசலநாடாள் கொலுவுக்குமுன்னே வந்தாள்
பிள்ளைபுலந்திரற்கு பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்

அல்லி புலந்திரற்கு சொல்லுகிறது.

தருமர்வலுவிழந்தீர் தம்பிமார்தோளிழந்தீர்
வீமர்வலுவெழுந்தீர் விசயனார்தோளிழந்தீர்
உட்பிட்டவாளை உறையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர்நீயுமிப்போ தம்பிபுலந்திரரே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஐயாவேஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
ஆனந்தமார்பனை அணைத்துமடியில்வைத்து
மாலைமுடியானை மடிமேலேகொண்டுசென்று
கொற்றவனார்கோபந் தணிப்படுத்திகொண்டவளும்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டிருந்து.
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
ஆறுபிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியரும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னவர்வோடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
காடாண்டபஞ்சவர்கள் நாடாளவந்தார்கள்
சுந்தரப்பஞ்சவர்கள் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஐயாவேஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
இப்படிக்கேசொல்லி யிருந்தார்களபாண்டியர்கள்
பிரவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமும்
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமியாள்கைபிடித்து
பவளசேனைமந்திரியை பட்டோலைவாசியென்றாள்
பவளசேனைதானவாங்கி பட்டோலைதானவிரித்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தாளுத்தமியும்
வாசித்தவாசகத்தை கேட்டந்தமெல்லியரும்

அல்லியரசாணி புலந்திரனுக்குக்கோபித்து
வார்த்தையுரைக்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கதிக்குதிமண்டி கண்கள்நெருப்பாக
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாய்பனல்பறந்து
பக்கச்சதைததுடிக்கப் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
போபோபுலந்திரரே போகவிட்டேன்தூதுக்கு
முன்னையும்பூசல் முடிந்துமிருக்குதே
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டமிருக்கிறானே
இப்பவும்பூசல் எழுப்புகிறார்பஞ்சவர்கள்

கொல்லநிற்பார்பஞ்சவர்கள் கூட்டியிருப்பார்கள்
சிம்மாகெட்டி சுமப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
கடலைக்கரைக்குந் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
போபோபுனந்திரரே போகவிட்டேன் தூதுக்கென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன்மறுத்துச்சொல்லுகிறது.

ஐவரைபற்கும் ஆழிவுசக்தாற்கும்
அவர்க்கேதெரியாதே வுனக்கேதெரியுமோ
போகவிடைதாருமென்றான போரஞ்சா புத்திரனும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சோரவளநங்கை சுபத்திரையைப்போலேனான்
சடையாய்சடைவிரித்து சன்னாசிவேடங்கொண்டு
பிலாக்கணஞ்சொல்லி யழமாட்டேன்புண்ணியனே
ஒப்பாரிசொல்லி யழமாட்டேன்வுத்தமனே
போபோபுனந்திரரே போகவிட்டேன் தூதுக்கென்றான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
என்னென்னசொன்னாலும் இனிகேளீர் என்னாச்சி
போகவிடைதாருமென்றார் போர்விஜயன்புத்திரனும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
நல்லதனத்திலே சொன்னாலுங்கேளானே
சொன்னாலுங்கேளானே சுந்திரப்பூமுடியன்
கடுத்தமொழியாக காளையற்குநாமுரைத்தால்
அப்போதுநிற்கானே ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பொற்கொடியாளல்லியரும் புத்திரற்குஏதுசொல்வாள்
ஆருடையபுத்திரனும் என்றாளே அல்லியரும்
என்றுசொன்னவார்த்தையை இந்திரருந்தான்கேட்டு
இவ்வுலகந்தானறியும் எம்பெருமாள்தானறிவார்
மண்டலங்கள்தானறிய மன்னவர்கள்தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கருந்தாமறிவார்
ஆனைமலையுடைய அம்மனுந்தானறிவாள்
வளிஞ்சிவளைத்த காளையுடபுத்திரன்யான்
எட்டாதனில்வளைத்த விஜயனுடபுத்திரன்யான்
என்றுமவனுரைக்க யேதுசொல்வானல்லியற்கு
பொழுதுமேதானாச்சு போகவிடைதாருமென்றான்
போகவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
விடைதாரும்ஆச்சியென்று வேந்தனுந்தெண்டனிட்டான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
அந்திருக்குந்தாதிகளி லதிலொருத்திதானழைத்து
பொன்னுமல்லநாடாரு மணவாளைவக்கூப்பிடென்றாள்

தாதிகள்பொன்னுமலைகாடானைக் கூப்பிடுகிறது.

அருளாருளுமென்னாச்சி யிப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுலுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலர்மகிழக்கண்டுபோல்
எனுமிச்சப்பூப்பட்டு நன்றாய்வரிந்துடுத்தி
போராளவள்தாதி பொன்னையரணமின்ன
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
மாநகரமாளும் மகராஜன்மாளிசென்றாள்
பொன்னுமலைகாடானும் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
அண்ணற்கெதிரில்வந்து அடிவணக்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
பொன்னுமலைகாடானும் அண்ணாவுக்தான்பார்த்து
நீ-யார்பெண்ணேதாதி யறியவுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல வடிவேன்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையனற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேவுன்பணிதான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தாதியென்றாள்
பொன்னுமலைகாடானு அண்ணாவுக்தான்கேட்டு
நீயிங்கேவந்த தெனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
உம்மையழைத்துவர கட்டளைகளிட்டார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்
பொன்னுமலைகாடானும் அண்ணாவுக்தானகேட்டு
இந்நேரமங்கே யிருந்துநான்வந்தேனே
நானறியாக்காரியங்கள் உண்டோடிநாயகமே
ஏதுவகையா யென்னைவரவழைத்தார்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளும் தாதியவளேதுசொல்வாள்
இராஜாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
தல்திரியர்காரியங்கள் சுறுமம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகாரியங்கள் மறுமம்வெளிப்படுமோ
என்னமோயேதோ வெனக்கொன்றுந்தெரியாது

பொன்னுமலைகாடான் அல்லிகொலுவுக்குவருகிறது.

பொன்னுமலைகாடானும் அண்ணாவெழுந்திருந்து
முத்துமெரிவடியைத் தொட்டுமிதித்து
அரண்மனைபெழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி

தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிவிட்டு அரண்மனையினுட்புகுந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமான்முன்னேவந்து
ஏதுவகையா யென்னைவரவழைத்தீர்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வார்
அண்ணாவேவீரரேளும் அடியேனொருவார்த்தை
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரனார்வீரியனும்
இவரையுங்காணுதற்கு ஆணழகன்போகவென்றான்
ஆலாலமுள்ளவனே ஆற்றிலேஆதரித்து
காவடிதன்ஜலத்தில் கைகழுவிநீர்குடித்து
காவலனார்வீரியனை கண்ணுண்டாப்பாருமென்றாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுந்தான்கேட்டு
அருளாருளுமென்னுச்சி அப்படியேயாகுதென்று
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
இனிவாருந்தம்பியென்று யிருவருமெழுந்திருந்து
அத்தமுஞ்சத்தமும் அழைக்காதேஆணழகன்
தாமழேடியான் தனித்தாவடமசைய
சாத்தியபூணூலும் தனித்தாவடமசைய
வில்லுங்கைமார்பன் யணிகலமுங்கூட்டாதே
யானையுஞ்சேனையும் யணிகலமுங்கூட்டாதே
இருவருக்தாளெழுந்து நடந்தார்துரிதமுடன்

புனந்திரன் தாமரைக்காணுகிறது.

வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
குருட்சேத்திரபூமி குருபூமிதேசம்வந்தான்
நூலருடகாவலிலே ஆணழகன்போய்புகுந்தான்
தாரார்புகழுடைய தருமருக்கெதிரேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
தர்மராசிர்வாதம் தார்வேந்தன்சுத்திபண்ணி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அடிவணங்கிநிற்கையிலே
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனுங் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்தீரோ சுந்தரப்பூமுடியே

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வந்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்த தூண்போலக் கலங்கா தரசாள்வீர்
முன்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பின்னைப்பெறுவீர் பெறுமான்முடிபெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
பெண்களைக்கொள்ளுவீர் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
மாதர்களைப்பெற்றிடுவீர் மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
ஆலிலைபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புனந்திரன் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் காணுகிறது.

ஏழுலகையாளுகின்ற வெம்பெருமாள்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுதுலக்கி பன்னீரால்சுத்திசெய்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
மாமனார்பாதம் வணங்கிநின்றான் மன்னவனும்
அம்மான்தன்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
ஏழுலகையாளுகிற வெம்பெருமான்மனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்தீரோ சுந்தரப்பூமுடியே
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வந்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய் எம்பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பெருண்டாய்வாழ்ந்திடுவாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
ஆலிலைபோல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்தழைத்து முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
ஆயர்திருக்குழ . . தில் அணிந்தபதக்கமது

திருமார்பிலிட்டதொரு திருப்பதக்கந்தான்வாங்கி
ஆனந்தமார்பனுக்கு அழகுபடசாத்தினர்
தூதுரைக்கப்போமிடத்தில் சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
ஒன்றுக்குபத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாம்
பத்துக்குநூறு பழுதில்லாமலுரைத்த
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைக்குன்றாமல்
சொல்லுதவறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
சொல்லுக்குசொல்லுரைத்து வாருமையாசுந்தரமே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்து
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புனந்திரன் வீமனைக்காணுகிறது.

வெற்றிமதயானை வீமர்க்கருகில்வந்து
எழானைபலமுடைய இயல்வீமர்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பாதமதுதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலலம்பவந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
நாற்காலலம்பவந்து நமஸ்பரித்துத்தெண்டனிட்டு
வெற்றிமதயானை வீமரவர்பார்த்து
[illegible]துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
நீர்ப்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீராசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுகாலரசாள்வாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றுகளத்திலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனமாரவாழ்த்தினர்
தூதுரைக்கப்போமிடத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
சகுனிதலையைத் தவிடுபொடியாக்கி
அம்பலங்கள்தோறும் இடித்துதவிடாக்கி
ஆலந்தரணைத்தோறும் அடங்கலுமகீபிடித்து
ஒன்றுக்கும்பத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாம்
சொல்லுவழுவாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுன்றாமல்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்

விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்

புனந்திரன் அருச்சுனனைக்காணுதல்.

காண்டாபுரமெரித்த காளையற்கெதிரில்வந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
காண்டாபுரமெரித்த காளையவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வார்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போல வெகுகாலமரசாள்வாய்
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெருவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குபோய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டமாண்டிடுவாய்
கன்னிகளைக்கொண்டிடுவாய் காளைகளையீன்றிடுவாய்
புத்திரரைப்பெற்றிடுவாய் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெறுவாய் பிரபலமாய்வாழ்ந்திடுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கங்களெல்லாம் பரிவாகத்தான்தடவி
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
சரல்புகுந்தார் இருவாருகில்வந்து

புனந்திரன் நகுலசகாதேவரைக் காணுகிறது.

பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூன்றுகால்தெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்தீரோ சுந்தரபூமுடியே

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருத்திப்பீர்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போல வெகுநாளரசாள்வாய்
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தாரமுடிபெறுவாய்
பின்னைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றுகளரியிலே வீரபட்டங்கொண்டிடுவாய்
எதிர்த்தவரைச்சங்கரித்து எல்லையரசாள்வாய்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
தூதுரைக்கப்போமிடத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
சரல்ப்பூந்தாரானை எழுதினான்சித்திரத்தில்
அபிமன்னராசாவை அங்கேயெழுதிவைத்து
செத்தவன்பிள்ளையென்று சற்றுநினையாமல்
இறந்தவன்பிள்ளையென்று எண்ணியவன்பாராமல்
அம்பலவாசலிலே அங்கேபடமெழுதி
அம்பலந்தானறிய அங்கேயவன்கட்டிவைத்தான்
தம்பியைக்கண்டுநீ தற்சோர்ந்துநில்லாதே
உடப்பிறப்பைக்கண்டுநீ உற்றவுயிர்சோராதே
கொம்பனையாள்பாடிசென்று கூடிவிளையாடாதே
மைந்தரைக்கண்டுநீ மகிழ்ந்துவிளையாடாதே
பிள்ளையைக்கண்டுநீ பித்தம்பிடியாதே
சொல்லுதவறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுன்றாமல்
தூதுரைக்கநீருமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்திவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
இவருடைத்தாரம் ஆணழகன்பெற்றுக்கொண்டு
தென்னமுடியானுந் தினைச்சிமாளிசென்றான்

புலந்திரன் சுபத்திரையைகாணுகிறது.

சேசரவனங்கனை சுபத்திரையாள்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்துபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு

மாதாவின்பாதம் மலர்தூவி தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுசுபத்திரையும்
நீர்கொடுத்தகண்கள்ரெண்டும் நீர்கிகர்விழியும்
கண்ணீர்கலங்கிடவே கட்டமுகிமேந்துசொல்வாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வந்திருப்பீருந்திருப்பீர்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீராசைவாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்க அரசாள்வாய்
என்னைப்பெறுவாய் யெதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
எதிரியைவென்றிடுவாய் யெல்லையரசாண்டிடுவாய்
மாற்றானைவென்றிடுவாய் மண்டலத்தையாண்டிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பின்னைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காண்யென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மடிமேலேகொண்டிருந்தி
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
உன்னோடேகூட விளையாடுகிறேனென்றிருந்தேன்
பொன்னுலகநாட்டுக்கு போனசெய்திநானறியேன்
இவ்வுலகைவிட்டு எழுந்துநடந்துவிட்டான்
பஞ்சவர்கள்என்மேல் பகைமுடித்தார்கண்டீரோ
பாரளந்தாரென்மேல் பகைமுடித்தார்கண்டீரே
என்றுசொல்லிமங்கையரும் இருகண்ணால்முத்துதித்தாள்
முத்துப்போல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
பவளம்போல்கண்ணீரை பக்கமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரும்தான்பார்த்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்டுயிலால்தான்துடைத்து
மாதாவருந்துவது மன்னன்மனங்கொள்ளாமல்
இருக்கிறார்அபிமருஞ் செத்தார்புனந்திரரும்
உத்தரமேசெய்வதற்கு உவபுத்திரனிங்குவந்தேன்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சிநீ ஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடுந் தேனமொழியேதேறிவிடும்
அப்போதுசுபத்திரையாள் ஆரணங்கும்பதுசொல்வாள்
ஐயோபுனந்திரரே அறிவுள்ளகண்மணியே
பொன்னுமணியே புனந்திராசாவே
கட்டிமணியே கலிங்கத்துராசாவே
காலனுமன்றியிலே கனகதண்டிபென்றீரோ
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாமல்
வாழ்விசையன்சீமானே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்

மைந்தர்புனைந்திரரே வந்தவகையேது
வளநாடிப்புத்திரரே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
அல்லியுடசீர்மகனே அறியவுரையுமென்றாள்
போராஞ்சாமன்னர் புனைந்திரரேதுசொல்வார்
பெற்றபெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
துவரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் விலாடபுரம்வந்தமர்ந்து
என்னைவரவழைத்தார் பெண்ணைபெற்றராசாக்கள்
போப்பாரப்பார் பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெரும்புலிகள்
தோரணையானையாய் தூதுரைக்கப்போரேனென்றான்
துர்நீலம்கண்ணனே தூதுரைக்கப்போரேனென்றான்
சோரவளங்கை சுபத்திரையாள் தான்கேட்டு
கதும்பிக்கதும்பிக் கண்கள்ளறியபார்ந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பதியாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
முன்னேயும்பூசல் முடிக்குதுமிருக்குதே
இப்பவும்பூசை யெழும்புவார்பஞ்சவர்கள்
சொக்கவினைப்பார்பஞ்சவர்கள் கூடியிருப்பார்பஞ்சவர்கள்
சிம்மாசிகட்டி அடைப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
சடைகளைக்குத் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
துவருடன்சேதி யறியானோயல்லியரும்
வையகத்தையாண்டமவள் மதிகுலைந்துபோனாளே
இப்போதும்பிள்ளையைத்தான் பக்கல்வரவிட்டாளே
மைத்தான்படைநடுவில் மைந்தரைப்போகவிட்டாள்
போபோபுனைந்திரரே போகவிடேன் தூதுக்கென்றாள்
அப்போபுனைந்திரனும் ஆச்சிபற்குயேதுசொல்வார்
துவரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்மன்னராசாக்கள்
நீயும்விடைதாருமென்றான் வித்திலம்பூமுடியான்
சோரவளங்கை சுபத்திரையுந்தானெழுந்து

சுபத்திரை புனைந்திரனுக்குபிரார்த்தனைசெய்கிறது.

மண்ணளந்தான்பாதமது நோக்கிமனதிலெண்ணி
அதுபதுமுழச்சல்லா ஆரணக்குதானெடுத்து
மஞ்சள் துணிநனைத்து மங்கையவள்தானெடுத்து
ஆயிரம்பொன்னெடுத்து அடவுடனேதான்முடித்து
சோலைமலருடைய சொக்கரைதானினைத்து
ஆனைமலையுடைய அம்மனையுந்தானினைத்து
செங்கல்லனும்பூமுடியான் தூதுரைத்துமீண்டாக்கால்
தண்டிவருமபொன்னையெல்லாம் சரிகைக் நடத்துடனே

கொண்டுவந்துகொட்டுவேன் கோபுரவாசலண்டை
மாத்தான்படைநடுவில் மைந்தர்புனந்திரனை
கண்ணுடையாய்பாருமென்று கர்த்தனைகைதொழுதாள்
மைந்தனைக்காருமென்று மங்கையருங்கைதொழுது
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போகவிடைகொடுத்தாள்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்

புனந்திரன் துரோபதையைக்காணுகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தேடிவாரான்
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்தாதியவள்
ஓட்டம்பெருநடையும் ஓடிவந்துஉட்புகுந்து
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்முன்னேவந்தாள்
ஆட்டமுங்கூத்தொளிவும் ஆரணங்குபார்த்திருந்தாள்
நட்டுமுட்டுசாலே நாட்டியங்கள்பார்த்திருந்தாள்
தாமக்குழலாளும் தாதிவந்துதெண்டனிட்டாள்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
இன்னாட்டாநல்லகாண் இத்திசையாநல்லகாண்
தென்னாடுஞ்சூழத் திசைவணங்கிவந்தவன்காண்
வைகைவளநாட்டில் பெற்றெடுத்தபுத்திரனகாண்
வாழ்பாண்டிநாட்டாள் பயன்றெடுத்தகண்மணிகாண்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
உன்பிள்ளைவருகுதென்று பின்னொருக்கால்தெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்வருகுதென்று மறுத்தொருக்கால்தெண்டனிட்டாள்
தோழுவடிவழகி துரோபதையாள்தான்கேட்டு
மைந்தர்வருகுதென்ன மாதுமனங்குளிர்ந்து
பிள்ளைவருகுதென்ன பூவைமனமகிழ்ந்து
ஆட்டமுங்கூத்துகளும் அமருமென்றுகையமர்த்தி
நட்டுமுட்டுசாலையை நாளையென்றுகையமர்த்தி
அடிசிலம்பும்பாடகமும் ஆர்க்கக்குதித்திறங்கி
பூஞ்சிலம்பும்பாடகமும் பொங்கக்குதித்திறங்கி
கூடவேசோதிமின்ன கொம்பேரிடையாளும்
மற்றுமொருவாதினத்தில் மாதரவள்வீற்றிருந்தாள்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்து
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்தானிருக்கும்
ஆதினத்தின்முன்னேவந்தான் அல்லித்திருமகனும்
பூவும்புதுமருநம் பொன்னருகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டாள்

தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இப்பாலரயாளவே யெங்கள்சிகாமணியே
அல்லித்திருமகனே ஆனந்தவாழ்மார்பா
வருகவருகயென் வள்ளலேவருகவென்ருள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்ருள்
குடிகாரகொற்றவனே கொண்டுவருகவென்ருள்
அங்கத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
சப்பனுஞ்சோங்கும் கரைதுறையமுள்ளவனே
முத்துப்படுந்துறையும் முழுதிலுங்கொண்டவனே
பவளப்படுந்துறையும் பத்துலட்சமுள்ளவனே
வையைவளநாட்டை வாழ்விக்கவந்தவனே
வாழ்மதுரைராச்சியத்தை ஆளவந்தரத்தினமே
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமையே
ஆனந்தவாழ்மார்பா அல்லித்திருமகனே
மருடனை அல்லியற்கு மனதானபுத்திரரே
கண்ணான கண்மணியே கட்டழகன்சீர்மகனே
பொன்னுன பொற்குடமே புனந்திராசாவே
பொன்னுரெண்டுஞ்சித்தடியை பூவிரண்டும்கண்ணிலொத்தி
தங்கத்தால்சித்தடியைத் தார்குழலாள்கண்ணிலொத்தி
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
இந்திரனைத்தூக்கி எடுத்துமடியில்வைத்தாள்
அப்போபுனந்திரனார் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து மாதாவின் முன்னேவந்து
மாதாவின்சீர்பாதம் வணங்கினன்மன்னவனும்
சாண்கிறேனச்சியென்று கால்மேல்முடிசாய்த்தான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீரசையாண்டிடுவாய்
நற்பதித்ததூண்போல கலங்காதராசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே விளங்காதராசாள்வாய்
எச்சினைப்பெருவாய் எதிர்த்தார்முடிபெருவாய்
பிள்ளைப்பெருவாய் பெருமாள்பதம்பெருவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வெண்றகளறியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவாய்
எதிரிகளைச்சங்கரித்து யெல்லையரசாண்டிடுவாய்
மாற்றானைசங்கரித்து வையகத்தையாண்டிடுவாய்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளையீன்றிடுவாய்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய்

மங்கைகளைமாலையிட்டு மைந்தர்களைபெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்கள்
மைந்தரைகொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
புத்திரரைகொஞ்சி யெடுத்துமடியில்வைத்து
காலாருமன்றியிலே சனகதண்டியன்றியிலே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாமல்
என்வாழ்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகையேது
ஏதுவகையாக யிங்கேவந்தீர்சொல்லுமென்றார்
அப்போபுனந்திரரும் ஆச்சியருக்கேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பெற்றபெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
ஐவரையரும் ஆழிவுயர்ந்தாரும்
பேரப்பாரப்பார் பெரியப்பருடையவரும்
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெரும்புலிகள்
தோரணயானையாய் தூதுரைக்கப்போறேனென்றான்
துங்நீலங்கண்ணனும் தூதுரைக்கப்போறேனென்றான்
தோராவடிவழகி துரோபதைபுந்தான்கேட்டு
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாவும்யேதுசொல்வாள்
மாபாவிவாசலுக்கு மன்னவரேபோரீரோ
அரும்பாவிவாசலுக்கு ஐயாநீர்போறீரோ
பெரும்பாவிவாசலுக்கு புத்திரரேபோரீரோ
தூதுரைக்கப்போமிடத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
பாசத்திளவரையார படைகூட்டந்தன்னுடனே
யானையின்மேல்நீயேறி அவ்வீதிபோம்போது
கச்சாயம்வேண்டிக் களையாகிவந்தாலும்
கர்சாயந்தீண்டாதே கண்ணிலாமாளிகையில்
தண்ணீர்களையாகி தாகமெடுத்தாலும்
தாகந்தணியாதே தனஞ்செயனார்மாளிகையில்
வெற்றிலைவேண்டி விருப்பதுகொண்டாலும்
வெற்றிலைகொள்ளாதே வேந்தர்கடைத்தெருவில்
சுண்ணாம்புகொள்ளாதே சூதுள்ளவாசலிலே
அடைக்காயுங்கஞ்சிடுவார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
அடைக்காய்தீண்டாதே ஆணழகன் அம்பலத்தில்
வாசனைகொண்டுவந்து வகையாயெடுக்கவென்பார்
வாசனைகள்தீண்டாதே வலுவாயன் அம்பலத்தில்
பொய்யாதினமிடுவார் பொற்கைவளபாண்டியரே
ஆகினஞ்சென்றோதே ஆனந்தவாழ்மார்பா
கட்டுங்கயிறும் கயிறுகளத்தனையும்

இருந்தாருமென்று எடுத்து அவள் கைகொடுத்து
கன்னியாள் பெற்றெடுத்த கபடன் துரியோதனன்
கொலுமுகவாசலிலே கோடிபலவுரைப்பார்
சிம்மாதனக்கொலுவில் சேனையெடுத்துரைப்பார்
உன்னையவன் கண்டாலும் ஒருகோடியெடுத்துரைப்பான்
சொல்லுக்குச்சொல்லுரையுஞ் சுந்திரப்பூமுடியே
நூறுக்குத்தூறுரையுந் துங்கநீலங்கண்ணனே
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூறுக்காயிரம்
சொல்லுவழுவாமல் சொற்சிலம்புசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைக்குன்றாமல்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்திரப்பூமுடியே
சிந்தைகவலையற்றுத் திரும்புமையா சுந்திரரே
மனதில்பயம்நீங்கி மன்னவரேபோய்வாரும்
என்றுமவளுரைத்தாள் ஏலப்பசுங்கிளியாள்
போருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்கேட்டு
அப்படிக்கேபோகுமென்று ஆச்சிசரணமென்றான்
போய்வாரேன் ஆச்சியென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தானெழுந்து
அமுதுண்ணவாருமையா வென்றுமவளெழுந்து
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை யாரணங்குமுட்புகுந்து
செம்பொன்முக்கால்நிறுத்தி செம்பொன் தளிகையிட்டாள்
புலிமுக்கால்தானிறுத்திப் பொன்னால்தடுக்குமிட்டாள்
வாழையிலைபோட்டு மணிச்செம்பில்நீர்தெளித்து
தும்பைமலர்போல போசனமுந்தான்சொரிந்தாள்
தாளிதமும்பச்சடியுந் தன்னில்வகைக்கறியும்
கூட்டுக்கறியில் கொழும்புவகைக்கறியும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போலசிறுபருப்பும்
ஆயிரத்தெட்டு அருங்கறியும்போசனமும்
சுத்திக்கறியைவைத்துப் புத்துருக்குநெய்வார்த்தாள்
வாருமையாசங்கமரே வந்து துகொள்ளுமென்றாள்
அப்போபுனந்திரனும் ஆச்சியருக்கேதுசொல்வான்
தம்பியைநான்கொடுத்து தற்சோர்ந்துநிற்கையிலே
உடற்பிறப்பைநான்கொடுத்து உத்தஉயிர்சோர்கையிலே
தெய்வமிர்தமுண்டாலும் நிற்குமோபொங்கியிலே
பாலடிசிலுண்டாலும் நிற்குமோபொங்கியிலே
வேண்டாங்காண் ஆச்சியென்று வன்னமுடிசாய்த்தான்
ஆழிதடக்கையால் அழுத்தியவன்வீற்றிருந்தான்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே

போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி.

புனந்திரன் அல்லியரசாணியைக்காணுகிறது.

அவ்வீதியாக அழகாகத்தாண்டித்தானே
பொன்னுமலைநாடானும் அண்ணாவுந்தான்கூட
இருவருமாக யிசைந்து வழிநடந்தார்
குருட்சேத்திரப்பூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் வந்தாரிருவருமாய்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளண்டைவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்புமேலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
மாதாவின் பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதனயனைக் கண்டந்த அல்லியரும்
வாழ்வாய்வ ந்திலோய் வர்த்திப்பாயுத்திருப்பாய்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளாய்வாழ்ந்திடுவாய்
என்னைப்பெருவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
மாற்றானைக்கொன்றிடுவாய் வையகத்தையாண்டிடுவாய்
சினத்தவர்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவாய்
பகைத்தவர்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் போதவேவாழ்ந்திடுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்று மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனதாரவாழ்த்தினாள்
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகர்ந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
போய்வந்தகாரியத்தை கேட்கலுற்றாருத்தமியும்
அப்பாபுனந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே

அருச்சுனனர்பெற்றெடுத்த ஆனந்தவாழ்மார்பன்
புண்ணியத்தால்வந்துதித்த பிள்ளைபுனந்திரனே.
சொக்கருளாலே துலங்கவந்தகண்மணியே
காலாளுமில்லாதே கனகதண்டியில்லாதே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாதே
வாள்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகைகளெல்லாம்
மைந்தர்புனந்திரரே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
ஒன்றுங்குறையாமல் வுத்தமனேசொல்லுமென்றாள்
போய்வந்தகாரியத்தைப் புண்ணியனேசொல்லுமென்றாள்

புனந்திரன்சேதி யுரைக்கிறது.

அப்போபுனந்திரரும் ஆச்சியற்குயேதுசொல்வார்
மடியைவிட்டுயிழிறங்கி வந்துயெதிரில்நின்று
கைகட்டிவாய்புதைத்து காளையிடபுத்திரனும்
வணங்கிஅல்லியற்கும் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
பெற்றப்பெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
உடையாருங்கூடி உடனேமண்டபத்தில்
ஐவரையும் ஆழிவுயர்ந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வேல்மண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
போப்பாஅப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் வீரபெரும்புலிகள்
தோரணையானையாய் தூதுரைக்கப்போறேனென்றான்
துன்னிலங்கன்றனும் தூதுரைக்கப்போகவென்று
போசவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
பிறைமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
உதிக்குக்கனலாண்டி கண்கனெரிபறந்து
மீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்திரகாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலயமாய்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமதாய்
ஸ்ரீபதுரைக்குள்ளே திருவாயில்வாயிலுள்ளே
எட்டிவரும்பாற்குடங்கள் காவலனர்வாசலிலே
எட்டிவரவிடுவார் எம்முடைய வாசலுக்கு
இத்தனையுர்கள்ளிவிட்டு எனேறீர்போறேனென்றாய்
அப்பாநீபோனால் அடியேனும்போறப்பேனோ
மைந்தாநீபோனால் மனதுதரிப்பேனோ
உள்ளந்தரித்திடுவோம் உத்தமனார்புத்திரனே
அறிவீரறிவீர் அடியேன்குடிவிளங்க

அடியேன்குடிவிளங்க வந்துதித்த ஆணழகா
எங்கள்குடிவிளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
மன்னவன்பூமுடிக்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்றால்
தென்னவன்பூமுடிக்கு தீங்குகள்வந்தானால்
ஆறாயிரவர் அணிதிரளார்பாண்டியரும்
ஆறாயிரவரும் அடியவளும்நான்கூட
ஆளும்அரசும் அனலிலேபாய்ந்திடுவோம்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவும்பாய்ந்திடுவார்
போகாதேபோகாதே புண்ணியனார்சீர்மகனே
என்றுமவளுரைக்க ஏதுசொல்வானிந்திரனும்
தோராவடிவழகி துரோபதையாளெண்ணைச்சி
மஞ்சள்துணியெடுத்து மலராமல்போய்ப்பிணைந்து
சொக்கர்பொன்னைதானெடுத்து சுவாமியைத்தானினைத்து
முடிப்பெடுத்துகட்டினார் மொய்குழலாள் ஆச்சியர்கள்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்விசையன்தேவியர்கள்
நீயும்விடைதாருமென்றான் நித்திலரும்பூமுடியான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சீறிஎழுந்திருந்து சிங்ககுட்டிபோல்ததும்பு
வாளுருவிகைபிடித்து மாதுநல்லாளல்லியரும்
சிம்மாதனத்தைவிட்டு கீழக்குதித்திறங்கி
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
பத்தடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
வேகமாய்த்தானடந்தாள் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
ஆங்காரந்தன்னுடனே அல்லியவள்ஓடிவந்து
ஐவருடகாவலிலே ஆணழகிபோய்ப்புகுந்து
காண்டாவனமெரித்தக் காளையெதிரில்வந்து
அருச்சுனர்க்குமுன்பாக அல்லியவள்வந்திருந்து
வில்லாளிப்பார்த்தருக்கு மெல்லியெடுத்துரைப்பாள்

அல்லிக்கும் அர்ச்சுனர்க்கும் தர்க்கம்.

அறியாதறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
முத்துசூழ்நன்னாடு ஏழுதிலும் அவனறியான்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
வைகையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
அண்பத்தருகாதம் ஆணழகன்ராச்சியந்தான்
முத்துப்படுந்துறைகள் மூன்றுலட்சங்கோடியுண்டு
பவளம்படுந்துறைகள் பத்துலட்சங்கோடியுண்டு
இத்தனையுந்தானிருக்க யெந்தனிடபுத்திரன்காண்
ஒன்றுமறியானே வுந்தனிடபுத்திரனும்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்தானறியார்

சொத்தளத்திலுள்ள குடிபடைகள் தானறியார்
அறியாதரியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
சிறியவனுக்கேது தெரியவரும்ராசாவே
அவனையனுப்புதற்கு நியாயமுண்டோகட்டழகா
உனக்குப்பெரியவர்களுண்டோதான்வையகத்தில்
அண்டமுலகளந்த ஆதிநாராயணரும்
ஆதிநாராயணரும் அவர்போனலாகாதா
தக்கப்புகழுடைய தருமர்போனலாகாதா
சித்திலங்குமுடியான் நீர்போனலாகாதா
இன்னஞ்சிறியவர்கள் இருவர்போனலாகாதா
நகுலசகாதேவ ராஜர்போனலாகாதா
அறியாதைபோகவிட நியாயமுண்டோவுந்தனுக்கே
தெரியாப்புலந்திரரைப் போகவிடலாகாது
போபோபுலந்திரரே போகவிட்டேன் தூதுக்கு
என்றுமவள்சீறியெடுத்துரைத்தாளல்லியரும்
காண்டாவனமெரித்த காளையதுகேட்டு
வில்லாளிபார்த்தர் விஜயரெடுத்துரைப்பார்
அல்லிமுகம்பார்த்து அருச்சுனனுமேதுசொல்வார்
ஆனைப்பிறந்த அபிமனைப்பெற்றாப்போல்
காமமுடியான் கடோற்கஜனைப்பெற்றாப்போல்
அந்தாலந்தீர்த்த அரவானைப்பெற்றாப்போல்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைப்பெற்றேனே
மாலைமுடியானை வழியில்கண்டெடுத்தேனே
அசுரர்கள்பிள்ளையென்று தோணாதனுப்பினேனே
தூரத்தார்பிள்ளையென்று தோணாதனுப்பினேனே
என்பிள்ளையாகையினால் அனுப்பத்துணிந்தேனே
பெற்றபிள்ளையாகையினால் போகஅனுப்பிவிட்டேன்
நான்பெற்றபிள்ளையென்று தூதுக்கனுப்பிவிட்டேன்
என்பிள்ளைதானென்றால் பின்னொருக்கால்வார்த்தைசொன்னாய்
என்றுமவன்கோபித்து யேதுசொல்வாரருச்சுனரும்
முத்துவிரல்கூட்டி மூக்கின்மேல்கையைவைத்தான்
பவளவிரல்கூட்டி பல்லின்மேல்கையைவைத்தான்
தங்கவிரல்கூட்டித் தாடையின்மேல்கையைவைத்தான்
பிறைவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபங்கொண்டு
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து அல்லியவளேதுசொல்வாள்

அல்லியரசாணி அருச்சுனன்மேல் கோபிக்கிறது.

எடுத்தெடுத்துச்சொல்லுறதும் என்சொல்மறைக்கிறதும்
அத்தனைக்கும்வந்த கெருவமடக்குதற்கு
எடுத்துவாபெரியகத்தி யிருதுண்டாய்வெட்டிடுவேன்

கத்தியெடுத்துவா கடுசெனவேவெட்டிடுவேன்
என்றுமவள்சீறி யெக்களித்துப்பல்சிறி
மண்டியிட்டுச்சுத்துகிறாள் மாதுநல்லாளல்லியரும்
தாமக்குழலாளும் தாதியவளோடிவந்து
அல்லிக்குமுன்னேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
அல்லி-கைத்தலத்தைதான்பிடித்து கட்டழகியேதுசொல்வாள்
ஆனைகட்டிவந்தாலும் ஆனந்தவாழ்மாரி
ஆளன்பெருமை வேணுமம்மா ஆரணங்கே
குதிரைகட்டிவாழ்ந்தாலும் கொத்தார்குழலியரே
கொண்டார்பெருமை வேணுமம்மாகொம்பனையே
தங்கமதிலேறி தானடந்துவாழ்ந்தாலும்
தாலிப்பெருமை வேண்டுமம்மாதையலரே
மஞ்சட்பெருமையது வேண்டுமம்மாதையலரே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியரேஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவியரேதேறிவிடும்
தணியுந்தணியுமம்மா தனஞ்செயனார்தேவியரே
என்றுமவளுரைத்தாள் ஏந்திழையாள் தாதியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கொம்பனையாள்கோபங் குணப்படுத்திக்கொண்டவளும்
மங்கைநல்லாள்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவளும்
பிடித்தப்பிடியோடே பொன்மதுரைகொண்டுவந்தாள்
ஆனைத்தப்பிடியோடு அணிமதுரைகொண்டுவந்தாள்
வாழ்பாண்டிநாடாளும் வையைவளநாடுவந்தாள்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
ஓடமயில்கண்ணாள் உட்கட்டிற்போய்ப்புகுந்தாள்
சிம்மாதனத்தருகே சென்றாளே அல்லியரும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனாரோடிவந்து

அல்லியைப் புலந்திரன் காணுகிறது.

அல்லிக்கெதிர்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
போனதொருகாரியங்கள் புறத்தியிலேகேட்டிருந்தேன்
நீசென்றகாரியங்கள் நிண்ணயங்கள்நானறியேன்
அருச்சுனரும்நீயும் அடுக்குமோயுத்தஞ்செய்ய
நீ-கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லத்துணிந்ததுவும்
எல்லாமறிவேன்காண் என்னுடைய ஆச்சியரே
போகவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
அப்போதுஅல்லியருமாரணங்குமேதுசொல்வாள்
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாவெடுத்துரைப்பாள்
வம்புகள்பேசி விகடங்கள்பண்ணுதற்கு
வீம்புகள்பேசி விகடங்கள்பண்ணுதற்கு
விகடங்கள்பண்ணுதற்கு விஜயன்மகனல்லோ
என்றுமவளுரைத்து எழுந்துநடக்கலுற்றாள்

சொக்கர்கோவிலுக்கு அல்லி போகிறது.

பண்ணளந்தான் பாதமது நோக்கமனதிலெண்ணி
அரண்மனையெழுகட்டும அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
வைகைக்கரையோரம் வந்தாளே அல்லியரும்
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தானகளைந்து
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி புனல்கங்கைநீராடி
தாமெடுத்து யிழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
களைந்ததுயிலகளைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சிவசிவாவென்று திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரகராவென்று அணிந்தாளே வெண்ணீறு
திக்கெங்கும்நோக்கித் திசையெங்கும்ஆதரித்து
ஆலவாயுறண்ட அரனடிபணிந்து
ஆதிசிவனை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆதிரைநோக்கி யிரங்கியவளதெண்டனிட்டு
ஐயனைமெய்யனை ஆயிரங்கண்ணிந்திரனை
பொய்சொல்வார்க்கெல்லாம் புறங்காக்கும்புண்ணியனே
மெய்சொல்வார்க்கெல்லாம் விளக்கொளியாய்நின்றவனே
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளையுந்தெண்டனிட்டு
சத்திவனையவந்து செவியிலொருபூச்சொருகி
வைகைக்கரைவிட்டு வாறாளே அல்லியரும்
சொக்கரிடஆலயத்தில் சுந்தரியும்போய்புகுந்து
மூக்கால்வலம்வந்து மூவிருக்கால்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் சடுதியிலேவந்துநின்று
சொக்கரைத்தான்பார்த்து தோகைநல்லாளேதுசொல்வாள்
அம்மனைத்தான்பார்த்து அல்லியருமேதுசொல்வாள்
கொங்கலெனும்பூமுடியான் தூதுரைத்துமீண்டாக்கால்
இந்தவினைகளில்லாமல் சிறுவன்வந்துசேர்ந்தாக்கால்
அன்றுமலையார்க்கு ஆடுகிறபெண்ணிடுவேன்
உன்றுமலைபட்டு உடைபோடப்பண்ணிடுவேன்
தண்டிவரும்பொன்னையெல்லாம் சரிகைக்கூடத்துடனே
கொண்டுவந்துகொட்டிடுவேன் கோபுரவாசலிலே
அதுவாரக்கப்போகுதற்கு சிலவருளவேண்டுமென்றாள்
சுந்தரவதாருமென்று சிந்தடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டாள்

சொக்கர் அல்லிக்கு வரங்கொடுத்தது.

அப்போதுசொக்கர் அம்மன்மனமகிழ்ந்து
போகவிடைகொடுத்தார் புலந்திராசருக்கு
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் வாளெடுத்துக்கைகொடுத்தார்

மாயத்திருநீற்றை அள்ளியிட்டார்மங்கையற்கு
வண்ணலட்சஞ்சேனைகளை வரவிடுவேன்பின்னாலே
சிந்தனைகளில்லாமல் சிறுவனவன் வந்திடுவான்
மனக்கவலையில்லாமல் மன்னவன்வந்திடுவான்
போகஅனுப்பிவிடும் புனந்திரராசாவை
என்றுவிடைகொடுத்து யிருந்தாரேசொக்கலிங்கம்
விடைபெற்றுமீண்டாளே மேன்மையுடனல்லியரும்
ஆலயத்தைவிட்டுமல்லோ ஆரணங்குவாறாளே
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
அரண்மனையேழுகட்டும அந்தப்புரந்தாண்டி
ஓடமயில்கண்ணாளும் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரரைதானழைத்து
சொக்கர்திருநீற்றை சுந்தரியும்அள்ளியிட்டு
சுவாமியார்தான்கொடுத்த திருநீற்றைஅள்ளியிட்டு
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாளெடுத்துகைகொடுத்து
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தாள்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
தெத்துதெருகடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பாட்டனரண்மனையைத் தேடிவந்தாரிந்திரரும்

புனந்திரன் பாட்டன்மார் அரண்மனைவருகிறது.

ஆறுயிரவர் அணிதிரளார்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருந்தான்வார்த்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
ஆறுயிரவர்க்கும் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டயிந்திரனைக் கண்டந்தபாண்டியர்கள்
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
திரேகம்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
மனதுமகிழ்வாக மைந்தரைவாழ்த்தலுற்றார்
வாழ்வீர்வளர்வீர் வாழ்ந்திருப்பீறுத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போல கலங்காதரசாள்வீர்

விற்பதித்தூண்போலே வெகுநாளரசாள்வீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
எதிரிகளைக்கொன்றிடுவீர் எல்லாராசாண்டிடுவீர்
மாற்றானைகொன்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள் பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளையீன்றிடுவீர்
மங்கையைமாலையிட்டு மைந்தரையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைபெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலிலைபோல்தழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்தானென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென் மன்னவருகவென்றார்
திருவருக பொன்வருக தேவேந்திரன்வருக
அதிகாரஅர்ச்சுனனை அப்பாவருகவென்றார்
குடிகாரரொற்றுமைகொண்டுவருகவென்றார்
அட்டதிக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பார்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுக்கேசொந்தக்காராயுள்ளவனே
சங்கீன்றமுத்துஞ் சல்லாபமுடையவனே
பவளப்பயிர்த்துறையும் பத்துலட்சமுள்ளவனே
எங்களாருயிரவர்க்கும் அழகானகண்மணியே
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனே
வாருமையாவென்று மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மைந்தர்புனந்திரனை மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
பொன்னிரண்டிஞ்சத்தடியை பூவானகண்ணிலொத்தி
தங்கத்தாலித்தடியை நங்களிருகண்ணிலொத்தி
ஐயாபுனந்திரரே யானுரைக்கநீர்கேளும்
தாமதமில்லாதே கனதண்டியில்லாதே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனென்றிலே
வாழ்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகையோது
மைந்தர்புனந்திரரே வந்தவகையோது
மகாராயபுத்திரனே வந்தவகைசொல்லுமென்றார்
போற்றியமன்னவர் புனந்திரனுமேதுசொல்வார்

புனந்திரன் சேதியுரைக்கிறது.

ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
அன்னையாரேகேளும் என்றனுடவார்த்தை

ஐவரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
உடையாருங்கூட வுடனனமண்டபத்தில்
எல்லவரும்வந்திருந்து என்னைவரவழைத்தார்
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
போப்பாரப்பா பெரியப்பா தங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார் வீரபெரும்புலிகள்
தோரணையானையாம் தூதுரைக்கப்போறேன்
துன்னிலங்கண்ணனுன் தூதுரைத்துவாரேனையா
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
ஆருயிரவர் அணிதிரலார்தான்கேட்டு

புனந்திரனைப்பற்றிபாண்டியர்கள் பரதவிக்கிறது.

சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
காராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குயேதுசொல்வார்
அறிவீர்தெறிவீர் அடியேன்குடிவணங்க
அடியேன்குடிவணங்க வந்துதித்தஆணழகா
மன்னுவுன்பூமுடிக்க வாட்டங்கள்வந்ததானல்
நாங்களனைவோரும் நாடாளுங்கன்னியரும்
ஆளும்அரசும் அனலிலேபோய்விடுவோம்
போபோபுனந்திரரே போகாதேயென்றுரைத்தார்
அப்போபுனந்திரரும் அவ்வார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவரையற்கும் ஆழிவுசந்தார்க்கும்
அவர்க்கேதெரியாது வுமக்குதெரியுமோதான்
போகவிடைதாரும் போய்வாரேன்தூதுக்கென்றான்
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மைந்தாபுனந்திரற்கு மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவரும்தேவியரும் ஆரணியம்போனபின்பு
மன்னவரும்தேவியரும் வெண்காடுறைந்தபின்பு
காவலரும்தேவியருங் காடுறைந்தபோனபின்பு
உனக்கென்னகுறைசெய்து வைத்தோமிந்திராசாவே
ஏதுகுறைசெய்துவைத்தோம் எங்களிருகண்மணியே
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
மதுரையன்பத்தறுகாதம் ஆளவென்றுபட்டங்கட்டி
முத்தருழ்நன்னாடு முழுதிலுஉன்னுதென்று
பட்டணத்திலுண்டான படைமன்னர்உன்னுதென்று
பாசத்திளவரையர் பறைகொண்டுசாத்திவைத்தோம்
பாசத்திளவரையர் பட்டந்தரிப்பித்தோம்

எல்லாருன்றயாக போதீர்காணிக்கிரரே
எதுருகுறயாக போதீர்காணிக்கிரரே
என்றுமவருரைக்க கேட்டார்புனந்திரரும்
வேர்த்துவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
இத்துடம்புவேர்த்து இருகண்சிவப்பேறி
பத்தியகாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து வந்துமுன்னேயேதுசொல்வான்
எங்கள்ஐவரும்தேவியரும் ஆரணியம்அற்றபின்பு
மன்னவரும்தேவியரும் வெண்காடுறைந்தபின்பு
காவலரும்தேவியருங் காடுறைந்துபோனபின்பு
எத்தால்குறைச்சலென்று என்னையிங்கேவிட்டுவிட்டார்
என்னைபட்டமாயிட்டு அடவிவிட்டுக்கொண்டாரோ
குத்திவிட்டுபஞ்சவர்கள் ஓலைவிட்டுக்கொண்டாரோ
கன்னேறிட்டபஞ்சவரைக் கைவிலக்கிக்கொண்டீரோ
கொண்டாட்டமெல்லாங் கொழுப்பின்மகிமையல்லோ
பணமுந்தனமும் பறையன்படைக்கிலேயோ
பன்னைகலவை பாட்டைபுளிகரனை
தும்பைபுளிகரனை தூதுவெளிமுள்கீரை
முன்னேமுசட்டை மூதாரிக்கீரையுடன்
உங்கள்பாட்டனார்தேடும் பழம்பொருளைக்கண்டீரோ
உங்கள்ஐயன்மார்தேடும் ஆஸ்தியென்றெண்ணிலையோ
எனக்குவிடைதாருமென்று இணையடிக்குதெண்டனிட்டான்
ஆருயிராவர் அணிதிரனார்தான்கேட்டு
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் மன்னர்துரைராசாக்கள்
பொன்னுமலைநாடனும் அன்னவுமேதுசொல்வார்

பொன்னுமலைநாடான்புனந்திரனுக்கு
உத்திரவுவாங்கிக்கொடுக்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவே
ஆனந்தமார்பமே அனுப்பவிடைகொடுத்தால்
தாமன்முடியான் தனிசன்டைபோடானே
போகவிடைகொடுத்து அனுப்புங்கள்புண்ணியனே
ஆருயிராவர் அணிதிரனார்தான்கேட்டு
ஐயாபுனந்திரரே அமுதுள்ளகண்மணியே
போகவிடைதருவேன் போரஞ்சாராசாவே
மனம்பொருந்துவிலுமென்று மகுடமுடிராசாக்கள்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடவளநாடு
கொல்லுந்துதிரைகளாம் கூர்வளமாம் அம்புகளாம்
பெற்றிருக்கவெண்சாமிலே வேணதூருதிரமாம்

பச்சோலைப்பெண்களிலே பத்துநூறுயிரமாம்
அத்தனையுந்தான்கொடுத்தார் ஆனந்தமாபனுக்கு
பொன்னுமலைநாடாளு மன்னுவுக்கேதுசொல்வார்
பெண்பெருமான்பெற்றெடுத்தப் பிள்ளைபுனத்திரனார்
தாமன்முடியான தனித்தூதுபோகாதே
ஆளும்அரசு அடங்கலுந்தான்கூடி
கூடவேநீர்போய் குணப்படுத்திவாருமென்றார்
மைந்தர்புனத்திரனை வரவழைத்துவாருமென்றார்
கோசவளநாட்டானைக் கூட்டிவந்துசேருமென்றார்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னுவுந்தான்கேட்டு
அருளாருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்தார்

புனத்திரன்விடைபெற்றுக்கொண்டுபோகிறது.

போறஞ்சாமன்னர் புனத்திராசருக்கு
போகவிடைகொடுத்தார் போர்விசையன்பாண்டியர்கள்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசவளநாட்டான் கொலுக்கூடம்வந்தமர்ந்தான்
இவளிப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னுவெழுந்திருந்து
மதுரைப்பெருந்தெருவில் மண்டபத்தில்வந்திறங்கி
அங்குமொருதூதுவரை ஆணழகர்தானழைத்தார்
தூதுவரும்வந்து தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்
உன்னையழைத்தது ஒன்றுங்குறைவுமில்லை
பறையறையுமன்னவனை சாம்புவனை கூப்பிடென்றார்
தோட்டியைத்தானழைத்து வாருமென்றார்மன்னவனும்
அருளாருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் குமபிட்டெழுந்திருந்து
வெட்டியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய்ப் பற்றியவன்நடந்து
தோட்டியருகில்வந்து தூதுவனுமேதுசொல்வான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னுவுந்தானழைத்தா

ஆனைகாழியிப்போதே பறைத்துவையென்றுசொன்னார்
வந்தாலேயாச்சுது வாராமல்நீயிருந்தால்
வாராமல்நீயிருந்தால் வல்லுயிரைவாங்கிடுவோம்
இப்பதைபனைகாழிகைக்குள் நீவருகவென்றுசொன்னார்
பறையறையுமன்னவனும் சாம்புவனும்தான்கேட்டு
நெஞ்சுதகலங்கித் திடுக்கிட்டுப்பயமறந்து
மன்னன்மனதிரங்கி வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
என்னாலேயேதுகுற்ற மெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லுமையாசுவாமியென்று தூதுவனைத்தெண்டனிட்டான்
அப்போதுதூதுவனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
சுஸ்திரியர்காரியங்கள் கலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
தொடர்ந்துநீவாடாவென்று யெழுந்துநடக்கலுற்றார்
தூதுவனைச்சாம்புவனும் துரிதமுடனேடிவந்து
பொன்னுமணிகோடாருடம் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
பறையறையும்சாம்புவனும் பார்மன்னனேதுசெய்தான்
தூரநின்று தொழுதிரங்கித்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பவெழுந்திருந்து
சொந்திரபின்னை முடிமேலேகைதொழுதான்
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றான்
பொக்குமணிகோடாருடம் அண்ணனுமேதுசொல்வான்

சாம்புவனை பறையறையும் உத்திரவு கொடுத்தது.

பெண்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
தாமமுடியான் தனித்தூதுபோகாதே
ஆறும்அரசும் அடங்கலும்பயணமென்று
சேனைப்படைத்தலைவர் திரள்வேந்தர்பயணமென்று
ஆனைப்படைத்தலைவர் அடங்கலும்வருகவென்று
குதிரைப்படைத்தலைவர் கொற்றவர்வருகவென்று
வருகவென்றுசொல்லித் தெரியப்பறையறையும்
வாராமலேயவர்களிருந்துவிட்டாராமானால்
வருத்தமேற்கே உயிர்க்கழுவுபோட்டிடுவோம்
காமமணிகட்டி நரிக்கிடுவோம்பூமுடியை
கத்தைகோடாரக்கரிந்து நகரிவிட்டெட்டிடுவோம்
மூக்கைகோடாலூக்கரிந்து முன்முடியைச்சங்கரிப்போம்
அப்படிக்கேசொல்லி பறையும்பறையோசை
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வார்சாம்புவனும்
அருளருளுமென்னையா அப்படியேயாகுமென்று
சொல்லைப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
உறப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பொக்குமணிகோடாருடம் அண்ணனெழுந்திருந்து

வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
மாநகரமாளும் மகாராசன்மாளிசென்று
கோசவளநாட்டான் கொலுவில்வந்துவீற்றிருந்தான்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

சாம்புவன் பறையறைகின்றது.

பறையறையுமன்னவர்கள் பார்மன்னரோடிவந்து
வெள்ளியால்பறைகொண்டு வெங்கலத்தால்கோலூணி
முத்தாலேபறைகொண்டு முழுவயிரத்தால்கோலூணி
ஆனைமேலேவைத்து அலங்காரம்போட்டலுற்றான்
மதுரைப்பெருந்தெருவில் நடுவீதிவந்துசென்று
அடித்தார்பறையோசை அண்டங்கிடுகிடென்ன
வெள்ளிமலையாள்பேரிகை விருதுமுழக்கிவிட்டார்
தங்கத்தால்பேரிகை தானேமுழக்கிவிட்டார்
என்னவென்றுசொல்லி பறையலுற்றார்பேரிகை
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுலந்திரனார்.
தாமமுடியான் தனித்தூதுபோகாதே
ஆளும்அரசும் அடங்கலும்வாருமென்று
ஆனைபரிசேனை யடங்கலும்வாருமென்று
குதிரைபடைத்தலைவர் கொற்றவர்வருகவென்று
சேனைப்படைத்தலைவர் சேர்ந்துவருகவென்று
வரவேண்டுமென்று விருதுபறையறைந்தான்
வாராமல்நீங்கள் இருந்தீர்களாமானால்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளுத்திரவு
ஊருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவேபோட்டிடுவோம்
தாமமுடிகழட்டி தரித்திடுவோம்பூமுடியை
மூக்கோடேநாக்கரிந்து முன்முடியைச்சங்கரிப்போம்
அப்படிக்கேயென்று அறைந்தார்பறையோசை
அறைந்தபறையோசை அங்கரிதான்கேட்டு

சேனைகளெல்லாம் பயப்பட்டு புலந்திரனிடம் சேருகிறது.

சிலமன்னரெல்லாம் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லாம் பயந்தெழுந்திருந்து
குலமன்னரெல்லாம் குலைநடுங்கவோடிவந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மனதுகலங்கி மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
முன்னேமுராசெடுத்து முன்றானைமேற்போட்டார்
பின்னேமுராசெடுத்து பின்றானைமேற்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினார்

பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்
ஆனதொரு மந்திரிகளானையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
தூரத்துராசாக்கள் தொடர்ந்துவந்தமந்திரிகள்
காதத்துராசாக்கள் கடந்துவந்தமந்திரிகள்
சிங்கங்கரடிபுலி சேரமுழங்கிவர
யாளிகரடிபுலி யருகில்முழங்கிவர
சின்னத்தொனிமுழங்க சிலமன்னர்வாரார்கள்
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்வாரார்கள்
பவளக்குடைகவிய பலமன்னர்வாரார்கள்
தங்கக்குடைகவிய தானடந்துவாரார்கள்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருக்களெல்லாந்தாண்டி
புலிமுகவாசலிலே வந்துமிகநின்றார்கள்
அங்கொருதூதர் அருகாகவந்துநின்று
கோசலநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புணர்ந்திரற்குயேதுசொல்வான்

சேனைவந்தசமாச்சாரம் தூதன்சொல்லுகிறது.

சேனையும்வந்ததென்று திசைநோக்கிதெண்டனிட்டான்
படைமன்னர்வந்தாரென்று பார்நோக்கிதெண்டனிட்டான்
போரஞ்சாமன்னர் புணர்ந்திரருந்தான்கேட்டு
மருட்டமுடியசைத்தி மன்னவனுந்தான்பார்த்து
யானைப்பணிக்கர்களை ஓடியழையுமென்றான்
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
ஓடியழைத்தான் ஒருநொடியில்தூதுவனும்
யானைப்பணிக்கர்களில் ஆறுநூறாயிரம்பேர்
யானைப்பணிக்கர்களில் அதிகாரிதானெழுந்து
ஏதுக்கழைத்தார்காண் என்னுடையராசாவும்
தூதுவனுமப்போது துரிதமுடனேதுசொல்வான்
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
க்ஷத்திரியர்காரியங்கள் கலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
என்னமோயேதோ யெனக்கொன்றுந்தெரியாது
தொடர்ந்துவருகவென்று யெழுந்துநடக்கலுற்றான்

யானைப்பணிக்கர்கள் இந்திரனைக்காணுகிறது.

யானைப்பணிக்கர்கள் ஆறுநூறாயிரம்பேர்
அத்தனைபேர்களும் அவனருகிலோடிவந்தார்

தூதுடன்கூட தொடர்ந்துவழிநடந்தார்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசவளநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசருக்கு
யானைப்பணிக்கரெல்லாம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னர் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதார்
கைதொழுதராசருக்கு கட்டழகரேதுசொல்வார்
எங்களையழைத்தபணி யேதுகருமமென்றார்
உங்களையழைத்தது வொன்றுங்குறைவுமில்லை
அத்திப்புரம்போக யானைகொண்டுவாருமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் எடங்கலுமேதுசொல்வார்
எவ்வானைகொண்டுவர வெங்களிளவரசே
மேகனுமின்னனே வெளிநாடங்கொண்டவனே
கொம்பில்பெரியவனே கொளம்புளிசையுள்ளவனே
தில்லைப்பதியோ சிவசாமிசுந்தரனே
கற்பகவல்லி கதித்தமதகலிரோ
பொற்புள்ளகொம்பு நிகளமுடையவனே
ஒவ்வானைகொண்டுவர வெங்களிளவரசே
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திருமேதுசொல்வார்
பாசுபதம்பெருபெற்ற பார்த்தனுடபோரமைந்த
ஆனைலழகுமன்னன் அருச்சுனனார்போரமைந்த
வில்லாளிப்பார்த்தன் விஜயனுடபோரமைந்த
அவ்வானையெந்தனுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் அடங்கலுந்தான்கேட்டு
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஆளப்பிறந்த அபிமனைப்பாடெழுந்து
முத்துமுடிதரித்த ராஜாவைத்தானெழுந்து
ஆரெல்லாமண்டி அனலண்டி தீயண்டி
கத்தியலமார்ந்து காட்டகத்தேபோயிருந்து
பிள்ளைபகையாலே பெருங்கோபங்கொண்டனுவும்
தன்னிழலைத்தான்பார்த்து தவித்துப்புலம்புறதும்
ஆள்வருவதைக்கண்டாலே அந்தமதயானை
தும்பிக்கையைதூக்கி சுழட்டிபெறிந்துவிடும்
அவ்வானைமுன்பாக அஞ்சுவோம்நாங்களையா
குலவானைமுன்போக கூசுவோம்நாங்களையா

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந் தான்கேட்டு
வேர்த்துவிழிவிரித்து மீசைசுருண்டேற
சித்தட்டிப்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேற
அடக்காக் கோபமுடன் ஆனமுகனேதுசொல்வான்
அடித்தடித்துச் செல்லுறதும் என்சொல்மறுக்கிறதும்
அத்தனைக்கும்வந்த செருவா அடக்கிடுவேன்
அஞ்சுவதுமென்னை யானைவருகவென்றான்
கூசுவதும்என்னாலே கொண்டுவருகவென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டும் ஆனமுகனேதுசொல்வான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் எங்களுடையவார்த்தை
அவ்வானைதான்பிடிக்க அவ்வனத்தைக்கப்போனாலே
என்னைக்கண்டாலே யெழும்பியதுமேல்விழுந்து
தும்பிக்கையைச்சுற்றி சுழற்றியடித்துவிடும்
போனவெனைவெல்லாம் திரும்பிவரப்போறதில்லை
சென்றவெனைவெல்லாம் திரும்பிவந்துசேர்வதில்லை
பெண்டுகள்பிள்ளை முகத்தில்விழிப்பதில்லை
மாறுவதுநிச்சயங்காண் மதயானைதன்னாலே
உன்னுடையநாமம் ஏதாகிலுங்கொடுத்தால்
அடையாளத்தாலே யானைபிடித்திடுவோம்
ஆனைபிடித்திடுவோம் அணிமதுரைசேர்ந்திடுவோம்
மத்தகஜந்தான்பிடித்து மதுரைவந்துசேர்ந்திடுவோம்
என்றுமவருரைத்து இரங்கியவர்தெண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு

புலந்திரன் மோதிரங்கொடுத்து அருச்சனன்பேர் கொண்ட யானையைக் கொண்டுவரச்சொன்னது.

கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியவன்முன்போட்டு
அடையாளங்கொடுத்து ஆனைகொண்டுவாருமென்றார்
போய்வாருமென்று பொருதவிடைகொடுத்தான்
சிந்தைகலங்கித் திகைத்திட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துவாய்வரண்டு நித்திலங்குமுடியார்
ஒருவர்க்கொருவர் உவமைகள்சொல்லிடுவார்
மூர்க்கன்சோறுண்டதனை முடிக்கதுவின்றோடே
அத்திபுடன்சோறுண்டதனை அற்றதுவின்றோடே
போதுமையாசாமியென்று ஏகிவழிநடந்தார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தேரோடும்வீதி நடந்தார் அழகாக
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தங்கள்தங்கள்மாளிகையில் தாம்வந்துபோய்ப்புகுந்தார்

தூதர் காட்டில்யானைக்குப் பயந்து இருந்துபோவோமென்றெண்ணித்து
தங்கள்பிள்ளைகள் பெண்ணுக்குக் கலியாணஞ்செய்கிறது.

வன்னிமரம்பிளந்து வாசல்நிலைப்பந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்து இருகாதம்பந்தலிட்டார்
முத்துப்பிளந்து மூக்காதம்பந்தலிட்டார்
பவளத்தாலைக்காலநிறுத்தி பதின்காதம்பந்தலிட்டார்
கன்னியற்குங்காளையற்குங் கலியாணஞ்செய்துவிட்டார்
விருந்துகள் தானமைத்து வேடிக்கைப்பார்த்தார்கள்
அப்போதுமன்னவர்கள் ஆலோசனைசெய்தார்கள்
மதயானையைத்தான்பிடிக்க வனம்போய்த்திரும்புவோமோ
போயித்திரும்புவோமோ பிள்ளைமுகம்பார்ப்போமோ
மறித்துத்திரும்புவமோ மைந்தர்முகம்பார்ப்போமோ
சாவோம்பிழைப்போமோ வென்றுமனதிலெண்ணி
தங்கள் தங்கள்பெண்டுகளைத் தாவேந்தன் தானழைத்து
கொற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் கோடிப்புடவையிட்டு
மற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் மதயானைக்கைப்பிடிக்க
வாய்க்கரிசிகைப்பிடித்து வாரார்கள்மன்னரெல்லாம்
போசவிடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்வீரரெல்லாம்
யானைப்பணிக்கர்களில் அதிகாரிமுன்னடக்க
குதிரைப்பணிக்கர்களில் கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
சேனைப்படைத்தலைவர் சிலவீரர்பின்னேவர
தெக்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
அரண்மனைவீதிவிட்டு அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் குமாரவீதிவிட்டு
தெருவும்பலதிசையும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மாலைமுடிபார்கள் மதுரைக்குப்பின்னுரைந்தார்
காடுகடந்து கரியமலைதாண்டி
ஆறுகளைத்தாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கம்உலாகொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
கரடியுலாகொடுக்கும் கரடிவனந்தாண்டி
கணையாழிகைப்பிடித்து கட்டழகர்வாரார்கள்
வாய்வேகமாகவே வாரார்கள் தூதுவர்கள்
யானைபிடிப்பதற்கு வாரார்கள் தூதுவர்கள்

தூதர் காட்டில் யானையைத்தேடுகிறது.

யானையிருக்கிற அடர்ந்தவனம்வந்துவிட்டார்
யானையைத்தேடுகிறார் அப்பெரிய தூதுவர்கள்

ஏந்தமலைமேலே யிருக்குபோ அவ்வானை
ஏந்தச்சுனையருகில் இருக்குமென றுரைத்தாராம்
என்றவர்பேசி யேறினார்பூமரத்தி-
தாழ்ந்தமரத்தைவிட்டு வுயர்ந்தமரமேறி
தாழ்ந்தமலையைவிட்டு வுயர்ந்தமலையேறி
பலவேறிப்பார்த்தார்கள் மதயானையிருப்பிடத்தை
யானையிருப்பிடத்தை தேடுகிறார்மன்னவர்கள்
அப்போமதயானை அக்காடெலாந்திரிந்து
காடெல்லாந்தான் திரிந்து சண்டதழையைப்பிடித்து
கர்வமொடித்தவ்வானை சானகமெல்லாஞ்சுத்திடுமாம்

தூதர் யானையைக்கண்டது.

தழைமுந்தமரத்தேடி தான்வந்துபள்ளிகொள்ளும்
ஆலமரத்தடியில் ஆனைவந்துபள்ளிகொள்ளும்
பள்ளிகொண்டயானையைப் பார்த்தந்தத்தூதுவர்கள்
யானைதிருப்புதற்கு அவ்விரவேதுசெய்தார்
அவர்களென்றுசொல்லியப்போ ஊதுகிறார்சின்னத்தொனி
மதுரையறுகாதம் ஆளுகிறார்பாண்டியர்கள்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அம்பத்தறுகாதம் ஆளுகிறார்பாண்டியர்கள்
மைந்தனுமில்லையென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளுகிறேனென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மானாதேவியென்று மலரிலவதரித்தாள்
நீக்கான்தவஞ்செய்து பெற்றெடுத்த அல்லிநல்லாள்
மல்லனைவிஜயனை படைஊர்ந்தகட்டழகி
காளைவிஜயன் கடலூர்ந்தகட்டழகி
எழுசேனயத்திலே யெதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
நீன்முகனைச்சங்கரித்து நீலிபட்டமாண்டவள்காண்
அப்படிக்கொத்ததொரு ஆரணங்குபெற்றபிள்ளை
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
பாண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
போரப்பரப்ப பெரியப்பாமாளிகைக்கு
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
சண்டைவென்றெரித்த காளைவருகவென்று
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தர்வருகவென்று
வில்லாளிப்பார்த்தர் விஜயர்வருகவென்று
அன்னமார்பிடோதிரத்தை யமுட்டி யவர்கைகொடுத்து
சமமைமனமுத்துவா வெங்கனே யனுப்பிவைத்தார்
இப்போருதென ஊதினார் தகாரிசின்னம்
ஊதினார்சின்னம் வளைந்தெழுந்தானையிர
ஊதினார்காளை வளைந்தெழுந்தானையிர

செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினார்
அம்பொன்னாற்காளை அவனியெல்லாமூதினார்
பொன்னினாற்காளை [illegible]பாருந்தனின்றூதினார்
வருகவருகவென்றூதினார் காளைசின்னம்
ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டு அவ்வானை
மகுடமுடியசக்தி மாத்தின்கீழ்ப[illegible]கொண்டு
ஆலோசனைசெய்கிறது அந்தமதயானை
அப்போது தூதுவர்கள் ஆறுலமுகரெல்லாம்
மாத்தைவிட்டுகீழிறங்கி மன்னவர்ஓடிவந்து
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் கட்டழகர்கைபிடித்து
யானையின்முன்னே வந்தார் அழகானதூதுவர்கள்
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுவென்றுதான்சொரிந்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் காலுக்குமுன்னேவைத்து
முக்காலவலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
யானையின்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
தூதுரைக்கப்போவார்காண் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
ஐயாவருகவென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தாங்கள்வருகவென்று தார்வேந்தர்தெண்டனிட்டார்

யானை மதுரைக்குவருகிறது.

அப்போதுமதயானை அவர்களுக்குமேதுசொல்லும்
போவோம்மதிலிடிப்போம் பெண்சேனையும்பிடிப்போம்
நாலால்கடுத்தெளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை நொறுங்கவடித்திடுவோம்
சாயாம்புமேனி சகுனிதலைபொடைப்போம்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியை
தருதலையன்பூமுடியைத் தடியாலடித்திடுவோம்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபூமுடியை
என்றுமதயானை யெழுந்துநடந்தது
மடுவிலேபோயிறங்கி மஞ்சநீர்தானாடி
அசைந்துநடந்தது அப்பெரியகாட்டகத்தில்
சாய்ந்துநடந்தது சாயப்பெருமானை
கானகத்தைத்தாண்டி வருகிறதுதென்மதுரை
இருண்டவனைத்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு

கருத்தவனந்தாண்டி கானகமுந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தவொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கமுடலாகொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
கரடிஉலாகொடுக்கும் கருநாய்வனந்தாண்டி
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் வருகிறது அவ்வானை
தூதுவர்கள்முன்னும்பின்னுங் கூடவருகிறது
மதுரைப்பெருந்தெருவில் வீதியில்வருகையிலே

மதுரையில்ராசாக்கள் யானையைக்கண்டு திகில்படுகிறது.

மதுரையில்வாழுகின்ற மன்னவர்கள்கண்டார்கள்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லோரும் பதைபதைத்தாரெழுந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியாள்
ஒருவர்க்கொருவர் உண்மையாய்ச்சொல்லிக்கொள்வார்
ஆனைசிறந்த அபிமரைப்பாடெழுந்து
ஆரெல்லாமண்டி பலலண்டிநீயண்டி
சத்தியல்மார்ந்து கானகத்தில்போயமர்ந்து
மனங்கொள்ளாக்கோபமுடன் இருக்கும்மதயானை
அந்தமதயானை யிந்தத்தெருவில்வந்தால்
ஆர்கள்பூமுடிக்கு அழும்புவந்துநேர்ந்திடுமோ
என்றுமனதிலெண்ணி யெல்லவருமோடிவந்து
கோட்டையடித்திடுவார் கொத்தளங்கள்சாத்திடுவார்
மாளிபடைத்திடுவார் மண்டபங்கள்சாத்திடுவார்
ஏக்கம்பிடித்து யிருப்பார்சிலபேர்கள்
மனதுபயமெடுத்து மன்னரிருந்திடுவார்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அப்போதுயானை அசைந்துநடைநடந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவந்து
புலிமுகவாசல்வந்து புகுந்துநின்றவ்வானை
அரண்மனைவாசலிலே நின்றது அவ்வானை
அங்கொருதூதன் ஆணழகனோடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குமுன்னேவந்து

புனந்திரற்கு சேதியுரைக்கிறது.

கன்னியாஸ்திரீமோதிரத்தை கழட்டியவன்முன்னேவைத்து
யானைப்பிடிக்க அடர்ந்தவனம்போனதுவும்

போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைகளுள்ளதெல்லாம்
ஆனையைக்கண்டு அழைத்தோடிவந்ததுவும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி யடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
யானையும்வந்ததென்று யடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
அத்தனையுங்கண்டுமல்லோ ஆனைமுகனிந்திரனும்
யானையின் முன்னேவந்து ஆனைமுகனிந்திரனும்
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
யானையின்பாதமடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அப்போதுயானையது ஆனைமுகர்க்கேதுசொல்லும்
உந்தனுக்கோதுக்கமப்பா உத்தமனார்வீரியனே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெழுந்திரென்று
துக்கமாய்த்தானிருந்து தும்பிக்கைதானெடுத்து
இந்திராசாவை யெடுத்துநிறுத்தியது

யானைபுனந்திரற்கு தேறுதல் சொல்லுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
அங்குமொருதூதுவனை ஆனைமுகன்தானழைத்து
செந்நெல்பயறு சிறுபயறுதேங்காயும்
கொள்ளும்உளுந்துகளும் கொப்பரைத்தேங்காய்களும்
கூட்டிக்கவளம் கொடுமென்றான்யானைக்கு
அப்போதுயானை ஆனைமுகர்க்கேதுரைக்கும்
ஆளப்பிறந்த அபிமருயிர்வாங்கி
கொன்றுபழிசெய்து கொலைசெய்துபோட்டவரை
அவரைக்கொன்றுபழிவாங்கி குடல்பிடுங்கித்தோள்போட்டு
அத்திபுரமுழுதும் அடங்கலுந்தானிடித்து
நமதுசப்தம் முடிந்ததின்பிற்பாடு
அன்றுகவளம் எடுப்பேன்காணானைமுகா

யானைசப்தமிடவும்புனந்திரன் அத்திப்புரத்துக்குத் தூதுக்குச்செல்லுகிறது.

என்றுமதுவுரைத்து இருந்ததுஅவ்வானை
அப்போதுஇந்திரனும் ஆனைமுகர்தான்கேட்டு
படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து

மதகசப்பட்டி மதவானையேறினன்
அம்மனுந்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதவானையேறினார்
வந்தவர்பேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றார்
கரியானையேறினார் தன்னொத்தராசாக்கள்
பக்கானையேறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
அறுகானையேறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
முன்னானையேறினார் மூனுலட்சம்ராசாக்கள்
இன்னஞ்சிலமன்னவர்க ளெழுந்தார்கள் துருசாக
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரைமேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
உத்தமனார்வீரியர்கள் ஒட்டையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்சகசாரணர் சேனைபேர்மந்திரிகள்
இன்னஞ்சிலமன்னவர்க ளெங்கும்நிறைந்தார்கள்
சிங்கக்கரடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
இப்படியாய்ச்சேனைக ளேறினார்வாகனத்தில்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுமாணிக்கபொற்குடைகள்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எங்கும்நிறைந்தார்க ளெண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணமல்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
பச்சைக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
தங்கக்குடைகவிய தார்வேந்தர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைகவிய ராஜர்கள்தேர்நடக்க
பொன்னின்குடைகவிய பூபாலர்தேர்நடக்க
சத்தக்குடைநடுவில் உத்தமனார்வாராரே
புச்சக்கிரக்குடைநடுவில் புணந்திரனார்வாராரே
யானைபசைத்துவர அடல்வீரர்கொக்கரிக்க
சேனைபசைந்துவர திரல்மன்னர்கொக்கரிக்க
குதிரைபணமாலிக்க கோடிமன்னர்சத்தமிட

யானையுஞ்சேனைகளும் அசைந்துவழிநடந்தார்
அவ்வீதிவீதி கடந்தாரழிங்க
அவ்வீதிதாண்டி மறுவீதிபோம்போது

புனந்திரன் அல்லிவீதி போகிறது.

அல்லியம்மாவீதியிலே யானைவருகிறது
வருகிறவேளையிலே வாத்தியங்கள் ஊதுகிறார்
ஊதினான் சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னாற்காளை பொருந்துவின்றூதினார்
ஊதினசின்னத்தொனி வுத்தமியாள்கேட்டு
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
தனக்குகவரியிடும் தாதியர்க்குயேதுசொல்வாள்
மாத்தான்படையோ மறுமன்னர் தன்படையோ
எதிராளிதன்படையோ யிவ்வீதிவாரார்கள்
சரியொத்தராசாக்கள் சண்டைக்குவாரார்கள்
என்னைகெலிக்கவென்று வாராரோநானறியேன்
மதுரைகெலிக்கவென்று வழக்காடவாராரோ
யார்வரவுதாதி அறிந்தோடிவாருமென்றாள்

அல்லிதாதிகளைவிட்டுப் பார்க்கச்சொல்லுகிறது.

தனக்குகவரியிடுந் தாதியெழுந்திருந்து
திடுக்கென்றெழுந்திருந்து திமிதிமியென்றோடலுற்றாள்
வாசற்படியில்வந்து மங்கையரும்பார்க்கலுற்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
புனந்திராசாவும் போரெழுதிபண்ணவும்
மதுரைக்குடிபடைகள் மண்டலத்துராசர்களும்
தென்மதுரைகுடிபடைகள் சேனைபேர்மந்திரியும்
கண்டாளேதாதியவள் கடுகெனவேவோடிவந்து
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு

தாதி அல்லிக்குச்சேதிசொல்லுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
பொன்னுமல்லநாடாளும் அண்ணவுடனைக
ஊதுரைக்கவாரார்கள் சந்திராப்பூமுடியாள்
பிள்ளைபடையெடுத்து வருகிறோமென்றுசொன்னான்
பூரித்திருதோளும் பொன்னைபாமின்ன
கிரோகக்குளிர்ந்து யிருதோளும்பூரித்து

அல்லிபிள்ளையைக்காண உப்பரிகையேறிப்பார்க்கிறது.

மைந்தனைக்காணவென்று மாதாவெழுந்திருந்து
ஏழாநிலையும் மெழுநிலையும்மேலேறி
மேலாங்கதவை விடுகதவைத்தான் திறந்து
பவளகோணிவாசல் தூரந்தர பத்தினியும்
அரிப்படியைக் கணக்கமிதித்தேறி
பவளப்படிமிதித்துப் பத்தினியாள்பார்க்கலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரனார்சீர்வடிவை
கண்டாளே புத்திரனைக் கட்டழகி அல்லியரும்
அருகிருக்கும்தாதியர்க்கு அல்லியவிளக்குசொல்வாள்
அரையில்சொருகழகும் ஐம்பொன்னுற்சீரழகும்
கத்திச்சொருகழகும் கத்திகட்டியுள்மருங்கும்
கச்சைகட்டும்உள்மருங்கு கனிவாயின்பேரழகும்
தக்கபுகழுடைய தருமருடபேரழகும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
காமரூபமுடையான் நகுலநடையழகும்
காமரூபமுடையான் சகாதேவன்கைவீச்சும்
மஞ்சிபோடாரும் கருணரிடபேரொளியும்
ஆறுபேர்தன்னழகை பெற்றுவந்தானழகன்
கண்ணோணச்சல்கண்ணேச்சல் பாண்டவபுத்திரற்கு

புணந்திரற்கு ஆலாத்திக்காட்டுகிறது.

அருச்சுனனார்புத்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுமென்றார்
தனஞ்சயனபுத்திரற்கு திருஷ்டியைக்காட்டுமென்றார்
அன்றுமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இன்றுமுறையென்னுதென்று எழுந்தாளே தாதியவள்
முத்தினாலாத்தி முப்பத்துநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாத்தி பத்துநூறாயிரமாம்
கற்பூர ஆலாத்திக் காட்டினாராயிரம்பேர்
திருஷ்டிகழித்து தெருவெங்கும்விட்டெறிந்து
ஆலாத்திக்காட்டி அணியிழைமார்வீற்றிருந்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேயிந்திரரும்

புணந்திரன் பாண்டவர்கள் வீதிவருகிறது.

ஆயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு
ஆரப்பதக்கமும் அதிப்பதக்கந்தன்னுடனே
மாப்பதக்கம் பருத்தமுத்துச்சாவடமும்

ஏலலவுங்கமும் இன்பக்களிப்பாக்கும்
காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
சாதிப்பெருங்கடலும் சங்குசுட்டசுண்ணும்பும்
வச்சிரதட்டுகளில் வகைவகையாய்த்தானெடுத்து
ஆறுயிரவர்களும் அங்கெவேபோடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரற்குமுன்னேவந்து
இந்தாருமென்று எடுத்தவர்கைகொடுத்து
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரருந்தானபார்த்து
மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
ஆழிதடங்கையமர்த்தி ஆனமுகன்போய்கட்டுந்தான்
மாலைமுடியானும் மதுரைக்குப்பின்னுரைத்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனை தாண்டி அதிகவனந்தான் தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
அங்குமொருபூங்காவைக் கண்டுமேந்தவானமுகன்
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழலோங்குபாதரியும்
சண்பகமுல்லைகளும் சேர்ந்ததொருபாதிரியும்
பாதரிமுல்லைப் பருத்ததொருசண்பகமும்
சிறுமல்லிகுடமல்லி சேர்ந்ததொருசண்பகமும்
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துசண்பகமும்
இத்தனையும்பூரித்து சொரியும்அழகாக
மாத்தில்புறவும் மயிலும்விளையாடும்
கோவில்புறவும் குயிலும்விளையாடும்
அன்னமுந்தாராவும் ஆசைந்துகிழல்காட்டும்
சாரையும்சர்ப்பமும் சற்றேயிரைழந்துவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில்நீர்குடிக்கும்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரரும்தான்பார்த்து
யாருடையகாவிதென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருந்ததூதுவர்கள் ஆனமுகற்கேதுசொல்வார்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபூங்காவு

தருமர்பூங்காவை இந்திரன்காணுகிறது.

பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவாது
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆளுகிறபூங்காவு
போரஞ்சாமன்னன் புனக்திரருந்தான்பார்த்து
இப்பெரியகாவும் எழில்பெரியமாதினமும்
சொற்பெரியகாவும் தோள்பெரியமண்டபமும்
இத்தனையுமிங்கிருக்க என்போனீர்பஞ்சவர்கள்

மண்டபங்களிலிருக்க மன்னர்கள் காடுவைந்தார்
அன்றுமனங்கலங்கி ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
இருந்துமன்னன் இருக்கண்ணீல்முத்துதிர்த்தான்
பொன்னுமல்லாட்டமும் அவ்வளவுமேமாறுவார்
ஏனகாணுமன்னன் இந்தமதிவுந்தனுக்கு
வந்துதருமம் முடியுங்காண்மன்னவனே
என்றுமனந்தேறி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரனுமேதுசொல்வார்
பானைவிட்டுகீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்கள்விட்டிறங்கி
இன்றைக்குமத்தியானம் இங்கேவிடும்மென்றார்
பொன்னிறக்கூடாரம் போட்டார்புனந்திரனும்
வன்னவாசனைக்கூடாரம் மன்னவர்க்கும்போட்டார்கள்
ஆலயங்கள்போட்டார்கள் வந்தவந்தமன்னருக்கு
ஆசனத்தின்மேலேறி ஆனழகன்வீற்றிருந்தான்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
கட்டகனொனுமிருந்தார் கொற்றப்புவீரியர்கள்
சரியப்பிகொனுமிருந்தார் கனெத்தராசாக்கள்
பட்டப்புலவர்கள் பாடத்தொடங்கினர்
தருமர்வனம்பாடித் தம்பிமார்சீர்பாடி
வீமர்வனம்பாடி விசயனார்சீர்பாடி
காண்டாவனமெரித்த காளைபுகழ்பாடி
நாமன்முடியான் நகுலனதுபேர்முடியான்
தாமன்முடியான் சகாதேவன்சீர்பாடி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்பேர்பாடி
வந்தபேர்களின்மேல் பாடினர்மன்னவர்கள்
அப்போதுவிந்திரனார் ஆனழகன்தான்பார்த்து
பட்டர்புலவர் பாடினபேருக்கும்
ஆடையும்பொன்னும் அளித்துஅலைதாரன்
அந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றார்
படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முகக்கம்பமதட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகத்தைத்தட்டி மதயானையேறினன்
அம்மானும்தானும் அழகானையேறினன்
மாதாவுந்தானும் மதவானையேறினர்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினர்
அக்காவும்மகாவும் கடந்தாரழகாக
மற்றுமொருபூங்காவும் வாராகள்மன்னவர்கள்
அக்காவுந்தன்புதுமை ஆனழகன்கண்டானே

திரியோதிரன் பூங்காவை புனந்திரன் கண்டழிக்கிறது.

ஆச்சாவுந்தேக்கும் அனலோங்கும்பாதரியும்
பாதரிமுல்லைப் பருத்தயிருவாட்சி
இருவாட்சிசண்பகமு மிருபுராமுமகஸ்தூரி
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்தயிருவாட்சி
சண்பகமும்முல்லைகளாம் சேர்ந்தயிருவாட்சி
எங்கும்நிறைந்திருக்கும் இருவாட்சிசண்பகமும்
மருவும்மருக்கொழுந்தும் வனமெல்லாம்பூர்த்திருக்கும்
வேம்பும்அரசுமங்கே விஸ்தாரம்பூர்த்திருக்கும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரன் தான்பார்த்து
ஆருதுபூங்காவென்றார் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர் துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாதே
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்கும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
தேசத்தையாளும் திரியோதிரனகாவிதென்றார்
உங்கள்பெரியப்பாபூங்காவு யென்றார்கள்மன்னவர்கள்
ஐயருடகாவிதென்ன ஆணழகன்கேட்டு
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
பூமரத்தைசார்ந்துக்கொண்டு நின்றார்புனந்திரரும்
அங்கிருக்குந்தூதுவரை ஆணழகன் தானழைத்து
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழலெலங்கும்பாதரியும்
வேம்புரதமங்கே வெட்டிப்போராக்குமென்றார்
பூமரத்தைவேர்பிடுங்கி போடுமென்றார்ஓர்புரமாய்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி மரத்தோடேசாடுமென்றான்
அப்போதேதூதுவர்கள் ஆணழகர்தானெழுந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆணழகர்தூதரெல்லாம்
வேம்புமரசுமங்கே வெட்டிப்போரிட்டார்கள்
பூமரத்தைவேர்பிடுங்கி சாடினார்புண்ணியர்கள்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி மடித்தார்ஒருபுறமாய்
பத்துப்பனைமரத்தை யொன்றாய்ப்பிடுங்கிடுவார்
எட்டுப்பனைமரத்தை யிருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவார்
தென்னமரங்களெல்லாந் திரிகியெறிந்திடுவார்
இப்படியாக அழித்தார்வனங்களெல்லாம்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
தேனல்லோதாரன் திரையெடுத்துதான்முடிந்து
சாய்ப்புமேனியனுஞ் சாத்திரங்கள் தான்பார்த்து
மேகமலைபோல மெள்ளநடந்தசைந்து
பணிபணியென்றான் பணிந்தது அவ்வானை
மூதக்கம்பம்தட்டி மதவானையேறினார்
மத்தகத்தைதட்டி மதவானையேறினார்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதவானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதவானையேறினார்
வக்காவுங்காவும் நடந்தாரழகாக

கர்ணன் பூங்காவை இந்திரன் கண்டழிக்கிறது.

மற்றுமொருபூங்காவும் வாரார்கள்மன்னவர்கள்
அந்தவொருபூங்காவும் அதிசயத்தைப்பார்த்தார்கள்
சந்தனவிருட்சங்களும் சாலைகளுமச்சோலைகளும்
தேவதாரிஷிமலையும் திகழான சோலைகளும்
எங்கெங்கும்சோலைகளும் எத்திசையும்சோலைகளும்
மாடப்புறாவும் மயிலும்விளையாடும்
கோயில்புறாவுங் குயிலும்விளையாடும்
அன்னமுந்தாராவும் அசைந்துவிளையாடும்
சாரையுஞ்சர்ப்பமுஞ் சற்றேயிமைந்துவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில்நீர்குடிக்கும்
காஞ்சிகொடாளும் கருணரிடமாளிகையும்
வில்பிடித்துலாவுகிற வேந்தனதுமண்டபமும்
சனியென்னையாடுகிற சமர்த்தனதுமண்டபமும்
தாமமுடியான் சதுரங்கமண்டபமும்
சுந்தரப்பூமுடியான் சொக்கட்டான்மண்டபமும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஆறதுபூங்காவென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்கும்மன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சலர்ந்தாராண்டு பச்சைமுகங்கருவிப்
பச்சைமுகங்கருவிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைதகலங்கி திகைக்கிட்டுமெய்மறந்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணருடகாவிதென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
பிள்ளையைக்கொன்ற பெரும்பாவிகாவிதுகாண்

மைந்தரைக்கொன்ற மாபாவிநூன்றாவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
மற்றும்வழியில்லையோ மைந்தர்பெருமானே
அயிராவதம்போல் யானையைத்தானழைத்து
இடித்துநகத்தி யெமபுரஞ்சேருமென்றான்
மதிலைச்சுவரிடிங்கள மண்டபங்கள்தானிடித்து
ஆலயங்கள்கோபுரங்கள் அடங்கலுந்தானிடித்து
அரைநாழிக்குள்ளே அதம்பண்ணிவாருமென்றான்
யானையதுகேட்டு யப்படிக்கேநல்லதென்று
வெங்கண்சிவந்து வெளிவால்மிகமுறுக்கி
கொம்பைபகைத்தி குளம்பால்கிளங்கிறி
தும்பிக்கையாலே சுழற்றிடுமவ்வானை
மதிலைமதிலிடித்து மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி
கோபுரஞ்சிகரங்களைக் குத்திக்கிளப்பிவிடும்
இடித்துமேநகதி யெமபுரஞ்சேர்த்துவிடும்
குத்திக்கிளப்பியது கோளாறும்பண்ணிவிடும்
இந்திரனார்தன்னருகில் வந்தது அவ்வானை
பணிபணியென்றான் பணிந்தது அவ்வானை
முழக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகந்தட்டி மதயானையேறினார்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினான்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேரசைய
பவளக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைகவிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
வக்காவுங்காவும் நடந்தாரழகாக
இஞ்சிவனந்தாண்டி யெலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளம்புசோலைவிட்டு
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
எல்லையிளந்தோப்பு தாண்டியிளவிசையர்
அத்திபுரத்தைவந்து சேர்ந்தார்கள் ஆணழகர்
இதுயாருடையவீதியென்றான் அல்லிதிருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னவர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்வீதியென்றார்

புனைந்திரன் திருதராட்டிரன் வீதிவருகுதல்.

கண்ணில்லான்வீதியென்று காவலர்கள்சொன்னார்கள்
குருடனுடவீதியென்றார் கொற்றம்புனைநதவர்கள்

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
ஊதினார்காளை உலகுதலைமுழக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவென்றூதினான்
வெள்ளினாற்காளை விளங்கவென்றூதினான்
வையைவளநாட்டான் வந்தேனென்றூதினான்
வாழ்மதுரைபாண்டியனார் வந்தேனென்றூதினான்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்பூமுடியும்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பூமுடியும்
நூலால்கடுத்திராளா நூற்றொருவர்பூமுடியும்
காஞ்சிகாடாளுங் கிருணரிடபூமுடியும்
நங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியிடபூமுடியும்
அம்மான்சகுனி யவனுடையபூமுடியும்
அத்தனைபேர்பூமுடியை அரிவேன் அரிவேனென்றான்
தப்பாதுநானறிவேன் என்றுமவனூதினான்
தைலாட்டாவென்றுசொல்லி தாரைசின்னமூதினான்
திரியோதிரனுக்கென்று சங்கெடுத்தூதினான்
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைபிளக்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தவின்றூதினான்
இப்படியாயூதுகிறார் எங்கெங்கும்இந்திரனும்
அந்தத்தெருவிருக்கும் அணியிழைமாரெல்லோரும்
ஒருவருக்கொருவரல்லோ வுகமைசொல்லிக்கொள்வார்கள்
பாண்டியர்கள்பேரமைதான் பஞ்சவர்கள்புத்திரன்தான்
ஆறாயிரவருக்கும் அழகானபேரமையோ
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
மாயன்மருமகன்காண் வளநாடிப்புத்திரன்காண்
இப்படிக்குச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே நடந்தாரேமன்னவனும்

புனந்திரன் கன்னர்வீதிகாணுகிறது.

அந்தவொருவீதியிலே அதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு
மாடப்புறாவும் மயிலும்விளையாடும்

கோவில்புறவும் குயிலும்விளையாடும்
எங்குமணிவிளக்கும் எத்திசையும்விளக்கும்
மாவிலைதோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
அந்தநெடுவீதிதன்னை கண்டானே ஆணழகன்
ஆருதவீதியென்றான் அல்லிதிருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
கேட்டப்புனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாதே
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலகும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கரிகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடவீதியென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
கருணரிடவீதியென்ன கண்கள்மிகச்சிவந்து
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
பிள்ளையைக்கொன்ற பெரும்பாவிதன்தெருவோ
மைந்தரைகொன்றதொரு மாபாவிதன்தெருவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே

கர்னனை இந்திரன்கொல்வேனென்றுசபதமிட்டது.

மற்றும்வழியில்லையோ மன்னர்பெருமானே
காஞ்சிநாடாளும் கர்னனார்பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளேதான் கொல்வேனென்றுசொல்லி
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுலககிர
ஊதினான்காளை வுலகுதனைதுமுக்க
செம்பொன்னார்காளை திசைவணங்கஊதினான்
இப்படிக்காக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

பொன்னுருவிக்கு தாதிசொல்லுகிறது.

போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிதாதியவள்
போதேவருந்தடங்கு பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
அடிகள்முடிசாய்த்து ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னச்சிநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
எண்ணைப்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடிக்கென்றமீசையுஞ் சூரைக்கருக்குழலும்

ஐயர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அங்காணிதொப்பை பாசைமருங்கசைய
உடம்புகுலுங்கிடவே உத்தமனுந்தானகைத்தான்

திரியோதிரன் அருச்சுனனைச்சொல்லச்சொன்னது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டுருந்தநாகம் கொடிபோலகண்சிவந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கருணர்க்குமேதுசொல்வான்
ஆதுளைக்கவந்தொரு சுந்தரனார்பூமுடியை
அஞ்சலையதுடைய அருச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்தலையறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

கருணர் திரியோதிரனுக்கு தேறுதல்சொல்லுகிறது.

காசிவளநாடாளும் கருணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
செஞ்சலர்துநாவரண்டு சித்திலந்துபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
மனமஞ்சலித்து மறுவார்த்தைஎடுத்துரைப்பார்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் திரியன்முகங்கோணாமல்
அறியாதறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
இதற்குள்பாரப்புத்தி எங்கேகற்றானருச்சுனற்கு
நல்லதனைத்தானே கேளுமென்றான் மன்னவனும்
இன்னமொருவார்த்தை இளவரசேகேளுமென்றான்

திரியன் அர்ச்சுனனைமடியில்வைத்துககொண்டு கேட்கிறது.

அப்போதிரியோதிரன் ஆணைமுகன்தான்கேட்டு
அஞ்சலையதுடைய அர்ச்சுனனைத்தானழைத்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்தமவன் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சலையதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனும் வந்தாரும்ஆணைமுகன்
அல்லித்திருமகளும் வந்தாளும்ஆணைமுகள்
ஐவகையளநாடான் வந்தாரும்உன்தகப்பன்
சந்தனத்தோப்புதனில் தார்வேந்தன்போய்புகுந்து
வேம்புமரமங்கே வெட்டிப்போரிட்டாரும்

உன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பேன வையகமும்நான்கொடுப்பேன்
தேசமுழுதும் யிருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வையகமுழுதும் இருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வலையவளநாடான வந்தானே உன் தகப்பன்
பையன் தலையறுக்க பாரமில்லையெந்தனுக்கு
உங்கள்-அய்யர் தலையறுத்து வாருமென்றான் ஆணழகன்
பையன் தலையறுத்துப் பாதகமில்லையுமென்றான்

கிரியனுரைக்கு அர்ச்சுனன் கோபித்துச்சொல்லுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனுக்கதுகேட்டு
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
உள்ளுடம்புநடுங்கி வுடம்பும்படபடத்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலையாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்தது இனக்கோபம்
மனமடங்காக்கோபமுடன் மடியைவிட்டுகீழ்குதித்து
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
இந்தசபைநடுவே இருக்கின்றராஜர்களே
மன்னர்சபைநடுவே வீற்றிருக்கும்மன்னர்களே
குருக்கள்மார்துரோணரே கூறுகிறேன்கேட்டிருங்கள்
பாட்டன்மார்வீஷ்மரே பாலனுரைகேட்டிருங்கள்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரேநீர்கேளும்
என்னுச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பான் வையகமுந்தான்கொடுப்பான்
இருத்திசிறைகாப்பா னிவ்வுலகந்தான்கொடுப்பான்
வையமுழுதும்நான் இருந்தரசாண்டிடுவேன்
தேசமுழுதும் சிறப்பாகவாழ்ந்திடுவேன்
என்னுச்சிகலந்தாரி ஆனந்தமாரியற்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருடைகாவலது
ஆழக்குழிதோண்டி ஆகாசக்கோட்டைகட்டி
மேலேகுழிதோண்டி விசுநாகக்கோட்டைகட்டி
எட்டுத்தலைவாசல் இடிமன்னர்காத்திருக்க
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னர்காத்திருக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரிடகாவல்தள்ள
அப்பெரியகாவலிலே வந்தானே ஆணழகன்
மாதுயிருக்கிற மதிலேறிச்சென்றாரே
ஆச்சியும்அப்பாவும் அக்கணமேதானலைந்து
அன்றிரவுஅங்கிருந்து ஆணழகர்போய்விட்டார்

திரிடன்மேல்கோபிக்கிறது.

மாதுகுளியாகி மைந்தனென்றுவனைப்பெற்றாள்
மாறுதல்கொண்டவனே மன்னவனேநான்பிறந்தேன்
வரிசாகங்கொண்டவனே பித்திரற்குயான்பிறந்தேன்
அன்றுதலையறுத்து ஆண்டோராச்சியத்தை
இன்றுதலையறுக்கச் சொன்னீரேயிந்திரரும்
இவன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
காலாங்குளிகுளித்து தாயிறுதிக்காற்போல்
மூன்றுங்குளிகுளித்தாள் முத்தந்தவாழ்மாரி
ஏழுவருஷம் இறைபாயிருந்தாள்காண்
இவளைத்தொட்டுதாலிகட்ட எல்லவரும்பயந்து
இவளைத்தொட்டாரேயாமாகில் கிட்டென்றுமாண்டிடுவார்
அக்கப்பயத்தாலே யாரும்வந்துகொள்ளாமல்
மண்டலத்துராசாக்கள் மாலையிடயாருமில்லை
தேசத்துராசாக்கள் தாலிகட்டயாருமில்லை
இப்படியாக யிருந்தாள்சிலகாலம்
அப்போதொருபார்ப்பான் ஆணழகன்வதுசெய்தான்
ஆட்டுக்கடாவையாலே தாலிகட்டனாமைந்தான்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகன்னன்பெண்டாள
பெண்டாளுங்காலத்திலே பிள்ளைகளில்லாமல்
பிள்ளைகளில்லாமல் பெருமலடாய்ப்போனார்கள்
மைந்தனுமில்லாமல் மகாமலடாய்ப்போனார்கள்
அப்போபிலாரிஷியும் அறிந்தார்இவள்துயரம்
துயரமவரறிந்து சோர்ந்துஉறவாடி
அவளைக்கலந்துஉறவாடிக் காந்தாரிபிள்ளைபெற்றாள்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகன்னன்பெண்டாள
கருப்புக்கடாதாலிகட்ட கண்ணில்லான்பெண்டாள
பேராத்தழுகினூற்றொருவர் பெற்றாளேவுன்றச்சி
உன்றச்சிதலையறுத்து ஆண்டோராச்சியத்தை
கண்ணில்லான்பிள்ளையென்று கலியுகத்தில்போச்சு
குருடனிடபிள்ளையென்று குவலயத்தில்போச்சு
பேராத்தழுகிபெற்றபிள்ளை பேருலகையாளுகிறீர்
நீதிசேர்ந்துபெற்றபிள்ளை இராச்சியத்தையாளுகிறீர்
மச்சினச்சிதலையறுத்து ஆண்டோராச்சியத்தை
உடன்றுவர்தலையறுத்து ஆண்டோராச்சியத்தை
இன்றுவாதலையறுக்கச் சொன்னீரோ ஆணழகா
காந்தாரிதலையறுக்க அடாதுகாணெங்களுக்கு
என்றுகூறியெழுந்திருந்தான் அந்திருமணியும்

அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைகைத்தார்

திரியன் கோபிக்கிறது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கர்னர்முகம்நோக்கி
பஞ்சவற்குள்ளறு பிறக்குமோபாற்குடங்கள்
ஐவர்கள்செய்த அதஷ்டஞன்செய்யவில்லை
தூதுரைக்கவந்ததொரு புத்திரனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்முடியறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

திரியனுக்கு கர்னர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தையொன்றெடுத்துரைப்பான்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் தோழன்முகங்கோணமல்
குலத்தில்குடிகேடனுனையாகொற்றவனே
மறுத்தொருக்கால்வார்த்தைசொல்ல வாயுண்டோமன்னவனே
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனைந்தமார்பனுக்கு அனுப்பிவிடைகொடென்றான்
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தானழைத்து
பாசத்திளவரையர் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அய்யாவைக்காணுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
உந்தன்விருதுவேண்டாம் உன்மேளம்நான்வேண்டேன்

சின்ன அர்ச்சுனனுக்குப் பாட்டன்சேனை யனுப்புகிறது.

அரவக்கொடிவேண்டேன் ஆள்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
ஐவரிடமிருந்து அடைவாகநீகொடுத்து

விடைகொடுத்தனுப்பும் வேந்தர்பெருமானே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
காந்திநாடாளுங் கர்னருக்கேதுசொல்வார்
ஐவருடசேனைகளும் அவர்படையானைகளும்
கால்விலங்குபோட்டோமே காவலிலேவைத்தோமே
இணைவிலங்கைநீகழட்டி யிவனுக்கனுப்புமென்றான்
காந்திநாடாளுங் கர்னரவர்கேட்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழுக்குதித்திறங்கி
செம்பொன்மெரிவடியில் ஏறியந்தசீர்கர்னர்
முத்துமெருவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையெழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பஞ்சவர்கள்சேனை யிருக்குமிடத்தில்வந்தார்
ஐவருடசேனைக்கு அருகேவரும்போது
பஞ்சவர்கள்சேனையர்கள் பார்மன்னர்தான்பார்த்து
கர்னரைத்தான்பார்த்துக் காவலர்களேதுசொல்வார்
செஞ்சுவர்க்கோவாண்டு சித்திலங்குபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பாலமுகம்வேறுபட்டு
சிந்தைதகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
ஒருவர்க்கொருவர் உவமையாய்ச்சொல்லிக்கொள்வார்
கடவனேபோதாதோ இவர் இங்கேவரலாச்சு
கர்னர்வருகிறது காரியமாய்தோற்றுது
என்றுமவர்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே
காந்திநாடாளுங் கர்னரருகில்வந்து

கர்னர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் அரையர்களே அஞ்சாதீர்
ஒன்றுக்கும்அஞ்சாதீர் உத்தமனார்சேனைகளே
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தரசையாள்வோமே
காலங்கழித்து கர்த்தன்பதிசேர
நாளுங்கழிந்தது எமன்பதிசேர
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாம்நாள் உங்களுக்கு ஆருதாராச்சியங்கள்
நால்கன்-பார்த்தன்கையம்பாலே படுவதுநிச்சயந்தான்
மன்னர்கையம்பாலே மாளுவதுநிச்சயந்தான்
தர்மருக்குஇப்போ சனியனதுலைந்தது
வீமருக்குஇப்போ விதிதுலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுயிப்போது
சோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சுயிப்போது

ஆரந்தவாழ்மார்பா உன் ஐயாகாணுமென்றான்
வெள்ளையானைமேலேறி வெகுதூரங்காணுமென்றான்

அர்ச்சுனன் யானையில் வருகிறது.

அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பொன்னுனசொம்பினிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
யானையின்முன்னே வந்தான் அர்ச்சுனராசனவரும்
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்று தான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடியணங்கி தெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்து தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டதுவெள்ளானை
உந்தனுக்கோதுக்கம்ஐயா உத்தமரேவீரியனே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெருக்கிருந்து
துக்கமாய்தானிருந்து தும்பிக்கையால்தூக்கிறது
அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
கட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்கவிட்டு
உருவினகத்தியுடன் உத்தரியந்தோளிலிட்டு

அர்ச்சுனன் யானையின்மேலேறிப் பயணப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகத்தைதட்டி அருந்தானையேறினான்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறுமென்றான்
அப்படிக்கேயாகுதென்று ஆரந்தவாழ்மார்பன்
சரியானைஏறினான் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோருங் குதிரையின்மேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேற்போட்டார்

துய்பார்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அங்காணிதொப்பை யசைமருங்கசைய
உடம்புகுலுங்கிடவே உத்தமனுந்தானகைத்தான்

திரியோதிரன் அருச்சுனனைக்கொல்லச்சொன்னது.

சேதத்தையாளுந் திரியோதிரன் தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவிகையைப்போல்
பத்திரநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டழுந்தநாகம் கொடிபோலகண்சிவந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கருணர்க்குயேதுசொல்வான்
ஆருரைக்கவந்ததொரு சுந்தரனார்பூமுடியை
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்தலையறுத்து எம்பாதத்தில்வையுமென்றான்

கருணர் திரியோதிரனுக்கு தேறுதல்சொல்லுகிறது.

காசிவளநாடாளும் கருணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
செஞ்சுவர்க்குசாவரண்டு சித்திலங்குதபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
மாரனன்மனஞ்சலித்து மறுவார்த்தையெடுத்துரைப்பார்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் திரியன்முகங்கோணாமல்
அரியாதறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
இதற்குள்பாரப்புத்தி எங்கேகற்றானருச்சுனற்கு
நல்லதனத்தாலே கேளுமென்றான் மன்னவனும்
இன்னமொருவார்த்தை இளவரசே கேளுமென்றான்

திரியன் அர்ச்சுனனைமடியில்வைத்துககொண்டு கேட்கிறது.

அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகன்தான்கேட்டு
அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனரைத்தானழைத்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துமவன் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனும் வந்தானும்ஆணழகன்
அல்லித்திருமகளும் வந்தாளும்ஆணழகள்
வையைவளநாடான் வந்தானும்உன்தகப்பன்
சந்தனத்தோப்புதனில் தார்வேந்தன்போய்புகுந்து
வேப்புமரசுமங்கே வெட்டிப்போரிட்டானும்

உன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பேன் வையகமுந்தான்கொடுப்பேன்
தேசமுழுதும் யிருந்தாசையாண்டிடுவாய்
வையகமுழுதும் இருந்தாசையாண்டிடுவாய்
வையைவளநாடான் வந்தானே உன் தகப்பன்
பையன் தலையறுக்க பாரயில்லையெந்தனுக்கு
உங்கள்-அய்யர் தலையறுத்து வாருமென்றான் ஆணழகன்
பையன் தலையறுத்துப் பாதத்திலேவையுமென்றான்

திரியனுரைக்கு அர்ச்சுனன் கோபித்துச்சொல்லுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
உள்ளுடம்புநடுங்கி வுடம்புபடபடத்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்தது இவன்கோபம்
மனமடங்காக்கோபமுடன் மடியைவிட்டுகீழ்குதித்து
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
இந்தசபைநடுவே இருக்கின்றராஜர்களே
மன்னர்சபைநடுவே வீற்றிருக்கும்மன்னர்களே
குருக்கள்மார்துரோணரே கூறுகிறேன்கேட்டிருங்கள்
பாட்டன்மார்வீஷ்மரே பாலனுரைகேட்டிருங்கள்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரேநீர்கேளும்,
என்னாச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பான் வையகமுந்தான்கொடுப்பான்
இருத்திசிறைகாப்பா னிவ்வுலகந்தான்கொடுப்பான்
வையமுழுதும்நான் இருந்தாசு ஆண்டிடுவேன்
தேசமுழுதும் சிறப்பாகவாழ்ந்திடுவேன்
என்னாச்சிகலந்தாரி ஆனந்தசாரியற்த
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருடகாவலது
ஆழக்குழிதோண்டி ஆகாசக்கோட்டைகட்டி
மேலேகுழிதோண்டி விஷநாகக்கோட்டைகட்டி
எட்டுத்தலைவாசல் இடிமன்னர்காத்திருக்க
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னர்காத்திருக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனிடகாவல்துள்ள
அப்பெரியகாவலிலே வந்தானோ ஆணழகன்
மாதுயிருக்கிற மதிலேறிச்சென்றானோ
ஆச்சியும்அப்பாவும் அக்கணமேதானகலந்து
அன்றிரவு அங்கிருந்து ஆணழகர்போய்ச்சேர்ந்தார்

திரியன்மேல்கோபிக்கிறது.

மாதுகுளியாகி மைந்தனென்றுனைப்பெற்ருள்
மாருகக்கொண்டவனை மன்னவனைநான்பிறந்தேன்
காரிதாகங்கொண்டவனை யிந்திரற்குயான்பிறந்தேன்
அன்றுதலையறுத்து ஆண்டரோராச்சியத்தை
இன்றுதலையறுக்கச் சொன்னீரேயிந்திரரும்
இவள்-அச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
காலாங்குளிகுளித்து நாயிறுஇத்தாற்போல்
மூன்றுங்குளிகுளித்தாள் முத்தந்தவாழ்மாரி
ஏழுவருஷம் இறையாயிருந்தாள்காண்
இவளைத்தொட்டுதாலிகட்ட எல்லவரும்பயந்து
இவளைத்தொட்டாரேயாமாகுல் இட்டென்றுமாண்டிடுவார்
அந்தப்பயத்தாலே யாரும்வந்துகொள்ளாமல்
மண்டலத்துராசாக்கள் மாலையிடயாருமில்லை
தேசத்துராசாக்கள் தாலிகட்டயாருமில்லை
இப்படியாக விருந்தாள்சிலகாலம்
அப்போதொருபார்ப்பான் ஆணழகன்வந்துசெய்தான்
ஆட்டுக்கடாவைமாலை தாலிகட்டமைந்தான்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
பெண்டாளுங்காலத்திலை பிள்ளையில்லாமல்
பிள்ளைகளில்லாமல் பெருமலடாய்ப்போனார்கள்
மைந்தருமில்லாமல் மாமலடாய்ப்போனார்கள்
அப்போதிலேரிஷியும் அறிந்தார்இவள்துயரம்
துயமனதறிந்து சோர்ந்துஉறவாடி
அவளைச்சேர்ந்து[illegible] காந்தாரிபிள்ளைபெற்ருள்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
அருப்புக்கடாதாலிகட்ட கண்ணில்லான்பெண்டாள
பிலாத்தழுனிதாற்கொருவர் பெற்ருளேவுன்றுச்சி
உன்றுச்சிதலையறுத்து ஆண்டரோராச்சியத்தை
கண்ணில்லான்பிள்ளையென்று கலியுகத்திலேபோச்சு
குருடனிடபிள்ளையென்று குவலயத்திலேபோச்சு
பிலாத்தழுனிபெற்றபிள்ளை பேருலகையாளுகிறீர்
சேடிசேர்ந்துபெற்றபிள்ளை இராச்சியத்தையாளுகிறீர்
உன்றுச்சிதலையறுத்து ஆண்டரோராச்சியத்தை
உன்றுவர்தலையறுத்து ஆண்டரோராச்சியத்தை
பன்றுவர்தலையறுக்கச் சொன்னீரோ ஆணழகா
[illegible]வர்தலையறு[illegible] அடாது[illegible]கொணர்ந்து
வன்றுகூடியெழுந்திருந்தான் குந்திருபணியும்

அங்கிருக்குமன்னர் அரையர் துரையரெல்லாம்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைநகைத்தார்

திரியன் கோபிக்கிறது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலையமாய்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி
பஞ்சவர்க்குள்ளூ பிறக்குமோபாற்குடங்கள்
ஐவர்கள்செய்த அதஷ்டனுன்செய்யவில்லை
தூதுரைக்கவந்தவொரு புத்திரனர்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனர்பூமுடியும்
இருவர்முடியறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

திரியனுக்கு கர்ணர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்பயஞ்சலித்து வார்த்தையொன்றெடுத்துரைப்பான்
சொல்மாற்றிசொல்லுரைப்பான் தோழன்முகங்கோணாமல்
குலத்தில்குடிகேடனுனேயொற்றவனே
மறுத்தொருக்கால்வார்த்தைசொல்ல வாயுண்டோமன்னவனே
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தமார்பனுக்கு அனுப்பிவிடைகொடென்றான்
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தானழைத்து
பாசத்திளவரையர் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அய்யாவைக்காணுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
உந்தன்விருதுவேண்டாம் உன்மேளம்நான்வேண்டேன்

சின்ன அர்ச்சுனனுக்குப் பாட்டன்சேனையனுப்புகிறது.

அரவக்கொடிவேண்டேன் ஆள்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
ஐவரிடவிருது அடைவாகநீகொடுத்து

விடைகொடுத்துநீயனுப்பும் வேந்தர்பெருமானே
தேசத்தனையாளுந் துரியோதனன்கேட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கேதுசொல்வார்
ஐவருடசேனைகளும் அவர்படையானைகளும்
கால்விலங்குபோட்டோமே காவலிலேவைத்தோமே
இணைவிலங்கைநீகழட்டி யிவனுக்கனுப்புமென்றான்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
செம்பொன்பெரிவடியில் ஏறியந்தசீர்கர்ணர்
முத்துமொழுவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பஞ்சவர்கள்சேனை யிருக்குமிடத்தில்வந்தார்
ஐவருடசேனைக்கு அருகேவரும்போது
பஞ்சவர்கள்சேனையர்கள் பார்மன்னர்தான்பார்த்து
கர்ணனைத்தான்பார்த்துக் காவலர்களேதுசொல்வார்
கெந்தமலர்த்துகாவரண்டு நீத்திலங்குபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பாலமுகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கி திகைத்திட்டுமெய்மறந்து
ஒருவர்க்கொருவர் உவமையாய்ச்சொல்லிக்கொள்வார்
என்னமோவந்தோ இவர் இங்கேவரலாச்சு
கர்ணர்வருகிறது காரியமாய்த்தோற்றுது
என்றுமவர்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருமங்கேவந்து

கர்ணர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் அரையர்களே அஞ்சாதீர்
ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதீர் உத்தமனார்சேனைகளே
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தரசையாள்வோமே
காலங்கழித்து கர்த்தன்பதிசேர
நாளுங்கழிந்தது எமன்பதிசேர
மூன்றுநாளர்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாம்நாள் உங்களுக்கு ஆகுதுராச்சியங்கள்
நாங்கள்-பார்த்தன்கையம்பாலே படுவதுநிச்சயந்தான்
மன்னர்கையம்பாலே மாளுவதுநிச்சயந்தான்
தர்மருக்குஇப்போ சனியன்துலைந்தது
வீமனுக்குஇப்போ விடுதிதுலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுயிப்போது
கோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சுயிப்போது

பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததுஎங்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
என்றுமேசொல்லியல்லோ இணைவிலங்கைதட்டிவிட்டான்
கால்விலங்குகழட்டினான் காவலனும் அப்போது
ஆடைகொடுத்தான் அடைக்காயுந்தான்கொடுத்தான்
சேனைமதவீரருக்கு சேனதிரவியங்கொடுத்தான்
இனிவாருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்கர்ணரும்
மேகமலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்தார்
காவலர்கள்சூழ்ந்துவரக் கர்ணர்வழிநடந்து

திரியன் சபைக்குவருகிறது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
வந்துநுழைந்தார்கள் மன்னர்பெருஞ்சபையில்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்வந்துவீற்றிருந்தார்
வந்தவொருசேனையெல்லாம் மன்னர்களைக்கண்டார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பார்த்து
மகுடமுடியசக்கி மன்னவனும்சாய்ந்திருந்தான்
தெண்டனிட்டமன்னர் திரும்பியெழுந்திருந்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரும்என்றுசொல்வார்

அர்ச்சுனன் தேறுதலுரைப்பது.

அஞ்சாதீர்அஞ்சாதீர் அரையர்களே அஞ்சாதீர்
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னர் அருளுவது
நாலாநாள்எங்களது ஆருதுநாண்ராச்சியங்கள்
ரெட்டிப்புசம்பளங்கள் நானேதருகிறேன்
தர்மருக்குயிப்போ சனியன்தொலைந்தது
வீமருக்குயிப்போ விதிதொலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
கோதகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
ரெட்டிப்புசம்பளம் நானேதருகிறேன்
எதுக்குமஞ்சாதீர் என்பிறகேவாருமென்றார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கடுகடுத்துவீற்றிருந்தான் கர்நாகங்கொண்டவனும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனர்தான்பார்த்து

அர்ச்சுனர் கர்ணருக்குச்சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரெதிரில்வந்து
யானைக்கொடுத்தீர் அடைக்காய்மிகக்கொடுத்தீர்
சேனைகொடுத்தீர் திரவியமுந்தான்கொடுத்தீர்

ஒன் தூதுரைநீக்கி விட்டுமேவுத்தமரே
அந்தக்குறைநீக்கி யனுப்புமென்றான் உத்தமனும்
காஞ்சிகாடானும் கர்ணரவர்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனர்க்குஏதுசொல்வார்
என்னகுறையாக்கி விட்டேன்காண் இந்திரரே
ஏதுகுறையாச்சு எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்

அர்ச்சுனர்க்கு வெள்ளையானை கொடுத்தது.

சிற்றப்பாமே திவந்த செல்வமதக்களிறே
வெந்தாவசே திவந்த வெள்ளானைவேணுமென்றார்
வெள்ளானைநீகொடுத்து விடையருளுமென்றார்கள்
காஞ்சிகாடானும் கர்ணாவதுகேட்டு
பூரித்திருந்தோனும் பொன்னாபரணமின்னை
இரகங்களாற்பரித்து இருகோனும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெங்கும்பூரித்து
அரைச்செழுந்தசந்தனத்தில் வீற்றிருக்கபாவனைபோல்
வெள்ளானைசோடித்து வேந்தர்க்கனுப்புமென்றான்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் ஆணழகன்தான்கேட்டு
சொல்லப்பெற்றோமென்றுசொல்லிச் சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
யானைப்பணிக்கர் இருக்குமிடத்தில்வந்து
வெள்ளையானைசோடித்து வாருமென்றான் தூதுவனும்
யானைப்பணிக்கர்கள் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
யானையவிழ்த்து அலிதாரர்ஓடிவந்து

தூதுவர் யானைகொண்டுவருகிறது.

யானைக்குநீராட்டி அலங்கனுக்குமைமெழுகி
கண்ணுக்குமைமெழுகிக் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
காதுகால்வெண்டயமாம் நெற்றிக்குச்சுகளாம்
வெள்ளிக்கொலுசுகளாம் வெண்முத்துத்தாவடமாம்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரியான்சங்குவிட்டு
யானையைச்சோடித்து வந்தார் அலிதாரர்
அரண்மனைவாசலிலே யானைவந்துநின்றது
காஞ்சிகாடானுங் கர்ணருக்குத்தெண்டனிட்டு
யானைவந்ததென்றான் அழகானதூதுவனும்
யானையும்வந்ததென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
காஞ்சிகாடானுங் கர்ணரவரேதுசொல்வார்
பாசத்திலவரை ப[illegible]

ஆனந்தவாழ்மார்பா உன்ஐயா காணுமென்றான்
வெள்ளையானைமேலேறி வேந்தனைக்காணுமென்றான்

அர்ச்சுனன் யானையில் வருகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருந்அட்சதையும்
பொன்னானசொம்பினிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
யானையின்முன்னேவந்தான் அர்ச்சுனரானவரும்
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டதுவெள்ளானை
உந்தனுக்கோதுக்கம்ஐயா உத்தமரேவீரியனே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெழுந்திருந்து
துக்கமாய்தானிருந்து தும்பிக்கையால்தூக்கிறது
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு ஞெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
உருவினகத்தியுடன் உத்தரியந்தோளிலிட்டு

அர்ச்சுனன் யானையின்மேலேறிப் பயணப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகத்தைதட்டி கருத்தானையேறினான்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறுமென்றான்
அப்படிக்கேயாகுதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சரிபானைஏறினான் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
சிலமன்னரெல்லோருந் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோருங் குதிரையின்மேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
முன்னேமுரசடித்து முன்னானைமேற்போட்டார்

ஒருகோடிவாத்தியங்கள் ஒருமிக்கச்சத்தமிட
இருகோடிவாத்தியங்கள் எங்குமேசத்தமிட
பட்டபுலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சிங்கக்கொடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
இப்படியாய்வீரரெல்லாம் எத்தனையாமன்னர்கள்
ஏறினபோதே எடுத்தார்சிலவிருது

குடையின்சிறப்பு

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
அன்னக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளக்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியக்குடையாம்
எடுத்தார்நிறைந்தோர்கள் எண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணாத
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகலவனைக்கண்மறைக்க
ஒத்தைக்குடைநடுவில் உத்தமனும்வாராராம்
பூச்சக்கரக்குடைநடுவில் பூபாலன்வாராராம்
அலங்காரக்குடைநடுவில் அருச்சுனனும்வாராரே
பச்சைக்குடைகளிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகளிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைகளிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
யானைபிறுபிறென்ன அணிமன்னர்கொக்கரிக்க
குதிரையதுமானிக்க கோடிமன்னர்சத்தமிட
ஊதிருஞ்சின்னம் உலகேழுமதிர
ஊதிருங்காளை வுலகுதலைமுடிக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதிருன்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தவின்றூதிருன்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக

அருச்சுனன்பெருந்திருவாள்வீதிவருகிறது.

தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
மற்றுமொருவீதியிலேவாராரே அர்ச்சுனரும்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்வீதியிலே
பெருந்திருவாள்வீதியிலே வாராரே அருச்சுனனார்
அருகவயதுடைய அர்ச்சுனராசனை
அருச்சுனன்போறேனென்று ஊதினான்சின்னத்தொனி
ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டாளே உத்தமியும்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்கேட்டு
அலர்க்கொடித்திரளார் நாற்பெருவர்பெண்டுகளும்
அத்தனைபெண்டுகளும் அல்லவருந்தான்கூடி

அம்மானையாடி அழுலாடிப்பந்தாடி
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கந்தானாடி
கொம்பனைமாரெல்லோரும கூடி விளையாடியிருந்தார்
திருவினைமாரெல்லோருஞ் சேர்ந்துவிளையாடியிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தி லாரணங்குதான்பார்த்து
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாளேதுசொல்வாள்
பந்தாடும்பெண்டுகளே பார்த்தர்வருகிறார்
வளநாடிபோனவன் வருகிறான்வீதியிலே
வல்லிடும்போனவன் வாராண்டிவீதியிலே
இந்தமனைபுகுந்து யாவரையுங் கண்டாலே
பாட்டிமாரென்றுசொல்லி பரியாசம்பண்ணுவான்
கொம்பனைமாரெல்லோருங் கூடி ஒளியுமென்றாள்
அங்கிருக்குமங்கையர்கள் அனைவோருஞ்சம்மதித்து
அப்படிக்கேயாகுமென்று அனைவோரும்போயொளித்தார்
மங்கையர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போய்மறைந்தார்
திரியோதிரான்தேவி திருவினையாயகமும்
என்னசெய்யப்போறான் இளவிசயனருச்சுனனும்
அதுவும்அறிவோம் அவனுடையவித்தைதனை
என்றுமவள்சொல்லி இப்பொளிக்கவீற்றிருந்தாள்
இப்படியாக யிவளிருக்குமவேளையிலே
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசதுரை
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்வாசல்வந்து
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தலைமார்பன்
வாளுருவிகைபிடித்து வல்லயத்தைத்தோளிலிட்டு
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே

பெருந்திருவாளரண்மனையில்திஷ்டோதிரன்தேவியை

சின்ன அர்ச்சுனன்மானபங்கமாய் சேலையுரிகிறது.

பேடைமயிற்கண்ணாள் உட்கட்டுள்போய்புகுந்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள்முன்னேவந்து
அவளாடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பல்லாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவன் சொருகுசங்கிலிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடும் அவள்பசுங்கிளிபறித்தான்
பட்டாண்விளையாடிப் பரியாசம்பண்ணைப்போல்
சிரித்துவிளையாடி சேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடி கூறையவிழ்த்தானே
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
மாலைமுடியானும் மந்திரிகள் கைகொடுத்தான்
மந்திரிகள் கைகொடுத்து மன்னவனும்மேயதுசெய்தான்

அருச்சுனன் சாட்சிவைத்தது.

கண்டீரோ ராசாக்கள் காணவில்லையென்றீர்
பார்த்தீரோ ராசாக்கள் பார்க்கவில்லையென்றீர்
ஆடம்பலத்தில் அரசர்சபைநடுவே
போரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
தோராவடிவழகி துரோபதையாளச்சி
அவளழகும்ஒப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
திருவழகும்பொப்பனையுந் தேசத்தில்கண்டதில்லை
துரௌபதையைக்கொண்டுவந்து தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தான்
ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்து அம்பலமேற்றிவைத்தான்
ஆடம்பலத்தில் அவ்வையார்சபைநடுவே
போரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
பஞ்சவர்கள்தேவியைப் பங்கப்படுத்தவென்று
சொல்லாதுஞ்சொல்லித் துகிலுமுரிந்தானே
பேசாதும்பேசி புடவையவிழ்த்தானே
அவிழ்க்கப்புடவை அநேக அம்பலத்தில்
உரிந்தபுடைவையது கோடானகோடியுண்டு
ஆராலுஞ்சொல்லி யளவிடலாகாது
ஒருவராற்சொல்லி உவமையிடப்போகாது
அதனாற்றானேழுலி உடைகுலையுமாமானால்
மானவதுமனதல்லோ ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
திடத்தாலில்லுமல்லோ பார்விஜயர்பஞ்சவர்க்கு
மாயனருளாலே மானமிருந்தது
தேவனருளாலே நின்றதென் பூமியிலே
சதிகாரிசெய்த இடுக்கைத்திருப்பினேன்
பங்காளிசெய்த பருவத்திருப்பினேன்
சரிக்குச்சரியாய் துகிலுரிக்கேன்மன்னவனை
நுயாவுக்கிப்போதனை யாளங்கொண்டுபோறேன்
என்றுமவன்சொல்லி எழுந்துநடக்கலுற்றான்

அர்ச்சுனனை பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடையாயிருக்கண்ணுள் பெருந்திருவாள்நாயகியை
கண்ணுலேகண்டானே காளை அருச்சுனனும்
இடிபொலிக்காமே ஓடையிற்கண்ணுளே
உன்னையுங்கூட வடனெத்தாலேசாத்து
வெட்கங்கொடுப்பேன் வேடிக்கைப்பார்ப்பேன்
பலவற்குமுன்பாக பவிஷுகெடுப்பேன்
மறந்துயிருந்ததனை மைத்தீர்ப்பெண்ணனங்கே
என்றுமவள்சொல்லியல்லோ எழுந்துநடக்கலுற்றாள்.

அருச்சுனன் யானையேறுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முக்சம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகம்தான்பிடித்து மதவானையேறினான்
கைத்தளத்தைதட்டி கறுத்தானையேறினான்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதயானையேறினார்
அப்படிக்கேயாகுதென்று யானையின்மேலேறினார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவர்கள் தாண்டியல்லோ
சோலையடுத்தார்கள் சுந்திரப்பூமுடியார்
தென்னமரச்சோலைத் திரும்பியந்ததேர்விசயன்
மாமரச்சோலைத் திரும்பியந்ததேர்விசையன்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசதுரை
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்

அருச்சுனன் பூங்காவில் கோலிகுண்டு ஆடுகிறது.

உப்புகந்தமாடுகிறான் உத்தமனார்வீரியனும்
செண்டுவிளையாடுகிறான் சேனைகள் தன்னுடனே
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாளதுசொல்வாள்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினைக்கேளதுசொல்வாள்
அப்போதேசொன்னேனே தப்பாகுமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாதே இருந்தாயே ஆரணங்கே
வெட்கங்கெடுத்தானே வீணாகிப்பார்த்தானே
சிலபேரைக்கூட்டிவைத்துப் பற்றித்துகிலுரித்தான்
மண்டலத்தார்முன்பாக மானங்கெடுத்தானே
பாகைவிரைபோட்டால் பவித்தங்காய்காய்த்திடுமோ
கத்திரிசெடிபோட்டால் கஸ்தூரிப்பூத்திடுமோ
மாமல்லிசெடியதுதான் நடமல்லிபூத்திடுமோ
நாகத்தின்குட்டிக்கு நல்லவிஷமில்லையோ
சென்னாகக்குட்டியது சீறுமல்லிவெதண்டோ
என்றுமவள்சொல்லி இருந்தாள் பெருந்திருவாள்
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன்தேவி
மாரடித்துமங்கையரும் மண்மேல்பிரண்டழுது
மோதிரக்கையை முகத்திலறைந்துக்கொண்டு
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
மானங்குலைந்தபின்பு மண்மேலிருப்பேனோ
புடவையவிழ்ந்தபின்பு பூமியிலேதங்குவேனோ

என்றுமவள் அழுதாள் ஏலங்கருங்குழலும்
அங்குமிருந்தாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகுந்தவைத்து

தாதி சீர்திருத்துகிறது.

பூணாரகேசகத்தில் புழுதிபலதுடைத்து
ஆபரணந்தான்திருத்தி அழகாகசொப்பணிட்டு
கொப்புத்திருத்தியவள் கோர்வைகள்தான்திருத்தி
அவிழ்ந்தகலைமயிரை அள்ளியவள்சொருகி
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேன்ஒருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
மருமகள்பெற்றெடுத்த மதவானைக்கண்ணல்லோ
அஞ்சுவயதுடைய அறியாதபாலகன்றான்
அவன்மேலேகுற்றஞ் சொல்லலாகுமோஎன்னாச்சி
பாட்டியா.என்றுசொல்லி பார்த்தன்விளையாடியான்
சிறுபாட்டியென்றுசொல்லி சிரித்துவிளையாடினான்
கோபித்துக்கொள்வாரோ கொத்தார்குழலாரே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சிநீஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடுந் திருவிணையேதேறிவிடும்
என்றுமவளுரைக்க ஏதுசொல்வாள்திருவிணையும்
ஒருத்தனையவந்தாளு வுத்தமியாள்தாதியரே
பலபேரைக்கூட்டிவந்து பற்றுந்துகிலுரிந்தான்
சேனைகளைக்கூட்டிவந்து சேலையவிழ்த்தானே
மானங்குலைந்தபின்பு மண்மேலிருப்பதில்லை
இன்னமொருநாழி இல்லேனான்மண்மேலே
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
நாமக்குழலாளுந் தாதியவளோதுசொல்வாள்

திரியோதிரனுக்கு சமாச்சாரந்தாதிகளுரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரியனுக்குச்சொல்லுவோம்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோர்க்குஞ்சொல்லிடுவோம்
அனைவர்க்குஞ்சொல்லி அவன்தலையைவாங்கிடுவோம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியரேயாறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் திருவிணையேதேறிவிடும்
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலவிரியர்தங்களைப்போல்
ஒட்டெடுத்துக்கட்டியங்கே ஓடிவாராள்தாதியவள்
எட்டடியும்ஓரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியும்ஓரடியாய் பதறிமிகநடந்து
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்

சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பிஎழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீயார்பெண்ணேதாதி அரியவுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
பேர்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடையதற்பணிதான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள்தாதியென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியக்கூறுமென்றான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிகையில்
நூலார்கடுத்திரளார் நூற்றொருவர்பெண்டுகளும்
கொம்பனைமாரெல்லாம் கூடிவிளையாடினார்கள்
திருவினைமாரெல்லாருஞ் சேர்ந்துவிளையாடினார்கள்
பந்துகழலாடிப் பைங்கிளிமார்வீற்றிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனவீரியனும்
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஓடமயிற்கண்ணும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள்நாயகியாள்
ஆடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பிள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோமவன் கொஞ்சுங்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோமவன் பேசுங்கிளிபறித்தான்
பாட்டன்விளையாடிப் பரியாசம்பண்ணைப்போல்
சிறித்துவிளையாடி சேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடிக் கூறையையவிழ்த்தானே
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினைநாயகியும்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்திற்போய்விழுவேன்
செத்துமடிவேனென்றாள் சிலவழிக்குப்போவேனென்றாள்
மாண்டுமடிவேனென்றாள் வைகுண்டஞ்சேர்வேனென்றாள்
இனியிருப்பதில்லையென்று ஏலங்கருங்குழலும்
அழுதுபுலம்புகிறாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அந்தவிசேஷம் அதுசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகிப்போல்முகம்வேறுபட்டு
வெட்கம்பெரிதாகி வேல்புருஷக்கண்ணனார்

துரியன் வெட்கித்தலைகுனிந்தது.

தாமரமுடியான் தலைகுனிந்துவீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
கெக்கலிகொட்டி நகைத்தாரே மன்னரெல்லாம்
கைகொட்டிச்சிரித்தார் கட்டழகரெல்லோரும்
திரியோதிரன்தம்பி திஷ்டோதிரன்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுந்நவியைப்போல
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
மீசைதுடிக்க முடிகள்பொறிபறக்க
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரனேதுரைப்பான்
அர்ச்சுனனைச்செய்ததெல்லாம் ஆனந்தமாச்சுதா
பார்த்தனவன்செய்ததெல்லாம் ஆனந்தமாச்சுதா
சிரிக்கவுடலெடுத்தோம் சீயெனப்பேரெடுத்தோம்
நகைக்கவுடலெடுத்தோம் நாயெனப்பேரெடுத்தோம்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்வீரியத்தை
அரைநாழிகைக்குள்ளேயிலே பல்லவரும்பார்த்திருக்க
அவன்தலையைவாங்கி வருகிறேன்பாரென்று
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆனமுகமெதுசொல்வான்
௧௮-அக்ரோணிசேனையது உத்தமனேநீகொடுத்தால்

திஷ்டோதிரன் யுத்தத்திற்குப்போக அண்ணனைசேனைகேட்பது.

தூதுரைக்கவந்ததொரு சுந்தரனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்பூமுடியை
இருவர்தலையறுத்து இப்போதேகொண்டுவந்து
அண்ணனுடபாதமதில் அடைவுடனேவைப்பேனென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
செண்டாதிமன்னன் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேல்பொருதுங்கண்ணனும்
சந்தோஷமாகிச் சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
௧௮-அக்ரோணிசேனையது உத்தமனுந்தான்கொடுத்து
திஷ்டோதிரனுக்குச் சேதிகளேதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்ததொரு சுந்தரனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்பூமுடியும்
அரைநாழிகைக்குள்ளேயிலே அறுத்துவந்துசேருமென்றான்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்
சிந்தைகலங்கிடவே திரியோதிரன்தானெழுந்தான்

கருணர் வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

காஞ்சிகாடராஜன் கருணராவர்பார்த்து
திஷ்டோதிரனுக்கு சொல்லான ஒருவார்த்தை
போகாதேபோகாதே போர்முனைக்குப்போகாதே
அறியாதபையனென்று அமருக்குப்போகாதே
சரியானபையனென்று சண்டைக்குப்போகாதே
இவரிடகும்புக்கு எல்லாபலமுமுண்டு
மாயர்வலுமையுண்டு மகாதேவர்கிருபையுண்டு
சுவாமிவலுமையுண்டு தேவர்கிருபையுண்டு
ஆதிசிவனசங்கரனார் அவர்வலுமைமெத்தவுண்டு
பரமனுடன்வாதாடி பாசுபதம்பெறுபெற்றான்
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தனுடபேரனல்லே
அவர்களுடயுத்தஞ்செய்ய யாரால்முடிந்திடும்
போகாதேபோகாதே பிழைமோசம்வந்திடும்
சண்டைக்குப்போகாதே சவுரியங்களற்றிவாய்
என்றுசொலலக்கர்ணாவா ஏதுசொல்வார் திஷ்டோதிரன்
கருணா-உன்பேச்சுக்கேட்பேனென்று எண்ணுதீர்கேர்கருணா
காஞ்சிகாடராஜன் கருணராவர்கேட்டு
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்கருணுமென்றுசொன்னார்
கொலுவைவிட்டுநீங்கியல்லோ கொற்றம்பூவீசியனும்
காசிவளகாடராஜனும் கருணர்பெருமானும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாளிகைக்குவந்து படுத்தாரேமன்னவனும்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டார்கருணரும்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

திஷ்டோதிரன் யுத்தத்திற்குப்போகிறது.

சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன் தானும்
அவர்-அக்குரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வெளியானான்
சிந்தைகலங்கிடவே தேரின்மேலேறினான்
திஷ்டோதிராசன் தேரின்மேலேறினான்
ஒரு-அக்ரோணிசேனையுடன் உத்தாரர்கள் வந்தார்கள்
ஊதினான் சின்னம் உலகேழுலங்கதிர
ஊதினான்காளை பிறகுதலைசுழக்க
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனவீரியனமேல
போர்பொருதவாரேனென்று ஊதினான் தாரைசின்னம்
சண்டைக்குப்பாரேனென்று சங்கெடுத்து ஊதினான்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தேரோடும்வீதி தெருவுப்பலதாண்டி
தென்னமரச்சோலை திருப்பினார்தேர்விசையர்
மாமரச்சோலையிலே வந்தானேமன்னவனும்
திஷ்டோதிரன்வந்தானென்று சின்னமெடுத்தூதினான்

சண்டைக்குமங்கேதனென்று சங்கமெடுத்தூதினன்
சண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாடிபடுத
ரணகிகள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுத
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருந்தானகேட்டு
ஏறமுகம்பார்த்தான் எத்திலஞ்சுமுடியான்

பின்ன அருச்சுனன் யுத்தஞ்செய்கிறது.

அண்ணார்ந்துபார்த்தான் அரையன்திருமுகத்தை
கொட்டிநகைத்தானே குலுங்கவிருபுஜமும்
கைகொட்டித்தான நகைததான் காவலனபோர்வீரியனும்
தூணந்தமார்பன் அட்டங்கால்தான் துடைதது
மால்முடியானும் மணை...யைத்தானுதறி
படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
சிரமதயானை வெள்ளானை மீதேறி
முகச்சம்பம்தட்டி முதுகின்மேலகாலவைத்து
கைத்தலத்தைதட்டிக் கறுந்தானையேறினன்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும
நில்லோ திரனுக்கு சொலவொருவார்த்தை
முன்னேயும்பூசை முதற்பூசைவந்தாயோ
சுற்றமனைத்தார்த்து சண்டைக்குவந்தாயோ
தாயமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
சரியாயிருந்தல்லவோ சண்டைபண்ணிவெல்லுவையே
...திரமிருந்தல்லவோ எனனைநீவெல்லுதற்கு
உத்தமனாகுமோ உத்தமனார்வீரியனே
ஓடிப்பிழைத்திமென்றான் உததமனார்வீரியனும்
உத்தமனாது வோடிப்பிழையுமென்றான்
...தமனுரைக்க காதுசொலவானதிரிபோதிரன்
பாலைல்லவென்றுசொல்லிப் பதறியங்கேவில்லெடுத்தான்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனரந்தான்பார்த்து
அறியாதபாலன்மேல் அரசவந்துதானெதிர்த்தான்

அருச்சுனன் மாயவரை நினைக்கிறது.

மூவரையுங்காக்கின்ற மாயவரேவாருமையா
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்வந்தருளும்
சோலைமலருடைய சொக்கரேவந்தருளும்
ஆனைமலருடைய அகிலாண்டமீஸ்பரரே
அல்லிமிலேமேலே பிறப்பித்தாபாச்சியரை
அறியாதுசண்டைசெய்ய அருகாகவந்தருளும்
காரேழுமினமேலே வந்தருளுமீஸ்பரரே
கான்றுமவன்சொல்லி யெடுத்தானேவில்லதனை

அருச்சுனன் யுத்தம்.

வில்லெடுத்து நாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
விட்டான் ஒருபாணம் விண்ணதிரமண்குலுங்க
விண்ணதிரமண்குலுங்க மாற்றான் திடுக்கிடவே
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான் தொடுத்தான்
இன்னமொருபாணம் எடுத்துவிட்டானிந்திரனும்
திஷ்டோதிரன் பார்த்து சிந்தைகலங்கினான்
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான் தொடுத்தான்
அக்ரோணிசேனைகள் அடங்கலும்பட்டார்கள்
ஒருமிக்கப்பட்டார்கள் உத்தமனார்சேனைகள்
சண்டைக்குவல்லையென்று சலாம்பண்ணியேபோவாராம்
பிச்சைக்குவந்தோமென்று பூணூலைக்காட்டிடுவார்
நாமத்தைக்காட்டுவாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூணூலைக்காட்டுவாரும் பிராமணனென்பாரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனுந்தான் பார்த்து
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான் தொடுத்தான்
இன்னவருஞ்சிலைகணையை யெடுத்தானே இந்திரனும்
விட்டான் சிலைகணையை விண்ணதிரமண்குலுங்க
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான் திடுக்கிடவே
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன் பார்த்து

திஷ்டோதிரன் தோற்றது.

கால்நடுங்கக்கைநடுங்கக் கட்டழகன்வீரியனும்
சொலைகள்நடுங்கிடவே குப்புறவேதான்படுத்தான்
தேரின்மேலேதான்படுத்தான் திஷ்டோதிரப்பெருமான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனுந்தான் பார்த்து
நெற்றிக்குநேர்பிடித்து விட்டானொருபாணம்
வந்தசிலபாணம் வல்லிடிபோலேவிழுந்து
திஷ்டோதிரனும் தோற்றான் சிரமற்றான்
தோற்றான் சிகரமற்றான் தேர்ப்பாகன் முடியுமற்றான்
உராசு அற்றான் அணியற்றான் அம்புறாத்தூணியற்றான்
தேரைவிட்டுக்கீழ்குதித்து திருடன்போலோடுகிறான்
தேருமுடைந்தது செம்பரிசெத்தது
ஒருத்தனாய்ஓடுகிறான் உத்தமனார்வீரியனும்
பதாதியாய்ஓடுகிறான் பாவிதிஷ்டோதிரனும்
திஷ்டோதிரன் ஓடுவதை சிறுவனவன் பார்த்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனுமேதுசொல்வார்
போகாதேபோகாதே போர்மன்னா போகாதே
முன்னையும்பூசை முதற்பூசைவந்தாயே
சண்டைபண்ணிவெல்லாமல் போகலாமோதார்வேந்தா
மின்காட்டப்பின்கொடுத்து போகாதேபுண்ணியனே
இப்படியாகச்சொல்லுகையில் ஓடுகிறான் திஷ்டோதிரன்

அப்போதுஅருச்சுனரும் ஆணை நாமே துசொல்வார்
போகுந்துபோகாதே புண்ணியனேபோகாதே
பகர்காவில்பெற்றெடுத்தப் பிடுக்கனேபோகாதே
அந்தவண்ணன்பெறபெற்றெடுத்த ஆணழகாஓடாதே
குருடனவன்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்தேஓடாதே
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கட்டழகாஓடாதே
உன்னையர்திருவாணை கண்டாய் ஆச்சிமேலாணைகண்டாய்
அண்ணன்மேலாணைகண்டாய இனிதிரும்பிஓடாதே
அண்ணன்மேலாணையென்ன அஞ்சிப்பயந்தானே

இஷ்டோதிரன் அர்ச்சுனனைக்கேட்டுக்கொள்கிறது.

ஆயுதத்தைக்கீழ்போட்டு அடியேன்சரணமென்றான்
உன்புண்ணியத்திலேமேல் பிழைத்தோடிப்போறேனென்றான்
தருமத்திலேமேல் பிழைக்கவழிபாருமையா
அந்தவயதுடைய அருச்சுனருந்தான் கேட்டு
அவ்விருக்குமன்னவர்க்கு ஆணழகனேதுசொல்வான்
சமர்த்துள்ளவீரியன்போல் சண்டைபண்ணவந்தானே
எல்லைக்கெலியாமல் ஏன திரும்பிஓடுகிறான
அப்படிக்கொத்தஒரு வாணழகன்வீரியனை
வெட்கங்கெடுக்கவேண்டும் வேந்தர்சபைநடுவே

இஷ்டோதிரனை அர்ச்சுனன் பண்ணிவடிவாக்கி
பாட்டன்மார்க்கனுப்புதல்.

மானங்கெடுக்கவேண்டும் மன்னவர்கள்மண்டபத்தில்
பங்கப்படுத்தவேண்டும் பாட்டனுக்கனுப்பவேதான்
என்றுமவனுரைத்து எழுந்திருந்தார் அர்ச்சுனனும்
வெள்ளைக்கொடியறுத்தான் உத்தமனார்வீரியனும்
பச்சைக்கொடியறுத்தான் பாலனருச்சுனரும்
இஷ்டோதிரன்கைகாலை சிறுவனவன்பிடித்து
கால்கட்டுங்கைகட்டுங் கட்டியந்தகாவலனும்
அசையாமல்கட்டினான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாலுகால்மத்திமேல் நடுவேவொருகொம்பைவிட்டு
பண்ணிவடிவாக பார்த்தனேசோடித்து
கூர்மவடிவாகக் கொற்றவனைச்சோடித்து
தானவென்றுசாபம் இடுகிறானருச்சுனனும்
கட்டவிழ்க்கவந்தவொரு காவலனோர்அத்தனையும்

இஷ்டோதிரனுக்குச் சாபம்.

தச்சன்கருமான் மறிந்தசிப்பாச்சாரி
மந்திரிபிரதானிகள் மற்றுமுள்ளராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்கவந்தவொரு கனமுள்ளவீரியரும்
ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமனுஞ்சாபமிட்டான்
ரெட்டுவெந்தமன்னரெல்லாம் ஓட்டிக்கொண்டுபோகவென்றான்
எந்தன்வம்சித்தார்வந்து தொட்டால்விட்டுவிடோனென்று

தூதுவரைத்தானழைத்து தூக்கிடவுமென்றான்
நாலும்பேர் தூதுவர்கள் நன்றாகத்தானெடுத்தார்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தான்
நாலும்பேர் தூக்கி நடந்தார்கள்வீதியிலே
அந்த அந்தவீதிகளில் வாழுகின்றபலைவர்கள்
இதுஎன்னகோரமென்று எல்லவரும்வோடிவந்து
கட்டையவிழ்த்தார்கள் காவலரைவீரியர்கள்
குய்யோமுறையோவென்று கூவினார்மன்னவர்கள்
ஐயையோதெய்வமென்று அலறிப்புலம்புகிறார்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
தச்சன்கருமான் தாமறிந்தசிற்பாசாரி
மந்திரிபிரதானி மற்றுமுள்ளராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்கவந்தார்கள் காவலராவீரியர்கள்
தொட்டுஅவிழ்த்திடவே ஓட்டிமிகநடந்தார்கள்
ஒருஅக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமர்கள்போறார்கள்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுப்போறார்கள்

திரியோதிரனம்பலத்தில் போய்விழுந்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன சபையில்
அம்பலத்துவாசலிலே எல்லவரும்போய்விழுந்து
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைத்தார்
தட்டிநகைத்தார்கள் தாமமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மறுமம்வெளிப்பட்டு
தலைகுனிந்துவீற்றிருந்தான் தாமமுடியானும்
துய்யகளத்துதித்த துரோணரவர்பார்த்து
அங்கிருந்ததூதுவரை யாணைமுகர்தான்பார்த்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணரைக்கூப்பிடென்றார்

தூதுவன் கருணரைக்கூப்பிடுகிறது.

தூதுவனுந்தான்கேட்டுத் தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பற்றிவழிநடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருக்குத்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதூதன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்நடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்பார்த்து
நீயாருடையதூதன் அறியவுரையுமென்றான்

பாருடையதூதல்ல அடியேனுன் தூதன்
அம்பலத்தார்தூதரென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
சேதிங்கேவந்த தெனக்கறியக்கூறுமென்றான்
ஐயர்குலத்திலே துரோணக்குருக்களும்
உடமையழைத்துவரக் கட்டளைகளிட்டார்காண்
அரைநாழிபோதே அழைத்தோடிவாருமென்றான்
வாருமையாவென்று வருந்தியேதெண்டனிட்டார்
இனேரமங்கே யிருந்துநான்வந்தேன்
நானறியாக்காரியங்கள் வுண்டோடா நாயகனே
ஏதுவகையா என்னை வரவழைத்தார்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போதுதூதனும் அடிவணங்கியேதுசொல்வான்
என்னமோ ஏதோ எனக்கொன்றுந்தெரியாது
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
சத்திரியாகாரியங்கள் சலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மறுமம்வெளிப்படுமோ
வருகவருகவென்று வருந்தியேதெண்டனிட்டான்

கருணாதிரியனம்பலத்துக்குப்பயணப்பட்டுவருகிறது.

காந்திராடாளுங் கருணரெழுந்திருந்து
பூந்துமெரிவடிவைத் தொட்டுமிகநடந்து
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்திருந்து
ஐயர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
கருணர்பெருமாளுக்குக் கண்சாடைகாட்டினார்
காந்திராடாளுங் கருணரதுவறிந்து
இவ்விடோதிரனறிய நிட்டெனவேவந்து
அப்போதுசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
முன்னமேசொன்னேனே மோசவருமென்றுசொல்லி
என்பேச்சைக்கேளாமல் எழுந்துநடந்தீரே
அறியாதானென்றுசொல்லி அமருக்குப்போனீரோ
அமருக்குப்போனிடத்தே அவகேடுகண்டீரே
சண்டைக்குப்போனிடத்தே சதிசெய்தான்கண்டீரோ
காந்திராடாளும் கருணாவருமரத்து
சட்டைபணிந்தாரே காவலனார்வீரியரும்
அவர் அக்ரோணிசேனைகளும் உத்தமனார்வெளியானார்
காலுதறிக்கையுதறிக் கடுகவழிநடந்தார்
அவரவர்மாளிகைக்கு அவரவர்போய்ச்சேர்ந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
காந்திராடாளுங் கருணருடவீதிவிட்டு

புனந்திரர் தற்சபைவீதிவருகிறது.

மறுசொருவீதியிலே வாரார்புனந்திரரும்

வைத்திருவசிலைய உலரி பூரைத்திர
வைத்திருக்காளை உடுத்துக்கியதும்
செம்பொன்னுற்காளை நிலைவிலக்காவைத்திருள்
பொன்னினுற்காளை பொருதவை பாதிலை
வைத்திருவசிலைய தொரியேடாமுத்தரிசும்

அற்சனைக்குத்தாதி சேதியுரைக்கிறது

தாமக்குழலாளுக் தாதியவள் கேட்டு
சட்டபடியுமாகிய வீட்டுக்கடந்து
பத்தடிதாடியாய் பதறிக்கடந்து
தோகைமயிலனையாள் அற்சனைபாளிமாளிகைசென்று
கிம்மாதனத்தாரு மூலபாகத்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி தியமமாமுக்கிருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
நீயார்பெண்ணே தாதி அரிவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையபணி தான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானே உன்பணிதான்
நீசிக்கெவாத தெவக்கியகூறுமென்றாள்
வந்ததொருகாரியத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றாள்
சந்தோஷமாக உரைக்கலுற்றாள் தையலல்லாள்
இக்காட்டாதல்லகாண் இந்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுமின்றும்த்திசை மணக்கவந்தவன்காண்
வையமுளகாட்டான் வந்தான் சாலைவீதியிலே
மாதுமணவாளன் வந்தான் சாலைவீதியிலே
மாதுமணவாளன் வரவுசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேவிமணவாளன் வரவுசொல்லவந்தேனென்றாள்

அற்சனைசந்தோஷப்படுகிறது.

தோகைமயிலனையாள் அற்சனையுந்தான் கேட்டு
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து
அனகாடிபுத்திரனும் வந்தானோ அக்கிபுரம்
மாதுமணவாளன் வந்தானோ இந்தெருவில
தென்னாடிமகனும் வந்தானோ திசைவிலகி
தேவிமணவாளன் வந்தானோ வீதியிலே
என்றுமனமகிழ்ந்து இருந்தாளே அற்சனையும்

தாதிக்குவெகுமதிகொடுக்கது.

மாதுமணவாளன் வரவுசொன்னதாதியர்க்கு
என்னத்தைதான்கொடுப்பேன் எலக்குழலியர்க்கு
வச்சிரமாணிக்கம் வரிசைகொடுக்கவேணுமென்றான்
தோகைமயிலனையாள் அற்சனையானதுசெய்தாள்

ஏழாங்கிலேயும் எழுங்கிலேயுமேலேறி
மேலாங்கனத்தை விடுகதவைத்தாள் திறந்து
மலேமாணிவாசல் துறந்தந்தபைங்கிளியும்
மாசிப்படியேறி கனக்கமிதிதேறி
மழைப்படிமிதித்து பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
போரந்தசமன்னர் புலேந்திரனார்சிரவடிவை
அரையில்சொருகழுதும் அம்பொன்னார்சிரவும்
கத்திச்சொருகழுதும் கச்சுகட்டுவுள்மருங்கும்
கச்சுகட்டுவுளமருங்கும் கனிவாயும்பொழுதும்
காசிவளநாடாளுங் கர்ணனுடசிர்வடிவும்
காஞ்சிவளநாடாளுங் கர்ணர் திருவழகும்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடமேனிகளும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
கண்டாலமெரித்தக் காளையுடைகவிச்சும்
காமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன் பூமுடியும்
ஆறுபேர்தன்னழகை பெற்றவந்தான் ஆளழகன்
அடியாருடன்பிறந்த நூற்றொருவர் அரசர்கள்
கூடத்துடன்பிறந்தார் இளவிசைபர் நூற்றொருவர்
நூற்றொருவர்ராசர்களும் இவனுக்குளதிரவே
நூற்றொருவர்பெழுதும் இவனழகுக்கீடாமோ
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருமீட்டலவே
சல்லாணப்போலே யிருக்கிறுனிந்திரனும்
மன்மதனைப்போலே யிருக்கிறுன்மன்னவனும்
மாதுமணவாளன் மன்மதன்போல்தோணுது
கலந்தாரிக்கேத்தவன்காண் கட்டழகன்சிர்மகனும்
மாதுக்கிசைந்தவன்காண் மணவாளன்பெற்றபிள்ளே

தாதிகள் ஆலாத்திசுத்திகாட்டுகிறது.

கண்ணேச்சல்கண்ணேச்சல் காவலனர்வீரியற்கு
ஆலாத்திக்காட்டுமென்றூர் அர்ச்சுனனார்புத்திரற்கு
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இன்னமுறைபெந்தனது என்றுசொல்லித்தாதியவள்
முத்திலையாலத்தி வேணநூறுயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி வேணநூறுயிரமாம்
கற்பூர ஆலாத்திக் காட்டியந்ததாதிமார்
திருஷ்டிகழுட்டித் தெருவெங்கும்விட்டெறிந்தார்
ஆலாத்திகாட்டி அணியிழைமார்நீங்கிநின்றூர்
தோகைமயிலினையாள் துற்சடையாள்ளதுசெய்வாள்

மருமகன் வரவுகண்டு பள்ளியறைஜோடிக்கிறது.

தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
மாதுமணவாளன் வருவானேமாளிகைக்கு

பாக்கியவதிகளெல்லாம் பள்ளியறைசோடியென்றாள்
அக்குலதாதியர்கள் அறிவுடையாளோடிவந்து
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பள்ளியறைமண்டபத்தைப் பைங்கிளிமார்தான்திறந்து
எங்குகலங்கிட்டு எத்திசையும்நீர்தெளித்து
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரத்தரைமெழுகி
கட்டில்மெத்தை கலக்கவிரித்துதறி
ஏழாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்னப்பட்டுடுத்தி
இந்திரவர்னப்பட்டெடுத்து எங்குமலங்கரித்து
காம்பரிக்கனுங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பொன்னால்திரைவளைத்துப் பூமாலைசூட்டினார்
சன்னலிலேபன்னீரை சாடினாரெத்திசையும்
குடங்குடமாய்ப்பன்னீரைக் கொட்டித்தெளித்தார்கள்
செண்டிகையும்பூமலரும் வைத்தார்அழகாக
கிண்ணியிற்சந்தனமுங் கெண்டியில்தீர்த்தம்வைத்தார்
சச்சாயங்கொண்டுவந்து வைத்தார்கிளிமொழிக்கு
சோடித்தோமாச்சியென்று தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டாள்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்வீரரும்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாராளேமன்னவனும்
மாலைமுடியாரும் மன்னவனும்வாராளே
நின்றுநிலாவெரிக்கும் நீலமணிமண்டபமும்
நடந்தால்நிலவெரிக்கும் நீலமணிமண்டபமும்
பவளத்தால்கால்நிறுத்திப் பதிங்காதம்பந்தலிட்டு
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முக்காதம்பந்தலிட்டு
கர்க்குப்பிளந்து இருபுறமும்பந்தலிட்டு
இப்படியாக இருக்குமந்தவீதிகளை
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திருந்தான்பார்த்து
யாருடையவீதியென்றான் அல்லித்திருமகளும்

புலந்திரன்மாமனார் வீதிவருகிறது.

அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அறைபாதுரையரெல்லாம்
கேட்டபுலந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுலந்திரற்கு சொல்லவுமாட்டாமல்
நெஞ்சலர்ந்துசாவாரண்டு நித்திலங்கும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்முகங்கருகி வார்த்தைகளேதுசொல்வார்

மாலைமுடிபாரை மாமன்மார் வீதியென்றான்
தங்கையானவாளை தருதலையன் வீதியென்றார்

புலந்திரன் சபதங்கூறல்.

போரத்தராமன்னர் புலந்திரனோ தூதுசொல்வார்
வேர்த்துவிரித்து மீசைகளும் மேடி
கோபித்து கண்சிவந்து கொண்டாக்குருவியைப்போல்
சீறிவிட்டெறிந்து சின்னக்குட்டிபோலுறைப்பான்
பின்னையைக்கொன்றான் பெரும்பாவிதன்தெருவோ
மைத்துனரைக்கொன்றவொரு மாபாவிதன்தெருவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
மதித்துவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
பின்னைகொன்றவீதியிலே போகலாமோ மன்னவரே
மைத்தர்கொன்றவீதியிலே வரலாமோ மன்னவரே
தாமமுடியான் தருதலையன் பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாக்கொள்வேனென்று சொல்லி
ஆணையிட்டுக்குள்ளே அறுத்துவருவேனென்று
கொட்டினார் மேளம் முழங்கிட்டார் பேரிகையை
ஆயுதங்களைப்பூண்ட அடித்தான் ரணபேரி
ஊரிராவத்திடிபோல் ஓடினார் சின்னத்தம்பிதானி
மோதினார் சின்னம் உலகெங்குமதிர
ஊதினார்காளை உலகுதனிலுமுழங்க
செம்பொன்தேர்தனை இனசனங்களாகூடினார்
போனவுடனவர்களை பொருந்தவேபார்த்தினார்
இப்படிமாப்பிள்ளை பிரிந்துபோனவேளையிலே
மாதுசின்னத்தம்பிதானி கேட்டாளாம் முத்தம்மையும்

துர்ச்சடை புலம்பல்.

தோகைமயிலனையாள் துர்ச்சடையாள் தான்கேட்டு
கம்பெட்டிசாய்ந்தாப்போல் மாதரும் விழுந்து
என்னுடைய வாழ்வு வருகிறதென்றிருந்தேன்
என்னுடைய பொருளைப்போலே மன்னவனறியேன்
தாலிபறிபோகுமென்று தானறியேனே
என்றுமவளதுநி ஏங்கிப்புலம்புகிறாள்
தாமமுடியான் தரையில்புரண்டழுதாள்
ஆனந்தமாரியரு அடித்துபுரண்டழுதாள்
அந்தக்குரல்கேட்டு ஆனந்தவாழ்மாரி
அருகேப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிபோடிவந்து
வாரியெடுத்து மாதாவைக்கொண்டணைத்து
தொட்டிட்டுமாதர் துகிலால்முகந்துடைத்து
அந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால் தான்துடைத்து

பூஞாரிகைசத்தைப் புழுதிபடத்துடைத்து

கஸ்தூரி பிள்ளையை வரவழைத்தல்.

பட்டுத்துகிலாடை தொட்டுமேலுடுத்தி
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைதானழைத்து
இவருக்குமுன்பாக அரசனைப்போகவிட்டு
மைந்தனைப்போகவிட்டு வார்த்தைபரிந்திடலாம்
பிள்ளையைப்போகவிட்டு பேச்சுபரிந்திடலாம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியரே ஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடுந் தேவியரே தேறிவிடும்
கருநீலபூங்குழலாள் கஸ்தூரிநாயகமும்
அங்குமொருதாதியரை ஆணைக்குதானழைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனை

தாதி அழைக்கிறது.

அவனெங்கேயிருந்தாலும் எவ்விடத்திற்சென்றாலும்
அரைநாழிப்போதே அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
அப்படிக்கேநல்லதென்று பணந்தவாழ்மாரி
போறாளவள்தாதி பொன்னுபாணமின்ன
பொற்சிறப்பங்கொல்லிடத்துப் போறாளவள்தாதி
தென்னமரச்சோலைத் திரும்பியந்தாதியரும்
மாமரச்சோலைவந்து மன்னவனைக்கண்டாளே
உப்புகந்தமாடுகிற உத்தமனைக்கண்டுவந்து
அமுதுபொசிப்பதற்கு யாச்சியழைத்தாள்காண்
வாருமையாசுந்திரரே வந்தமுதுகொள்ளுமென்று
தூக்கிமடியில்வைத்து துருசாய்வழிநடந்தாள்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தோகைமயிலனையாள் தூச்சடையாள்பாலிவந்து
கருநீலபூங்குழலாள் கஸ்தூரிமுன்னேவந்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனும்வந்தார்காண்

அர்ச்சுனர்க்கு போசனமிட்டு சிங்காரித்தல்.

அமுதுபடையுமென்றார் அனந்தவாழ்மாரி
கருநீலபூங்குழலாள் கஸ்தூரிதான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசருக்கு
மஞ்சனீராட்டி மயிர்முடிந்துபின்போட்டு
கரமுலர்த்தி பிறைமசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
சிராணநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
கமலதிருமுகத்தில கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
ஐவாதுமோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினர்
வட்டபதக்கங்களும் மார்நிறைந்ததாழ்வடமும்
தாளிபதக்கங்களும் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்

தொப்பிளிலேமாணிக்கம் வைத்தாளேசுந்திரற்கு
கொம்பில்சிறுதேனுங் கோதுபடாசர்க்கரையும்
மலையில்சிறுதேனும் மங்காளச்சர்க்கரையும்
கூட்டிகுழப்பியந்த கொற்றவர்க்கூட்டினாள்
நல்லிப்பிசைந்துமந்த தார்வேந்தர்க்கூட்டினாள்
உண்டுபொசித்தபின்பு உத்தமர்க்குகையலம்பி
பொன்னினூல்துப்பட்டி போர்த்தியவள்மூடி
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
வையவளநாட்டார் வந்தாராம்உங்களையர்
உங்களையருக்குஇப்போது அதிசயமாய்நீபேசி
மன்னவனைக்கூட்டிவரவழைத்துவாருமென்றாள்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனுந்தான்கேட்டு

அர்ச்சுனன் மாதாவுக்கு உத்தரவுகூறுதல்.

மாதாவுரைகேட்டு மைந்தர்மனமகிழ்ந்து
ஆச்சியுரைகேட்டு ஆனைமுகன்சம்மதித்து
மடிமேலிட்டிறங்கி மன்னவன்யேதுசொல்வான்
மைகட்டுவாய்புதைத்து கட்டமுகன்யேதுசொல்வான்
ஆச்சியேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
ஈனாச்சியேகேளும் என்னுடையவார்த்தை
நாயகர்பட்ட அக்கிரமம்நீயறிவாய்
பஞ்சவர்பட்ட பரிபோகந்தானறிவாய்
நூலார்விதுரனார் நூற்றொருவர்அம்மான்மார்
மண்டலத்தார்தானறிய மன்னவரைத்தானழைத்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அங்கேவரவழைத்து
மாயத்தாற்சூதாடி மன்னருடமைபறித்து
மாதைதுகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
கோதைதுகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காடோட்டி
பதுக்கல்உருத்த பனிரண்டுதலைமாத
ஒளிப்பருக்கமறு உள்ளங்கால்தானுறுத்த
எளித்தயார்த்தருகில் கனபள்ளிகொண்டிருந்தார்
வையவள்நாடான் வந்தாரேயாமாவில்
தண்ணீரிலேசெஞ்சிவோர் தாமமுடியார்க்கு
அடைக்காயுங்கந்திவோர் ஆனந்தமார்பனுக்கு
பொய்யாதிணையிவோர் பொய்கைவளநாட்டார்க்கு
உன்-அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமம்நீகேளாய்
மாமன்மார்செய்த வஞ்சனைகள்நீயறிவாய்
அம்மான்மாரெல்லாம் அடங்கமாண்டபின்பு
மாமிமார்தாலி யறுத்தபிறகாக
அத்தைமார்தாலி யடங்கவும்அறுத்தபின்பு
ஐயானைத்தேடி அழைத்தோடிவாரதுவும்

வையைவளநாடார் வருவாருன்மாளிகைக்கு
பாலமுர்தமுண்பதுவும் பத்தியுலாவதுவும்
அடிசல்சமைப்பதுவும் ஆலித்துவாழ்வதுவும்
உன்னறைக்கு ஆகட்டும் ஆச்சியரேயென்றுரைத்தான்
கருநீலப்பூங்குழலாள் சலந்தாரிதாம்கேட்டு
மைந்தருரைத்ததற்கு மாதாமனமகிழ்ந்து
உச்சிமுகந்துபின்னை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
மைந்தரைத்தாணிக்கி வந்தானேமாதாவிடம்

அர்ச்சுனன் தற்சடையென்னும் பாட்டியரைக் காணுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
பாட்டியார்பாதமது பார்த்துவணங்கினின்றான்
தற்சடையாள்பாதம் செல்வன்வணங்கினின்றான்
தோகைமயிலனையுந் தற்சடையுந்தான்பார்த்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருந்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைநிற்பீர் தீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காதராசாள்வீர்
விற்பதித்ததூணதுபோல் விளங்காதரசாள்வீர்
வண்மைப்பெறுவீர் எதிர்ந்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொருதோடவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சேர்த்திடுவீர்
மாத்தானையென்றிடுவீர் மண்டலத்தையாண்டிடுவீர்
எதிரிகளைக்கொன்றிடுவீர் எல்லையரசாண்டிடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தாள்

சின்னஅர்ச்சுனனுக்கு தற்சடையாள் தன்கணவனைக்
காப்பாற்றும்படி கூறுதல்.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
ஆரார்கள்பட்டாலும் அம்பலத்தார்பட்டாலும்
எவரெவர்கள்பட்டாலும் இளவரையில்மாண்டாலும்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பட்டாலும்
காஞ்சிநாடாளுகிற கர்ணாவர்மாண்டாலும்
கண்மணியானதொரு சர்ணருமாண்டாலும்
தாலிதருவீரே சுவாமிபெருமானே
மங்கிலியம்வாங்கி வருவீரோமன்னவரே
வையைவளநாட்டான் வந்தாரோவுங்களையர்
உங்களையருக்கிப்போது அதிசயமாகியுரைத்து
மங்கிலியம்நிற்கவேதால் மரியாருமன்னவனே
தாலிசயரிருக்க வாந்தாரும்புன்னியனே
என்றுமைவருரைக்க எதுசொல்வானர்ச்சுனனும்

பாட்டியர் நூற்சடைக்கு பின்னை அர்ச்சுனன் உத்தரவுகூறுதல்.

படிசூதுவிட்டிழந்து வந்தமுன்னேயின் றல்லவோ
கைகட்டிவாய்புதைந்துக் கட்டழகனே நீசொல்வான்
ஆச்சியீர் கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சியீர் கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
நூலார்மடிக்கிளார் நாற்றொருவரனைவோரும்
நூவரையுங்கொண்டுவந்து ஆட்டிவைத்தாரனைவோரும்
பாஞ்சாலியைக்கொண்டுவந்து பற்றிதுகிலுரிந்தார்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுமுரிந்தாரே
துரோபதைநாயகியைத் தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தார்
அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே ஆட்டமாடியாட்டிவைத்தார்
ஆட்டினதுமல்லாமல் ஓட்டிவிட்டார்ஊரைவிட்டு
கட்டழகரைவருமே கானகத்தில்வாசம்பண்ணார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
எப்போதுவிடியுமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
வனமாய்வனத்திருந்தார் வையகத்தோர்கள்தானறிய
நாட்டைத்துறந்தார்கள் நல்லபதியிழந்தார்
வீட்டைத்துறந்தார்கள் வேந்தர்களைவருமே
ஊரைத்துறந்தார்கள் உற்றபதியிழந்தார்கள்
பன்னிரண்டுந்தவமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ணார்
நேரோவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
திருவழகுமொப்பனையும் தேசத்திற்கண்டதில்லை
தேசத்தையாளுந் திரியோதனன்தானும்
மாமுடியானும் மைத்துனனைத்தானழைத்து
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து படுக்கமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
பாவையரைக்கொண்டுவந்து படுக்கமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
இப்பெரியநாடும் எழில்பெரியசீமையானும்
என்னுடையநாடும் கர்ணர்மறையாதினமும்
அத்தனையுந்தாரேனென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
சகலிதன்றுசம்மதித்தான் நாமமுடியானும்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கிறேனென்றுசொல்லி
தாம்பூலம்பெற்றானே நாமமுடியானும்
ஜெயந்திரதமேறி உத்தமனும்போகலுற்றான்
அவர்தெளிந்திருக்குமவ்வனத்தை உத்தமனுந்தான்தேடி
ஒக்கப்பிறந்த உடற்பிறப்பென்றுமே
மைத்துனன்தேவியென்று மனதிலெண்ணாமல்
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனம்புகுந்து
ஆளில்லாவேளையிலே ஆணழகன்வந்துநின்று
நேரோவடிவழகி துரோபதையாள்தனையுடனே

நல்லத்தனமாக நாயகிக்குத்தானுரைத்து
அவளையழைத்துப்போக வாலோசனைகள்செய்து
ஆயுதத்தைக்கீழ்போட்டு ஆணழகன்தேரேறி
துரிதமுடனாகத் தேரைநடத்தலுற்றான்
துரோபதையுந்தான்பார்த்து துடித்துமிகவெழுந்து
ஆயுதத்தைதானெடுத்து அன்னவேதானழைத்தாள்
இந்தாருமாயுதங்கள் என்றழைத்தாள் துரோபதையும்
மூன்றும்படியேறி கொடுத்தாளேமொய்குழலும்
அவளெட்டிக்கொடுக்கையிலே தட்டிநடத்திவிட்டான்
அப்போதுதுரௌபதையாள் அலறிப்புலம்பினாள்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுத்தானழுதாள்
கூச்சல்குரல்கேட்டு கொற்றவர்களோடிவந்தார்
அலறினசொற்கேட்டு ஐவர்களுமோடிவந்தார்
இவ்வுலகந்தானறியும் எம்பெருமான்தானறிவார்
மண்டலங்கள்தானறியும் மன்னர்கள்தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்தானறிவார்
உத்தன்மணவாளன் வந்தபெருங்கோலம்
கழுதைபாய்போகவிட்டார் கட்டழகர்வீரியர்கள்
பஞ்சவர்கள்பட்டதொரு பாடுகள்மெத்தவுண்டு
உங்களால்பட்டதெல்லாஞ் சொல்லிமுடியாது
உனக்குத்தாலிதருவேது எப்படிகாண்தையலரே
எல்லார்தாலிகளை அந்திக்குத்தாலே
பாட்டியேஉன்தாலி பகலிக்கறுப்பேனென்றான்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு

இன்னமருச்சுனன் சொல்லப்பாட்டி. புலம்புகிறது.

இதுக்கோதான்மன்னவனே இத்தனைபாடுபட்டேன்
பாலைமுடியாளும் மண்மேல்புரண்டழுதாள்
தாமமுடியாளுந் தரையில்புரண்டழுதாள்
கருங்குலைப்பூங்குழலாள் கலந்தாரியோடிவந்து
தொட்டிட்டோர் துகிலால்முகந்துடைத்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்பட்டால்தான்துடைத்து

கலந்தாரி தன்தாயார் துற்சடைக்கு சமாதானங்கூறல்.

அறியாதறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
இதற்குள்ளபாரப்புத்தி எங்கேகற்றானர்ச்சுனனும்
வையவனாட்டனுக்கு மனமுருகச்சொல்லிடுவோம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் என்னாச்சிஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் என்னாச்சிதேறிவிடும்
அந்திவையதனுடைய அர்ச்சுனனைத்தான்பார்த்து
திருஷ்டிகட்டினார் தேர்களுக்குநாலும்
பூமியைக்கிள்ளியல்லோ பொருத்திடைகொடுத்தாள்
போர்வாருமென்று பொருத்திடைகொடுத்தாள்

விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

அருச்சுனன் புறப்படுகிறது.

வீமற்பாகின வெள்ளானைமேலேறி
முரசுகம்பத்தட்டி முதுகின்மேல்காளைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி களத்தானையேறினன்
பத்தரத்தைத்தட்டி மதயானையேறினன்
சரியானையேறினர் சரியொத்தராசாக்கள்
அருகானையேறினர் ஐந்துலட்சம்ராசாக்கள்
பக்கானையேறினர் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
சிலமன்னரெல்லாருந் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினர்
குலமன்னரெல்லாருங் குதிரையின்மேலேறினர்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினர்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினர்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரியும்
சிங்கங்கரடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
யாளிபுலிகரடி பருகில்முழங்கிவர
சத்திரேந்துமுடியார் ஏறினர்வாகனங்கள்

குடையின்சிறப்பு.

ஏறவேபோட்டே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கக்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எடுத்துநிறுத்தினர்கள் எண்ணூறாயிரங்குடைகள்
சந்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணமல்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகலவனைக்காணமல்
ஒற்றைக்குடைநிழலில் இருந்தபுண்ணியனும்
பூச்சக்கரகுடைநிழலில் இருந்தவுத்தமனும்
ஒற்றைக்குடைபிடிக்க வுத்தமர்கள்தேர்நடக்க
பச்சைக்குடைகவிய பார்வேந்தர்தேர்நடக்க
பட்டுக்குடைகவிய பகலவனைக்கண்மறைக்க
இரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
குடைகள்பிடித்திடவே கொற்றவர்கள்சூழ்ந்துவர
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைதுமுக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினன்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தவின்றூதினன்

சின்ன அருச்சுனன் பாட்டன்மார்பேர் சொல்லுவதும்
பாட்டிமார் எழுபேரையும் தான்மாலையிட்டதாக
தாரைசின்ன மூதுகின்றது.

என்னவென்றானிருன் எழில்விசையன்போனவன்
பொய்யாதவாசகனும் புகழுடையதருமலிங்கம்
தக்கப்புகழுடைய தருமனென்றானிருன்
பாரியதிண்டோளன் பகலிடும்பன்பற்பிடுங்கி
சாடிப்பேன்வென்றவனும் நான்தானென்றானிருன்
கைலாசம்போயிருந்து சமர்த்தரைக்கண்டலவோ
பரமனுடையுத்தம்பண்ணி பாசுபதம்பெருபெற்று
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலராசன் பூமணப்பந்தலிலே
பாசுபதம்பெருபெற்ற பார்த்திபனென்றானிருன்
வில்லைவளைத்து யிளங்கொடியைமாலையிட்டு
கண்விரல்பிடித்து கந்தரனென்றானிருன்
அம்பிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
சாலுங்கரகமும் முன்பாகத்தாலிகட்டி
அரசாணிசுற்றிவந்து ஆண்பிள்ளையென்றானிருன்
அவனுக்கு-வாச்சமணவாளன் வந்தேனென்றானிருன்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகியாள்
சந்நாசிவேஷங்கொண்டு சடுதியில்போயிறங்கி
மாயரனுமதியால் மங்கையரைத்தூக்கியல்லோ
ஒண்டிரதத்தோடே வுத்தமியைக்கொண்டுவந்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனென்றானிருன்
தாலிகட்டிவந்த தனஞ்செயனென்றானிருன்
நாகமடந்தை நறுநுதலாள்நாயகியை
காண்டாவனமெரித்த கர்த்தர்வருகையிலே
வனமெரித்தவன்மைகளைக் கண்டந்தநாகேந்திரன்
எந்தன்வடிவுகளைக் கண்டநாகேந்திரனு
மாதாவைபெத்தவனுக்கு மாலையிட்டுத்தந்தார்கள்
தாராக்குழலாளைத் தாலிகட்டிவந்தேன்காண்
நாககன்னிக்கானதொரு கல்லியாணவாளன்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் அல்லியற்கு
மாலையிடவேண்டுமென்று வந்தேன்மதுரையிலே
வேட்டைகளாடினேன் மெல்லியலாளுடனே
அம்புபொருக்கித்தந்தேன் ஆனந்தமாரியற்கு
காளியம்மன்கோயிலுக்கு காவுகொடுக்கவென்றாள்
அதுக்குபிழைத்தேன் ஆயருடபுண்ணியத்தால்
பூதக்கிடங்குதனில் போட்டுஅடையுமென்றாள்
அதுக்கும்பிழைத்தேனே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
அங்கேஒருநாளில் ஆண்டிவடிவெடுத்தேன்

படர்விரித்துப்பிச்சைகேட்டுப் பாலாடைவாங்கிவந்தேன்
பாப்பாரும்பாப்பாத்தி போலவடிவெடுத்தேன்
அல்லியுடமாளிகையில் அங்கேவந்துதானமர்ந்து
இலட்சுமிநோன்பு நடத்திறோமப்போது
அஷ்டரோகிவேஷங்கொண்டு கட்டினேனப்போது
அவளுடவிருந்துண்டுப் போய்ச்சேர்ந்தேனத்திபுரம்
அவளை-வந்துமட லூர்ந்த மைத்துனனென் றாதிறான்
அவளை-மயக்கிமட லூர்ந்த மைத்துனனென் றாதிறான்
மேகம்பரின்றெடுத்த மின்னொளியாள்நாயகியை
தாலிகட்டிக்கொண்ட தனஞ்செயனென் றாதிறான்
வந்துமட லூர்ந்த மன்னவனென் றாதிறான்
பங்கயத்திர கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
மைத்துனுக்குத்தோதவேண்டி வகுதேனாவள்ராச்சியத்தில்
வேட்டைகளாடிவந்தான் வேல்பொருதங்கமுனும்
கட்டழகிநாயகியைக் கண்டுமையலானேன்
அன்னவடிவெடுத்து அவளைவந்துமாலையிட்டேன்
அவளை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனென் றாதிறான்
தாலிதரித்த தனஞ்செயனென் றாதிறான்
எட்டாதபொன்னுலகம் எதிர்ப்போயிந்திரபடை
பட்டமளிகொண்டுவந்த புண்ணியனென் றாறுதிறான்
காமமுடியான் குருவென் றாதிறான்
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனென் றாதிறான்
இருமுழுங்கிடவே வேந்தன்நடக்கலுற்றான்
அதிரானசின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதிறான்சங்கை உலகதிர முழக்க
செம்பொன்னுற்காளை இசைவிளங்கவூதிறான்
பொன்னினுற்காளை இசைவிளங்கவூதிறான்
அருச்சுனர்போறேனென்று யாழ்ஊதுதாரைசின்னம்
விசையனார்வாறேனென்று முரசுமுழங்குது
இவர்களும்வாறேனென்று யாழ்ஊதுதாரைசின்னம்
அதுவழிக்கிப்பாலே ஊதுதாரைசின்னம்
போருஞ்சாமுன்னர் புனத்திராசாவும்
ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டாருத்தமனும்

சின்ன அர்ச்சுனன் ஊதுகிறதாரைசின்னத்தைப்பொன்னு
மலைநாடாளுடன்புனத்திரன் ஆலோசனைசெய்கிறது

மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
இவருடவிருது அடவாகமுழங்கிற்றே
ஆர்வரவுமாமா அறியவுரையுமென்றான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னவும்ஏதுசொல்வார்

மைந்தர்படையெடுத்து வருகிறார்மன்னவனே
பின்னைபடையெடுத்து வருகிறான்புண்ணியனே
எதிர்போய்காணுமென்றார் எத்திலக்குந்துமுடியார்
போரஞ்சாமன்னவன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
ஐவர்திசைநோக்கி யானைமுகன்றெண்டனிட்டான்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தவாழ்மார்பன்

தகப்பனும்பின்னையும் யானைவிட்டிறங்கி எதிர்கொண்டுகாணுகிறது.

காலால்நடக்கலுற்றான் காவலன்வீரியனும்
நடுவாகவாரானே ஞாயிறுதித்தாற்போல்
எட்டிநடைநடந்தான் எதிரேசிறந்துசூரியன்போல்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனன்றன்னைப்பார்த்து
ஐயர்குறிப்பறிந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தவாழ்மார்பன்
வீரமதயானை வெள்ளானைவிட்டிறங்கி.
தோட்டமதுதிறந்து தொன்னைதைத்துப்பூவெடுத்து
மல்லிகைமுல்லை மருவுமருக்கொழுந்து
பாதிரிமுல்லை பருத்தகொழுந்தெல்லாமும்
இருவாட்சிபுன்னை இசைந்தகொழுந்துதாரி
சிறுமல்லிகுடமல்லி சேர்ந்தகொழுந்துபுஷ்பமெல்லாம்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகட்சதையும்
பொன்னின்குஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
வீதிநடந்தானே வேல்புருஷனண்ணனும்
அப்பருக்கெதிரேவந்து அருச்சுனராசாவும்

தகப்பனுக்குப்பிள்ளை சாஷ்டாங்கிக்கிறது.

பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுடைத்து
வண்ணவண்ணபூமலரை விதவிதமாய்த்தானெடுத்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுவென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
நின்றானேபூமியிலே நெடுஞ்சாண்கிடைத்துவிழ
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியனும்
ஏதொன்றுஞ்சொல்லாமல் எதுமுகம்பாராமல்
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மாமாகியிருந்துவிட்டார்
என்னதுமென்னுடனே இந்திரவீரியற்கு
தோளுதுக்கோனுது தோகைநல்லாள்புத்திரற்கு
அங்குமொருதூதன் அருகாகவந்து

தூதர்பொன்னம்மானாடானை அர்ச்சுனனுக்கு
அம்மானென்றுரைத்தது.

அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனர்க்குசொல்லுவான்

உங்கள்-அய்யருக்கம்மான் அவர்காணுமென்றுசொன்னான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மோப்பிமகனோ முன்னமேசொல்லொணாதோ
அபியர்தபாலனுக்கு அப்போதேசொல்லொணாதோ
என்றவனைகோபங்கொண்டு எத்திலக்கும்பூமுடியான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
வேர்த்துவிரிவிரித்து விழிகள்சிவப்பேறி
அத்தனைகோபமெல்லாம் அடங்கியொருபுறமாய்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னுமறுஅட்சதையும்
பன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பொன்னுமன்னோடானும் அன்னாருக்கெதிரில்வந்து
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
அறியாதான்செய்தபிழை ஐயாபொறுத்தருளும்
பார்த்தனவன்செய்தபிழை பாட்டாபொறுத்தருளும்
பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பின்னொருகால்தெண்டனிட்டான்
இன்னம்பொறுக்கவென்று இனியொருகால்தெண்டனிட்டான்

பொன்னுமன்னோடான் அருச்சுனனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

பொன்னுமன்னோடானும் அன்றுஅவர்பார்த்து
பூரித்திருந்தோனும் பொன்னுபரணபிள்ளை
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
அருச்சுனராசனை அவருமேவாழ்த்துகிறார்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்தித்திருப்பீர்
நிற்பீர்செழித்திருப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
விற்பதித்தூணதுபோல் விளங்க அரசாள்வீர்
சக்தியைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாளைப்போலிருப்பீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வெற்றநகரியிலே வீரபட்டங்கட்டிவைப்பீர்
ஆலேபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்வீர்காணென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
மைத்துனரைக்கொண்டு எடுத்துமடியில்வைத்து
வருகவருகவென்மன்னவா வருகவென்றார்
அதிகாரஅச்சுதரே அய்யாவருகவென்றார்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றார்

குதகாரகொத்தவருமைக் கொண்டெழுகவென்றார்
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சேர்ந்து கரைதனையுற்றவனே
சத்தேன்றருக்குஞ் சகாயமுடையவனே
ஐவர்க்கும் நூற்றவர்க்கும் அழகானபோராமையே
அழகியபீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபோராமையே
ஐயாவருகவென்று அனைத்தார்மடிமேலே
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலிருண்டணைத்தார்
உச்சிமுகந்து பிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பச்சைத்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைப்பார்மேல்
கண்சாடைகாட்டினார் காவலன்பூமியரும்
காட்டினசாடை பரிந்துகொண்டவனும்
மடியைவிட்டிறங்கிநின்று மன்னர்பெருமானிடம்
அஞ்சவமுனையாத அருச்சுனராசாவும்
உரித்தெருத்தெருசேனைபடு வைத்தமுனைப்பிடித்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைமடிமேல்வைத்து
ஐயாவில்பாதம் அடிவணங்கிகொண்டிட்டான்
மன்னவனார்பாதம் வணங்கினான்மன்னனும்
பொன்னுருவிமாதாளும் போமொழி அன்னாளும்

பொன்னுருவிமாதாள் புலந்திரனை பிள்ளையை
எடுக்கச்சொல்லுவது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரற்குநானுசொல்வார்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுக்காமல்
வாரியெடுக்காமல் மன்னவரைக்காமல்
நின்றனருக்கனரும் செங்கோலாடுந்தவிழ
மண்மேலேயிருக்கையிலே மைந்தன்காலகோகாதோ
பூமியிலேயிருக்கையிலே பொன்னுக்கால்நோகாதோ
மைந்தனைக்கொஞ்சி எடுக்காததென்னமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி எடுக்காததும்புண்ணியரே
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வார்விசயரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆலைக்குந்துரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலனையாள்துரோபதையும்
அவர்களெடுக்காதே அருச்சுனர்க்காகநின்றேனென்றான்
மன்னரெடுக்காதே மைந்தனைநின்றேனென்றான்
புண்ணியர்கள்நின்றாதே பிள்ளைஎடுத்தேனென்றான்
ஆச்சியார்காணாதே அருச்சுனர்க்காகநின்றேனென்றான்
பொன்னுருவிமாதாளும் அன்றவமேதுசொல்வார்
என்னாணுமன்னவனே இத்தமதிவந்ததற்கு
மைந்தனைக்கொஞ்சி எடுக்காதமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி பிடிக்காதமன்னவனே

புலந்திரன் சின்ன அருச்சுனனை எடுக்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருக்குத்தான்கேட்டு
நாளாறுகேட்டு நடுகொள்முகூர்த்தமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திரையெடுத்துதான்பரப்பி
தட்டோடேவெற்றிலையாம் சாதிக்கனிப்பாக்காம்
கொத்தோடேவாழைப்பழம் கொண்டுவாச்சொல்லி
கரும்புமேனியனும் சர்க்கரைதான்வழங்கி
காணிகள்பூமிகள் கடுகெனவேதானம்பண்ணி
காமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
அருச்சுனராசனென்று அவனுக்குப்பேருமுண்டு
பூபாலருகவென்று அன்புடத்தாரே இந்திரரும்
அந்தவயதுடைய அருச்சுனனும் தான்பார்த்து

தகப்பன்பிள்ளையை ஆசிர்வதிக்கிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருத்திருப்பீர்
சிரஞ்சீவிதரிப்பீர் சீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதிக்குதான்போல கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதிக்குதான்போல் விளங்கவரசாள்வீர்
தக்கனைப்பெறுவீர் சதுர்த்தர்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொருதிதாடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
பாதர்களையாகவிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
எதிரிகளைச்சங்கரித்து எல்லையரசாண்டிடுவீர்
மாற்றானைவென்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
மதுரையரசாண்டு மனதாரவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலசுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வர்த்திருப்பீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
மைந்தருனைவாழ்த்தி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென் வள்ளல்வருகவென்றான்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றான்
அதிகாரஅச்சுதனே அப்பாவருகவென்றார்
குடியாரகொற்றருமை கொண்டுவருகவென்றான்
அக்கத்தூக்கின்மேலே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே

சின்ன அருச்சுனனை புலந்திரன் கொஞ்சுகிறது.

சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூண்டாமணிவிளக்கை
கப்பலுஞ்சேர்க்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே

சங்கின்றமுத்தாஞ் சலாபமுடையவனே
ஐவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும் அழகானபேரமையே
அழகியசிர்கம்பனையாள் ஆச்சியுடபேரமையே
தோராவடிவழகி தூரௌபதையாள்பேரமையே
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள்கண்மணியே
மின்னொளிக்குளற்ற விளங்குங்குலக்கொழுந்தே
நாககன்னிக்கண்மணியே ராசாக்கரத்தினமே
பவளக்கொடியாட்குப் பட்சமுடையவனே
கோணநமாதவர்க்குக் குந்திக்குருமணியே
ஐயாவருகவென்று அர்ச்சுனரைத்தானெடுத்தார்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்துக்கொண்டு
என்-ஐயன்சிறுகைத்தலத்தை யாரோடேயொப்பிடுவேன்
சினத்தார்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டுங்கையோ
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டுங்கையோ
மூத்தோர்கள்சொல்லை முடிமேலேவைக்குங்கையோ
இளையோர்கள்சொல்லை எடுத்தெறியுங்கைகளிதோ
என்-ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை யாரோடேயொப்பிடுவேன்
தக்கப்புகழுடைய தருமரேவாருமையா
வெற்றிமதயானை வீமரேவாருமையா
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரேவாருமையா
நாமமுடியான் நகுலரேவாருமையா
தாமமுடியான் சகாதேவாவாருமையா
என்-ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை யாருடன்ஒப்பிடுவேன்
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயமணப்பூப்பந்தலிலே
வில்லைவளைத்துமாலையிட்ட விஜயருமீர்தானோ
பாஞ்சாலிதன்னுடனே பந்தல்மணம்பொருந்தி
கண்விரல்பிடித்த சுந்தரரும்நீர்தானோ
அரசாணிசுத்திவந்து அம்மிமிதித்தீரோ
அருந்ததிபார்த்தீரோ ஆனந்தவாழ்மார்பன்
எம்மாதாளைமாலையிட்ட மன்னவனும்நீர்தானோ
துரோபதையைமாலையிட்ட சுந்திரரும்நீர்தானோ
என்னாச்சிமணவாளர் ஐவர்களும்நீர்தானோ
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நீர்தானோ
மதுரைக்குவந்திருந்து மங்கையரைமாலையிட்டு
அவளைமணம்புரிந்த அணைழகர்நீர்தானோ
அல்லிமணவாளன் அருச்சுனரும்நீர்தானோ
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாளென்னாச்சி
சந்நாசிவேஷங்கொண்டு சடுதியிலேவந்திறங்கி
ஒண்டிரதத்தோடே வத்தமியைக்கொண்டுவந்து
மயக்கமடலூர்ந்த மணவாளர்நீதானோ

மேகம்பரிந்தெடுத்த மின்னொளியாளென்னாச்சி
மின்னொளியைமாலையிட்ட வேந்தனும்நீர்தானோ
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னியென்னாச்சி
அந்தக்கன்னியைமாலையிட்ட காளையரும்நீர்தானோ
பொற்கலசவாழ்முலையாள் போகவதியென்னாச்சி
போகவதிக்கேற்ற புருஷனும்நீர்தானோ
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடி என்னாச்சி
பவளக்கொடிக்கேற்ற பாண்டியனும்நீர்தானோ
என்னாச்சிகளைமாலையிட்ட ஆணழகர்நீர்தானோ
என்ஐயன் இருகைத்தலத்தை எவரோடேயொப்பிடுவேன்
இவருடையகைத்தலத்தை எவரோடேயொப்பிடுவேன்

சின்ன அருச்சுனன்குழந்தையில்பழகிய ஆட்டங்களை
தகப்பனுக்குமுன்பாக ஆடுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரேநீர்கேளும்
நீ-பதியாதநாளையிலே ஆச்சியருமிருந்து
உன்தாச்சியவள்காண ஆடின ஆட்டமெல்லாம்
இந்திரனார்பேரனையே எனக்குமெள்ளகாட்டுமென்றார்
அருச்சுனனார்பேரனையே யருகில்மெள்ளவாருமையா
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டேகீழிறங்கி வந்துமெள்ளவதுசொல்வார்
மாராஸ்நகத்து மண்மேல்தவழ்ந்து
முன்னகர்ந்துபாயுறதும் பின்னகர்ந்துபாயுறதும்
தவழ்ந்துவிளையாடுவதுந் தானேநடிக்கிறதும்
எட்டிஎட்டிப்பார்க்கிறதும் எகிறிநடக்கிறதும்
தும்பிபறக்கிறதும் தும்தூவாலடிக்கிறதும்
பண்டிப்பிறக்கிறதும் பாலடிசலுண்ணுகிறதும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து
மைந்தர்முகம்பார்த்து சிந்தைகலங்கினார்
மாதாவைத்தானினைந்து மன்னருருகிறார்

புனந்திரன் விசனப்படுகிறது.

காணாதேஎன்னாச்சி கண்ணற்றுளானேனே
பாராதேஎன்னாச்சி பாவியாளானேனே
குன்றின்மேற்பெய்த மழையானேன்மாபாவி
குடத்திலேயிட்ட விளக்கானேனென்னாச்சி
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானேன்மாபாவி
கடலிற்கரைந்தப் புளியானேனென்னாச்சி
என்று-இந்திரன்மன்னன் இருகண்ணில்முத்துதிர்த்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்
ஏன்காணும்மன்னவரே இந்தமதியுந்தனுக்கு
எந்தகருமம் முடியுங்காண்இந்திரனே
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால்கண்துடைத்து

மைந்தரைக்கண்டுடைத்து வன்காறுமன்னவனே
புத்திரரைக்கொஞ்சி வடுங்காறுமன்னவனே
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரருந்தான்பார்த்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து

மறுபடியும் சின்ன அருச்சுனனை புனக்திரன்மடிமேல்வைத்து
சேலைகளைந்தவரலாறு கேட்கிறது.

வண்ணமடிமேலே வைத்தார்புனக்திரரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரேநீர்கேளும்
சேலைகளைந்துவந்தீர் யாருதுகாண் இந்திரரே
கூறையிதுயாருதுகாண் கொற்றவரேசொல்லுமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
திரியன்சபையைவிட்டுத் திரும்பிவருகையிலே
வெள்ளானைமேலேறி வீதிவருகையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிசென்றேன்
உள்ளேநுழைந்தேனே ஒருகோடிசேனையுடன்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள்நாயகியாள்
தனியாகவீற்றிருந்தாள் தாமமுடியாளும்
அவளாடுங்குழல்பறித்தேன் அம்மான்மார்தான்பறித்தேன்
பச்சைகழல்பறித்தேன் பன்னாங்குழிபறித்தேன்
கொம்பனையாளோடுமல்லோ கொஞ்சுங்கிளிபறித்தேன்
பெண்பெருமாளோடுமல்லோ பேசுங்கிளிபறித்தேன்
பாட்டன்விளையாடி பரியாசப்பண்ணப்போல்
சிரித்துவிளையாடி சேலைகளைந்துவந்தேன்
ஆடம்பலத்தே அவ்வையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்து அம்பலங்களேற்றிவைத்தான்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துரைகள்சபைநடுவே
சொல்லாதுஞ்சொல்லித் துகிலுமுரிந்தானே
பேசாதும்பேசிப் புடவையவிழ்த்தானே
அந்தவிசேஷம் அதுகொண்டுசிந்தையிலே
படைகூட்டந்தன்னுடனே பற்றித்துகிலுரிந்தேன்
எதிராளிசெய்த இடும்பைதான்தீர்த்துவைத்தேன்
பங்காளிசெய்த பருவங்கொலைத்துவைத்தேன்
அய்யாவேவுந்தனுக்கு அடையாளங்கொண்டுவந்தேன்

சின்ன அருச்சுனன் அடையாளங்காட்டுகிறது.

இதோபாருமென்று யெடுத்தான்துயிலாடை
போரஞ்சாமன்னன் புனக்திரனார்தான்பார்த்து
குழந்தையைத்தானெடுத்து கொஞ்சிமடியில்வைத்து
சந்தன்குலம்விளங்க வந்துதித்தாத்தினமே

அடியேன்குலம்விளங்க வந்துதித்தவாணழகர்
என்று-கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
உச்சிமுகந்தபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கத்திட்டவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அந்தவயதுள்ள அருச்சனரேநீர்கேளும்
பகையாளிமேலில் படைவந்தாருங்களையா
எதிராளிமேலெதிர்த்துவந்தாருங்களையா
இளைத்தபடைநடுவே செல்வரிறந்தாரே
பகைத்தார்படைநடுவில் பாலரிறந்தாரே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரே

அபிமன்னன் இறந்ததைப்பற்றி தகப்பன்பிள்ளையை விசாரிக்கிறது.

ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவே
எடுத்தாரோகொண்டாரோ யிழுத்தெறிந்துபோனாரோ
உன்-றுச்சிகலத்தாரி அழுதாளோதின்றாளோ
பாலுங்குடித்தாளோ பாலமிர்தமுண்டாளோ
விலத்திப்படித்தாளோ மெய்ப்பசுங்கிளியாள்
மித்துவிளையாடி யிருந்தாளோவுன்றுச்சி
ஏதுகதையும் எனக்கொன்றுந்தோன்றவில்லை
அந்தமதிசயங்கள் அருச்சனரேசொல்லுமென்றான்
அந்தவயதுடைய அருச்சனருந்தான்கேட்டு
படையாண்டிநெஞ்சுதுடித்து வந்துமெள்ளமேதுசொல்வார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகனேதுசொல்வான்

[illegible] அருச்சனன் தகப்பனுக்கு அபிமன்னன்வரலாறுரைப்பது.

அப்போதெதிரேயொரு படிமேலொருவார்த்தை
அவ்வியாரிமேலொரு பின்னமொருவார்த்தை
பகையாளிமேலில் படைவந்தாரெங்களையா
வாள்முடியான் தைத்தலைப்பன்கையாலும்
காஞ்சிராடாளுங் கர்ணனிடையாலும்
தாமமுடியான் தைத்தலைப்பன்கையாலும்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரென்று
ஆளப்பிறந்த அபிமனும்பட்டாரென்று
[illegible]
வாதிறைன்சின்ன மூலகேழுலகதிர
[illegible]
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
பட்டமுருவாழ்மார்பன் களத்திலேபட்டாராம்
மைத்துனரைக்கொண்டுவந்து பகைவிபிடத்தில்சேருமென்றார்
ஆறுவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கித்தண்டனிட்டு
ஆட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேயல்லவென்று
படைதாங்கள்காலுவர்கள் காலுமிருந்தாரைதிர

காசிநாடாளுங் கர்ணருக்குத் தானுரைத்தார்
நல்லதென் றுசம்மதித்தார் நாடாளுங்கர்ணராசன்
கர்ணருந் தானுங் களத்தனிலேயோடிவந்து
செத்தவிமனைச் செந்தூக்காய் பெயர்த்துவந்து
கலந்தாரிமாளிகையில் கட்டழகர் கொண்டுவந்தார்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான் பார்த்து
பஞ்சவர்ணத்திச் சரித்த பலகையின்மேல்வளர்த்தி
கால்கட்டுங்கைகட்டுங் கட்டியக்காவலற்கு
சிராணநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
கலந்ததிருமுகத்திற் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
சாயம்புமேனியற்கு சந்தனப்பொட்டுமிட்டு
ஐவரில்மோதிரம் அழகுபெறச் சாற்றினார்
பாரபதக்கம் பருமுத்துத்தாவடமும்
தாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னவீரத்தாவடமும்
மார்விலையசாற்றினார் மைத்துனமானவர்க்கு
பொன்னிற்றிப்பட்டுப் போர்த்திவைன்றாடி
உதிரங்கதிர்முழ உடந்தமேபானென்றுச்சி
அடித்தப்பிரண்டழுதாள் தூணைக்குப்பெண்ணச்சி
பாதம்பிடித்தழுதாள் பத்தினியாளென்னச்சி
அவிழ்ந்தகுழலுடையாள் தூணைக்குப்பெண்ணச்சி
பாலுங்குடித்தறியாள் பாலூர்ச்சூண்டறியாள்
வேல்புருவக்கண்ணாளும் வெற்றிலைதின்றறியாள்
நாலாசுகேந்திரனார் நற்சிறுவர்பெண்களும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனதுதேவியரும்
தோகைமயிலனையாள் தூசண்டநாயகியும்
பட்டணத்திலுள்ள பண்டாரவர்பெண்டுகளும்
ஐயருகத்திலுதித்த துரோணனீடதேவியரும்
கொம்பனைமாரெல்லோருங் கூடியிருந்தார்
என்றுச்சொல்லுடனே அடித்தப்புரண்டழுதார்
கொம்பனைமாரெல்லோருங் கூடியழுவுகொண்டார்
திருவினைமாரெல்லோருஞ் சேர்ந்தழுவுகொண்டார்
நான் - விதிசிரிக்க வினையாடிவிட்டில்லவேன்
திருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
சீருடையபார்புத்திரனே வன்சிறப்பாகானுமென்றாள்
ஆனந்தமாரிபாகான் அடித்தப்புரண்டழுதேன்
வேல்புருவக்கண்ணாள் விழுந்துபுரண்டழுதேன்
கலந்தாரிமாளிகையில் கண்ணீர்மேலோடிவந்தான்

குருடன் தலைமடியிலே அடித்ததைச் சொல்ல அருச்சுனன்
காப்பனுக்குரைப்பது.

கொம்பனையாள்மாளிகையில் குருடனவனோடிவந்து

தாமரையடியாள் தலைவாசலிலேகாலைமறைந்தாள்
அழுவார்களெல்லாஞ்சொல்லி அடித்தாள்தலைவாசலிலே
அடித்தழுதபடியிலே கோபித்தானழுதேன்
சந்திரனாரும் கர்ணரவர்பார்த்து
அணைத்துமார்பிலணைத்து பிணைத்துமடியில்வைத்து
இல்லைபழஞ்சொரித்துத் தேங்காயுலகைக்கொடுத்து
கண்ணீரைத்தான் துடைத்து கட்டழகர்வீற்றிருந்தார்
துலர்கலிந்திரனார் துர்க்குருவர்வந்திருந்தார்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்வந்திருந்தார்
சாமத்துரோணி சகுனியும்வந்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தருதலையணிந்திருந்தான்
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மன்னவர்களிருந்தார்
ஐயகுலத்துதித்த துரோணரவரேதுசொல்வார்

அபிமன்னன் சித்தகாலத்தில் சடங்குசெய்தது.

பாரிதீர்த்தங்கொண்டுவந்து கட்டழகர்பூமுடிக்கு
அத்தனதுகையாலே வூத்துச்சொரியுமென்றார்
அபிமன்னராசாவுக்கு அபிஷேகமாட்டுமென்றார்
புஷ்பங்கள்சாத்தினார் புண்ணியனார்பூமுடிக்கு
சீரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்
சமைத்திருமார்பில் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
பொன்னிறத்துப்பட்டு போர்த்துமென்னாறுமென்றார்
பொன்னாரிகொண்டு போற்றினார்மன்னவர்க்கு
பச்சரிசிபோட்டார்களானந்தமார்பனுக்கு
சந்தனக்கட்டைத் தனிக்கட்டைதானடுக்கி
குங்குமக்கட்டை யடுக்கினார்கொற்றவர்க்கு
பல்லக்குச்சோடித்துப் பாடையைத்தானெடுத்து
படைத்தார்களரசரெல்லாம் நாலுதிக்குந்தானிரு
கொட்டுமுழக்குடனே கொற்றவரைக்கொண்டு
மயானக்கரைதேடி மன்னவரைக்கொண்டுவந்து
காஷ்டத்தின்மேலே வளர்த்தினார்காவலனை
கொற்றவனார்பூமுடிக்கு கொள்ளிச்சொரியுமென்றார்

அபிமன்னனுக்கு சின்ன அருச்சுனன் கொள்ளிவிட்டது.

ஐயோசிவனேயென்று அழுதபடியேயோடிவந்து
சத்தியவந்துகொள்ளியிட்டேன் சுந்தரப்பூமுடிக்கு
வினையவந்துகொள்ளிவைத்தேன் மன்னவர்க்குபூமுடிக்கு
அந்தனையேபோக்கி அடுத்ததோர்மற்றுமுள்
சுற்றுமானம்புக்கு சோறிட்டுநீர்தெளித்து
பாண்டியர்பூமுடிக்கு பாலுந்தெளித்துவந்தேன்
ஒற்றைஒருபொழுதா யுண்டிருந்தேனையலே
மற்றக்கடன்கழித்தேன் மன்னர்ராசருக்கு

பெற்றகடனுங் கழித்துவிட்டேன் புண்ணியர்க்கு
என்றுமவனுரைக்க இந்திரனுந்தான்கேட்டு

புலந்திரன் விசனப்படுகிறது.

நல்லிரவு நடுச்சாமவேளையிலே
பாதியிரவு பதினைந்துநாழிகையில்
காசிநாடாளுங் கர்னருடகாவல்விட்டு
கட்டிகத்திவாங்காத இடிமன்னர்காவல்விட்டு
அவள்-கட்டைநான்சோதித்துக் காவலதுவழித்து
கன்னியிடந்தேடிக் கனவிளரிலவந்தேனே
மங்கையரைநான்தேடி மதிலேறிசென்றதுவும்
கன்னியருந்தானுங் கலந்துவிளையாடினதும்
கலந்துவிளையாடிக் காளையைப்பெற்றெடுத்தோம்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைப்பார்த்ததில்லை
பிள்ளையில்லையென்றுசொல்லிப் பூரித்துக்கண்டதில்லை
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
சிற்றப்பாவென்றுசொல்லி சிரித்துவிளையாடவில்லை
ஐயரென்றுசொல்லி ஈதியானருச்சுனனும்
கொள்ளிக்கோபிள்ளை கொடுத்தாரமனதேளர்
என்றுசொல்லிமன்ன னிருகண்ணுக்முத்துதிர்க்கான்

பொன்னுமங்கைதானே புலந்திரற்குசமாதானஞ்சொல்லுகிறது.

எங்காளுமன்னவனே யிந்தமதியுந்தனக்கு
வந்ததருமம் முடியுக்கான் மன்னவனே
வந்தவிழுங்கண்ணீரை வென்றுகொற்றனுதுடைத்து
கொற்றவனுர்கோபம் குணப்படுத்தி கொண்டணைத்து
மன்னவனுர்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
பிள்ளையைக்கொஞ்சியனுப்புங்கான் மன்னவரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து
வாரியெடுத்துமடிமேலே கொண்டணைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைச்சேர்த்தும்

புலந்திரன் பிள்ளைக்குப்பாட்டன் வலுமையுரைக்கிறது.

இன்னமுமமூன்றுகாலொருபொழுது முடிமன்னராகுவது
நாலானதம்முது ஆருக்காண்ராச்சியங்கள்
நூலாற்கடுத்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருடபூமுடியும்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையின்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள தமாக்கிப்போட்டிடுவார்
அத்தனைபோ பூமுடியும் கிள்ளியெறிக்கிடுவார்
அப்போது அத்திபுரம் அடங்கலுமுனதுகாண்

மாற்றானைக் கொன்றுவிட்டு வையகத்தையாண்டிடலாம்
எதிரிகளைக் கொன்றால் இவ்வுலகமாண்டிடலாம்
அந்தமட்டுமென்னவென்ன ஆனைமுகா நீயிருந்தால்
யானையுஞ்சேனை யனுப்புவேனுங்களுக்கு
தாதிகளைக்கூட்டி யனுப்புவேன்தார்வேந்தா
உடன்காச்சிபட்டமாரும் அடிபிடித்துவாருமென்றார்
மாதாவும்நீயும் மதுரைவந்துசேருமென்றார்
அந்தவயதுடைய அருச்சுனனுந்தான்கேட்டு

சின்ன அருச்சுனன் பாட்டியின்பேரில் சாசமுரைக்கிறது.

மதுரையுடையோரும் மருடமுடியல்லியரை
நான்வந்துமேயாலேவிட்டேன் மறித்துவந்துகண்டதில்லை
தேடிவந்துமாலேவிட்டேன் திரும்பிவந்துகண்டதில்லை
முத்துப்படித்துறையும் முழுமையுங்காணவேணும்
பவளப்படித்துறையும் பாண்டியர்சிகணக்கும்
கப்பல்படித்துறையும் கணக்குகள்உள்ளதெல்லாம்
அந்தக்கணக்குகளை யறியவேவேணுமையா
அவன்பணமறியவேண்டான் மன்னர்பெருமாளே
காணும்வருமேயென்றான் இராசாக்கள்வீரியனும்
கூடவருமேயென்றான் கொற்றம்போர்வீரியனும்
போராஞ்சாபண்ணவ புனந்திரந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் சந்தோஷப்படுவது.

மைந்தனுரைத்ததெல்லாம் மனதுபிசக்கொள்ளாமல்
குதிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைத்து
உடம்புகுலுங்கிடவே வுத்தமருந்தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
உண்ணுதேபூரித்து உடம்பெல்லாபூட்டிவிட்டு
மைந்தர்முகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆனமுகர்ஏதுசொல்வான்
அல்லியவளறிந்தால் ஆனந்தமாகிடுவாள்
அல்லிசெருவம் அடக்கவென்றுவாரீரோ
ஏன்மாதாவறிந்தால் மனமகிழ்ச்சிகொண்டிடுவாள்
அந்தவயதுடைய அருச்சுனமேநீர்கேளும்
தாதுரைக்கவந்தேன் சந்திரபூமுடியே
வந்தவிடத்தனிலே வுந்தனைநானழைத்து
அருச்சுனாவுந்தனைநான் அழைத்துமேபோனாலே
மன்னர்களுக்குமெங்களுக்கும் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்துவிடும்
அவனவர்க்குமெங்களுக்கும் மாளாதபோராகும்
போராடிவந்தவன்நான பிள்ளையையழைக்கலாமோ

மல்லாடிவந்தவன் மைந்தனையழைக்கலாமோ
அழைத்துக்கொண்டுபோகச் சூதாதுமன்னவனே

சின்ன அருச்சுனனுக்கு சமாதானஞ்சொல்லி
யானைசேனை பரிவாரங்கொடுக்கிறது.

நல்லதனத்தாலே பிள்ளைமனத்தேற்றி
குளிர்ந்தமொழியாலே குழந்தைமனந்தேற்றி
கொடுத்தான்குமாரருக்கு கூடைவளநாடு
கொல்லுங்குதிரைகளாங் கூர்வாளாம் அம்புகளாம்
வெற்றேலைப்பெண்களிலே பேனை நூறாயிரமாம்
பச்சேலைப்பெண்களிலே பத்துநூறாயிரமாம்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடைவளநாடு
ஆனையொருகோடி அணிமன்னர்முக்கோடி
குதிரையறுகோடி கொற்றவர்கள்முக்கோடி
ஒட்டையறுகோடி முடிமன்னர்முக்கோடி
எறிவிளையாட எழிலானபொன்னூலை
குத்திவிளையாட குதிரைசதுர்ப்பொன்னூலை
இத்தனையுந்தான்கொடுத்தா னிந்திராசனும்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தான்

சின்ன அருச்சுனன் தாய்வீடுவருகிறது.

விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமானும்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தான் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவனுந்தாண்டி
கலந்தாரிமாளிகையில் கட்டழகன்வந்துநின்றான்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆரக்கவாழ்மார்பன்
யானையுஞ்சேனையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
வாளுருவிக்கைபிடித்து வல்லயத்தைத்தோளிலிட்டு
ஓடமயில்கண்ணனும் உட்கட்டுபோய்ப்புகுந்து
மாதாவின்முன்னேவந்து மன்னவனுந்தெண்டனிட்டான்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவுமென்னசொல்வாள்

கலந்தாரி பிள்ளையை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் சீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலே சலங்காதரசாள்வீர்
தன்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்

பனைத்தார்கள்பூமுடியைப் பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
தினைத்தார்கள் பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரையெழுக்காதம்
அன்பத்தாறுகாதம் ஆண்டிடுவீர்ராச்சியத்தை
மதுரையையாள்வதற்கு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள்வதற்கு ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆல்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்று பலமாரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திடுவீரென்று பலர்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்துரைச்சொற்படி மேலேகொண்டணைந்து

சவுந்தரி தன்பிள்ளை தப்பவிடத்திற்போன செய்தியைக் கேட்கிறது.

அத்தசயதுடைய அருச்சுனராசனை
வையகத்தையாளவந்த மன்னர்பெருமானே
பூலோகமாளவந்த புத்திரனார்புத்திரனே
மூவர்க்குந்தேவர்க்கும் அழகானபேரவையே
அழகுடசீர்கொப்பியவாள் வல்லிடபேரவையே
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபேரவையே
வெற்றிமதயானை வீமருடபேரவையே
ஆறலமுதுமன்ன ரருச்சுனர்பேரவையே
சரலப்பூந்தாரார் இரட்டையர்கள்பேரவையே
ஆறலமுதுமன்ன னருச்சுனனேநீர்கேளும்
மாமனைக்காணுதற்கு போனீரே ஆணழகா
உன்மாமனைக்கண்டதுவும் அதிசயஞ்சொன்னதுவும்
மன்னவரைக்கண்டவும் வார்த்தைகளாடினதும்
ஒன்றுமொழியாமல் உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
அத்தசயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவனேதுசொல்வார்

அருச்சுனன் மறுமொழிகூறல்.

கேட்டிவாய்புனைந்த கட்டழகியேதுசொல்வார்
ஆச்சிநீர்கேளு மடியேயொருவார்த்தை
தாய்ச்சிநீர்கேளு மென்னுடையநல்லவார்த்தை
மாமனைக்காணப் போனேனே வாணழகி
துய்யாருந்தாரரசர்சபைதனிலே
மாமனைக்கண்டு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்.

தெண்டனிட்டபெண்ணை சேர்த்துமலவெடுத்தார்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
எந்தன்முகம்பார்த்து ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
சிறப்பாசெத்ததுவும் சேதிதெரிந்ததுவும்
மாண்டுமடிந்ததுவும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்ததுவும்
ஆச்சிகலந்தாரி யழுததுவுந்தின்றதுவும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென் றுரைத்தவாழ்மார்பன்
ஐயர்முகம்நோக்கி அடியேனுமேயுரைத்தேன்
ஆளப்பிறந்த அபிமரும்பட்டதுவும்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்காண்பதுவும்
சந்தனக்கட்டை தனிக்கட்டைதானடுக்கி
குங்குமக்கட்டை யடுக்கியந்தக்கொற்றவர்க்கு
கொள்ளிகள்வைத்துக் குடங்களுடைத்ததுவும்
ஒத்தவொருபொழுது சோறுண்டிருந்ததுவும்
அத்தனையுந்தானுரைத்து அடியேனும்வாரேனென்றேன்
மதுரைக்குடன்னுடனே மன்னவனேவாறேனென்றேன்
அய்யாதுகேட்டு ஆணழகர்ஏதுசொல்வார்
நாலார்கடிக்கிராமர் நாற்பெருவர்பூமுடியை
நாற்பெருவர்பூமுடியை நறுக்கஅடித்தபின்பு
வீமனார்தண்டாலும் விசையனார்வாளாலும்
விசையனார்வாளாலும் வெட்டிமடிப்பதற்கு
மூன்றுநாளுக்குள்ளே முடியுங்காண்மன்னவனே
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னர்ஆறுவது
நாலாநாளங்கனது ஆருபாராச்சியங்கள்
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்புகிறேனென்றுசொன்னார்
ஆச்சியும்நீயும் அடிபிடித்துவாருமென்று
ஏறினையாட எழிலானைத்தான்கொடுத்தார்
குந்தினையாட பொன்குனைத்தான்கொடுத்தார்
அம்மானார்பக்துகளும் அத்தனையுந்தான்கொடுத்தா
போயவாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றுமீண்டுவந்தேன் வேந்தர்பெருமானும்
இதுதான்நாதுமைகண்டீர் எழில்விசையன்மருமகனே
போனஅதிசயங்கள் புதுமையிதுகாணும்
என்றுமவருரைத்தார் இந்திரனருச்சுனரும்
கலந்தாரிதான்கேட்டு கட்டழகிமனமகிழ்ந்து
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்

புனந்திரன் திரியன்வீதி வருகிறது.

அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேயிந்திரரும்
ஊதிரன்சின்னம் உலகேழுலகதிர

வைதிறன்காளை உலகுதலைதூழக்க
செம்பொன்றூற்காளை திசைவிளக்கலுகிறான்.
பொன்னிறற்காளை பொருத்தினை றாகிறான்
வைகையவளநாட்டான் வந்தேனென் றாகிறான்
வனகாடிப்புத்திரன்நான் வந்தேனென் றாகிறான்
வைதினசின்னத் தொனிகேட்டாருந் தமியும்
பஞ்சவர்கள் தாதியரும் பைங்கிளியாள் தான்கேட்டு
மஞ்சள் துகில்களைந்து மற்றுந் துகிலுடுத்தி
வெல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெள்ளைத் துகிலுடுத்தி
வீதியுள்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனார்முன்னேவந்து
பாளையின்முன்னேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனார் தான்பார்த்து

பஞ்சவர் தாதி புனத்திரனைக் காணுகிறது.

பஞ்சவர்கள் தாதியென்று பாண்டியனுந் தானறிந்து
துவரடைதாதியென்று ஆனைமுகன் தானறிந்து
ஆடையும்பொன்னும் அநுப்பவேதானறிந்து
சேலையும்பொன்னும் கொடுக்கனுப்பவேயிருந்தோம்
துக்கமெபெரிதாகிலும் தங்கள்கண்ணானே
விசையபெரிதாகிலும் வேல்புருவக்கண்ணானே
ஆசைதன்பெரிதாகிலும் ஆனைக்கவாழ்மாரி
உத்தமர்கோதுக்கையம்மை வந்தபியாள் தாதியரே
பத்தனுக்குஞாக்கம் இருக்குதாமூக்கிரம்மா
காமக்குழலாளுக் தாதியவளேதுசொல்வாள்
துறையதுவைவிட்டு அந்திபுரம்வந்ததென்ன
செங்கோல்முறையைவிட்டு தேசம்வந்துசேர்ந்ததென்ன
பந்தவனைவிட்டு மன்னவரேசொல்லுமென்றாள்
என்னவர்தீர்க்கிரரே வெகுநாதிச்சொல்லுமென்றாள்

புனத்திரன் தாதிக்குச் செதியுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனாரேதுசொல்வார்
போப்பாரப்பர பெரியப்பாதக்சனுக்கு
துவாரபதும் ஆழிவசந்தரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபஞ்சேர்ந்து
விடைபருளவிட்டார்கள் வேந்தர்பெருமாளும்
அன்னிலக்கண்ணாளும் தாதனைக்கவந்தேனென்றாள்
காமக்குழலாள் தாதியவள்கேட்டு
முன்னேயும்பூசை முடிந்துவிருக்குதே
முத்தமுடிபாண்டியனும் பட்டமிருக்கையிலே
இப்பவும்பூசை பெழுப்பினார்பஞ்சவர்கள்

அரசாளும்காயமேயோன் அறிவழித்தானாளர்கள்
வையகத்தையாண்டுமகிழுகின்றானாளுலே
இப்போதும்பின்னைதனை எக்கவ்வாவிட்டானே
மாற்றான்படைதனிலே மைமந்தரைவாவிட்டானே
எதிரிப்படைதனிலே இந்திரனைவிட்டானே
என்றுமைவருநரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவரையும் அழிவசந்தாரும்
அவர்க்கேதெரியாது நமக்குத்தெரிந்திடுமோ
என்னைப்பெற்றதக்கையாரும் குலைந்தனன்றுசொல்லுமென்றார்

புனைந்திரன் தான்வந்ததாகதாதியைவிட்டுத் தரியனுக்குச்
சமாச்சாரஞ்சொல்லச்சொன்னது.

தாதிஅவன்கேட்டு தான்வணங்கிதெண்டனிட்டாள்
அருளுருளுமென்னையா அப்படியேயாகுதென்றாள்
சொல்லப்பெற்றேனென்று சாருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
எட்டடியுமோடியாய் விட்டுவிட்டடந்து
பத்தடியுமோடியாய் பதிவழிகடந்து
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்முன் வந்து
சிம்மாதனத்தருகே சென்றுநின்றுதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகையைவைத்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீ-ஆர்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
பாமதயானை பஞ்சவர்களவருக்கு
உருவமதயானை உத்தமர்களவருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அவருடையதேவியர்க்கும்
பஞ்சவர்களவருக்கு பட்சமுள்ள தாதியர்கள்
உத்தமர்களவருக்கும் உறுதியுள்ள தாதியர்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
நீயிங்கேவந்ததென்ன பெண்ணேயிங்கூறுமென்றான்

தாதி சேதியுரைப்பது.

தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த அழகர்மைந்தன்காண்
பஞ்சவர்கள்பெற்றெடுத்த பாண்டவநாட்டான்
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தனுடைபுத்திரன்காண்
அழகுபதிசொம்பனையாள் அல்லிதிருமகன்காண்
ஆறுபிரம்பாண்டிபற்கு அருமைபேரனையா
ஞானத்துக்குகந்தோர்க்கும் அருமையுள்ளபுத்திரன்காண்
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாவுக்குந்தான்
நல்லீலக்கண்ணுள்ளான் அருமைக்கவந்தான்காண்

புத்திரர்கண்டே அருமை புகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்காண்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரன்கேட்டு
மகுடமுடியணைந்த மன்னவனுமார்த்திருந்தான்
பாரமொழியாள் பராபரியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து

தாதி மறுபடியும் எடுத்துரைப்பது.

தேசமுடிமன்னனுக்கு மின்னாள்தொழுதுரைப்பாள்
காவிடையாடையானை சுரும்பெல்லாம்பணிக்கும்
சீவெல்லாமுத்து சிலபெல்லாஞ்செங்கழுனி
வாரிக்கொண்டிவனம்போல கைவிக்கக்கையுடையான்
சித்தந்திருப்பாலன் மாயன்சிவனய்யான்
புத்திரர்கண்டேயுமை புகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்
தங்களிஷ்டமேயென்று இணையடிக்கேதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரன்கேட்டு
மகுடமுடியணைந்த மன்னவனுமீந்திருந்தான்
பாரமொழியாள் பராபரியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து
தேசமுடிமன்னனுக்குப் பின்னுந்தொழுதுரைப்பாள்
பாவைசிரசு படைத்தார்முடியறியா
தேவன்சிறுத்தான் சினத்தார்முடியறியான்
தங்களிஷ்டமேயென்று சீரடிக்கேதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரன் தான்கேட்டு

திரிபோதிரன்கோபித்து வன்னரையழைத்து தாதியை
சிரசாக்கினை செய்யச்சொல்வது.

கோபித்துமன்னன் கொக்குக்குறிவிலையைப்போல்
பத்திபாகம் பனம்போலவேசிவந்து
கட்டறுத்தநாகம் கனற்பொறிபோல்கண்சிவந்து
குன்றுபோலவேசிவந்து கோபமதிகமாய்
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டச்சுவாலயமாய்
கருணைமுகம்நோக்கி கட்டழகனேசொல்வான்
காதேறிட்டதுஞ் கருணைபெருமாளே
சிரசைத்தையாற்றிச் சிறையிலடையுமென்றான்
மற்றுமபதமாற்றிப் போடுமென்றான்காவலரே
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்வாளாலே
உங்கள்தலையறுக்க வந்ததுகாலமென்று
சொல்லியவளெடுத்தாள் சுக்கரப்புத்தாதியவள்
எட்டடியும் ஓரடியாய்விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பதறியோடிநடந்து
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்முன்னேவந்து
பாதனியின்கீழே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்

தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரருந்தாயைபார்த்து
போய்வந்தகாரியங்களை புதுமைகளத்தனையும்
என்னைப்பெற்றதந்தையர்கள் என்னென்னசொன்னார்கள்
ஒன்றும்ஒளியாமல் உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
உன்னைப்பெற்றதந்தையரும் மெத்தபிணங்கினார்
சொன்னதெல்லாந்தான்கேட்டு சிறையிலடையுமென்றார்
கட்டழகாயெந்தனுக்கு கால்விலங்குபோடுமென்றார்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவந்தேனென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனுமேதுசொல்வார்

புனத்திரர் தாதிக்குத்தேற்றதலுரைப்பது.

மூன்றுநாளாய்பொழுது முடிமன்னராவது
நாலாநாள்நம்மது ஆருதுபாராச்சியங்கள்
பார்த்தன்கையம்பாலே பட்டுவதுநிச்சயங்காண்
வீமர்கையம்பாலே வேந்தர்மடிந்திடுவார்
மன்னர்கையம்பாலே மாண்டிடுவாரெல்லோரும்
தருமருக்குமிப்போது சனியன்ஒழிந்தது
வீமருக்குமிப்போது விதிஒழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போது அடுத்ததுநற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமங்கையரே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமங்கையரே
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததுஇவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
சிறையிட்டயிந்திரனும் குன்றமிட்டுத்தானழுதான்
காலனுயரவந்து கங்கைவாவென்றானே
ஏமனுயரவந்து இங்கேவாவென்றானே
இன்னஞ்சிலகாலமிருந்தாலசையாளாமல்
நாளைதெரியுதுகாண் ராசர்படைபோறதெல்லாம்
பின்னைதெரியுதுகாண் மன்னர்படைப்பாடு
ஆரணங்குதாதியரை அரண்மனைக்குச்செல்லுமென்றார்
மாதரீடதாதியரை மாளிகைக்குச்செல்லுமென்றார்
போகவிடைகொடுத்தார் பொன்னும்புனத்திரனார்
விடைபெற்றுத்தாதியரும் மாளிகையில்போய்புகுந்தாள்
அங்கேவிடைபெற்று அரண்மனைக்குப்போய்புகுந்தாள்

புனத்திரன் வார்கொள்ளிவாசலுக்கு வருகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனார்வீதியரும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாராமாக
மற்றுமொருவீதி தாண்டியந்தமன்னவனும்
வாசலணிதாங்கின்ற வார்கொள்ளிவீதிவந்தார்

வாசல்படிகாக்கின்ற மங்கைநல்லாளரடி
ஆடிநாதிபமீர யப்பாலேவில்லுமென்றார்
வாழ்பாண்டிநாட்டார்க்கு வழிவிட்டுவில்லுமென்றார்
வைகைவளநாட்டார்க்கு வழிவிட்டுவில்லுமென்றார்
வாசலணிகாக்கின்ற வார்கொள்ளிதான்கேட்டு
யார்தானுமன்னவனே யப்பாலேவில்லுமென்றான்
எவர்தானுமன்னவனே யிங்கேவாராதேயென்றான்
அரண்மனையார்வுத்திரவு அப்படிக்குச்சொன்னார்கள்
உலகாண்டராசாக்கள் உள்ளேவிடாதேயென்றார்
திரியோதிரனருகில் சென்றுவருமளவும்
ராசர்திருமுகத்தைக் கண்டுவருமளவும்
உத்திரவுபெற்றுவந்து உங்களுக்குவழிவிடுவேன்
அந்தமட்டுமில்லுமென்றார் ஆரணக்குப்போய்நடந்தான்

வார்கொள்ளி திரியனை உத்திரவுகேட்கப்போகிறது.

எட்டடியுந்தாடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுந்தாடியாய் பற்றிமிகநடந்து
ஓட்டம்பெருநடையாய் ஓடிவந்தான் தாதியரும்
ஆடம்பலத்தில் அவ்வையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
திரியோதிரன்முன்னேவந்து சொல்லுவாளொருவார்த்தை
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
உமக்குமொருஐயாண்டு எனக்குமொருமூவாண்டு
மூன்றுவருஷமுதல் முடிமன்னர்வாசலிலே
ஐந்துவருஷமதா அணிமன்னர்வாசலிலே
வாளெடுத்துக்கைகொடுத்து வாசலிலேநின்றுமென்றீர்
கத்தியைக்கைக்கொடுத்து தலைவாசல்காருமென்றீர்
அன்றுமுதலின்றளவும் அணிவாசல்காத்திருந்தேன்
காணுதகாட்சியெல்லாம் கண்டேன்நெடுநாளாய்
பாராதகாட்சியெல்லாம் பார்த்தேன்நெடுநாளாய்
மண்டலத்துராசாக்கள் வாராதபேருமில்லை
சீமையுள்ளராசாக்கள் செல்லாதபேருமில்லை
காணுதராசரெல்லாம் கண்டேனித்தவாசலிலே
முடியோடுமுடிநெருங்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
தங்கமுடிநெருங்கும் தார்வேந்தரம்பலத்தில்
அப்பெரியமன்னரெல்லாம் அடியென்றுசொன்னதில்லை
அடியென்றழைத்தவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
வாடியென்றுசொன்னவர்கள் யாருமில்லைவையகத்தில

வார்கொள்ளி திரியனுக்கு புனந்திரனுடைய பராக்கிரமங்கூறல்.

அவன்-அடிஅடியென்றானே அண்டமதிர்ந்துவிழ
பிடிபிடியென்றானே பிண்டங்கலங்கிவிழ

பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
என்றால்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
நறுக்கென்றமீசையும் கூர்க்கருக்குழலும்
சோலைக்கெதிராக மாதளம்பூக்குறியானே
சாலைக்கெதிராக சந்திரனைப்போல்விளக்கும்
காஞ்சிகாடாரும் கருணைத்திருமாரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியையும்
வெற்றிமதயானை வீமனுடகால்களையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடைவீச்சும்
காமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
அரையின்சொருகழகும் சத்திகட்டெடன்மருங்கும்
கத்திசொருகழகும் கத்திகட்டெடன்மருங்கும்
கச்சைகட்டெடன்மருங்கும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டழகும்
பாரப்பதக்கம் பருத்தமுத்துத்தாவடமும்
நாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னவிலைத்தாவடமும்
ஐந்துவிரல்களிலே அழகானமோதிரமும்
பத்துவிரலிலே பாங்கானமோதிரமும்
அவன்-ஆபரணஞ்சோதிமின்ன அடி அடியென்றுமே
அடி அடியென்றுமே கண்டமதிக்குவிழ
பிடிபிடியென்றுமே பின்டங்கலங்கிவிழ
அவனுடையவாயாலே அடியென்னதாளாச்சே
மன்னனிடவாயாலே வாடியென்னதாளாச்சே
இன்னமெத்தராசாக்கள் என்னடியென்பாரோ

வார்கொன்னி கோபித்து வழிநடப்பது

இனியிருப்பதில்லையென்று எழுந்திருந்தாள்மங்கையரும்
வாளெடுத்துகீழ்போட்டு வழிபட்டாள்மங்கையரும்
கத்திசுழட்டிவிட்டுக் கெச்செகவேபோகலுற்றாள்
அங்கிருக்குமன்னர் அரசர்துரைகளெல்லாம்
தட்டிகைத்தார்கள் தார்வேந்தரெல்லாரும்
கைகொட்டிதானகைத்தார் சட்டமுகரெல்லாரும்
ஐயர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அவர்-அங்காணிதொப்பை பசையமருங்கசைய
வாரோடிவாரோடி வார்கொன்னிவாரோடி
அடியென்றுசொன்னவனும் ஆரென்றுநீயிருந்தாய்
எட்டாதபொன்னுலகங் கிட்டகெதிபெறுவேன்
வானேழுலோகம் வழியுங்கதிபெறுவேன்
தேவர்கள்சொர்க்கமது சேருங்கதிபெறுவேன்

உன்னைபடிபெண்ணுடனே தன்பேருரைக்கிறேன்கேள்

துரோணைக்கு வர்கொள்ளிக்கு பதிலுரைப்பது.

உம்மைபாடிபெண்ணுசொன்னவன் தான் வாணவர்கள்புத்திரன்டி.
வாணவர்கள்புத்திரன்டி மக்கைமணவாளனடி.
தேவர்கள்புத்திரன்டி தேவிமணவாளனடி.
மருமேல்பூக்குழலாள் மகதாசீசாபகன்டி
தோகைமயிலினையாள் தர்ச்சடையாள்புத்திரன்டி.
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்திபன்புத்திரன்டி
ஆறுமுகனுடன்ன அர்ச்சனன்புத்திரன்டி.
பூபாபத்சபாண்டவர்க்கு அர்ச்சுனன்புத்திரன்டி.
அரிகம்பாசைப்பற்று அர்ச்சுனன்பேரனடா தான்
தேசத்தையாளுகிற நிரிமேரதிரன்புத்திரன்டி.
நாலுக்குதிக்கிரார் நற்செருவன்புத்திரன்டி.
அப்படிபெண்டாகுல் ஆரைக்கேபழுதுமில்லை
என்றவருரைக்க பெருசொல்லாள்வர்கொள்ளியும்

வர்கொள்ளி பதிலுரைப்பது.

வாணவர்கள்புத்திரன் என்றுக்கரமதிபேன்
மக்கைமணவாளன் என்றுமக்கைமதிபேன்
தேவர்கள்புத்திரன் என்றுக்கரமதிபேன்
தேவிமணவாளன் என்றுக்கமதிபேன்
என்றுவெகுமாத்ம எழுந்தாடக்குதிருன்
மருதுவில்லையெடுத்து வரதாகேசமனவன்
போரஞ்சமன்னன் புனக்திரன்முன்னேவந்து
மாவிலிமேலேறி அடிமணமிடுதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபாதர் திரும்பிபெழுந்திருந்து
கோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
போரஞ்சமன்னன் புனக்திரனிதுசொல்வான்
நூபுனக்திரனே அடியேனுரைக்கை

வர்கொள்ளி புனக்திரனுக்கு வழிவிட்டது

வாணவர்கள்புத்திரன் என்றுமக்கைமதிபேன்
மக்கைமணவாளன் என்றுக்கரமதிபேன்
தேவர்குப்புத்திர னென்றுக்கரமதிபேன்
தேவிமணவாளன் என்றுக்கரமதிபேன்
வழிவாண்டிரட்டானே வழிவிட்டுகேக்கிறேன்காண்
பாசத்திலையைமெய் படைகட்டித்தன்னுடனே
ஓடாதிக்கன்றுனே வட்கட்டிப்போக்காணும்
என்றவருரைக்க எதுசொல்வாரிகிருக்
தர்மர்மாறுகைகினில் தர்மமாய்நால்பொறுத்தேன்

வீமசேனன்வந்தாக்கால் எல்லபடியோவுன்வாசல்
அர்ச்சுனனார்புத்திர னுமைபார்க்கவே போறாத்தேன்
வீமசேனன்வந்தாக்கால் வெட்டிவெறிந்திடுவான்
வெட்டிவெறிந்திடுவான் வீமசேனவாளாலே
குத்திவெறிந்திடுவான் குடல்களைசரிந்திடவே
புண்ணியத்தையெண்ணிப் போறாத்தேன் சண்டைக்குயிலே

புலந்திரன் வார்சொல்லிக்கு தேறுதல்புத்தியுரைப்பது.

வாழ்பாண்டி நாட்டார் வருவார்கிலபேர்கள்
வந்தபடைமன்னவர்க்கு வழிவிட்டுநீக்கிநின்று
மூன்றாநாள்பொழுது முடிமன்னரானவர்
காவாதள்ளக்கனது ஆறுநாள்ராச்சியங்கள்
செட்டிப்புசம்பனம் நானேதருகிறேன் காண்
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே ஆணழகிஅஞ்சாதே
எதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றானிந்திரனும்
நல்லதிருமென்று நடந்தாரேபுலந்திரனும்
மற்றோர்படைகடந்தான் மக்கணலும்போனுந்தான்
அக்கிருக்குந்தன்மையுள்ளக் கண்டாரேமன்னவனும்
ஆனந்தவாதிமுரும் அவியாத்திருவிளக்கும்
ஆருதாரவவென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அக்கிருக்குமன்னர்கள் அவையோர்களெல்லாம்
கேட்டபுலந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுலந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சலர்ந்தசாமர் விக்கிக்குமுறுபார்
பச்சைமுகக்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னர்மனஞ்சலித்து மறுமாப்பிர்த்திருந்தார்

புலந்திரனை நாதிவந்து காணுகிறது.

அக்குமொருநாதி அறிவுடையாபெரியவந்து
இராக்கியேயாளுமுன்னே எதிர்க்கதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டநாதி திருப்பெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
போராஞ்சாமன்னர் புலந்திரற்கேதுசொல்வார்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபூமுடியும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடபூமுடியும்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர்பூமுடியும்
நாமமுடியான் நகுலரிடபூமுடியும்
சாஸ்திரக்கோடியுடைய சகாதேவர்பூமுடியும்
ஐவருடமுடியும் அறிவேனறிவேனென்று
அறிவேனறிவேனென்று ஆணழகன்சோதித்தான்

அப்போதுநாரி அறியவெதிர்த்துரைப்பான்
ஆனைபூசாரிகளும் அரியாத்திருவிளக்கும்
[illegible]துயர்களோடு மண்டபமுந் திருவிளக்கும்
[illegible] கருணை [illegible]
போரக்கரமன்னர் புனக்திரனார் தான்பார்த்து

புனக்திரன்கோபித்து தன்னுடைய மாளிகைகளை
யானையைவிட்டு இடிக்கிறது

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவிளையைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
[illegible]போல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
[illegible]மண்டபத்தை இடிக்கவரவேமாய்
அக்கினிமண்டபத்தை அடித்துக்கவரவேமாய்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]செப்புமென்றான்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
துப்பிக்கையாலே சுழட்டி அடிக்கிறது
மண்டபத்தை [illegible] மண்ணோடேசாடுமோம்
[illegible]திருவிளக்கை [illegible]
[illegible]
[illegible] தான் திரும்பி
போரக்கரமன்னர் புனக்திரற்கு [illegible]
[illegible] ஜம்புரஞ்சேர்த்துவந்தேன்
மண்டபத்தை [illegible] மண்ணோடேசாய்த்துவந்தேன்
[illegible] இருந்தது அவ்வானை
போரக்கரமன்னர் புனக்திரன்தான்கேட்டு
[illegible]

புனக்திரன் [illegible]
மண்டபம் திருபிக்கிறது.

[illegible]
[illegible]

சொன்னபொழுதிலவர் சோடித்தார் மண்டபங்கள்
புனக்திரனார்சொன்னபடி பொட்டெனவே சோடித்தார்
சோடித்தாச்சுதென்று தொழுதிரங்கிக்கொண்டனிட்டார்
அப்போபுனக்திரனார் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
ஆளேறுவாகனமும் அழியாத்திருவிளக்கும்
மண்டபங்களுநன்றெண்ணி மன்னவனுமேலேறி

புனக்திரன் சபதம்.

நாலாங்குபேர்த்திரனார் நூற்றொருவர் பூமுடியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனிட பூமுடியும்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையன் பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுட பூமுடியும்
தாமமுடியான் கைதலாட்டான் பூமுடியும்
அறிவேன் அறிவேனென்று ஆணைகள்ஏறினான்
ஓருமிக்கஅறுத்திடுவேன் என்றுமிகவேறினான்
எறியேதானிருந்து இறங்கினான்மன்னவனும்
மண்டபத்தைவிட்டலவோ மன்னவனும்கிருந்து

புனக்திரன் திரிபோதிரன் கொலுவுக்குச் செல்லுகிறது
ஜனங்களைப்பார்த்து அதிசயப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படித்தது அவ்வானை
முகக்கம்பர்கட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கருத்தானையேறினான்
அம்மானுக்கானும் அழகானையேறினான்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றான்
அப்படிக்கேநல்லதென்று அவரவரும்ஏறினார்கள்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்ரணவிருது
வாகனங்களேறியபின் வாசித்தார்சங்குத்தொனி
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திராசாவும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னர்படையுயர்த்தான்
மற்றோர்படிதாண்டி மன்னவனும்போகலுற்றான்
திரிபோதிரன்கொலுவில் செல்லுமுன்னாராசாக்களும்
முடிபோடேமுடிநெருக்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
இரத்தினமுடிநெருங்க இராசாக்கள்போய்நடந்தார்
வச்சிரமுடிநெருங்க வாரார்கள்மன்னவர்கள்
செம்பொன்முடிநெருங்க சேனைபோய்ச்சூழ்ந்திருப்பார்
தங்கமுடிநெருங்கத் தாரவேந்தர் அங்கிருக்க
தூரத்துராசாக்கள் கருவோலைகொண்டிருக்க
காதத்துராசாக்கள் கையோலைகொண்டிருக்க

நேசத்துராசாக்கள் சேனைபேர்வந்திடுவார்
அங்கங்கேகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
வாசவழிதனிலே வண்ணநல்லகூத்தாளும்
கடைக்குழம்வழிதனிலே ராசாக்கள்கூட்டங்களும்
அத்தனையுங்கண்டானே அருச்சுனன்றன்னன்
போரருச்சுனமன்னர் புலந்திரனைதான்பார்த்து

புலந்திரன் போரெழுதி அம்மானுக்கு
இரியன் செல்வச்சிறப்பு கூறுதல்.

பொன்னுமங்காடனும் அன்னமுகம்நோக்கி
அப்பாவேவீரனேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாளீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
இவர்பெருமையாருக்குண்டு இந்திரற்குநேராக
தேவேந்திரராசன் சிறப்புடையனென்பார்கள்
இந்திராசாவும் இவருக்கீடலவே
தேவேந்திரன்தானும் இவர்சிறப்புக்கீடலவே
குபேரனதுபட்டணங்கள் கோடியுண்டென்பார்கள்
இவருடையராச்சியத்துக் கீடுசொல்லாகாது
உத்தமனார்பட்டணத்துக் குவமைசொல்லாகாது
அத்திப்புரத்திற்கு அளகாபுரியீடலவே
வாழ்மதுரைபட்டணமும் மன்னர்பதிக்கீடலவே
எங்கள் அத்திப்புரத்தானுக்கு யாருமெதிரலவே
இந்திராசாவும் இப்படிக்கேசொல்லுமே
பொன்னுமங்காடனும் அன்னவுமாதுசொல்வார்

பொன்னுமங்காடான் புலந்திரற்கு சொல்லுவது.

என்காணுமன்னவனே இந்தமதியுத்தனுக்கு
மதுரையதுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையதுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அம்பத்தறுகாதம் ஆண்டிருந்தராச்சியங்கள்
அப்பெரியராச்சியத்தை ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லாமற் பஞ்சவர்மனஞ்சலித்து
மாருதிருமென்று மனமேதவமிருந்தார்
மானதைப்பெற்று மலரிலவதரித்தாள்
ஆறுபிராயத்திலும் ஆணுமவன்பெண்ணுமவன்
பெண்பட்டங்கட்டியல்லோ பூமியரசாளுகின்றார்
நல்லவரசாண்டிருந்தாளே அல்லியம்மாள்
எழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை

வெட்டித்தலையின்று வீரபட்டமாண்டாளே
மன்னர் அருச்சுனனார் பாவிவிடவேணுமென்று
கட்டழகியல்லியரைக் கவிபாவைப்பண்ணவென்று
மதுரைக்குவந்திருந்தார் மாமனுமருச்சுனனும்
மாறுவடிவுகொண்டு மறைந்திருந்தார்மன்னவரும்
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வேட்டைக்குப்போனாள்காண்
கானகத்துவேட்டையாடிவருகையிலே
பெண்வேஷங்கொண்டாரே போர்விசையப்பெருமானும்
ஆணழகியல்லியற்கு அப்புபொறுக்கித்தந்தார்
காலும்பிடித்தானே கதையொன்றுரைத்தானே
கதையொன்றுரைக்கையிலே கண்டாளேயல்லியரும்
ஆண்பிள்ளையென்றுசொல்லி அதட்டியெழுந்தாளே
கத்தியெடுக்கையிலே மடிகிடந்துவிட்டார்
வேட்டையாடிவந்தாள் வேல்புருவக்கண்ணாளும்
மற்றொருநாள்காலமே மன்னர் அருச்சுனரும்
தண்ணீர்க்குளத்தருகே தார்வேந்தர்தீர்த்தமிறங்கி
அல்லியென்றுமெல்லியென்றும் அழுதுபுலம்புகிறார்
தண்ணீர்க்குவந்தொரு தாதியர்கள்தான்கேட்டு
அல்லிக்குரைத்தார்கள் ஆக்கினைகள்செய்யவென்று
அப்போது அல்லியம்மாள் ஆக்கினைகள்செய்யலுற்றாள்
தூக்குமரத்திலே போடச்செலவுதந்தாள்
தூக்குமரஞ்சொப்பாரிடப் போனதொருசெங்கமலம்
போனதொருசெங்கமலப் பொன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தாள்
ஆற்றுமணலிலே போட்டுப்பிட்டுமென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண் அருச்சுனரும்
மாயனிட்டபுண்ணியத்தால் மன்னவருந்தான்பிழைத்தார்
காளியம்மன்கோவிலுக்கு காவுகொடுக்கவென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண்புண்ணியனும்
பூதக்கிடங்குதனில் போட்டடைக்கச்செலவுதந்தாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண்புண்ணியனும்
பாம்புகளைவிட்டுமே கொல்லுமென்றாளல்லியம்மாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண்மன்னவனும்
யானைமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாளல்லியரும்
அத்தாலுஞ்சாகாமல் பிழைத்தார்காண்புண்ணியனும்
நாகமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாள்நாயகியும்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண் அருச்சுனரும்
பைங்கிளியாள்தன்கையிலே பாலைப்பிச்சைவாங்கி
அல்லியேநீருமிட்டு ஆணழகன்போய்நடந்தார்

மற்றுமொருநாளில் மாதரவள் அல்லியம்மாள்
வேட்டையாடவென்றாள் வெம்புலிகளுடனும்
தல்லிக்கலையாவித் தவித்துப்புலர்புகையில்
மாயன்பெருமாளும் மன்னவனுமருச்சுனனும்
பார்ப்பானும்பார்ப்பாத்தி போலேயடிவெடுத்து
தண்ணீப்பந்தல்போட்டார்கள் தாங்களிருவருமாய்
அல்லிக்குத்தாகங்கொடுத்தார்காண் அருச்சுனரும்
வந்தசனங்களெல்லாந் தாகந்தெளிந்தபின்பு

அல்லிகிருஷ்ணருச்சுனரைவளர்ப்பம்விசாரித்தது

ஆரம்மாவென்றுதான்சொல்லி அல்லியவள்கேட்க
இன்னவரென்றோ தெய்வப்பிராமணப்பெண்
குஷ்டமேறினபுருஷன் கண்டீரோ ஆச்சியரே
இஷ்டமில்லையென்பதனால் காலைக்குவருகுதம்மா
கைவிலைக்காசுமில்லை கட்டிக்கொடுப்பாருமில்லை
என்றுபுலம்புகையில் ஏதுசொல்வாளல்லியரும்
ஆறும்சொன் ஆச்சியரே அரண்மனைக்குவந்தாக்கால்
வெண்ணையுடன்தானந்தருவேன் விரதமுடித்திடுவாய்
பட்டுடனேதானந்தருவேன் நோன்புமுடித்திடுவாய்
அப்படிச்சொல்லுமென்று ஆரணங்குசம்மதித்தாள்
கட்டிவந்துசேர்த்தார்கள் கொம்பேரிநடையாளை
மாளிகைவாசலிலே வந்தாரிருவருமாய்
இஷ்டமில்லையென்பதுதான் நடந்ததென்றாள்மங்கையரை

அல்லிக்குத் திருட்டுத்தாலிசம்பவித்தது.

சடங்குகள்செய்தாளே சதிரானபாப்பாத்தி
விந்தையாயகோபாலன் வேள்விநடத்தினன்னே
சித்திரமேலைமிக நடத்துநோன்புதனை
அந்தச்சமயத்தில் அல்லியருந்தூங்கிவிட்டாள்
அந்தச்சமயம் அதுவேளைதானெழுந்து
பாலைநதிபோலே அழகானமங்கிலியம்
அல்லியம்மாள்தன்கழுத்தில் கட்டினாப்போது
மங்கிலியந்தரித்து மன்னர்மறைந்துவிட்டார்
தாலிதரித்து நடந்தாரே அர்ச்சுனரும்
கட்டிவைகிருதுக்குக் கடுகெனவேபோய்நடந்தார்
பொழுதுவிடிந்தது பகவானுதித்தது
அல்லியம்மாள்கோயிலுக்கு திருக்காப்புஞ்சென்றது
சங்கமனைதாதியர்கள் அனைவோருங்கண்முழித்தார்.

பவளசேனை தன்னுடனே பத்தினியுங் கண்டிருந்தார்
கழுத்திலேமங்கிலியங்கண்டாளே அல்லியம்மாள்
அறுத்தெறிவேனென்றாள் அறிவழிந்துபோகும்
சத்திகொண்டதுத்தாதும் சந்திரனுண்டாரும்
ஓருயிராய்ப்பாண்டவரும் அல்லியருந்தான்கூடி
ஆலோசனைகள்பண்ணி யவர்ப்பெருமாளும்

பாண்டியர்களும் அல்லியும் ராசாக்களுக்கு ஓலையெழுதி சத்தியங்கூறச் சொன்னது.

ஐம்பத்தாறுதேசத்துக்கு அனுப்பினாரோலைகளை
ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள்வந்தார்கள்
மண்டலத்திலுள்ளதொரு மந்திரிகள்வந்தார்கள்
சொக்கரிடவாலயத்தில் சிவகாமிச்சன்னதிமுன்
வந்தவந்தராசரெல்லாம் அந்தமுடன்வீற்றிருந்தார்
நெய்குடத்தைக்காய்ச்சியல்லோ வாதேயமென்றுமே
நெய்குடத்திற்கைதனைத்தா செல்லிவிட்டிவிட்டார்
வெற்றிமதயானை வீமரவரோடிவந்து

வீமன்நெய்குடித்தது.

நெய்குடத்திற்கைதோய்த்து நெய்யைக்குடித்துவிட்டார்
அம்பாரநெல்லையெல்லாம் கிமிட்டி அவர்தின்றுவிட்டார்
அத்தையறிந்தாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அவர்பெருப்பரும் அறிந்தாளே அல்லியம்மாள்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னரத்தனையும்
யானைத்திரள்படையும் அழகானசேனைகளும்
குதிரைப்படைசேனைகளை கட்டிநல்லியரும்
ஐவர்மேற்சண்டைசெய்ய ஆணழிவந்துவிட்டாள்
வந்து அடித்தாளே வன்னவன்னக்கூடாரம்
அடித்தாள்ரணபேரி யண்டாண்டம்தானதிர
சண்டைக்குவந்தேனென்று தானடித்தாள்பேரிகைகள்
அந்தவிசேஷம் அதுவறிந்துதருமனுக்கும்
வீமனையும்மாயவரை யிருவரையுங்கூட்டிவிட்டார்
வீமரும்மாயவரும் வந்துமேபோர்கொடுத்தார்
இருவருமாய்ச்சண்டைபண்ணி எதிர்நிற்கமாட்டாமல்
புறங்கொடுத்தோடினார் பெண்பெருமாட்டிக்கஞ்சியல்லோ
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனார்வந்தெதிர்த்தார்
அவராலேபோர்கொடுக்க மாளாமேதமன்னவனும்
கைசோர்ந்து மெய்சோர்ந்துகையில்சிலைசோர்ந்து
தேரொடிந்துவில்முறிந்து சேனைவிட்டுக்கீழ்குதித்து
உற்றவுயிர்சோர்ந்து ஓடினார்அருச்சுனரும்

சகாதேவன் அல்லியைக்கண்டிலடைந்த சமர்த்துக்கூறல்.

சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவன் தானறிந்து
கண்டென்றுசொப்பனிட்டுக் கொண்டேவக்காண் தார்வேந்தன்
சூதானகண்டொன்று தோன்றுமல்லியற்கு
சதிசெய்துவென்றாரே சமர்த்தன்சகாதேவன்
அல்லியம்மாள்தோற்றாளென்று அடித்தார்பேரிகையை
எல்லவருந்தானறிய அரண்மனைக்குக்கொண்டுசென்று
சந்தோஷப்பட்டார்கள் சமர்த்தானராசாக்கள்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மார்தாமறிய
மங்கிலியந்தான்பொருந்தி மன்னவனையுங்கைப்பெற்றார்
மதுரையையாளுதற்கு மன்னவனையுன்னைப்பெற்றார்
பூலோகமாளுதற்கு புனந்திரனையீன்றெடுத்த
இப்பெருமையாருக்கு இந்திரரேசொல்லுமையா
பெண்பெருமையாருக்குண்டு புனந்திரரேசொல்லுமையா
அந்திப்புரமும் அவராளுமரசுகளும்
மதுரைப்பெருஞ்சீமையது மண்டலத்துக்கீடாமோ
வல்லைப்பெருநாடு வாழ்மதுரைக்கீடாமோ
அல்லிப்பெருமையது அளவிடக்கூடாது
பெண்பெருமானதன்பெருமை புகழ்ந்திடலாகுமோதான்
இப்படிச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தார்மன்னனுந்தான்

புனந்திரர் மாமாவொன்றுபல நாடாளுக்குக்கோப

வார்த்தையுரைக்கிறது.

பொறுக்குமா மன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
கதிக்குதிமண்டி கண்கள் எரிபறந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றிபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாய் அனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
அன்னமுகம்நோக்கி மன்னவனார் ஏதுசொல்வார்
மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனார் ஏதுசொல்வார்
அம்பலத்துராசருக்கு ஆணழகிவிடாமோ
மண்டலத்துராசருக்கு மாதவெதிராமோ
முத்துமுடிதரித்த ராசாக்கள்தன்னுடனே
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலிகர்தன்னுடனே

சரியாகச்சொன்னீரே நாரர்குழலாளே
வில்பிடித்துவேட்டையாட வல்லவனாமென்றவளே
பட்சமுடனே மெச்சிமெடுத்துரைத்தீர்
மீக்கமொரு சொன்னதை மற்றொருவர்சொன்னாக்கால்
மற்றொருவர்சொன்னாலே வாளுக்கிரையிடுவேன்
வாளுக்கிரையிடுவேன் மண்மடைபிணைக்கிடுவேன்
ஆதிசிவனானாலும் ஆண்மைகொல்பெருத்தம்பல்லவி
பரமசிவனானாலும் பத்திப்பிணைக்கிடுவேன்
மாயவிஷ்ணுவானாலும் மண்மண்டைபிணைக்கிடுவேன்
சக்கரனேயானாலும் இருகண்டைப்பிபோட்டிடுவேன்
தேவர்களேயானாலும் தெவிக்கவைத்திடுவேன்
முனிவர்களானாலும் முறியவுடல்பிளப்பேன்
வைத்துநேத்தேவர்க்குழுவிபோட்டிடுவேன்
நாமலிக்கட்டி தறித்திடுவேன் பூமுடியை
நூர்பொடிதாக்கியே மூன்முடியைக்கசிப்பேன்
நாக்கோடேமூக்கறுத்து தலைவெட்டிடுவேன்
என்றுமவருரைத்தார் இந்திராசாவும்

புலந்திரனுக்கு சபையார் எடுத்துரைப்பது.

அந்தரக்குமன்னவர்கள் அனைவர்தாமாகவெல்லாம்
புலந்திரராசருக்கு புண்ணியர்களேதுசொல்வார்
பொன்னுமயிலாடமாம் அன்றுபுகழ் சேந்து
கோபிக்கக்கண்சிவந்தீர் கொற்றவனேவிசியரே
வாடிமுகஞ்சளர்ந்தீர் மன்னர்பெருமானே.
ஆத்திபடைபெருமை அன்றுமெடுத்துரைத்தார்
எதிர்கொள்ளப்புகழ்ந்து இகழ்ந்தீரே அன்றோவே
மாற்றானைத்தாள்பணிந்து வைத்தீரே அன்றோவே
என்றமனக்கேற்றி இக்கிரமாக்கொண்டினைத்தார்
கொற்றவனோர்கோபம் தனைப்பிடித்துக்கொண்டார்கள்
மன்னவனோர்கோபம் வழிப்பிடித்துக்கொண்டார்கள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரன் நிற்பதும்
ஆதினோர்கோபம் அமர்ந்தார்கொலுமேடை
தேறினோர்கோபம் தெளித்தார்கொலுமேடை
பொன்னுமயிலாடாளும் அன்றுமனங்குளிர்ந்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்
இருவருக்கோபம் தணித்தார்களப்பொழுது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனியனும்
மற்றொருபடைக்கான் மன்னன்படையுயர்த்தான்
மற்றொருபடிதாண்டி மன்னவனும்போய்புகுந்தான்

புலந்திரன் பிள்ளையெடுத்தாலுவது.

ஈதிறைன் பிள்ளைம் உலகேழுலாதிர
ஊதிறைன் காலை உலகுதலைதழுக்க
செம்பொன்றுக்காலை திசைவிளங்காமதிறைன்
பொன்விறைக்காலை பொருக்குமென்றதிறைன்
என்னவென்றுஊதிறைன் இந்திராசாவும்
கோறுதயாதவந்து குந்தியம்மாளொப்பாட்டி
பாண்டுமகாராசன் பட்டத்தரசியவள்
பட்டத்தரசியவள் பாஞ்சாலிகுந்தியம்மாள்
தூறுவரசர்பத்திரத்தால் நுலைவந்தார்மனைவர்கள்
பாண்டிராசன் பெற்றெடுத்த பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை ஆச்சிபயின்றெடுத்தாள்
வாசமாம்குந்தி வடமதுரைவாழுதற்கு
காப்புடையகன்னியவள் காரணைநதால்வந்துதித்த
கோப்புடையகுந்தி குருமணியென்றதிறைன்
சந்தமமாயென்று இராணியிளைமார்பினர்க்கு
தோற்றமாத்தானிலே நின்றகடாதுபோல்
அசற்றுவைத்தமருமகனை வந்தேனென்றாயிறைர்

ஐவர்பக்கென்று புலந்திரன் பின்னழுதுவது.

பொய்யாதவாசனோர் புகழுடையதருமலிக்கம்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடபுத்திரனர்
புத்திரனைவந்தேனென்று ஊதிறைப்பின்னைத்தொனி
பாரியபின்போனன் பலிக்கப்பயப்பிடுக்கி
எடுப்பொன்கொண்டுவந்தோன் தம்பியென்றாதிறைன்
பொட்டுப்பொன்கொண்டுவந்தோன் புத்திரனென்றாதிறைன்
சைலப்பதிகோக்கிக் காத்தரைக்கண்டலைவா
பரமருடன்வாதாடி பாசுபதம்பேறுபெற்றாய்
பாசுபதப்பேறுபெற்ற பார்த்தர்டபுத்திரனன்
அர்ச்சனைர்புத்திர னைறத்தான்விருதோசை
எட்டாதபொன்னுலகம் எற்றிப்போயிந்திரபடை
சத்ரேகிபுட்பமலர் கொண்டுவந்தசாதேவர்
சகாதேவர்புத்திரனர் என்றுமைவநாதிறைன்
காபக்கொடியுடைய குருமகாராசர்
என்னைப்பெற்றார்புருஷப்புலியார் பிள்ளையென்றாதிறைன்
என்னைப்பெற்றதகப்பனார்கள் வந்தாபலராதிறைன்

புலந்திரன் நாற்றிருவர்பின்னழுதுவது.

நூலாச்சவித்திரனார் நற்றிருவைத்தென்றுசொல்லி
நற்றிருவர்தென்றுசொல்லி சகதெடுத்தாதிறைன்

தாமமுடியான் தயிலாட்டான்பூமிக்கு
சங்கெடுத்தூதினான் தமுலாட்டான்பூமுடிக்கு
காந்திகாடாருநங் கர்னருக்கென்றெடுத்தான்
கர்னருக்கென்றெடுத்து காளைசின்னமூதினான்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடிக்கு
தறுதலையன்பூமுடிக்கு சங்கெடுத்தூதினான்
சாமத்துரோகிச் சகுனிபடுபாவி
இப்படியாகச்சொல்லி யெடுத்தான்விருதோசை
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகுதலைதமுக்க
செம்பொன்னூற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னிறக்காளை பொருந்துமென்றூதினான்
இம்படிக்காபூதினா னிந்திராசாவும்

புனந்திரன் சின்னத்தொனியை திரியோதிரன்கேட்டு கோபிக்கிறது.

ஊதின சின்னத்தொனி கேட்டாருநந்தமியும்
தேசத்தையாளுநற் திரியோதிரப்பெருமான்
உற்றுக்கேட்டானே வுத்தமனார்வீரியனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தை சுற்றிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை மிக்குச்சுவாலையமாய்
காந்திகாடாரும் கர்னர்முகம்நோக்கி

திரியோதிரன் தர்மர்மேல் இகழ்ச்சியாக கர்னருக்குச் சொல்வது.

காந்திகாடாருநங் கர்னருக்கேதுசொல்வான்
கர்ன-விண்ணீர்புகழீர் விலாடநகரியிலே
தக்கப்புகழுடைய தர்மரொழுக்கிருந்து
அறுந்ததொருபூநூலுங் கிழிந்ததொருபுத்தகமும்
அறுபதுசுக்கலாக போனதொருபுத்தகமும்
புத்தகத்தைகைபிடித்து போர்மன்னர்தன்கொலுவில்
பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுகிற பார்ப்பானைப்போலிருந்து
இச்சகங்கள்சொல்லி யிடிக்கண்டிருந்தானே
அவ்விருந்தநடுக அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதுனன்விருதும் ஊதயிலன்யார்காணும்

வீமன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணோர்புகழ் விராடநகரியிலே
வெற்றிமதயானை வீமனைமடைவைத்து
கட்டிப்புறட்டி அன்னந்தோசைபதிமோதி
ஆச்சாவுக்கேற்கும் அகிலுப்பிரமகிக்கி
கெட்டென்னகல்லை கெரிந்துக்கருப்பாகி
தெக்கடறுமாணிக்கத் திரட்டியுஞ்சேர்த்து
வடகடல்பமாணிகமே வாரியுஞ்சேர்த்து
பானகமுமி பனிநீரால்உலைவார்த்து
அசைபாமல்சென்னெல்லை தூத்திமணல்பொறுக்கி
அரிசிபுகட்டி எடுத்தசோறுண்ணுமகன்
இவ்விருதைதழுக இசைசக்தரமேபேடிமகன்
உள்ளிருதுமானவிருதும் ஊதயிவர்காணும்

அர்ச்சுனன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணோர்புகழும் விராடநகரியிலே
காண்டாவனமெரித்த காளையவனெழுந்து
ஆறெழுதும்மன்ன னருச்சுனன்காலெழுந்து
விராடநகரியிலே வேணுதொருபெண்களுக்கு
அலங்காரமயிரபற்கும் வேணுதொருபெண்களுக்கும்
மன்னையர்கள்பூமுடிக்கு மயிர்க்கோதிப்பின்னையிட்டு
மஞ்சனமைத்து மறவுக்குதண்ணீர்கொண்டு
அவர்களுக்குப்பூமுடித்தாளுமருமன்னன்
ஆட்டமுங்கூத்துகளும் அவர்க்கேற்றநாட்டியமும்
கற்றுக்கொடுத்தானே காளையருச்சுனனும்
அவ்விருதைதழுக அசைந்தபேடிமகன்
உள்விருதுமெய்விருது மூதாயிவர்காணும்

நகுலன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

காயமுமாய நகுலனெழுந்திருந்து
சப்பத்குதிரைத் சமைப்பெறவேகொண்டுவந்து
நல்லகுதிரை நடையாகக்கொண்டுவந்து
சேமகுதிரைகளைச் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்து
காணமன்னன்தானுரைத்தான் ராசாக்கள்முன்பாக
குதிரைக்கதிசாரி பிடியென்றுசொற்றவர்கள்
அப்படிக்கேகல்லவென்று ஆனைக்குவாழ்மார்பன்
சொன்னபடிக்கிகொட்டிலுக்கு சென்றிருக்கவாசிவிட்டான்
குதிரைகள்சாணிக் குவித்தாண்டிருந்தானே

அவ்விருதைஊத அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதுஎன்விருது ஊதயிவர்களாலும்

சகாதேவர்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணோர்புகழீர் விலாடநகரியிலே
தாமமுடியான சகாதேவனோடிவந்து
இடைச்சிமனைகளெல்லா மிருந்தெருமாடுகளை
காடுகள்மேடுகள் கண்டவிடங்களெல்லாம்
மாட்டைமிகமடக்கி மன்னவனும்பால்கறந்து
மோருக்குகணக்குசொல்லி மொந்தைபால்பொம்மையுண்டு
இடைச்சிமனைகளிலே இச்சகங்கள்தான்பேசி
இச்சகங்கள்தான்பேசி இருந்தானேபேடிமகன்
அவ்விருதைஊத அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதும்என்விருதும் ஊதயிவர்களாலும்
என்று-தேசந்தையாளுந் திரௌபதைராஜகுமாரி

கர்ணன்கோபித்து தூதியனுக்கெதிர்த்துரைப்பது.

காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரவர்கேட்டு
அவர்-சிந்தைகலங்கித் திகைத்துமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
கதிக்குக்கதிமண்டி கனல்பொறிபறந்து
நீலவிழிகண்கள்நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியநாகம்பவளம்போலக்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமதாய்
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைத் தொட்டுச்சுவாலையுமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலையுமாய்
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் தோழன்முகங்கோணாமல்
நீர்சொன்னவார்த்தையது கேளுமையாராசாவே
எப்படியிருந்ததென்றால் இந்திரராசாவே
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
சயத்தைக்காய்ச்சி யிருசெவியில்விட்டாற்போல்
ஓடுருகக்காய்ச்சி வுருக்கிக்கவிழ்த்தாற்போல்
உச்சிமயிர்பிளக்க வுளிகொண்டிடித்தாற்போல்
வாச்சுளிகள்கொண்டு மண்டைபிளந்தாற்போல்
ஊழைவுளியாலே எடுத்திழைத்தாற்போல்
பஞ்சவர்கள்பட்ட பரிபோகமீபுதினீர்

இவர்கள்பட்டதொரு ஆடல்கள்நீயறிவீர்
அம்பாத்திரமானாலும் அதிர்தமனை நடக்கும்
பொருசமேமானாலும் வொண்டேமையை நடக்கும்
பஞ்சவர்கள்கையாலே படுகிறபாடத்தனையும்
காணத்தெரியுதப்பா ராசாக்கள்கையாலே
பின்னைதெரியுதையா மன்னவர்கள்கையாலே
என்றுமவனுரைத்து எழுந்தானே கருணராசன்
சிம்மாதனத்தைவிட்டுத் திகழ்க்குதித்திறங்கி
திரிபன்முகம்நோக்கிச் சொல்லுவான்ஒருவார்த்தை

கருணர் திரிபனை மாளிகைக்குப்போக வுத்திரவுவினவுவது.

மாளிகைக்குப்போய்வாரேன் மன்னவனேவிடையருளும்
போகசிலவருளும் போய்வாரேனென்றுரைத்தான்
நேசத்தையாருந் திரியோதிரன்பார்த்து
அப்படிக்கேபோகவென்று அரையன்விடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றாக்கருணராசன் விடைபெட்டுவாராரே
அம்பலவாசல்தாண்டியேமன்னவனும்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்கிரனைக்காணவென்று

கருணர் புனக்கிரனைக்காண வருகிறது.

எதிர்கொண்டுவாராரே எத்திலங்குபூமுடியான்
மன்னர்படைநடுவே மறுமன்னர்கூட்டத்திலே
போரஞ்சாமன்னர் புனக்கிரற்குமுன்பாக
நடந்தார்கருணராசன் நாலுதிக்குந்தானதிர
எப்படிநடக்காராம் எதிரெறிக்குஞ்சூரியன்போல்
காஞ்சிகொடாளும் கர்ணர்வருகிறதை
போரஞ்சாமன்னர் புனக்கிரனுந்தான்பார்த்து
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உத்தமனார்சீர்வடிவை
பொன்னுமனாடாளும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனும்மேதுசொல்வான்
அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
எதிர்காணவாரதொரு எத்திலங்குபூமுடியான்
தருமர்திருமுகமுந் தார்வேந்தர்பூமுடியும்
தருமர்பொருமைகளுந் தார்வேந்தர்பூமுடியும்
அன்னநடையும் அவர்போலத்தோணுது
தக்கப்புகழுடைய தருமரென்றெண்ணுகிறேன்
ஆர்வரவுமாமா அறியவுரையுமென்றான்

பொன்னுமனாடான் கருணரென்று சொல்லுகிறது.

பொன்னுமனாடாளும் அன்னவும்ஏதுசொல்வார்
ஆர்வரவுயென்று நினைத்தீர்காணுணமுகா

கோனுமையாதவத்துக் குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த
தருமருக்குஞ்சூர்சவியின் குமரர்கள் தனைத்தீர்
[illegible]
ஐவருக்குமூத்தசெந்தூ சூரியபுத்திரன்றும்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குக்கிறொருத்தருண்டென்று
லைக்கும்பெரியதன்னை யவரென்றுரைத்தீமே
ஐவருக்குமூத்தவரா யவர்பிருந்தக்கால்
ஐவருடைமையும் அரசாண்டிருக்கமாட்டோ
பஞ்சவர்கள் தன்னுடனே பழகவாமல்
நிரயனதாக்கோது சேர்ந்திருக்கக்காரணமேனோ
மாத்திரனுடையும் வந்திருக்கக்காரணமேன்
மாயனருளியமல் மாயவுரைப்படிகேள் நான்

பொன்னுமேகொடார் புனத்திரற்கு கூறுவது.

பொன்னுமேகொடாரும் அன்னவர்க்குவம்சிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரர்க்குச்சொல்வார்
ஆனல்கேள்மன்னவனே அந்தவரலாறு
கோனுதமாதனத்துக் குந்தியம்மாள் பாலகியும்
அஞ்சுபிராயத்திலே அதிபாலகியிலே
துருவாசமாமுனிக்குச் செய்தாள்பணிவிடைகள்
அந்தப்பணிவிடைக்கு மெச்சிமாமுனியும்
ஐந்துமந்திரந்தனைக் கற்பித்தாரேயப்போது
மந்திரமஞ்சையுங் கற்றவள்தான் குந்திபாலும்
அதிலேபொருமந்திரத்தை பரிசோதித்தாள் அங்கவளே
சூரியமந்திரந்தனைச் சொன்னாளே பாலகி
சொன்னவுடனே தோன்றினான் சூரியனும்
கோனுதமாதனைத்தான் நாடியவள் தன்னிடமாய்
பருவமானதில்செய்து பட்சமுடனே
கூடிக்கலந்திருந்தார் கொம்பனையாள் தன்னுடனே
அப்போதுபெற்றபிள்ளை கர்ணனதுவாக

குந்தி சொல்வது.

கோனுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாளேதுசொல்வாள்
அஞ்சுவயது அதிபாலகியாய்த்திலே
காதுகொழுமிடுபெற்றுன் கைவிட்டகன்றாரே
என்றுமகனுரைத்து சொல்லிப்புலம்பினாள்
பாலனுக்குமத்தனை குந்தியுமேதுசொல்வாள்
அஞ்சாதேபெண்ணமக்கே என்றுமவளிருந்து
ஆனமுதல்வசியமும் அறைத்தார்தலைமயிலே

அன்றைக்கு அறையாலே பிறந்தார்கருணனும்
அவனுடன்தன் னுடனே கன்னத்தில்தான்பிறந்தார்
கன்னத்திலபிறக்கவே கருணனென் றபேருமிட்டு
குந்திதரித்திருந்த கோலவர்ணப்பட்டாடை
முந்தானைதன்னிலே கிழித்தாளொருமுழந்தான்
ஒருமுழந்தான்கிழித்து உடம்பார்க்குத்தான்போர்த்தி
பத்தரவர்ணப்பேழையிலே குழந்தையையுள்ளடக்கி
சாத்திப்பூட்டிவிட்டு விட்டார்கள் ஆத்துதனில்
ஆற்றில்குழந்தைவிட்டு சூரியரும்போய்நடந்தார்
போனதுபாதலைத்துக் குந்தியம்மாள்போய்நடந்தாள்

கருணர் பேழையில் மிதப்பது.

ஆற்றிலேபேழை யமர்ந்துமிதந்ததும்பி
அத்திபுரந்தனை அடுத்தது அப்பேழை
தேசந்தனையாளுந் திரியோதிரன்தானும்
அனைக்குத்தோழனவன் அனைபுகுந்தனவன்
ஆற்றங்கரையோரம் வந்தாரிருவருமாய்
ஆற்றிலேபேழையது அடுத்துவரக்கண்டார்கள்
தேசந்தனையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
பெட்டிவருகிறது பேழையதுவென்னவென்றான்
தானுடையாளுந் தச்சனவனேதுசொல்வான்
பெட்டியதுவுன்றனக்கு பேழையதுவுள்ளிருக்கும்
பேழையதுவுள்ளிருக்கும் பூஷணமெனக்கென்றுரைத்தான்
இப்படியாகச்சொல்லி யிருந்தார்களிருவருமாய்
மேலாற்றுமேலே பிரவெள்ளங்கள்பெருகி
ஆறுபொங்கிநீர்ததும்பி அப்பெட்டிதான்மிதந்து
ஆற்றின்கரையோரம் அமர்ந்ததுபெட்டியது
ஊற்றின்கரையோரங் கொண்டுவந்துசேர்க்கிறது

தச்சனும் திரியனும் ஆற்றில் பேழையைக்கண்டெடுத்தது.

தச்சன் திரியனும் தானெடுத்தார்பேழைதன்னை
இருவருந்தூக்கி யிசைக்குவுநிநடந்தார்
மாளிகையில் நுழைந்தார்கள் மன்னவர்கள் தச்சனும்
பேழைதன்னைவுளிகொண்டு தான்திறந்தானுத்தமனும்
பேழைதன்னையுள்ளிருக்கும் பிள்ளையைக்கண்டார்கள்
தச்சனவனெடுத்து தானடந்தான்மாளிகைக்கு
குழந்தையையவனெடுக்கி கொற்றவனுந்தானடந்தான்

தச்சன் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது.

மாளிகையில்கொண்டுவைத்து மைந்தனை நீராட்டி
மைந்தனை நீராட்டி மலர்க்கண்ணில் மையெழுதி
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
உச்சிதமான வுடைமைகள் பலதிருத்தி
கோலவர்ண பூஷணங்கள் குழந்தைக்குத் தானணிந்து
வண்ண வண்ண பூஷணங்கள் மைந்தர்க்கலங்கரித்து
கொம்பிலேகிழுந்தேனும் கோதுபடா சர்க்கரையும்
மலையிலிறுந்தேனும் மிளாசர்க்கரையும்
கூட்டிப்பிசைந்துமவ்வேளை கொற்றவர்க்குத்தானூட்டி
தள்ளிப்பிசைந்துமவ்வேளை தார்வேந்தர்க்கூட்டி
பன்னீரால்வாயலம்பி பட்டாலேவாய்துடைத்து
சாம்பலர்த்தி மிழைசேர்ந்தபட்டுவித்தி
மைந்தனைத்தானிருத்தி வழிநடந்தான்மன்னவனும்
தெத்துதெருத்தாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
சடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு

தச்சன் திரியோதிரன்மாளிகைக்கு குழந்தையாகிய கருணாரை யெடுத்துக்கொண்டு போனது.

மாநகராளும் மகாராசன்மாளிசென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அழகுள்ளமண்டபத்தில் ஆசனம்போல்வைத்தான்
செம்பொன்முக்காலிருத்தி செம்பொன்தளிகையிட்டார்
புலிமுகக்காலன்னிறுத்தி பொன்னுருக்கையிட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் எழிலவர்வீற்றிருந்தார்
அந்தமொருசாதி அறிவுடையான்சொல்லுகிறான்
மாணிக்கக்கிண்ணிகளை வைத்தாரழகாக

திரியோதிரன்-௩௨-கிண்ணியில் பொசிப்பது.

முப்பத்திரண்டுகிண்ணி முடிமன்னர்க்கிட்டுவைத்தான்
அமுதுபடைத்தார்கள் ஆரணங்குதாதிபர்கள்
பத்துவகைக்கறியும் பாலடிசல்போசனமும்
மற்றும்வகைக்கறியும் வண்ணவிதபோசனமும்
அத்தனையுங்கொண்டு அளித்தார்கள் தாதிபர்கள்
போசனமுமவைத்து புத்துருக்குநெய்சொரிந்து
காராவின்நெய்சொரிந்து கட்டித்தயிர்வார்த்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அமுதுபொசித்திருந்தார் அமைதானராசாவும்

அதுவித்தாரு வேளையிலே வந்தாளே தச்சுக்காரி
மைக்கண்ணித்தாளிடத்தில் வந்தபுருஷர்தானே
குழந்தையைத் தரமிட்டான் சொற்றப்போ ஸ்ரீயும்
தேசத்தையாளும் திரிபோதிரப்பெருமான்
அழகான ஜாக்கிலங்கனியில் அனேகவகைச்செயல்கள்
முருங்கி அழகிசெத்தால் மறுபடிசெல்லாப்புஷ்பவம்
மற்றமொருகன்னியிலே அன்னிப்பொழிப்போர்கள்
முப்பத்திரண்டேகன்னி முழுதப்புஷ்பமும்
அந்தப்புஷ்பமெல்லாம் கன்னியின்மேல்பத்திருக்கும்

திரிபோதிரன் கலந்தப்புஷ்பவை நீக்கின குழந்தையாகிய
கர்ணனை ஸ்ரீகரங்கொண்டது.

அப்போது குழந்தையது அங்கேகிளையாடி
தன்னுடையதை தவழ்ந்துனையாடி
கன்னிபருகிவந்து மென்மேனமேல் சூழவைத்தார்
கைதுணைத்தவேளையிலே கலந்தப்புஷ்பவல்லாம்
கலந்தப்புஷ்பமெல்லாம் கண்டானே திரிபோதிரன்
புஷ்பங்களுமாறிப் போசனங்கொள்ளாச்சுதங்கே
மற்றுமிலக்கின்னிகளை வைத்தாரே திரா
அந்தகன்னி கன்னிகளை அன்னியதுக் குழந்தை
முப்பத்திரண்டுகன்னி முழுமன்னர் வைத்தபதைக்க
புஷ்பங்களுமாறி போசனங்கொள்ளாச்சுதங்கே
தேசத்தையாளும் திரிபோதிரன்பார்த்து

திரிபோதிரன் சந்தோஷிப்பது.

பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணையின்ன
நேசக்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
மைந்தனைவாரி மடிமேல்கொண்டணைத்து
சந்தனத்தைத்தடவித்துக் கண்ணிலொத்திக்கொண்டான்
உச்சிமுகர்ந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்திருந்து
பிள்ளைமுகம்பார்த்துப் பூரித்தான் திரிபோதிரன்
அச்சன்முகம்நோக்கி தான்வேந்தனது சொல்வான்
அப்போவேகிற்பக்காரி அடியெடுத்துவைத்தை
சந்தனமனது திசைக்கப்போல்லாக்குருதும்
செக்கதிரிலேபெண்ணி கேட்டதற்குமாக்கருதும்
ராசகொண்டுவந்து நட்டில்குழந்தைதனைத்து
நாலுகோல்தாவெய்த்த மைந்தனைத்தானியுத்தி
குழந்தையளவுக்கு கொடுக்கிறேனிரத்தினங்கள்
பிள்ளையளவுக்குப் போடுகிறேனிரத்தினங்கள்

திரியோதிரன் தச்சனுக்கு குழந்தையினிடைக்குப் பொன்கொடுத்தது.

குறைகொண்டுப்பேசாமல் குழந்தையைமிக்குவிடும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மைந்தனைமிக்குவிடும்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வான் தச்சனவன்
மன்னவனார்கேட்டதற்கு மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
அரண்மனையார்கேட்பதற்கு அஞ்சிபோய்த்தவனும்
செங்கோல்முறைமைக்குமுன் சங்கதியெதுவென்றான்
இத்தத்துக்கேத்தபடி செய்தருளிக்கொள்ளுமென்றான்
உத்தன்மனதின்படி உகந்தருளிக்கொள்ளுமென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுச் சிரித்தம்பூரித்து
இடைக்கிடைரத்தினங்கள் எடுத்துநிறுத்தினார்கள்
குழந்தையிடைகண்டு கொட்டினார்ரத்தினங்கள்
மைந்தனிடைகண்டு வாரியெடுத்தார்கள்

பிராமணரையழைத்து நாமகரணஞ்சூட்டினது.

வேதப்பிராமணர் வேதியரைத்தானழைத்து
சாஸ்திரங்கள்தான்பார்த்து சாதகங்கள்தானெழுதி
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனென்றுபேருமிட்டு
கலத்துப்புழுதிக்கினை கர்ணனென்றுபெயருமிட்டு
மூன்றாம்வயதிலே முத்துமுடிதரித்து
நாலாம்வயதினிலே நாடாளச்செப்பனிட்டு
ஐந்தாம்வயதிலே ஆனைமுகர்கனருக்கு
இராச்சியமுறைமைகளை நன்றுப்தெரியவைத்து
ஏழாம்வயதிலே இளையபட்டங்கட்டிவைத்து

காசிநாட்டை கர்ணனுக்குப் பட்டஞ்சமர்ப்பித்தது.

போதேவருக்கடக்கும் பொன்னுருவிசாபதியை
மாலைமுடியாற்கு மணமுகூர்த்தம்பண்ணிவைத்து
அன்றுமுதலினாளும் ஆண்டிருந்தாராச்சியத்தை
மனதுகுறையில்லாமல் வையகத்தையாண்டிருந்தார்
ஏதுகுறையில்லாமல் இனியரசையாண்டிருந்தார்
இழிகுலத்தான்மாளிகையில் இருந்தபடியாலே
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லி எந்நாளும்பேராச்சு
காசிவளநாடாளுங் கர்ணர்பெருமானும்
ஐவர்க்குமூத்தவொரு ஆனைத்தவாழ்மார்பன்
குந்தியமைமான்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்துமிவர்களாகும்
உனக்குப்பெரியதந்தை என்றுரைத்தனர்

புலந்திரன் கர்ணனைக் காணுகிறது.

போரஞ்சாமன்னவர் புலந்திரனார்தான்கேட்டு

பாலைவிட்டுக்கீழிறங்கி பானைத்தவாழ்மாப்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னொருஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
சாந்துசிரட்டாறுஞ் சர்வதுக்கெதிரேவந்து
பன்னீராக்காலைம்பி பட்டாலடி தவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலவலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
தக்ஷையாசீர்பாதம் வணங்கிறுன்தார்வேந்தன்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து

கர்ணர் புனக்கிரனை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீர் நத்திருப்பீர்
கீர்த்திபெற்றிருப்பீர் சீராசையாண்டிடுவீர்
ஒப்புயர்ந்ததாண்போலக் கலங்காதாசாள்வீர்
சிற்புயர்ந்ததாண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
மலைபெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போர்க்குப்போயிடுவீர் பொருதோட்டவென்றிடுவீர்
வென்றாளையிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
நினைத்தார்கள்முடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
மனைத்தார்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மத்தாள்பகைமடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்
மதுரைப்பதியாளமைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைகள்பதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மார்போடேகொண்டணைத்து
காளைமுகம்நோக்கி கட்டமுகரேதுசொல்வார்

மதுபடியும் கர்ணனுரைப்பது.

தர்மனதுவெழுந்தீர் தம்பிமார்தோளெழுந்தீர்
வீமனதுவெழுந்தீர் விசையனதோளெழுந்தீர்
தப்பிவிட்டவாளை வரையுதவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டாக்கிருமிப்போ தம்பிபுனக்கிரனே
வாயாரவாழ்த்தி மனதைப்பெரிதுபண்ணி

ஐயாபுனக்திரரே ஆனைமுகா நீகேளாய்
வந்தவகையறியேன் மன்னா புனக்திரரே
தேசத்துரையாருந் திரிலோகநாதன்சபையில்
தாமமுடியான் வைகுண்டனாங்கிருப்பான்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரம்பண்ணுமென்றார்
ஆசாரம்பண்ணி அகலப்போய்நில்லுமென்றார்
கோணாதமாதவத்துக் குருக்களுமங்கிருப்பார்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரஞ்செய்யுமென்றார்
தேசத்துரையாருந் திரிலோகப்பெருமாள்
அம்பலத்துவாசலிலே ஆசனங்கள்செப்பனிட்டான்
நீலக்கல்லிசைந்த மதுவரிந்துமன்னவரும்
ஆழக்குழிதோண்டி அமைத்தான் பலகுழிகள்
சட்டிபிடிமன்னவர்கள் எழுநூறுகோடியுண்டு
கத்திபிடிமன்னவர்கள் எண்ணூறுகோடியுண்டு
வாள்கத்திசூலாயுதம் வளைதடிசக்கரங்கள்
இத்தனையுங்கொண்டு அமைத்தான்பலகுழியில்

மறுபடியும் கர்னர் புத்திகூறுவது.

பலகுழிக்குமேலாக பச்சைத்தழைவிரித்து
பூவாலே ஆசனங்கள் போட்டார்கள்புனக்திரற்கு
ஆனைமுகனம்பலத்தில் ஆசனஞ்செய்திருந்தே
நட்டோடே வெற்றிலையுஞ் சாதிக்காய்லவங்கங்களும்
கொத்தோடே பழக்குலையும் குமிழ்புன்னை தென்னையும்
மல்லிகைப்பூமாலைகளும் மார்தொங்குத்தொடைகளும்
கச்சாயவர்க்கமெல்லாங் கட்டமுறாதவெடுத்து
உலகைவெதிர்கொண்ட வருவார்களுந்தமனே
மன்னவன்கையிலே மாலைதரித்தாலே
மாலைதரித்தாலே மைந்தர்புனக்திரரே
கச்சாயந்தின்னாதே கட்டமுறுக்கிரியனே
இத்தனையுஞ்சொல்லி யிருந்தாரேகர்னப்போ
போராஞ்சமன்னர் புனக்திரனுங்கேட்டு
அப்படிச்செய்கிறதென்று அடிவணங்கிக்கொண்டனிட்டான்
கொண்டனிட்ட மைந்தனைக் கண்டுமந்தகர்னருமே
எற்குமோவற்குமோ விழிகலந்தானவற்கு
எற்குமோயெந்தனுக்கு உந்தனிடகும்பிடுதான்
சாதிகெட்டவெந்தனுக்கு உந்தனிடகும்பிடுதான்
ஐயாபுனக்திரரே ஆகாதுயென்றுரைத்து
என்றவரைக்கேட்டு எதுசொல்வானிந்திரனும்
அந்தனைக்கையா அதிசயமாய்க்கூறுகிறீர்

புனக்திரன் கர்னனுக்குச்சொல்வது.

இவருக்குமூத்தவர்நீர் அப்படிக்குக்கொல்லலாமோ
என்றுமவனுரைத்து யிந்திராசனும்

சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
அரகராவென்று அமர்த்தியிருந்தாரன்
ஐயாநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் பின்னுமொருவார்த்தை
ஐவரிடராச்சியத்தை யாருங்காணாத்தபனே
மறுமையெரும்பட்டணத்தை யாருமென்றார்மன்னவனும்
நாலாங்கிசைந்திளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
மாயனருளாலே மன்னவனேகாணுப்பேன
சொக்கருளாலே அனுப்பேனொருட்சணத்தில்
அவர்கள்குடிவேரறுத்து அரசாளவைப்பேனயான்
அத்திபுரத்தை அரசாளுமையாலே
ஐவரும்நாம் அரசாண்டிருந்தாக்கால்
தர்மருவீமரும் தார்வேந்தர்ச்சுனரும்
நகுலசகாதேவ ராசாக்களெங்கும்பேரும்
உமக்குக்கைகட்டிமெய்புரைத்துக் கட்டழகராயிருப்பார்
அடிபிடிசாய்ப்பார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
அப்படிக்கேயிருந்து அனுமென்னுடராச்சியத்தை
எடுத்துக்கொடாளுங் கர்ணராஜாகேட்டு
மைக்குத்தோழுகமாகோர்த்த மறுவார்த்தைபோதுசொல்வார்

கர்ணர் புணந்திரற்கு உரைப்பது.

ஐயாபுணந்திரரே அவ்வார்த்தைசொல்லுறேன்கேள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசன்
என்னையுவர்த்த அருமைகளும் வைத்திருந்தசேர்த்திகளும்
பின்னையருமைகளும் பேரிட்டகோர்த்திகளும்
எனக்காகப்பட்ட திவ்வொத்தனையோ கோடியுண்டு
நானவேட்டைக்குப்போறேலே பொற்பொருதுங்கண்ணனும்
மனிவக்கதேசருபட்டுமண்டபந்செய்தோன்காண
எனக்காகப்பட்டதலம் எத்தனையோ கோடியுண்டு
எழுதமுடியாது ஏட்டிலடங்காது
பொன்தேவருக்கடங்கும் பொன்னாசிராயனுக்கு
மாலையிடுவதற்கு மன்னர்கள்தானறிய
அவபத்தாயுதேசத்துக்கு அழைத்தார்பறையோசை
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தார்கள்பந்தலுக்கு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
என்னைவரவழைத்து எனக்குமிகவலங்கரித்து
என்னையழைத்து நடந்தார்காண்பந்தலுக்கு

இப்படிகுலத்தானென்று சொல்லிகர்ணனைப்புகழ்ந்தது.

ஆசாரிப்பிள்ளையென்று அன்னைவேருமாகாதென்றார்
தச்சனிடப்பிள்ளையென்று தள்ளிவிட்டாரென்னையவர்
அப்போதிரியோதிரன் அரசாளும்ராசனென்னை
சிம்மாசனமேற்றித் தென்மொழியாள்வீற்றிருந்தான்

என்னையவர்தள்ளிவிட்ட சேதியறிந்து
மண்டலத்தார்தானறிய மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தசபைதனிலே
தேசத்துராசாக்கள் யிருக்குஞ்சபைதனிலே
போதேவருந்தடங்கள் பொன்னுருவியுள்ளுச்சி
மாதரிளங்கொடியாள் மாலைசுற்றிவந்தாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
மாலையிடுங்களென்று மாயவனைத்தானழைத்தான்
மாயர்பெருமாளும் மாயமாய்வந்துவிட்டார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர்வந்தது.

கெருடன்வடிவெடுத்து கெர்ச்சனையிட்டுமல்லோ
மாதினிடைமாலை பறித்தாரேமாயவரும்
மாலையிவர்பறித்த சேதியறிந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமாள்
சனைபாஞ்சோதிரத்தைச் சுழற்றிவிட்டார்பூமியிலே
என்னைக்குனிந்து பெரியமொருமோதிரத்தை
குனிந்தெடுக்கையிலே கோபாலர்மைத்துனரும்
மாலைசூடிவிட்டார் வந்திருந்தசுதன்
எந்தனிடகழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
அந்திருக்குமராசாக்கள் அவரேலாருந்தான்பார்த்து
இழிகுலத்தான்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தட்டிநகைத்துமல்லோ தாரவேந்தர்போய்நடந்தார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகர்போய்நடந்தார்
போதவருந்தடங்கள் பொன்னுருவிதாயிக்கு
ஐம்பதுபேரய்யன்மார் அச்சிமாரம்பதுபேர்
அத்தனைபேர்களும் அவேலோருமேதுசெய்தார்
பொன்னுருவிதாய்தகப்பன்மார் புறக்கடையாலேபோறது
அடியில்சமைத்திருக்க அத்தனையுந்தானெடுத்து
மண்ணைவெட்டித்தான்புதைத்து மன்னவர்கள்ஓடலுற்றார்
புறக்கடைவீதியிலே போய்நடந்தார்மன்னவர்கள்
அன்றுமுதலின்றளவும் அவர்கள்வரவுமில்லை
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
போதவருந்தடங்கும்பொன்னுருவிதாயிக்கு
ஐயன்மார்சீர்போல நடத்தினான்முகன்
ஏதுகுறையில்லாமல் யின்றளவுந்தான்பட்டான்
எனக்காகப்பட்டதவம் எத்தனைபோகோடியுண்டு
மனமாறப்பட்டதவம் மன்னவனேகோடியுண்டு
மற்றுமொருநாளில் மன்னவனேபெற்றவர்க்கு
காய்ச்சலடிக்கிறதும் கண்ணைச்சொருகிறதும்
விக்கலெடுக்கிறதும் விக்கட்டப்போகிறதும்
எட்டுகோணங்கணமா யிருந்தேன்படுக்கையிலே

பத்திவக்ஷனுங்கூடி படிக்கவேபாவமென்று
பெண்பாவிதானென்றார் பெருந்திருவாள்நாயகியை
திரேயாதிரனைப்பஞ்சணைமேல் தாதியர்வீற்றிருத்து
சொக்கட்டானசூது சதுரங்கமாடுகின்றான்
திரியோதிரன்தேவி தோற்றுணபெருந்திருவாள்
மாலைமுடியாளும் மறைவுக்குப்போகவென்று
எழுந்திருக்கையிலே எத்திலங்குபூமுடியாள்
அவள்-முந்தாணிபற்றி யிழுத்தாங்கொண்டமன்னவனே
துகிலாடைபற்றி யிழுகதாயிருக்கையிலே
முத்தாலேகோர்த்த துகிலாடையத்தனையும்
பற்றியிழுக்கையிலே பலபலவென்றுதானவிழ்ந்து
கோர்த்தநூலற்று குலைந்தமுத்துக்கள்தான்
நிர்வாணமாகுனோ வித்திலங்குபூமுடியாள்
மானங்குலைந்து மறைவாகவேபோகிறாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
மாலைமுடியாளும் வனவேட்டையாடிடவே
மான்வேட்டையாடியல்லோ வந்தாரறமனைக்கு
ஆங்கேகண்டார் அதிசயமுள்ளதெல்லாம்
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கமாடினதும்
கோர்த்தமுத்துக்குடங்கள் குவிந்துகிடக்கிறதும்
ஆடைகிழிந்துமவள் அம்பலமானதுவும்
மாலைமுடியாள் மறைவாய்ப்பிணங்கினதும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆளெழுகுமன்னவன்
அங்கிருக்குந்தாதியர்கள் அனேகம்பேரேதுசொல்வார்

தாதிகள் சொல்லுவது.

இன்றுசர்வர் மடிந்திடுவாரென்பார்கள்
செத்தான்கர்ணனென்று சொல்வார்களனேகம்பேர்
மாண்டான்கர்ணனென்று மண்டலத்தார்சொல்லிடுவார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
தன்மேலிருந்த துகிலாடைதான்களைந்து
மாலைகுழலாட்கு மங்கையர்க்குத்தான்கொடுத்து
பெற்றெடுத்த புத்திரனே பிள்ளைக்கோபோயொளித்தாய்
வாருங்காண்மங்கையரே என்றுமனக்கேற்றி
மாலைக்குழலாளை மடிமேலேகொண்டணைத்து
எத்தன்முகம்நோக்கி எனக்கிதவுதானுரைத்தார்
அச்சமயம் அதுதான்மறப்பேனோ
எனக்காகப்பட்டவும் எத்தனைபோகோடியுண்டு
படைவேறும்படைவேறும் பார்த்தன்கையம்பாலே
இன்னபடைவேறும் எழில்விசையனம்பாலே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனுக்கு
செஞ்சோற்றுக்கடன்கழிக்க வேணுங்காணிந்திரரே

என்றவருரைத்து யெழுந்தார்கர்ணராசர்
போய்விடைதாருமென்று போர்க்கர்ணர்தான்கேட்க
வைதொருகயிந்திரனார் சட்டமுகவீரதுசொல்வார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டார்
விடைபெற்றுத்தானெழுந்தார் வேந்தர்கர்ணராசன்
கர்ணரவர்போனபின்பு சட்டமுகனிந்திரனும்

புனந்திரன் போவது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படையயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து மன்னவன்போகலுற்றான்
காசிவளநாடாளுங் கர்ணர்பெருமானும்
அம்பலஞ்சென்றேறி யானைதவாழ்மார்பன்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
வந்துயிவர்வீற்றிருந்தார் மன்னர்கர்ணராங்கே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசருக்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவரேதுசொல்வார்

கர்ணர் திரியனுக்குச்சொல்வது.

மதுரைப்பதியாளும் வாழ்பாண்டிநாட்டானும்
தம்பியரிகொடுத்து வந்தானேதார்வேந்தன்
எதிரேபோய்காணுமென்றான் எத்திலங்குமுடியான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கச்சாயம்பூமலருங் கனம்பெறவேதானெடுத்து
தட்டோடேவெற்றிலையுஞ் சாதிக்காயேலங்களும்
கொத்தோடேபழவகையுங் கொற்றவனார்தானெடுத்து
ஆளுக்குதலையி லெடுப்பித்தாரணமுகன்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு பாதப்பூசல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு தத்திப்பூசல்லடமாம்
தட்டிவரித்துகட்டி தாமரைப்பூசக்குவிட்டு
அத்தண்டவீரருடன் வாராரே திரியோதிரன்
அம்பலத்துவாசல்விட்டு வாராரே ஆணமுகன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரன்முன்னேவந்து
இவர்வரவுகண்டு ஆணமுகனிந்திரனும்

புனந்திரன் யானையின்மேலிருந்து வினவுகிறது.

ஆனையின்மேல்தானே யிருந்தபடியாக
வாளெடுத்துமுன்னேவைத்து வணங்கினான்மன்னவனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
சரியானைமேலிருக்கு கார்வேந்தனேதுசொல்வான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் படம்போற்கண்சிவந்து
குன்றுபோற்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
செத்திப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தை யெட்டிவருவதுபோல்

அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சாலபமாய்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரைத்தான்பார்த்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனேதுசொல்வான்

திரியோதிரன் சொல்வது.

ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த ஆணழகவீரியரே
காளையர்கள்பெற்றெடுத்த கட்டழகவிந்திரரே
அழகியசீர்கொம்பனைய வல்லித்திருமகனே
பாகனிட்டுக்கீழிறங்கி யடிபணிந்தலாகாதோ
குதிரைவிட்டுக்கீழிறங்கி கும்பிட்டலாகாதோ
வாளெடுத்துக்கீழிறங்கி வணங்கினலாகாதோ
ஐவரிடம்பிசந்துக் காகாதோமன்னவனே
குருகுலத்தார்வங்கிஷத்துக் கொவ்வாதோமன்னவனே
என்றுமைருவுரைத்து ஏதுசொல்வார் திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகச்சாயங் கொற்றவர்க்குமுன்னேவைத்து
தானைகொண்டுவந்ததெல்லாந் தார்வேந்தர்முன்னேவைத்து
இந்திரர்முகம்நோக்கி யேதுசொல்வான் திரியோதிரன்

மறுபடியும் திரியோதிரன் சொல்வது.

தம்பிவலுவிழந்தீர் தம்பிமார்சோர்ந்தீர்
வீமன்வலுவிழந்தீர் விசையனுஞ்சோர்ந்தீர்
குப்பிட்டவாளை யுறையுருவிவிட்டார்போல்
தப்பிவிட்டீர்நுமிப்போ தம்பிதனஞ்செயரே
ஆணப்பிறந்த அபிமன்முடியிழந்தீர்
அத்தாலுந்தீராத அரவான்முடியிழந்தீர்
தாமமுடியான் கடோற்கஜன்முடியிழந்தீர்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் அப்பாலேஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
அச்சாயங்கொண்டுவந்தேன் காளைபொசியுமென்றான்
பலகாரங்கொண்டுவந்தேன் பாலகனேபுசியுமென்றான்
உண்டுபசியாறும் உத்தமனேவீரியரே
தின்றுபசியாறும் காளையிடபுத்திரனே
இந்தாருமென்று யெடுத்துமவன்கைநீட்டி

புனந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுமேதுசொல்வார்
தம்பியைபால்கொடுத்து தற்சேர்ந்துநிற்கையிலே
உடற்பிறப்பைபகான்தோற்று உயிர்சேர்ந்துநிற்கையிலே
ஐவர்கள்தன்பகையில் உண்ணேனென்றான்பாலமிர்தம்
குதக்கன்தீராதே தின்னேனென்றான்பாலமிர்தம்
மாகொரிப்பதில்லை மன்னர்பெருமானே
தக்கோலந்தின்பதில்லை தனஞ்செயரேயென்றுரைத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு

பாருடமுடியவரைக்கும் பர்மறுமரையாமல்
அம்பலத்துவாசலிலே ஆனமுகன்வந்தாலே
மண்ணைடையுடைத்திடுவேன் வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
பொய்யாசனமிடுவோம் பொற்கைவளைபாண்டியர்க்கு
அந்தானுஞ்சாகாமல் தப்பிப்பிழைத்தாரே
தப்பிப்பிழைத்தாரே தார்வேந்தர் பூமுடியை
எந்தவிதமானாலும் பிறக்கவழிதேடிடுவோம்
என்றுமனதிலெண்ணி பேசிநடக்கலுற்றான்

துரியோதிரன் சிம்மாசனம் வந்துவிட்டது.

தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதிரன் திரும்பி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆனமுகன் வந்தின்று
வீரகங்கொண்டவனும் ஏறினான் சிம்மாசனம்
அங்கிருக்குமன்னர் அனையர்துரைகளெல்லாம்
புத்திரனைக்காண நடந்தீரே புண்ணியரே
மைந்தரைக்கண்டு புகழ்ந்துவரவாடினதும்
அந்தவிலையுஞ்சொல்லுமென்றார் அங்கிருந்தவீரியர்கள்
தேசத்தையாளுந் துரியோதிரன்கேட்டு
போனதுவும்வந்ததுவும் புத்திரனைக்கண்டதுவும்
அங்கேநடந்த விசேடங்களத்தனையும்
சொல்லிக்குதித்தானே துரைகளுக்குமுன்பாக
அத்தனைபேரும் அதைவோருந்தான்கேட்டு
நல்லதென்றுவீற்றிருந்தார் நாமமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந் துரியோதிரப்பெருமான்
சாமத்துரோகி சகுனியைத்தானழைத்து

துரியோதிரன் சகுனிக்கெடுத்துரைப்பது.

அம்மான்முகம்நோக்கி அனமுகனேதுசொல்வான்
வையைவளநாட்டான் வாரான்கொலுவுக்கு
வளநாடான்புத்திரனும் வாரான்கொலுக்காண
கொம்பனையாள்புத்திரனை செல்வகைதேடும்
மாயன்மருமகனை மாளவழிதேடுமென்றான்
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கேட்டு
மருமகன்முகம்நோக்கி மன்னவனேதுசொல்வான்
வளநாடப்புத்திரனைக் கொல்லவேலையென்றுமென்றான்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யழகுபுலந்திரனை
அவனையேகொல்லுதற்கு அனேகம்பேர்வேணுமோ
ஆனந்தமார்பனுக்கு அனேகம்பேர்வேணுமோ
பொய்யாதினமிடுங்கான் பொய்கைவளநாடனுக்கு
ஆதினஞ்சென்றேறினால் அதிலேயழிந்திடுவான்
உள்ளிருக்குமன்னவர்கள் செல்லாயெரிந்திடுவார்
செத்துமடிந்திடுவான் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவான்
மாண்டுமடிந்திடுவான் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவான்

என்றுமேவருரைக்க வெழில்காகந்தான்கேட்டு
அங்கிருக்குந்தூதுவரை யானைமுகன்தானழைத்து

தூதுவர்கள் குழிவெட்டி ஆறுமார்க்கமாயிரங்கி
மருந்துகள் புதைப்பது.

ஆழக்குழிதோண்டி யமையுமென்றான்மன்னவரை
பாதாளலோகமட்டும் படுகுழிவெட்டுகிறான்
ஆழக்குழிதோண்டி ஆச்சுதென்று தெண்டனிட்டார்
வண்ணலட்சமன்னர்களை விட்டானே இங்கிரப்பி
சட்டித்துப்பாக்கிகளும் சபருங்குண்டுசெக்கரமும்
வாக்குநல்லாயுதமும் வளைதடிசக்கரமும்
சத்திதுப்பாக்கிகளும் சவ்விரிப்பச்சேனைகளும்
அத்தனையுங்கொண்டு நிறைத்தார்படுகுழியை
படுகுழிமேலாதினங்கள் சொப்பனிட்டார்சிறந்து
வச்சிரமிழைத்து முகப்புல்கல்லிழைத்து
முத்துமுடியாதினங்கள் சொப்பனிட்டார்சிறந்து
ஆதினங்கள்சோடித்து ஆச்சுதென்று தெண்டனிட்டார்
காகக்கொடிவேந்தன் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
நிறைந்தவொருமுகத்தில் யிருந்தான் துரியோதிரன்
இப்படியாக யிவனிருக்கும் வேளையிலே
போரந்தமன்னர் புனைந்திராசாவும்

புனைந்திரன் தைலாட்டான் மண்டபங்காணுகிறது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படியுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து வாராமேவந்னவனும்
நின்றுநிலாவுலாக்கும் நீலக்கல்மண்டபமும்
பார்த்தால்நிலாவுலாக்கும் பவளக்கல்கோபுரமும்
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முழுநீலந்தொப்பனிட்டு
பளிங்குமாமண்டபம் பவளத்தால்சொப்பனிட்டு
ஏக்குறுநிலாவெளிச்சம் வெத்திசையும்தெளிக்கும்
கண்கொள்ளாச்சேவையுடன் யிருக்குமாமண்டபத்தான்
போரந்தமன்னர் புனைந்திரன்தானும் பார்த்து
ஆஹா ஆஹா என்றானேதான்
அங்கிருக்குமன்னர் அனைவர்துரைகளெல்லாம்
நானைக்குத்தானே தைலாட்டான்மண்டபங்காண்
என்றுமேவருரைக்க யிந்திரன்தான்கேட்டு

புனைந்திரன் தைலாட்டானைத்தொழுகிறது.

ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
புஷ்பமுதமேல்கும் பொன்னருகட்சையும்
பொன்னினுஞ்செம்பிலே பன்னீர்கொண்டுவந்து
தாமமுடியான் தைலாட்டான்முன்னேவந்து
பன்னீராக்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குப்புகுப்பென்றுதான்சொரிந்து

முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமன்னவனை கண்டுமேமனதளராட்டான்
நீ-ஆர்காணும்மன்னவனே அறியவுரையுமென்றான்
கண்ணில்லாயெத்தனுக்கு காணவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான் சொல்லுவது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னவுமேதுசொல்வார்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அன்பத்தாறுகாதம் ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தர்கள் இல்லாதே மனமேற்றவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
எழுபிராயத்திலே யெதிர்த்துவந்தநின்முகனை
நீன்முகனைக்கொன்று நீலிபட்டமாண்டவர்காண்
மன்னர்விசையன் படையூர்ந்தமாதேவி
காளைவிசையன் கட்டமுகன்மாதேவி
மதுரைப்பதியாளும் வையைவளநாட்டான்
வையைவளநாட்டான் வளநாடுடையவரும்
அல்லியயின்றெடுத்த அழகுபுனேந்திரனார்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரனார்
என்றுமவனுரைக்க கிழிவில்லாதான்கேட்டு

தைலாட்டானுரைப்பது.

ஐயாபுனேந்திரரே அழகுள்ளகண்மணியே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகுள்ளகண்மணியே
எங்கள்குடைவிளங்க வந்துதித்தாய்த்திருமே
ஐயாவருக அழகுள்ளகண்மணியே
என்றுமவருரைக்க யிந்திரனுந்தான்பார்த்து
பாட்டன்திருவடியை பணிந்தானேபாண்டியனும்
காண்கிறேனென்றுசொல்லி கால்மேல்முடிசாய்த்தான்
கண்ணில்லாதான்பார்த்து ஒடுடுகனேவாழ்த்தலுற்றான்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருந்திருப்பீர்
சித்தீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போலே விளங்கஅரசாள்வீர்
பெண்ணைப்பெறுவீர் எதிர்த்தாரமுடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
சினத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாத்தான்படைநடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்

அத்திபுரமாள ஆண்பிள்ளைபெற்றீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாயால்வாழ்த்தியபின் விழியில்லாதானைப்பார்த்து
எங்கிருந்தாயிந்திரரே யென்றுமவன்வாரானே
அங்கொருதூணை யடைவாகக்காண்பித்து
மற்றொருதூணில் மறைந்தாரேயிந்திரரும்

குருடன் தூணைகட்டிநெறித்தது.

கண்ணில்லான் தானெழுந்து காவலனுந்தான்பார்த்து
புனக்கிரனைக்கட்டி யணைப்பதுபோல்புண்ணியனும்
தூணைகட்டிதான்பிடித்தார் துன்னிலங்கண்ணனும்
அப்பாமகனேயென்று யணைத்தானேகற்றூணை
அணைத்துப்பிடித்து அழுத்திநெரித்தாலே
இவன்கட்டநெரித்ததினால் கற்றூணுநெரிந்தது
சேர்ந்துபிடித்ததினாலற்றதுகற்றூணு
கற்றூணுமிற்று கலங்கிறதுமண்டபங்கள்
காசிகலங்கி நகருகள்தத்தளித்து, பூமிகலங்கிப் புழுதிபறக்கிறது
அண்டரண்டந்தானதிர ஆகாயமிற்றுவிழ
கண்டகண்டமன்னரெல்லாம் கைகள்நெரிக்கலுற்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்கிரனுந்தான்பார்த்து
தாதைக்குத்தாதை தைலாட்டனேதுசொல்வான்
பாட்டன்முகம்நோக்கி பாண்டியனுமேதுசொல்வான்
என்னையாநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
அரசர்பஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
வெற்றிமதயானை வீமருக்குளண்ணைவிட்டு
மூழுகுங்குளந்தனிலே முழுதுமேவகிட்டு
குளிக்குந்துறைதனிலே கொண்டபட்டுங்கட்டினரே
அத்தானுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
அன்னமிடவழைத்து அன்னத்தில்நஞ்சையிட்டார்
மதகரியாண்வீமராசன் வாரியல்லோவுண்டானே
உண்டுமெடுத்தானே உத்தமனார்வீரியனும்
மாயரொருசந்நியாசி வேஷமெடுத்துமல்லோ
மருந்துப்பையைதோளில்வைத்து மன்னவரையெழுப்பிவிட
அத்தானுந்தப்பி பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயரிடபுண்ணியத்தால் ஐவர்பிழைத்தார்கள்
ஐவரையுந்தானழைத்து அம்பலங்களேற்றிவைத்து
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கபண்ணித்து

மானைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காட்டோட்டி
கோதைத்துகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காட்டோட்டி
பருக்கல்உருத்த பனிவந்தலைமோத
ஓடும்பருக்கை உள்ளங்கால்தானுறுத்த
தனிழ்ந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தார்
ஐவருயிர்பிழைக்கப் புண்ணியரேமன்னவரே
பஞ்சவர்கள்மாள நினைத்தீர்கள்பாவிகளே
அப்படிக்குயென்னை நெறிக்கநினைத்தீரே
நீ-கண்ணில்லாரானதினால் கலியுகத்தில்வாசம்பண்ணீர்
விழியில்லாரானதயினால் யிருந்தீரோவிண்ணுலகில்

மறுபடியும் புனந்திரன் சொல்வது.

உந்தனதுபுத்திரர்கள் நூற்றொருவரல்லாது
நூற்றொருவரல்லாது வேற்றொருவராகாதோ
மன்னவர்களல்லாமல் மற்றொருவராகாதோ
எல்லவரையுங்கொன்று ஆளுறுமோராச்சியத்தை
என்றுமவனுரைத்து யெழுந்திருந்தானிந்திரனும்
படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முக்கம்பம்கட்டி முதுகின்மேல்சையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கறுத்தானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
மற்றோர்படிகடந்து வாறானேமன்னவனும்

புனந்திரன் துரியோதிரன் சிம்மாதனம் வருவது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
அம்பலத்துச்சேர்வைகளும் அழகுள்ளமன்னர்களும்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோருமிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனாரும்
செண்டாமென்னன் திரியோதிரனழகும்
நாலாம்சுபேந்திரனார் நூற்றொருவராசர்களும்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் பாரதியதுரோணரும்
சிற்றப்பவிதுரனுஞ் சிறுள்ளசாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையான்வீரியனும்
அம்மான்சகுனி யவன்தோழனவனும்
ஈட்டிப்பிடிமன்னர் யிருபதினாயிரஞ்சூழ்ந்துநிற்க
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கல்லியர்சூழ்ந்துநிற்க
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரங்கிருக்க
இரத்தினமுடிதரித்த ராசாக்களங்கிருந்தார்
மகுடமுடிதரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
இவரைச்சுற்றிசூழ்ந்திருப்பார் உக்ரகோடிசேனைகளும்

வெளிபுறத்திலிருப்பார் அநேகங்கோடிமன்னவர்கள்
ஆஸ்தானத்தில் அழகுபுனந்திரனோர்
மாதுமெண்ணாயிரம்சேனையுடன் வந்துமெள்ளவுள் நுழைந்தான்

புனந்திரன் இரியோதிரன்சபையில்வந்தது.

குதிரைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வாளுநுனிகைபிடித்து வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
கத்தியுருவி நடந்தானேகட்டழகன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுமுள் நுழைந்தார்
நிறைந்தகொலுவிலேவ நித்திலங்குபூமுடியான்
வந்தானென்றுமே வயந்தர்புனந்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரையரெல்லாம்
எழுந்துவந்தனைகொடுத்தாரிந்திரனவற்கு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாலறுகுஅட்சதையும்
கோனாதமாதவத்துக் குருக்களுக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலேதுவட்டி
பொன்னிலங்குபூமலரை புதுமென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலுமேவந்து மூன்றுகால்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் இரும்பியெழுந்திருந்து
போதிரமின்ன முடிமேல்கைதொழுது
கோனாதமாதவத்துக் குருக்களவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்தவனை மார்போடேதானணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீர்நத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைநிற்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
போருக்குப்போவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அள்ளியவர்கைகொடுத்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஒருகையால்வாங்காம லிருகையால்தான்வாங்கி

இருகையால்காண்வாங்கி யிந்திரருக்தான்தரித்தார்
பாட்டனார்வீஷ்மரைப் பாதம்பணிந்தார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அவனுக்குக்கொண்டுவிட்டார்
வாயாரவாழ்த்தி மாமேலே பொறுமையாக துய்பணிந்தவனைக்கண்டோ
மகிழ்ந்து மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்காற்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
கைத்தலத்தைத்தாவெடுத்துக் கண்ணிலேயொத்திக்கொண்டு
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யாருமழுகுமன்னன்
வந்தகருமம் வகையேதுசொல்லுமென்றார்

புனந்திரன்சொல்லல்

அப்போபுனந்திரரும் ஆனைமுகனேதுசொல்வார்
துவரையரும் ஆரியசந்தரரும்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளும்பாண்டவர்கள்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்திலிருந்து
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
அதுரைக்கவந்தேனென்று சொல்லிபணிவுரைத்தான்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
வந்தகருமம் முடியுங்காண்மன்னவனே
அந்தவுரைகேட்டு ஆனைமுகன்போய்நடந்தான்
மற்றப்பாவிதுரருக்குஞ் சேடியைத்தெண்டனிட்டான்
கிலர்போட்டுதெண்டனிட்டான் மனவனுர்சேர்பாதம்

விதுரர்வாழ்த்துவது.

வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
வந்தகருமம் வகையாய்முடியுமென்றான்
அப்படியேசொல்லதென்று ஆனைமுகன்போய்நடந்து
காங்கையன்சேர்பாதம் கட்டழகதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
ஆயிரம்பாண்டியர்க ளைமைந்தர்கள் தளமும்
வனமாடு அல்லிபதும் மாதுகைமேதான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுக்கேதுசொல்வார்
ஆண்டவனார்புண்ணியத்தால் அனைவோருந்தான்சுகமே
என்றுமவருரைத்து இருக்கின்றவேளையிலே

திரியோதிரன் கண்ணைப்பார்த்துரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
காணமுகம்நோக்கி கட்டமுகனேதுசொல்வான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்திருமுகமும்
காஞ்சிராடனும் கர்ணரேயுமுகமும்
இருமுகமும்ஒருமுகமா யிருக்குதேவுத்தனுக்கு

மதுரைக்கொருபயணம் மன்னவரேபோனீரே
மாதரசிஅல்லியாள் முழுகிக்குளிக்கையிலே
முழுகிக்குளிக்கையிலே முகத்திலுமிழ்ந்தீரோ
முகத்திலுமிழ்ந்ததாலோ வயிற்றிலடைந்ததே
உத்தன்முகம்பார்த்து பெற்றாளோபுத்திரனை
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைப்பெற்றாளோ
என்றுமனதுநொந்து இருக்கையிலேசபைதனிலே

கர்ணன் திரியோதிரனைப்பார்த்து கோபித்தல்.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணராயர்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து சொல்லும்புலியதுபோல்
குன்றுபோல்மன்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டுச்சலவையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சலவையமாய்
தோழன்முகம்பார்த்து சொல்லுவானொருவார்த்தை
அம்பலத்திலே அரசர்சபைநடுவே
இப்பெரியோராக இருக்குஞ்சபைநடுவே
இராசாக்கள்முன்பாக நடவாதவார்த்தைசொன்னீர்
மன்னவர்முன்பாக மதியாதவார்த்தைசொன்னீர்
அறியாதகாலமதில் அடிபெண்ணைக்கொண்டுவந்து
தெரியாதகாலமதிலே தேடிப்பிள்ளையெடுத்து
பாலமிர்தந்தானூட்டி வளர்த்தீரழகாக
நெய்யமிர்தமூட்டி வளர்த்தீரழகாக
மூன்றுபிராயத்திலே முத்துமுடிதரித்தீர்
நாலுவயதுதனில் நாகக்கணைகொடுத்தீர்
ஐந்துவயதுதனில் அப்பியாசவித்தைபண்ணீர்
ஆறுவயதினிலே ஆனைமேலேற்றிவைத்தீர்
எட்டாம்வயதுதனில் எனக்குள்ளவித்தையெல்லாம்
ஒன்பதிலுங்கற்றுக் கொடுத்தீரேயுத்தமரே
பத்தாம்வயதுதனில் பாருலகையாளவைத்தீர்
அன்றுமுதலின்றுவரை அடாதபழிவந்ததில்லை
எண்ணிக்கைமுகமாய் உரைத்ததில்லையுத்தமரே
இன்றுபழிபாவம் என்னமோதானறியேன்
என்றுமனஞ்சலித்து இருந்தாரொருபுறமாய்
மன்னர்மனஞ்சலித்து மாயமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரன் திரியோதிரன்முன்பாகவந்தது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
மன்னர்சபைதாண்டி திரும்பிநுழைந்தோகம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
ஆதினத்தைக்காட்டி அதின்பேரில்வீற்றிருக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணப்பெருமாளும்

கண்சாடைகாட்டினர் காவலர் பூவீரியரும்
அப்பெரியசாடை யறிந்தக்கயிர்த்திருனர்
சிம்மாதனத்தருகே திரும்பினரிங்கிருனும்
உற்றுற்றுப்பார்த்தாரே ஒளிபிறந்தகண்ணுலே
அப்பெரியஆதினத்தை ஆணழுவேனதுசெய்தான்

புனந்திரன் தமக்கிட்டசிம்மாதனத்தை எத்திபெறிகிறது.

வாளாலேஎத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
கத்தியாலெத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
எத்திபெறிந்தவுடன் கத்திவெளியாச்சு
கத்திவெளியாச்சு கஸ்திரியர்வந்துவிட்டார்
சட்டிவெளியாகி சிடிமன்னர்வந்துவிட்டார்
ஜெட்டிகளுமல்லர்களுந் சேரவெளியானுர்
அத்தண்டபேரையெல்லாம் ஆணழகன்தான்பார்த்து
எந்தனுயிர்வாங்க யிருந்தார்குறிதனிலே
வல்லுயிர்வாங்கவென்று வந்தீரோமன்னர்களே
உங்களதுயெண்ண முடியாதுஉத்தமரே
மன்னவருமெண்ண மாளாதுமன்னர்களே
சுற்றியெரிந்திடுவேன் சத்துருமனங்கோளுமல்
ஏமன்பதிதனக்கு யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனுரிடபதிக்கு நானேஅனுப்பிடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவீர் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவீர்
மாண்டுமடிந்திடுவீர் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவீர்
என்றுமவருரைத்து யிந்திராசாவும்

புனந்திரன் சொக்கரைநினைத்துச் சிம்மாசனங்கேட்பது

சோலைமலருடைய சொக்கரைத்தானினைந்து
ஆனைமலையுடைய அம்மனைத்தானினைந்து
ஏழுலகமாளுகிற பெருமானைத்தானினைந்து
சோலைமலருடைய சொக்கரேயென்குருவே
அன்றொருநாள்வேளையிலே ஆதிகைலைவிட்டு
அல்லிமலர்நாயகியை கார்த்திரேசர்த்தாவே
ஆச்சியைக்காத்ததுபோல் அடியேனைக்காருமையா
மாதாவைக்காத்ததுபோல் மைந்தனைக்காருமையா
மாற்றான்றன்வாசலிலே மண்டபஞ்சென்றேன்காண்
எதிராளிவாசலிலே ஆதினஞ்சென்றேன்காண்
வண்ணத்துசிலாசனங்கள் வரவனுப்பவேண்டுமையா
என்றுமிகத்தொழுதா னிந்திராசாவும்
புனந்திரனுர்தோத்தரிக்கப் புண்ணியருந்தாமறிந்து

சொக்கர் அம்மனுக்குரைப்பது.

சொக்கர்மனமகிழ்ந்து தோகையர்க்கேதுசொல்வார்
அம்மன்முகம்நோக்கி ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்

அதுரைக்கப்போனேனே சுந்தரப்பூமுடியான்
எதிராளிவாசலிலே சென்றேனே பூமுடியான்
ஆசனங்களில்லாமல் ஆனமுதர்நின்றுவிட்டார்
அங்கையற்கண்ணுக்குத்தரிசை ஆசனமனுப்புமென்றார்
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மன்மனமகிழ்ந்து
வன்னவட்சம்பூதங்களை வரவழைத்தாளட்சணமே
மாணிக்கச்சிம்மாசனந் தானேயலங்கரித்து
பூதங்கள்கையிற்கொடுத்து போவென்றாளத்திபுரம்

பூதங்கள் சிம்மாசனமெடுத்துக்கொண்டுவருவது.

அத்தண்டபூதங்களும் அம்மனுரைகேட்டு
சுவாமிதிருமுடிக்கு சாஷ்டாங்கந்தண்டனிட்டு
அம்மன்திருவடிக்கு அடிவணங்கிதண்டனிட்டு
சிம்மாசனமெடுத்த இரும்புதப்பூதமெல்லாம்
ஆகாயமார்க்கத்திலே அத்தண்டபூதமெல்லாம்
மேலேயெழும்பி விசையிடத்திற்கு
காற்றுமேகங் கலந்துவரும்பாவனைபோல்
ஆற்றிலேவெள்ளம் அடித்துவருவதுபோல்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகவழிநடந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனார்முன்னேவந்து
இட்டதொரு ஆசனங்கள் எழுநாக்கத்தளிக்க
போட்டதொரு ஆசனங்கள் பூமிகெழித்திட்டன்ன
அண்டாண்டத்தானதிர ஆசனங்கள்போட்டிங்கே

புனத்திரன் மனக்களிப்புடன் சிம்மாசனமேறியது.

போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனார்தான்பார்த்து
சிம்மாசனத்தன்னைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
சொக்கலருடைய செங்கரங்கைதொழுது
ஆனமலைபுடைய அம்மனைத்தண்டனிட்டு
எழுலகமாதுநிற வெம்பெருமானடிவணங்கி
அம்மனுக்குமன்னன்று ஆசனத்தின்மேறினான்
இட்டசிம்மாசனத்தி லேறியவன்வீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
நியமகம்நோக்கிச் சொல்லுவாரொருவர்க்கொருவர்
மைந்தர்புனத்திரனார் வந்தாரேஅத்திபுரம்
பின்னேபுனத்திரனார் வந்தாரேஅத்திபுரம்
வந்தவனையறிந்து வார்த்தைகளைநீருரைத்து
சிந்தையிலுள்ளதெல்லாம் இறமாகத்தானுரைத்து
உரைத்திடைகொடுத்து உத்தமரேபோகவிடும்
சாந்துமவருணைக்க சேதுசொல்வான்துரியோதிரன்

துரியோதிரன் புனத்திரற்குக்கூறுவது.

கண்டாவனமெரித்த காளையிடபுத்திரனே
பாசுபதம்பெற்றுபெற்ற பார்த்தனிடபிள்ளையே

ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
பகையாளிதேரில் படையெடுத்துவைத்தானே
முன்னையும்பூசை முதல்பூசைதன்னுதென்றான்
முத்துமுடி பாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியவள்
விராடபுரத்தான் புத்திரியாளுத்தரையும்
உன்-தம்பியுடதேவி தார்குழலாள்மாதருக்கு
தாலிகழட்டினையோ சன்னல்பின்னல்வாங்கினையோ
ஆரங்கழட்டினையோ ஆபரணம்வாங்கினையோ
கொப்புகழட்டினையோ கோர்வைமணிவாங்கினையோ
வளையல்கழட்டினையோ வாங்கினையோ பூஷணங்கள்
ஏதுகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
ஒன்றுமொளியாதே உரையுமென்றுவேந்தனுக்கு
போரஞ்சாமன்னர் புனர்திரருத்தானே கேட்டு
கதிக்குக்கதிபண்டி கன்கன்பொறிபறந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியநாகம் படம்போல்கண்சிவந்து
மூத்தியநாகம் விழியதுபோல்கண்சிவந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்தச்சுவாலையமாய்
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
தேசத்தையாளுந் திரிவோதிராசருக்கு

புனர்திரன் திரிவோதிராசருக்குத் தூதனுப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனர்திரருமேதுசொல்வார்
பதினெட்டுநாளையிலே படைமன்னர்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
முன்னையும்பூசை முதல்பூசைதன்னுதென்று
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியர்க்கு
தாலிகழட்டினோம் சன்னல்பின்னல்வாங்கினோம்
ஆரங்கழட்டினோம் தாவடங்கள்வாங்கினோம்
கொப்புகழட்டினோம் கோர்வைமணிவாங்கினோம்
வளையல்கழட்டினோம் வார்கொப்புவாங்கினோம்
மாலைகழட்டினோம் மண்டபமேற்றிவைத்தோம்
அவளைச்சுற்றிப்பெண்பேர் அணிகிழமார்சூழ்ந்திருந்தார்
வைத்துச்சிறைகாக்க மண்டலத்திற்கோடியுண்டு
எங்கள்-தேவியின்முடியாளுஞ் சிறைதாத்திருப்பாள்காண்

மலை-பதினெட்டாங்காவிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடியணைக்கும் ஆயிரதசமர்க்களத்தில்
இரத்தாறு ஓடுகிற வேளையிலேயுத்தமனும்
இரத்தக்களரியிலே ராசாக்கள்கூட்டத்திலே
பாசுபதம்பெறப்பெற்று பார்த்தனையபாலே
வில்லாளிபார்த்தர் விசையர்சையம்பாலே
உடன்-தன்கைமணவாளன் தறிதலைப்பள் பூமுடியை
புத்தசனாதி வெட்டியதப்பார்கள்
உடன்-தன்னைமணவாளன் தறிதலைப்பட்டாலே
தூவார்மெத்திரளார் தற்செருவர்தக்கருக்கு
தோகைமயிலனையாள் ஆறசடையான்நாயகிக்கு
தாலியறுட்டாதே சன்னல்பின்னலவாங்காதே
பாரப்பதக்கமும் பருத்தமுத்தாவடமும்
தாலிப்பதக்கமுந் சவ்வன்பின்னலாவடமும்
கோர்வைப்பதக்கமும் குடமுத்துக்காவடமும்
பொப்பரட்டாதே கோர்வைமணி வாங்காதே
வளையல்கழட்டாதே வாங்காதே பூவனங்கள்
மாலைமுடியாளே மஞ்சள்குளிக்கவைத்து
வரியகூரலது வண்ணத்துக்கொண்டையிட்டு
செவ்விரும்பூந்துக் கிளிபோலக்கொண்டையிட்டு
கமைந்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
உடன்-மேலிருந்து சூல் நீலப்புகைமையிட்டு
கருக்குவிலாலரும்போல் கன்றுக்குமைமெழுதி
மாலைதன்னாள்பூமுடிக்கு மல்லிகைமாலைசூட்டி
கொப்புமிகத்திருத்தி கோர்வைமிகத்திருத்தி
வளையல்திருத்தியல்லோ மற்றாப்பணிதிருத்தி
பச்சைவடந்திருத்தி பாவாடையுந்திருத்தி
குப்புடம்பச்சைவடம் உச்சமிக்குமிகசாத்தி
அத்தர்சதப்பப்பொடி அள்ளிமேலேபூசி
சாதிக்கப்பேலர் தனிமணமுங்கொண்டுவந்து
வாடாமலைக்காரரும் வண்ணாத்துவர்பாக்கும்
கோர்வைமிலைக்காரரும் கொத்துத்துவர்பாக்கும்
ஏலவழுக்கம் மிளகுகளிப்பாக்கும்
சாதிப்பெருங்கடலம் சங்குசட்டகண்ணம்பும்
கருணைச்சருள்படித்து கண்ணேப்பச்சுட்சமிட்டு
கத்திவிட்டபொன்படலுக்குள்ளேகருளபார்த்தி
மாதுளங்கொடிக்கு மங்கையற்கும்கொடுத்து
மற்றுமுள்ளமங்கைவரைச் சுற்றிலுங்காவல்வைத்து
சேனை-துலக்கி திரளார் துற்செருவர்தக்கருக்கும்
தாங்கவையுந்தெருத்திண்ணையில் வாங்குமெனருஞ்வட்டிக்காக

வட்டிக்காசுவாங்கியல்லோ வட்டிக்குயாருமென்றான்
என்று-விட்டாரொருதூது மண்ணதிரவிண்ணதி
மண்ணதிரவின்குலுங்க மாற்றான் இடிக்கிடவே
விண்ணதிரமண்குலுங்க வேந்தர் இடிக்கிடவே
தேசத்தையாளுந் திரியோதனன்கேட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தான்

புலந்திரன்மறுபடியுந்தூதுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்
மற்றுமொருதூது மன்னவனுங்கேட்கலுற்றான்
ஆணழகர்பஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
உருவமதயானை வுத்தமர்களவரையும்
மாயத்தால்சூதாடி மண்பறிக்கமண்பறித்து
மானைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காட்டோட்டி
கோனைத்துகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காட்டோட்டி
பருக்கல்லுறுத்த பனிவந்தலைமோத
ஓடும்பருக்கனும் உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கனிந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிக்கொண்டிருந்தார்
இன்னமின்னங்கொறைய மாட்டார்கள்பஞ்சவர்கள்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுஞ்சுட்டெரித்தாய்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயரிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயாருளாலே ஐவர்பிழைத்தார்கள்
நடக்கும்வழிதனிலே நட்டுவைத்தாய்வாளதனை
குளிக்குங்குளந்தனிலே கொடிஊசிநட்டுவைத்தாய்
முழுகுங்குளந்தனிலே முட்களைநட்டுவைத்தாய்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தாரணழகர்
எண்ணையிட்டுக்கொள்ளுமென்று மல்லர்களைத்தூதுவிட்டார்
கொல்லவந்தமல்லர்கள் கண்டோடேதான்மடிந்தார்
சோற்றிலேநஞ்சையிட்டு சூஸ்திரமாய்க்கொல்லவந்தாய்
தண்ணீரில்நஞ்சையிட்டாய் தாமமுடியாற்று
உண்கிறசோற்றிலே வசநாபிதான்கலந்தாய்
வசநாபியென்றுசொல்லி மதித்துஅதைப்பாராமல்
வெற்றிமதயானை வீமன்மதகரியான்
அத்தனையுங்கூட்டி அமுதுபோசித்தாரே
அலைகொண்டதலைமயக்கந் தாம்வேந்தர்தான்கொண்டார்
வெற்றிமதயானை வீமரவர்மாண்டாரே
மாயனொருசந்நியாசி வேஷமதையெடுத்து
மருந்துப்பைதோளில்வைத்து வஞ்சாரமாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனையெழுப்பிவிட்டார்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களவர்களும்

மாயரருளாலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயரருளாலே ஐவர்களுந்தாம்பிழைத்தார்
பதினெட்டாதினங்கள் பஞ்சவர்க்குசொப்பனிட்டு
ஆழக்குழிதோண்டி ஆயங்கோட்டைகட்டி
மேலேகுழிதோண்டி விஷநாகக்கோட்டைகட்டி
கட்டுத்தலைவாசல் பிடியன்னர்காவல்வைத்து
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னருள்ளேவைத்து
கண்டிகளுந்தேளுகளும் நல்லவிஷப்பாம்புகளும்
பாம்புகளுந்தேளுகளும் பழிகுழியைரொப்பிவைத்து
ஐவரும்வீற்றிருக்க ஆசனங்கள்சொப்பனிட்டாய்
பொய்யாசனங்களிட்டாய் புண்ணியர்கள்வீற்றிருக்க
அத்தானுந்தப்பிப் பிழைத்தாரே ஐவர்களும்
மாயரருளாலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயரருளாலே ஐவர்பிழைத்தார்கள்
இன்னமின்னங்காரியதை பட்டார்கள்மன்னவர்கள்

புனந்திரன் கோபித்துரைப்பது.

ஞாலமாள்மேந்திரனார் நூற்றிருவர்பூமுடியும்
சர்மத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
தேருடையழகி துரோபதைப்பான்தாயகியும்
தொட்டுத்துகிலுரிந்த பழிபாவிபூமுடியும்
காலோடபதினெட்டாநாளையிலே படைமன்னர்கையாலே
பாரதம்வென்று படைபொருதும்வேளையிலே
அடிப்பறக்கும் அமர்தசமர்க்களத்தில்
வீமர்கைதண்டாலும் விசையர்கையம்பாலும்
பஞ்சவர்களம்பாலே பட்டுமடிவானே
பங்குவிட்டநாளும் பகுந்தாகதாருமென்றான்
பாதிநாடும் பகுத்தாகதாருமென்றான்
விட்டாரொருதூது மன்னனிடம்வந்துழக்க
மாற்றான்திசைக்கிடவே மதுமன்னர்சத்தமிட

திரிபோதிரன் புனந்திரனைப்பார்த்துரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரன்கேட்டு
கதிக்குந்திமண்டி கண்களெரிபறந்து
நீலவிழிக்கண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்திபசாசம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றிபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறக்க
இந்திரனைப்பார்த்து வெகுந்துரைப்பான்திரிபோதிரன்
மன்னனுயிரிழந்து மாண்டுதான்போனாலும்

செத்துமடிந்தாலும் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாலும்
எள்ளளவுசீவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
கடுகளவுசீவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
பஞ்சபாண்டவர்க்கு பாதிராசமில்லையென்றான்
பங்கிட்டகாசும் பகுந்தாசமில்லையென்றான்
பஞ்சவர்களுக்கு பகுந்தாசமில்லையென்றான்

புனர்திரன் மறுபடியும் கோபித்துரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனர்திரன்தான்கேட்டு
சிற்றுடம்புவேர்த்து சிரங்கண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைகருண்டேறி
போரஞ்சாமன்னர் புனர்திரனுமதுசொல்வார்
தர்மருக்கிப்போ சனியன்பிடித்தது
ஐக்கள்-வீமருக்கிப்போ வீடுபொழிந்தது
நகுலருக்குமிப்போ அழிந்ததுதற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவரே
கோதிருழல்முடிக்க நாளாச்சுகொற்றவரே
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததிவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
பார்த்தன்கையம்பாலே பதைத்துநிச்சயந்தான்
எழில்விசையனம்பாலே படுவார்கள்படுவார்கள்
வேசிமகனுக்கு விடுபடக்காலமில்லை
தாசிமகனுக்கு தானிருக்ககாலமில்லை
உடன்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் கொத்தோடேமாண்டிடுவார்
அந்தகனார்பெற்றபிள்ளை அடங்கலுமாண்டிடுவார்
இப்படிக்குச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தானிந்திரனும்
விட்டாலொருபாணம் மன்னரிரவின்குலுங்க
மாற்றான்திக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
நாகக்கொடிவேந்தன் கேட்டானவ்வார்த்தைகளை
இந்திரனார்சொன்னதெல்லாம் எதிராசன்தான்கேட்டு

துரியோதனன் புனர்திரற்குரைப்பது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் படம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலெழ
சூரியமண்டலத்தை சுட்டிச்சுவாலையுமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலையுமாய்
போரஞ்சாமன்னர் புனர்திரற்கேதுசொல்வான்
வேசியென்றுந்தாசியென்றும் விஸ்தாரஞ்சொல்லுகிறான்
தாசிபெற்றபிள்ளையென்றும் தளர்ச்சியாய்சொல்லுகிறான்
இந்தசபைநடுவே யெடுத்தெறிந்துபேசுகிறான்

தாசிபிள்ளையென்றவனைத் தலையைப்பிளக்கிடுவேன்
வேசிமகனென்றவனை வெட்டிவெறிந்திடுவேன்
உலகத்திலொருபெண்கள் ஒருவனுக்குக்கைகொடுப்பார்
இன்னஞ்சிலவேசியர்கள் இருவருக்குக்கைகொடுப்பார்
ஆணழகிதுரோபதைக்கு ஐந்துபேர்மாப்பிள்ளைமார்
ஐவருக்குங்கைகொடுத்தாள் அவள்தானேவேசியல்லோ
பலபேர்க்குக்கைகொடுத்தாள் பட்டியவள்தேவடியாள்
இப்படிக்குச்சொல்லிவிட்டான் எரிநாகக்கொண்டவனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் பாரியதுரோணருக்கு
சிற்றப்பாவிதுரனுக்கு சிறுள்ளகாங்கையனும்
காந்தொடானுங் கர்ணப்பெருமானும்
சிந்தைகலங்கி திகைத்திட்டுமெய்மறந்து
மன்னவர்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தார்

விகர்ணனுரைப்பது.

வில்லில்பெரிய விகர்ணனுமேதுரைப்பான்
தூலசேத்திராஷ்டிரர் நூற்றொருவர்க்கேயிளையோன்
விகர்ணப்பெருமான் வெகுத்துமிகவுரைப்பான்
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
கர்ணன்றுரியோதனும் இன்னமொருவார்த்தை
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்மன்னர்சபைநடுவே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அழைத்துமேசூதாடி
மாதுநல்லாள்துரோபதையை மன்னர்சபைநடுவே
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுரிந்தாயே
பாவையழகியரைப் பாஞ்சாலன்சீர்மகளை
உதித்ததுசிலவார்த்த உத்தமியாள்நாயகிக்கு
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீரே
பெண்ணொருத்தியில் போராய்க்குவிந்தது
மாதையுரித்ததில் மலைபோய்வளர்ந்தது
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீர்கள்
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாராமற்போனீர்கள்
அரண்மனைப்பெண்களை அனைவரையுந்தானழைத்து
எடுத்துவிடுங்களென்றீர் எதிலெங்குபூமுடியான்
அத்தனையுஞ்சேதி மதுகேட்டுமங்கையர்கள்

திரியோதிரன் பெண்டுகள் மானங்குலைந்தது.

அத்தண்டசேலையெல்லாம் அவர்களெடுத்துடுத்தி
பன்னவிதசேலையெல்லாம் மாதர்கள்தானுடுத்தி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகர்பெண்டுகளும்
மானங்குலைந்தார்கள் மதிகுலைந்துபோனார்கள்

வெட்கங்குலைந்தார்கள் வெட்கிட்டார்கள்
பத்தினியாள் சாபம் பலித்ததே பாம்பருக்கு
உத்தமியாள் சாபம் முடனே பலித்ததல்லோ
அத்தானுஞ் சாடை யறியாமற்போனீரே
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாராமற்போனீரே
இப்பெரியோரும் எழில்பெரிய ஆதினரும்
அத்திபுரமும் அடங்கலுங்கம்முமென்றுன்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர் பூமுடியை
எல்லையுலகங்கள் யிருந்தரசு ஆள்வோமென்று
எண்ணியிருந்தீரே அன்றுவேசீர்கேளும்

புனந்திரன் சொல்வது.

பதினெட்டு நாளையிலே படைமன்னர்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
நூலாங்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர் பூமுடியை
வெற்றிபெறயானை வீமர்தண்டாலே
பட்டுவிழுந்தாலே படைமன்னர்சபைநடுவே
தோருவடிவழகி துரௌபதைநாயகியாள்
உன்மார்மேலேயேறி மயிரைமுடிக்கவென்று
குடல்மாலைதானெடுத்து கொண்டைக்குயராக்கி
மார்பெலும்பைத்தானெடுத்து வண்ணசீப்பாக்கி
மாருதிரந்தானெடுத்து மயிர்க்கூந்தல்தான்தடவி
சம்பங்கிஎண்ணெய்போலேதடவியவள்
வாரிமயிர்முடிக்க நாளாச்சேமன்னவனே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சேகொற்றவரே
இன்னம்மனதில் வைராக்கியம்வேண்டாங்காண்
பங்குவிட்டாரும் பருத்தாசுதந்துவிடும்
பாதிநகரமல்லோ பஞ்சவர்க்குநீகொடுத்து
ஒத்துப்பிழையுமென்று னுத்தமனார்வீரியனும்
கலந்துப்பிழையுமென்றுன் கட்டழகன்வீரியனும்

திரியோதிரன் கோபித்து விகர்ணனுக்குரைப்பது.

இவன்சொன்னவார்த்தையெல்லாம் வெகுநாகன்தான்கேட்டு
விகர்ணனுடனுரைப்பதற்கு வெகுண்டுமனங்கொதித்து
தம்பிமுகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்தானே தூர்விலங்கன்றனும
வேசிபெற்றபிள்ளை விபட்டுவந்தானே
தாசிபெற்றபிள்ளையிவன் தூதுரைக்கவந்தானே
அவனுடனேநீகூடி அடுத்துபோர்செய்தாலும்
நீங்கள்-ஒருமிக்கக்கூடியல்லோ யுத்தங்கள்செய்தாலும்
எந்தன்முடிசிந்தி யிறந்தான்போனாலும்
மகுடமுடிசிந்தி மாண்டுமடிந்தாலும்

மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுண்டஞ்சேர்ந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலுஞ் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பாதிநாடில்லையென்றான்
பாதிப்பாகமும் பகுந்தாசையில்லையென்றான்
ஐந்துபேர்களைவருக்கு மொன்றுங்கொடுப்பதில்லை
அவர்களாலானமட்டும் கண்டுவிடச்சொல்லுமென்றான்
பார்த்தனலானமட்டும் பார்த்துவிடச்சொல்லுமென்றான்
வீமனலானமட்டும் வீம்புசெலுத்துமென்றான்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனலானமட்டும்
புனக்திரனலானமட்டும் போர்கொடுத்துவெல்லுமென்றான்

புனக்திரர் கோபித்துரைப்பது.

பொங்கிமனந்தளர்ந்து போரஞ்சாபுத்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அனைவர்முகம்நோக்கி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தானும்
இப்படித்தான்சொன்னமட்டும் இனிபொறுக்கமாட்டேனையா
வெற்றிமகுடமணி வீமர்சபதமது
மன்னன்பெருஞ்சபதம் மாளட்டுமென்றிருந்தேன்
இவனுக்குகாலம் முடிந்ததுமன்னர்களே
எமனுமயாவந்து இவனைவாவென்றழைக்க
கமனுமயாவந்து காடுயாழுந்திருக்க
குறைபட்டவிந்திரனுங் குறைபட்டுத்தானழைக்க
எரிதாகங்கொண்டவனுக் கிருக்கப்பதமுமில்லை
என்றுபவனெழுந்து யெடுத்தானேவில்லதனை
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லிருநாணதொனித்து
வில்லுக்குநாணதொனித்து விற்காரித்தான்பொழிய
சண்டைக்குமுன்னிற்காய் நின்றானேயிந்திரனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன் சண்டைக்கு ஆயத்தப்பட்டது.

வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வில்லுக்குநாணதொனித்து
வாடாபயலேயுன்னை வாரியறுத்திடுவேன்
வேசிமகனேயுன்னை வெட்டியினாத்திடுவேன்
தாசிமகனேயுன்னை தலையையுடைத்திடுவேன்
என்றுமெழுந்தானே எழில்நாகங்கொண்டவனும்
வேசிமகனென்று விஸ்தாரஞ்சொன்னதெல்லாம்
வேசிமகனனதெல்லாம் வெளிராகக்காண்பிப்பேன்
தாசிமகனென்பதெல்லாந் தானேதெரியுதுபார்
என்றுதிரியோதிரன் யிடிப்பாயுரைக்கையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திராசருக்கு
மீசைதுடித்துவிழ மின்மீசையொப்பமிட

புஜேந்திரன் திரியோதிரனுடைய பாணங்களை தவிடுபெறச்செய்தது.

கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளமாகுதங்கே
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
விட்டானொருபாணம் மன்னேந்திரனினெதிர
மன்னேந்திரன்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாசனங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாகுதங்கே
முத்துமுடிகளெல்லாம் முறிபட்டுத்தானுதிர
தங்கமுடிகளெல்லாந் தரையில்புரண்டுருள
வாள்கத்தியம்புகளும் வில்லு தடிசக்கரமும்
அத்தனையுமற்றுவீழ மற்றுங்கணைதொடுத்தான்
சரமேற்சரம்பொழிந்தான் சாமர்த்தியமுள்ளவனும்
இப்படியாகவிவன்விட்டபாணமெல்லாம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன்கோபித்து புஜேந்திரனைப்பார்த்துரைப்பது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போற்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைச் சுட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலையமாய்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மீசைதுடிதுடிக்க விழிகள்பொறிபறக்க
கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளம்பொங்கிவர
இந்திரனைப்பார்த்து யெடுத்துரைப்பான் திரியோதிரன்
சாணுண்டையபாவுன் சாமர்த்தியந்தாழ்ப்பேன்
சௌரியத்தைநான்குலைத்து தலையையுடைத்திடுவேன்
நாகக்கணையாலே நானேதலையுடைப்பேன்
அறுதலைப்பெற்றபின்னை ஆட்டிவைப்பேனம்பலத்தில்
என்றுகணையெடுத்தா னிந்திரன்மேலேவிட
இவனுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் யிந்திரனுந்தான்கேட்டு
தேசத்தையாளுந் திரியனுக்கேதுசொல்வான்

புஜேந்திரன் திரியனுக்குரைப்பது.

பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயம்வரப்பந்தலிலே
தோருவடிவழகி துரௌபதைநாச்சியை
மாலையிடவந்தவர்கள் வர்ணலட்சம்ராசாக்கள்
அவர்களுடனாவந்தீரெதுணைமுக

பொல்லியாள் துரோபதையை வில்வளைத்தநாளையிலே
வில்லைவளைப்பதற்கு உன்னாலாகாதே
வேந்தர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
அன்றுபட்டபாடு மறந்தாயோ துணைமூடா
இன்னமுமெந்தனுடன் எதிர்நின்றுபேசவந்தாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் பாகம்வளர்த்திருந்தார்கள்
பாகமதுபார்க்க வந்தாயே துணைமூடா
சந்தனச்சேற்றில் நடக்கவறியாமல்
சவுரியங்களற்று சுறக்கிலிருந்தாயே
ஆண்மைகளற்றமல்லோ அங்கேயிருந்தாயே
மன்னர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
தோறுவடிவழகி துரோபதையாளன்றுசி
பாக்கியற்றுமன்னுகப் பார்த்துநகைத்தாளே
அத்தாலுஞ்சாகிலையே துணைமூடாயுன்றுடம்பு
நீ ஆண்பிள்ளைபோல அமருக்குவந்தாயே
வில்வலித்துயுத்தம்பண்ண வந்தாயேவேந்தர்முன்னே
கைதனிலேவில்லெடுக்க அறிவாயோகட்டமூடா
சாதுவன்பிடையவனே சாமர்த்தியம்பாருமென்றான்
அறியாதவெந்தனிட ஆண்மைகளைப்பாருமென்றான்

திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது.

விட்டானொருபாணம் மண்ணதிரவிண்ணதிர
மண்ணதிரவிண்ணதிர மாற்றான்திடுக்கிடவே
எதிரிதிடுக்கிடவே வெல்லையதிர்ந்துவிழ
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தானெடுத்தான்
அந்தவொருபாணம் வந்துவிழுமனேகம்
திரியோதிரன்முடிமேல் யிருக்குஞ்சிகரங்களும்
அவன்கைவிலாயுதமும் அத்தனையுந்தான்பார்த்து
வந்துவிழுந்தது மன்னனிடைகைத்தலத்தில்
மற்றுமொருகணையை மன்னனிடைகைத்தலத்தில்
திரியோதிரனுடனுஞ் சேனைத்திரள்படையும்
அத்தனையுந்தெத்தி நடந்ததேபாணமது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனேதுசொல்வார்

புனந்திரன் சொல்வது.

பஞ்சவர்களைவரும் பாரவனந்தாண்டி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியஞ்சென்றாரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் ஆண்டாரேகானகத்தில்
அவர்களைத்தேடியல்லோ பறப்பினார்மன்னர்களை
மன்னர்களைவிட்டவரைக் கொல்லுமென்றுவாக்களித்தார்

அவர்களைக்காணும லனுத்துவத்தார்மன்னர்களும்
துருவாசமாமுனியைத் தொழுதுதவம்புரிந்து
ஆணழகர்பஞ்சவரை அவனைவிட்டுக்கொல்லுமென்றார்
ஐவரைத்தேடி நடந்தார்வனம்நோக்கி
ஐவரையுங்கண்டாரே அப்பெரியதுருவாசர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் மாமுனியைக்கண்டவுடன்
மாமுனியானவற்கு மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
ஆசனங்கள்தான்போட்டு அவர்க்களித்தார்போசனங்கள்
பலாயிலையில்போசனங்கள் படைத்தாரேமாமுனிக்கு
அமுதுண்டுமாமுனியும் ஆசித்தவர்மறந்து
ஐவரையும்வாழ்த்தி நடந்தாரேகானகத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னரொளித்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையன்தானறிந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அபிஷேகபத்தினியாள்
அபிஷேகபத்தினியாள் ஆரணங்குதுரோபதையும்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமிலங்கையகத்தில்
துரௌபதையைக்கொண்டு தாக்குமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
அப்பெரியநாடு செழில்பெரியதுதினமும்
உன்னுடையநாடுஞ் சர்ணபதியாதினமும்
அத்தனையுந்தாரேனென்றார் ஆனந்தமாப்பனுக்கு
நல்லதென்றுசம்மதித்தா னைமுடியானும்
ஒளித்திருக்கும்வனத்தை வுத்தமியைத்தான்தேடி
பத்தினியைத்தேடிபல்லோ வந்தானேகானகத்தில்
குறைத்துதுரௌபதையைத் தூக்கிடத்தானே
கபடமனுவாத்துக் கட்டழகன்போட்டதான்
ஆரணங்குபோனதை ஐவர்களுக்குத்தானறிந்து
பாதகன்கொண்டுபோற சேதியறிந்து
தேரையுடைத்தவர்கள் செம்புரவிதான்மடித்து
இரதத்தைபவுடைத்து நல்புரவிதான்மடித்து
பாவையழிபெரைப் பத்தினியைக்கொண்டுவந்து

சயித்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கினது.

கட்டழகன்சயித்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கி
கழுதையைத்தொட்டுதொரு கட்டழகரானவர்கள்
ஓட்டிவருகவென்று யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
எங்கள்-வம்பிசத்தார்தொட்டாலே விட்டுவிடவேணுமென்றான்
பிருகவடிவாக்கி பறுப்பிறுக்கண்டை
கட்டழகர்மைத்துனனை கழுதையாயாக்கிவிட்டார்
அன்றுமேகண்டாயே அவருடையவீரியத்தை
இன்னமுங்காண்பாய்நான் பெண்களிடசௌரியங்கள்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசம்பண்ணூர்மன்னவர்கள்

இன்னுஞ்சிலகாலம் சென்றபிறகாக
ஆகாயமேகத்தருவா அலறிவிழ்ந்தான் தம்பாலங்கள்
பாரிடைக்கத்தலத்தில வந்துவிழுந்தது
அவன் தலையைவாங்கிவைக்க ஆயரவிழுந்தார்
ஆகாயமேகாருவர் அவன்பயந்தோடிவந்து
அர்ச்சுனராசாண்டை அபயமிட்டோடிவந்தான்
அர்ச்சுனராசர் அவனையெடுத்தணைத்தார்
அத்தவிசேஷம் அதுவறிந்துமாயவரும்
மன்னர்மனதறிய மாயர்படையெடுத்தார்
உத்தமனொருவன் அடைக்கலமதிலெண்ணி
அத்தானுஞ்சாண்டை அறியாமற்போனீரே
மாயருக்குமெங்களுக்கும் மச்சான்முறைதானுண்டு
உன்படையுமென்படையு மொன்றாய்க்கூட்டினார்
அவர்மேல்சண்டைபண்ண வந்தீர்களெல்லாரும்
வெற்றிமதயானை வீமனுமர்ச்சுனனும்
உத்தமப்படைத்தளத்தை ஒருமிக்கவேநூத்து
மாயன்படையையெல்லாம மண்ணுக்கிரையாக்கிவிட்டார்

மாயர் அருச்சுனன்மேல் சந்தோஷப்பட்டது.

மாயனுமெதிர்த்து மர்மம்வெளியிடாமல்
தேரைவிட்டுக்கீழிறங்கி நடக்கத்தமாயவரும்
வீமருக்குமருச்சுனற்கும் எதிராகவந்துமவர்
அருச்சுனரைக்கட்டி யணைத்துவுறவாடி
வீமரைக்கட்டி வெகுவாயுறவாடி
மாயவருமருச்சுனனும் மனங்குளிர்ந்தாரந்நேரம்
ஆயருமவீமரும் அங்கேமனங்குளிர்ந்தார்
அத்தானுஞ்சாண்டை யறியாமற்போனீரே
இன்னமின்னம்பார்க்கணுமோ எங்களுடைவீரியங்கள்

திரிசோபாதிரன் மாடுபிடிசண்டையில் முதுகுகொடுத்து ஓடினது.

மாடுபிடிசண்டையிலே மன்னவரேவந்தீர்கள்
பேடியர்சண்டையிலே பின்னிடைந்தோடினீர்கள்
அர்ச்சுனனார்சண்டையிலே ஆண்மைகுலைந்தீர்கள்
வீமனார்சண்டையிலே வெற்றிகுலைந்தீர்கள்
பாண்டவருஞ்சேனைகளும் அத்தனையும்நீர்தோற்று
சேனைபொருவென்னம் திரண்டேவந்தனையவிட்டு
முடிதரித்தராசாக்கள் முதுகிட்டோடினீர்கள்
கணைபிடித்தராசாக்கள் கால்நடுங்கவோடினீர்கள்
அறியாதவையாமிட ஆண்மைகளைக்கண்டமோ
தெரியாதஎன்னுடைய சௌரியத்தைப்பார்த்தீரோ
இன்னமின்னமென்னுடைய சௌரியங்கள்பார்க்கணுமோ

அவர்களைக்காணுமலுற்றுவந்தார்மன்னர்களும்
துருவாசமாமுனியைத் தொழுதுதவம்புரிந்து
சுணமுகர்பஞ்சவரை அவனைவிட்டுக்கொல்லுமென்றார்
இவரைத்தேடி நடந்தார்வனம்நோக்கி
இவரையுங்கண்டாரே அப்பெரியதுருவாசர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் மாமுனியைக்கண்டவுடன்
மாமுனியானவர்க்கு மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
ஆசனங்கள்தான்போட்டு அவர்க்களித்தார்போசனங்கள்
பலாயிலையில்போசனங்கள் படைத்தாரேமாமுனிக்கு
அமுதுண்டமாமுனியும் ஆசித்தவர்மறந்து
இவரையும்வாழ்த்தி நடந்தாரேகானகத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னவொளித்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்தானைமறந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அபிஷேகபத்தினியாள்
அபிஷேகபத்தினியாள் ஆரணக்குரோபனையும்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
துரௌபதையைக்கொண்டு நாக்குமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
அப்பெரியநாடு மெழில்பெரியதுநைமும்
உன்னுடையநாடுங் சர்ணபதியாநைமும்
அத்தனையுந்தாரேனென்றார் ஆனந்தமாப்பனுக்கு
நல்லதென்றுசம்மதித்தா னையமுடியானும்
ஒளித்திருக்கும்வனத்தை வந்தபின்னைத்தான்தேடி
பத்தினியைத்தேடியல்லோ வந்தானேகானகத்தில்
குறைத்துத்துரௌபதையைத் தூக்கிக்கொண்டானே
கபடமனுளைத்து கட்டழகன்போய்விட்டான்
ஆரணக்குபோனதை ஐவர்களுந்தானறிந்து
பாதகக்கொணடுபோறசேதிவரறிந்து
தேரையுடைத்தவர்கள் செம்புரவிதானடித்து
இரதத்தையவருடைத்து நல்புரவிதானடித்து
பாவையழகியைப் பத்தினியைக்கொண்டுவந்து

சயித்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கினது

கட்டழகன்சயிந்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கி
கழுதையைத்தொட்டதொரு கட்டழகரானவர்கள்
ஓட்டிவருகவென்று விட்டாள்பெருஞ்சாபம்
எங்கள்-வம்பிசத்தார்கொட்டாலே விட்டுவிடவேணுமென்றான்
மிருகவடிவாக்கி யனுப்பினுருக்கனண்டை
கட்டழகர்மைத்துனனை கழுதையாக்கிவிட்டார்
அன்றுமேகண்டாயே அவருடையவீரியத்தை
இன்னமுங்காண்பாய்காண் வெங்களிடசௌரியங்கள்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசம்பண்ணுர்மன்னவர்கள்

இன்னஞ்சிலகாலம் சென்றபிறகே
ஆகாயகெந்தருவ னவனுமிழந்தான் தம்பலங்கள்
மாயிடங்கத்தலத்தில் வந்துவிழுந்தது
அவன் தலையைவாங்கிவைக்க ஆயரவிரைந்தார்
ஆகாயகெந்தருவ னவன்பயந்தோடிவந்து
அர்ச்சுனராசனிடை அபயமிட்டோடிவந்தான்
அர்ச்சுனராசர் அவனையெடுத்தணைத்தார்
அந்தவிசேஷம் அதுவறிந்துமாயவரும்
மன்னர்மனதறிய மாயர்படையெடுத்தார்
உக்கிரகெந்தருவன் அடக்கமனதிலெண்ணி
அத்தானுஞ்சாடை அறியாமற்போனீரே
மாயருக்குமெங்களுக்கும் மச்சான்முறைகளுண்டு
உடன்படையுமாயர்படையு மொன்றாய்க்கூட்டினார்
ஐவர்மேல்சண்டைபண்ண வந்தீர்களெல்லாரும்
வெற்றிமதயானை வீமருமர்ச்சுனரும்
உத்தமபடைத்தனத்தை ஒருமிக்கவோட்டித்து
மாயன்படையையெல்லாம் மண்ணுக்கிரையாக்கிவிட்டார்

மாயர் அருச்சுனன்மேல் சந்தோஷப்பட்டது.

மாயனறிந்து மர்மம்வெளிவிடாமல்
தேரைவிட்டுக்கீழிறங்கி நடக்கத்தமாயவரும்
வீமருக்குமருச்சுனற்கும் எதிராகவந்துமவர்
அருச்சுனனைக்கட்டி யணைத்துவுறவாடி
வீமனைக்கட்டி வெகுவாயுறவாடி
மாயவருமருச்சுனனும் மனங்குளிர்ந்தாரன்னேரம்
ஆயருமவீமரும் அங்கேமனங்குளிர்ந்தார்
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனமே
இன்னமின்னம்பார்க்கணுமோ எங்களுடைவீரியங்கள்

திரிபோதிரன் மாப்பிடிசண்டையில் முதுகுகொடுத்து ஓடினது.

மாப்பிடிசண்டையிலே மன்னவரேவந்தீர்கள்
பேடிபார்சண்டையிலே பின்னிட்டோடினீர்கள்
அர்ச்சுனனார்சண்டையிலே ஆண்மைகுலைந்தீர்கள்
வீமனார்சண்டையிலே வெற்றிகுலைந்தீர்கள்
மன்னபெருஞ்சேனைகளும் அத்தனையும்நீர்தோற்று
சேனைபொருமென்னம் திரண்டேவந்தனைவிட்டு
முடிதரித்தராசாக்கள் முதுகிட்டோடினீர்கள்
கனைபிடித்தராசாக்கள் கால்நடுங்கவோடினீர்கள்
அறியாதவைபானிட ஆண்மைகளோக்கண்டமே
தெரியாதவனுடைய செளரியத்தைப்பார்த்தீரோ
இன்னமின்னமென்னுடைய செளரியங்கள்பார்க்கணுமோ

பார்த்தமட்டும்போதாதோ பாம்புக்கொடியோனே
பதிகெட்டகாலையிலே படைபொருதஞ்சலடையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அருச்சுன சமர்க்களத்தில்
யுத்தமிக்கடக்க ரத்தாறுடையிலே
உங்கள்முடிகளெல்லாஞ் சிதறியுடையபிலே
காணுதசௌரியங்கள் கரைபாயுமன்றோலே
பாருதவீரியங்கள் பார்த்திபனுக்கன்றுலே
இந்தக்கணையாலே உங்கள்தலையுடைப்பேன்
என்றுமனங்கொதித்து மிக்கிராசாவும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையெல்லாம்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் பாரதியதுரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீறுன்னகர்ணையனும்
காஞ்சிராட்டானுங் கர்ணசிகாமணியும்
வில்விஸ்திரமுடைய விகர்ணப்பெருமானும்
இந்தக்கணையாலே பெயற்றிவான்பூமுடியை
இந்திரன்வாளாலே பெயற்றுவிடும்பூமுடிதான்
இவன்தலையதற்றாலே எனபமிழ்ந்தேரவாசல்
வெற்றிமதயானை வீமனுமபசங்களும்
தோருவடிவழுகி துரோபதையாடியாள்
இட்டபெருஞ்சபதம் கிதறுடிக்கவேறுமென்று
எல்லவருங்கூடி சின்பபமெழுந்திருக்க
பாட்டனார்வீஷ்மரும் பாரதியதுரோணரும்

புனக்கிரன் கிரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது

வில்லெடுத்தநாரிபூட்டி விசிலைக்குனத்தொனித்து
விட்டான்சரபாணம் மன்னாதிரவின்குலுங்க
மன்னாதிரவின்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
எதிரிதிடுக்கிடவே பிருதமன்னர்கொக்கரிக்க
பாணம்வரும்வேகம் பார்க்கமுடிபோகாது
அம்புவரும்வேகம் ஆற்றமுடிப்போகாது
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீறுன்னகர்ணையனும்
காஞ்சிராட்டானுங் கர்ணசிகாமணியே

கர்ணர் விதுரர் வீஷ்மர் விகர்ணனிவர்கள்
திரியோதிரனுக்கு சோபந்தணித்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனைமுன்னேவந்து
அமையுமமையுமையா ஆனந்தவாழ்மார்பா
தாதுரைக்கவந்தவனைத் தொடர்ந்துகொல்லநாயமுண்டோ
வார்த்தைசொல்லவந்தவனை வாளெடுத்துகொல்லலாமோ
புத்திரரைக்கொல்வாரும் உண்டோவுலகுதனில்
மைந்தரைக்கொல்வாரும் உண்டோதான்வையகத்தில்
என்றுமனந்தேற்றி எத்திலங்குபூமுடியான்

கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
தேசமதையாளுந் திரிலோகதிரப்பெருமான்
ஆதிநன்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமுகத்தில்
சேதிரன்கோபந் தெளிந்தான்கொலுதனிலே
ஏரிகைக்கொண்டவனு மிருக்கின்றவேளையிலே

கர்ணர் விதுரர்வீஷ்மர் துரோணர் இவர்கள் புனத்திரனுக்கு
சமாதானவார்த்தைகூறல்.

தந்தைமேல்பாணம் எடுப்பாரோதார்வேந்தா
அய்யர்மேல்பாணம் எடுப்பாரோஆணழகா
மன்னர்மேல்பாணம் எடுப்பாரோமன்னிலியே
தமையுமாமையுமென்று ஆணழகனிருந்தேரே

புனத்திரனை குருக்களனைத்து சமாதானங்கூறல்.

சோரனதாமலைக்குக் குருக்களவர் ஓடிவந்து
ஆனைத்தாமரப்பனை பனைத்துமடியின்னைத்து
மச்சிமுகந்தாமவர் மன்னங்கால்முகத்தமிட்டு
பக்கநடமிப் பவளவாய்முகத்தமிட்டு
கைதுடைத்துவாய் துடைத்து கனிவாய்முகந்துடைத்து
கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டவரும்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவர்கள்
அந்நப்பினைபரணமதை யமைத்துவுறையினிலே
போர்செய்ச மன்னர் புனத்திரமுன்னேவந்து
இராசனுக்கு பேதுசொல்வார்மன்னவர்கள்
ஆமையுமமையுமையா நூவிடபுத்திரனே
சன்னடமலையுமையா இந்திராசாலே
போரடைக்கையா புனத்திரவீரியரே
பாணமவிலக்குமையா மாயர்மருமகனே
மாயன்மருமகனே மாதுமணவாளா
செல்லவிட்டபாணமதை சேரவழைத்தாலும்
என்றுமமருமை ர்க பேதுசொல்வாரிந்திரரும்
உங்கள் அபாணப்போ லென்றுநீசென்னைவில்லை
உங்களதவில்லதுபோ லென்றுநீசெல்பாணம்
போவென்றுல்போய்விடும் வாவென்றால்வந்துவிடும்
நில்லென்றால்நின்றுவிடும் நீர்கன்பிடித்தபாணம்
எல்லாவிதமாற்றலும் பாணத்திறமுமுண்டோ
மந்திரவல்லமைகள் இல்லாதபேர்களுக்கு
பாணத்திறமயில்லை மன்னவர்பராமயில்லை

வில்லுதிறமுமில்லை வேந்தர்பகையுமில்லை
உங்களதுபாணம்போல் என்னைநினைத்தீர்களோ
எந்தனிடகைபாணம் பிதின்னதுமைசொல்லுகிறேன்

புனத்திரன் பாணத்தின் மகிமைகூறல்.

எதிர்குறிகாணுதே வுறைசொல்லமாட்டாதே
உதிரங்கள்கண்டாலே வுறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
இரத்தக்குறிகண்டாலே உறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
என்-பாணத்தின் தன்மகிமை யறியீரோமன்னர்களே
என்னுடையவில்திறத்தை யறியீரோமன்னவரே
இரத்தக்குறிகண்டாலே உறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
உதிரக்குறிகாட்டுமென்றான் உத்தமனுரீத்திரரும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனத்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவறண்டு நித்திலக்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்முகம்பார்த்து மர்மமாய்வீற்றிருந்தார்

கர்ணர் புனத்திரனுக்கு திரியோதிரனுயிர்த்தானைக்
கண்சாடையாய்க் காட்டினது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
மன்னர்முகம்நோக்கி மர்மமாயேதுசொல்வார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்பாக
இருவருக்குமுயிர்த்துணை நித்திலக்குபூமுடியான்
கண்சாடைகாட்டினார் கர்ணசிகாமணியும்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரனுந்தான்பார்த்து
காளையிடபுத்திரனும் கைபாணந்தூக்கிவிட்டு
வேந்தனிடகைபாணம் விறிட்டெழுந்தது
புனத்திரன்பாணமது பொறிபறக்கத்தானெழுந்து
ஆகாயவீதியெல்லாம் அக்கினிசுழன்றுவிழ
உயிர்த்துணைவெட்டு உறைவந்துசேர்ந்ததப்போ
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரராசாவும்
ஆறினன்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமேடை
தேறினன்கோபம் தெளிந்தான்கொலுமேடை
கொற்றவனார்கோபம் குளிர்ந்தசலம்போலானார்
மன்னவனார்கோபம் மனதாறிவீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
உயிர்த்தாணைபோனவுடன் உற்றபலமிழந்தான்

திரியோதிரன் ஆங்காரபலமிழந்தது.

வாடிமனந்தளர்ந்தான் வலுமன்னராசாவும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கையில்கணைசோர்ந்தான்
உற்றபலங்குறைந்து ஒங்கிமனந்தளர்ந்து
சரீரகம்பிகொண்டவனும் யிருந்தசபைதனிலே
மூர்ச்சையடைந்தாலே முடிமன்னராசர்கள்முன்
களையாகிவீழ்ந்தானே கட்டழகன்வீரியனும்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே

திரியோதிரனுக்கு களைமாறச்செய்தது.

சாதிமணிக்கவரி சந்தனத்தாலூதுவத்தி
கோரமணிக்கவரி குங்குமத்தாலூதுவத்தி
வீசினார்தாதுவர்கள் வெல்புருவக்கண்ணனுக்கு
திறவாதகண்கள்ரெண்டும் திறந்துமவன்பார்த்து
முழியாதகண்கள்ரெண்டும் முழித்தான்திரியோதிரன்
தாகமதுகொண்டல்லவோ தார்வேந்தன்வீற்றிருந்தான்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

புனைந்திரன் உத்தரவுகேட்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனைந்திரனப்போது
வந்துமிகப்பொழுதாச்சு மன்னர்பெரியவரே
போகவிடைதாரும் என்றுமன்னன்கைதொழுதான்
பாட்டனும்வீஷ்மரும் பாராநேர்துரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுக்கும் சீருள்ளகாங்கையற்கும்
காஞ்சிகாடானுங் கர்னர்பெருமானுக்கும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனுக்கும்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தெண்டனிட்டமன்னவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மார்மேலேகொண்டணைத்து
போய்வாருமையா புனைந்திரராசாவே
ஆருயிரம்பாண்டியற்கும் ஐயன்மார்பாண்டவற்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவற்கும் அல்லித்திருநாயகிக்கும்
எங்களதுசென்மம் யெடுத்துரையுமிந்திரரே
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனைந்திரராசாவும்

பேரிகை முழங்குவது.

அந்தத்தெருவீதியிலே அடித்தார்கள்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருத்தினவூதினான்
இந்திரனும்போரேனென்று யெடுத்தான்விருதோசை
செயம்பெறுவாரேனென்று ஊதினான்சங்கெடுத்து
காஞ்சிகொடாளுங் கர்ணரவர்பெற்றெடுத்த
வேல்பொருதுங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு

கர்ணர்குமாரன் விஸ்வகேது யுத்தத்துக்குப்புறப்பட்டது.

எந்தவூராசாவோ வெவ்விடத்துமந்திரியோ
கொச்சித்தசமானுங் குணமுள்ளராசாவோ
மாற்றான்படையோதா னிவ்வீதிவந்ததென்ன
எதிராளிபடையோதா னிவ்வீதிவந்ததென்ன
செயம்பெறவந்தாரென்று ரணபேரியடிபடுது
வந்தொருராசாக்கள் மன்னரைநாம்பார்ப்போமென்று
சென்றொருராசாக்கள் சேவகத்தைக்காண்போமென்று
சினத்துமவனெழுந்து தேர்விசையச்செல்வனுமே
தேர்ப்பாகனையழைத்து தேர்கொண்டுவாருமென்றான்
அப்படியேயல்லவென்று ஆணமுகனோடிவந்து
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
தேர்வந்ததென்றுசொல்லி தீர்க்கமுடன்தெண்டனிட்டான்
வேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதானெழுந்து
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீறுக்காப்பணிந்து
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளைதடிகையெடுத்து
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அம்புறுத்தூணிதானெடுத்து
ஆரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாலைமுடியானு மணிரதத்தின்முன்னேவந்து
தேரைச்சுற்றிதெண்டனிட்டு தேரின்மேலேறினான்

பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியப்பொற்குடையாம்
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
பவளக்குடைபிடிக்க பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
போரஞ்சாமன்னர் புனக்ரருஞ்சேவகரும்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனும் அவருடையசேனைகளும்
அம்பலத்துவாசல் நடந்தாரழகாக
குருடனிடைவாசலெல்லாந் தாண்டியந்தகொற்றவனும்
பத்துபடித்தளமும் பதினெட்டுமெண்டபமும்
எட்டுப்படித்தளமும் யிராசாக்கள்மண்டபமும்
அத்தனையுந்தாண்டிவந்தார் ஆனமுகநீந்திரரும்
வாசலைக்காக்கின்ற வார்கொள்ளிமுன்னம்வந்தார்

வார்கொள்ளி புனக்திரனைச் செய்திகேட்பது.

வாசல்தடைக்காரி வார்கொள்ளியேதுசொல்வாள்
வானவர்தன்புத்திரனே வந்தீரோ தூதுரைக்க
மாதுமணவாளர் தூதுரைத்துமீண்டீரோ
தூதுரைத்துவந்ததெல்லாம் சொல்லுமையாயெந்தனுக்கு
சொல்லுமையாவென்றுசொல்லித்தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனேதுசொல்வார்
போனவிசேஷம் புதுமைநடந்ததுவும்
நாலிரண்டுவார்த்தையாய் நடப்பித்தாரிந்திரரும்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவார்கொள்ளியும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்து கிளிபவளச்செவ்வாயாள்

வார்கொள்ளி யுரைப்பது.

அத்திபுரத்தை அரசாளவாருமையா
அங்கநாட்டை ராசாளவாருமையா
உங்கள் துவரிடசீமை முழுதுமேயாளுமென்று
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனுமேதுசொல்வார்
மூன்றுகாலார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாநாளெனக்கு ஆகுதாம் ராச்சியங்கள்
பெட்டிப்புசப்பாளங்கள் நாமே தருகிறேன்காண்
எதுக்குமஞ்சாதே யிளங்கொடியேவீற்றிரென்றான்
சொல்லித்திரும்பினான் துன்னீலங்கண்ணனும்
அத்திப்புரத்தில் நெடுவீதிவாரார்கள்

திரியோதிரனை புனந்திரனுத்தரவுகேட்டதற்கு
மௌனமாய் தலையையசைத்தது.

தேசத்தைநாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்திவிடைதாராமல்
வாரியெடுக்காமல் வண்ணமுடிவைக்காமல்
மகுடமுடியசைக்க மௌனமாய்த்தானிருந்தான்
முத்துமுடியசைக்கி மெத்தவேதானிருந்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி ஆணழகர்சொல்லலுற்றார்
படிபடியென்றுசொல்லி படிந்தது அவ்வானை
முடிக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்கையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் களுத்தானையேறினான்

புனந்திரன் பிரயாணப்பட்டு வருகிறது.

மத்தகசத்தைத்தட்டி மதயானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் மதயானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினார்
சிலமன்னரெல்லோரும் இடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
சரியானையேறினார் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
முன்னானையேறினார் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
பின்னானையேறினார் பெருகைராசாக்கள்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்கள்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்குயேறினார்கள்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினார்கள்
அழகானமல்லரெல்லாம் ஆனைமேலேறினார்கள்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்புலவர் சிறப்பானமந்திரிகள்
சிங்கங்காடிபுலி சோமுழங்கினார்
யானைகாடிபுலி யருகில்வந்துமுழங்கினார்
அவரவர்கள்வாகனத்தில் அவரவர்களேறினார்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுவயிரப்பொற்குடையும்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்

சிவசங்கராவென்றுசொல்லி தேரின்மேலேறினான்
ஒரு அக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வாரானே
சிலமன்னரெல்லாம் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லாம் பல்லக்கிலேறினார்
தன்னோடொத்தராசாக்கள் அழகானையேறினார்
அழகானையேறினார் ஐந்துலட்சம்ராசாக்கள்

குடையின் சிறப்பு.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுவயிரப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
எடுத்துமறைத்தார்கள் எண்ணாயிரங்கோடி
சத்திமறைத்தார்கள் சூரியனைக்கண்மறைக்க
பக்கம்மறைத்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒற்றைக்குடைநிழலில் வாரானேவீரியனும்
சாஞ்சிராடனும் கர்ணசிகாமணியும்
வேல்புருஷசன்னனும் விஸ்வகேதுவாரேனென்று

விஸ்வகேது விருதுமுழக்கினது.

விஸ்வகேதுவாரேனென்று விருதுமுழக்கிவிட்டான்
சண்டைக்கிவந்தேனென்று ஊதினான்தாரைசின்னம்
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைபேரியடிபடுது
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிகொடிபடுது
கடந்தானேவிஸ்வகேது நாலுதிக்குந்தானதிர
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திராசாவும்
வந்துவளைந்தானே வல்லிடிபோல்விஸ்வகேது
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரரைத்தான்பார்த்து
கட்டழகன்விஸ்வகேது காளையற்கேதுரைப்பான்
ஆரடாமன்னவனே அறிவுகெட்டபாதகனே
எத்தனூர்சண்டைபண்ணி யிந்தவூர்செயிக்கவந்தாய்
எத்தனூர்வெற்றிகொண்டு யிந்தவூர்கெலிக்கவந்தாய்
நில்லடாமன்னவனே நிமிஷத்தில்வென்றிடுவேன்
வாளாலுயிர்பிளந்து வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொண்டு
யமனுலகுதேடி யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனுலகத்துக்கு நானேயனுப்பிடுவேன்
என்றுமவன்வில்லெடுத்தா னித்திலங்குபூமுடியான்

புனக்திரனுக்கும் விஸ்வசேதுவுக்கும் யுத்தம்.

வில்லைக் குணத்தொனித்து விட்டாரொருபாணம்
விட்டாரொருபாணம் விண்ணதிரமண்ணதிர
மண்ணதிர விண்குலுங்க மாற்றான்படைகலங்க
எதிரிதிகைத்திடவே வெல்லையதிர்ந்தவிழ
இப்பெரியபிடிமை சித்திரனார்தான்பார்த்து
இவனோர்காண்முனியென்று ஆணைமுகனெச்சரித்து
வில்லெடுத்துகாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டான்சரபாணம்
விட்டான்சரபாணம் விண்ணதிரமண்குலுங்க
விண்ணதிரமண்குலுங்க மாற்றான்திகைத்திடவே
மாற்றான்திகைத்திடவே மறுமன்னர்தொக்கசிக்க
எதிரிதிகைத்திடவே படிமன்னர்தொக்கசிக்க
இப்படிக்குக்கண்டைபன்னூறு கோடிலத்துமாசாக்கள்
இவருடையசண்டைகளில் நம்பிப்பறக்காது
குருவிபறக்காது கோட்டானும்காடாது
ஆகாயவீதியெல்லாம் ஆலமுகம்பக்கவிட்டார்
பாதாளலோகமெல்லாம் பாணத்தால்பக்கவிட்டார்
அம்புவரும்விதங்கள் ஆர்க்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
கோடானகோடிபுஷ்பம் சொரிந்தகள்ளாமது
கண்டுமுடியாது கணக்கிலடங்காது
சொல்லமுடியாது சந்தானர்பாணமது
ஒருவர்விடும்பாணம் ஒருவர்விலக்கிடுவார்
வேல்புருஷன்றாஜம் விஸ்வசேதுபாணம்விட்டான்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனார்பாணமெய்து
மல்லிகைப்பூவாய் வணங்குதுபாணமது
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனார்பாணம்விட்டார்
மல்லிகைப்பூவாய் வணங்குதவர்பாதம்
வேல்புருஷன்றாஜம் விஸ்வசேதுபாணம்விட்டார்
வந்துவணங்குது மன்னவர்பாணங்கள்

புனக்திரன் அம்பால் பொன்னுலோசடாலுக்குரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனுக்தான்பார்த்து
பொனமுடிலோசடாரும் அன்னமுகம்நோக்கி
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரனுக்கேதுசொல்வார்
அவன்விடும்பாணமெல்லாம் அப்பாவேவணங்குதுகாண்

தாக்கிடும்பாணமெல்லாம் அவனை வணங்குது
ஏதுகாரியம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்

பொன்னுமலைநாடான் சொல்வது.

பொன்னுமலைநாடானும் அன்னதைத்துரைப்பார்
அவனாருப்பேரும் அதிசயங்கள் கேளுமென்றார்
ஏரம்புதுமைகளும் ராசனுடதன்பேரும்
அத்தனையுங்கேட்டால் தெரியுங்காணுமையா
என்றுமவருரைக்க இந்திரனுந்தான்கேட்டு
ஆர்காணும்ராசாவே ஆனைமழுமன்று
அவரென்னபேரென்ன வத்தமனைசொல்லுமென்றார்
உன்னைப்பெற்றதந்தை பேருரையுமென்றானே
வேப்புருவங்களுடன் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு
பெரிவெட்டிவெளியிலே வந்தியோமன்னவனே
உன்னைச்சண்டைபண்ணிக்கைவெயித்து சவுரியங்கள்காண்பித்து
என்சேனைக்காலாளுடனே சேர்த்துராசனைக்கட்டி
என்ராத்திரிகாலத்துடனே உன்னைக்கட்டிப்போகையிலே
அப்போதுனக்காகப்போ சண்டையளக்கேளுமென்றார்
அந்தவேகம் அதுகேட்டுஇந்திரனும்
எடுத்தானேவில்லுதனை எழுமைத்தனிக்க

புணக்கிரன் பாணம்விட்டது.

அண்டாண்டாதனதிர ஆகாயம்அற்றுவிழ
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாம்காண்மறைய
மற்றுமொருகணை மருக்கணைபாணந்தொடுத்தான்
வேப்புருவங்களுடனும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
படபடென்றுபாய்ந்துவரப் பதறியங்கேவில்லெடுத்தான்
வில்லுக்குணந்தெறித்து வீரனாகவில்லெடுத்தான்
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாம்தானதிர
இருதாரத்தார்பாணமது எண்ணமுடியாது
தம்பிபறக்கிறது சூரியனைக்கப்புறது
எருக்குருந்தெக்குருகும் மலைபறக்கிறது
இப்படிக்காய்சண்டைபண்ணுர் இருசத்துராசாக்கள்
மாத்திரைடானும் கர்ணர்பெருமானும்

கர்ணர் பிள்ளைகளிடம் வருகிறது.

அப்பலத்துவாசல்விட்டு ஆனைமுகன்தானெழுந்து
அறுமுகனைப்போரேனைற ஆனைமுகன்வாரானே
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநாடிபடிந்து
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரிபடிபடித்து
உத்தத்துக்கேட்டாரே உத்தமனார்கருணராசன்

எவ்வுலகராசாக்கள் இங்கேவந்தார்சண்டைசெய்ய
ஆள்பெருந்சேவகரை யனுப்பியவர்பாருமென்றார்
ஓடுவர்களோடிவந்து துரிதமுடன்கண்டார்கள்
இருதாத்துசேனைகளும் இந்திராசாவும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனிடபுத்திரனும்
இவர்களுடன்சண்டையென்று எழுந்துமிகநடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனுக்குதெண்டனிட்டு
உத்தன்குமாரனும் ஒளிவுள்ளயிந்திரனும்
விஸ்வகேதுராசாவும் விஜையனுடபுத்திரனும்
இவருடன்சண்டையென்று இணைகடக்கைதொழுதார்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
என்றுமனதிலெண்ணி எழுந்திருந்தோடிவந்து
யுத்தமுகந்தனிலே வந்துநின்றுருத்தமரும்
போரஞ்சாமன்னர் புணக்கிரருந்தான்பார்த்து

புணக்கிரன் கர்ணனைக்காணுகிறது.

யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னவனைக் கண்டல்லோசீர்கர்ணர்
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபின்னை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
இப்படியாய்ப்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே

விஸ்வகேது தகப்பனாகிய கருணனைக்காண்கிறது.

தேரேறிசண்டைபண்ணும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
தன்னைப்பெற்றதந்தை கருணரங்கேவந்ததுவும்
அவர்-யானைவிட்டுகீழிறங்கி ஆனைமுகன்வந்ததுவும்
புண்ணியனார்பாதம் பூபோட்டுதொழுததுவும்
வாரியெடுத்துமல்லோ மார்போடணைத்ததுவும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆனைமுகன்விஸ்வகேது
தேரைவிட்டுகீழிறங்கி துருசாகத்தானடந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து

பன்னீரால் காலலம்பி பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவந்த பூமலரை குப்புகுப்பென்று தான் சொரிந்தான்
முக்கால் வலம்வந்து முடிவணங்கி தெண்டனிட்டான்
நாற்கால் வலம்வந்து நமஸ்கரித்து தெண்டனிட்டான்
காஞ்சிநாடாளும் கருணாகரர் பார்த்து
வந்து பணிந்தவனை கண்டு மனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலே கொண்டணைத்து
இருவரையுங்கொஞ்சி யிருதொடையில் கொண்டணைத்தார்
அந்தச்சமயத்தில் விஸ்வகேதுவேது சொல்வான்
தமையனார் முகம்நோக்கி ஆணழகர் ஏதுசொல்வார்
மாற்றானைக்கொண்டு மடிமேலணைத்தீரே
சண்டைபண்ண வந்தவனைத் தூக்கிமடியில்வைத்தீர்
இவன் ஆர்காணும் ஐயாவே அடியேனுக்குரையுமென்றான்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணாகரர் கேட்டு

கருணர் தம்பியாகிய விஸ்வகேதுக்கு தன்னுடைய
தோத்திரவரலாறு கூறல்.

கோதையமாதலத்துக் குந்தியம்மாள் நாச்சி
அறியாதகாலையிலே ஆச்சியரும் என்னைப்பெற்றாள்
தெரியாதகாலத்திலே தேவியரும் என்னைப்பெற்றாள்
கண்டார் நகைப்பாரென்று கட்டழகி யென்னாச்சி
பேழைதனிலே வைத்து ஆற்றில் அலைவிட்டாள்
தேசத்தழகன் திரியோதிரன் தான் பார்த்து
அன்னைவளர்த்தவரும் என்னைப்பட்டங்கட்டினன் காண்
இந்தப்பெருமையா யிருந்திட்டேன் நானுமிப்போ
கோதையமாதலத்துக் குந்தியம்மாளாச்சியரும்
ஐவர் பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆணழகர் தம்பியென்று
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அறியாமல் நானிருந்தேன்
இப்போது பெந்தனுக்கு எல்லாம்வெளியாச்சு
தக்கப்புகழுடைய தருமவருந் தாதை
வெற்றிமதயானை வீமவருந் தாதை
காண்டவனமெரித்த காளையவருந் தாதை
நாமமுடியாளும் நகுலனும் உன் தாதை
தாமமுடியாளும் சகாதேவன் உன் தாதை
ஆனந்தமார்பாவுனக் காறும்பேர் தாதையென்றான்
தோரணவடிவழகி துரௌபதை உன்னாச்சி
சேரவளநங்கை சுபத்திரையாள் உன்னாச்சி
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளுன்னாச்சி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னி உன்னாச்சி
பொற்கலசவாழ்முலையாள் போகவதி உன்னாச்சி

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளுஞ்சேச்சி
பங்கயஞ்சீகண்ணாள் பவளக்கொடியுடனுச்சி
போதேவருந்தடங்கு பொன்னுருவிதன்னுடனே
சரலரப்பூந்தார் எட்டுப்பேராச்சியென்றான்
இவர்யார்காணும்என்று கேட்டனரே ஆணழகா

கருணர் விஸ்வகேதுவுக்குப் புனந்திரன் வரலாறுசொல்லல்.

யாருமல்லாசந்தனுக்கு அழகானகன்மணியே
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தனுடைபுத்திரர்காண்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரன்காண்
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபுத்திரன்காண்
தோகைமயிலனையாள் துற்சனையாள்மருமகன்காண்
கருநீலம்பூங்குழலாள் சுலந்தாரிமாயன்காண்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனற்குத்தக்கமகிவன்
நூலாக்கடுத்திரனார் நாற்றெருவர்புத்திரன்காண்
உந்தனுக்குதம்பியென்று உரைத்தார்கருணராஜன்
அந்தஉரைகேட்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தானெழுந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாறுஅட்சதையும்
பொன்னினதுசெம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்
முக்கால் வலம்வந்து முடிவணங்கித்தண்டனிட்டான்
அப்போது விஸ்வகேது ஆணழகனேதுசொல்வான்

விஸ்வகேது புனந்திரனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருந்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசசெயமண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வீர்
சிற்பதித்ததூண்போல் விளங்க அரசாள்வீர்
மாரனைக்கொன்று மறுபட்டமாண்டிடுவீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றுகளந்தியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
சினத்துவந்தார்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்துவந்தார்பூமுடியைப் பந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைஈன்றிடுவீர்
மங்கையரைமாலையிட்டு மைந்தர்களையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள அரசாளஆண்பெறுவீர்
மதுரைசகாள மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்

பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
தூண்போலேநிலைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்நாளென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திருப்பீரென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
தம்பியைவாழ்த்தியபின்பே தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
தம்பிதனஞ்சியனே சமர்த்துள்ளவீரியனே
அரண்மனைக்குவந்து அமுதுபொசியுமென்றான்

புனந்திரன் விஸ்வகேதுவுக்கு சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆனமுகன்ஏதுசொல்வான்
தமயன்முகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
இன்னம்மூனநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
காலசுரான்கம்பீர ஆருதுகாணராச்சியங்கள்
மன்னர்பெருமைகளும் மறுமன்னர்சேவகமும்
இரியன்பெருமைகளும் சேனைபேர்சேவகமும்
மூன்றுநாள்தன்னிலே சாயுதாரன் அண்ணாவே
நாலாம்நிந்திராளார் நாற்பெருவர்பூமுடியும்
நாற்பெருவர்பூமுடியும் நறுங்கஅடித்தபின்பு
சருவீரனையுடைத்து தார்வேந்தர்போட்டபின்பு
கமதெதன்னைமுடித்தபின்பு எத்திலங்குபூமுடியே
போதேவருந்தடந்தும் பொசைதுருவியென்றேச்சே
சமதாச்சிபாரண்மனையில் எல்லவருங்கூடி
ஒத்துக்கலந்து பொசிப்போங்காண்மன்னவரே
கூடக்கலந்துபொசிப்போங்காண்மன்னவரே
இப்போமாற்றான் தன்வாசலிலே பாலமுர்தமுண்ணலாமோ
எதிரியாரண்மனையில் இருந்தமுர்தமுண்ணலாமோ
என்றுவுரைத்தானே யிந்திரராசாவும்
விஸ்வகேதுதான்கேட்டு மெத்தமனமகிழ்ந்து
இவர்களுங்கொஞ்சி யிருந்தார்களங்கேசம்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்

கருணர்புனந்திரனைப்பார்த்துச்சொல்வது.

கருணாரவர்பார்த்துக் கட்டழகர்ஏதுசொல்வார்
எமதஞ்சுபேர்தம்பியரும் அவருடையபுத்திரரும்
மன்னவர்கள்நூத்துபேரும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
கோறுமாதவத்துக் குந்தியம்மாளென்தாயும்
யானும்என்புத்திரனும் என்னுடையதேவியரும்
ஒக்கக்கலந்து ஒருசலத்திலுண்போமோ
கூடியிருந்தாகாம் கூட்டமுதுண்போமோ
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளுங்கோலமதை

என்றன்கண்ணாலேகண்டு களிப்பேனோகட்டழகா
மனதாரப்பார்த்து மகிழ்வேனோமன்னவனே
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
இத்தித்துமன்னன் இருகண்ணும்முத்துதிர்த்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவராளும்அரசுகளும்
மதுரைவளநாடு வையகப்பெரும்பசியும்
அத்திப்புரமும் அடங்கலும்உன்னதுகாண்
அங்கவளநாடும் அடங்கலும்உன்னதுகாண்
மன்னவர்கள்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிந்திடட்டும்
ஐயாவேநீரிருந்து அரசாளலாகாதோ
மன்னவரேநீரிருந்து வையகத்தையாளொணாதோ
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமாளும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவற்கு உடற்பிறப்புஎன்றாலே
உங்களுக்குமுன்பிறந்த உத்தமனாரென்றுசொன்னார்
காவலர்களைவர்களும் காடேதிரிவார்காண்
ஐயாவேநீரிருந்து அரசாளலாகாதோ
நீரும்அவருமென நிஷ்டூரம்வேறுமுண்டோ
அண்டர்பதியாண்டால் ஆகாதேஐவருக்கும்
நீர்மன்னர்பதியாண்டால் மனங்கொள்ளமாட்டாதோ
வந்துபதிசேருமென்றுசொல்லித்தெண்டனிட்டான்

கருணர்புனந்திரனுக்குச் சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குயேதுசொல்வார்
அய்யாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இந்திரரேநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
காவலனார்பஞ்சவர் கட்டழகர்ஐவருக்கும்
என்மாதாபயின்றெடுத்த மன்னவர்களைவருக்கும்
எந்தனுடசேதி யெடுத்தொன்றுஞ்சொல்லாதீர்
கர்னனுடசேதியவர் காதிலேயும்போடாதீர்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவ்வரலாறிந்தாலே
ஐவர்களும்பூமிவிட்டுச் வானகத்திற்செல்வார்கள்
அவர்தோணியநாளுந் துலைத்தார்வனந்தனிலே
அவர்ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உழன்றார்வனந்தனிலே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அரசாளவேணுமையா
நான்படவேணும்படவேணும் பார்த்தன்கையம்பாலே
இன்னம்படவேணும் எழில்விஜயனம்பாலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரேநீர்கேளும்
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
பதினெட்டாம்நாளையிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே

ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
தேடியுலாவுந் திரள்வேந்தர்கூட்டத்திலே
பந்தயூதம்பிரிந்து சண்டைபண்ணுவேளையிலே
ஆயனொருசாரதியாய் அருச்சுனன்தேரேறி
மாயனொருசாரதியாய் மச்சரதமேறி
ஆனைமுகமன்னன் அர்ச்சனராசனை
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளைவுதடிகையெடுத்து
அருச்சுனன்தானும் அடுத்துமவன்சண்டைபண்ண
காக்கனைதொடுக்க நடுங்கியதுவொடிய
இருவரும்யுத்தம்பண்ணும் வேளையிலேயிந்திரரே
அருச்சுனன்கைபாணம் அறுக்குமேசன்தலையை
பார்த்தன்கையம்பதுதான் படுத்தென்றறுத்துவிடும்
பட்டுவிழுவேன் பார்த்தன்கையம்பாலே
அற்றுவிழுவேனுன் அருச்சுனன்கையம்பாலே
ஒருவனைக்கொன்றுவிட்டுப்பெற்றேனென்றுசொல்லி
அருச்சுனராசனவனூதுவான்சங்கெடுத்து
அந்தத்தொனிகேட்டு என்னுச்சிருந்திபார்
என்னுச்சிருந்தியம்மாள் உன்னுச்சிசல்லியரும்
அர்ச்சுனனர்பெண்டுகள் ஐயிரண்டெழுபேரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவர்களுடதேவியரும்
அத்தனைபேரும் அடியவனைத்திரிவந்து
என்னையெடுத்தடக்கஞ்செய்ய வேணுங்காளிந்திரனே
போதேவருத்தடக்கும் பொன்னுருநாயகரும்
வேல்புருவக்கண்ணனும் வில்வகேதுராசாவும்
இருவரையுந்தேடி இங்கேயழைக்கவேணும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்களைக்காக்கவேணும்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரன்மாளிகையில்
என்தேவியும்புத்திரரும் இருக்கவேயாகாது
ஐவரிடஞ்சேர்ப்பேனென்று ஆணையிடமிந்திரரே
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திருந்தான்கேட்டு

புனத்திரன் ஆயாசப்படுவது.

சிவசிவாவென்று செவிதனிலேகையைவைத்து
ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிருசெவியில்விட்டாற்போல்
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மறுவார்த்தையெடுத்துரைப்பான்
ஐயர்முகம்நோக்கி ஆனைமுகன் ஏதுசொல்வான்
ஐயாவேந்தரும் அடியேனொருவார்த்தை
நாலார்க்கிந்திரனார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை கொறுக்க அடித்திடுவேன்

சகுனிதலையைத் தவிடுபொடியாக்கிடுவேன்
தைலாட்டான் பூமுடியைத் தண்டாலடித்திடுவேன்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையன் பூமுடியை
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே அனலாயெரித்திடுவேன்
வாய்திறந்துநீருரைத்தால் வண்ணமுடிசங்கரிப்பேன்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஐயாகேளீருமல்லோ
ஒக்கயிருந்து அரசாளுமையாவே
சாஞ்சிதாடாருங் கருணர்கேட்டு

கருணர் புலந்திரனை ஆசீர்வதிப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைத்தானெடுத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டுக்
கன்னியாபுலந்திரனே என்னமுருள்ளகண்மணியே
கட்டிக்கரும்பே கணுவில்லாசெங்கரும்பே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னபுத்திரனே
பொன்னின்முடிதரித்த புத்திராசாவே
நீர்சொன்னதுபோதாதோ சூழ்ந்தரசையாளனுமோ
பேசினதுபோதாதோ பேருலகமாளனுமோ
வாய்திறந்துசொல்லீரோ மன்னர்பெருமானும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அறுபேருங்கூடிருந்தால்
அரசாண்டபாவனைபோல் ஆச்சுதாமளிக்கிறீரே
ஆண்மையுள்ளபுத்திரனே அருமைமகா இந்திரரே
என்தேவியுமுன்னன்னையுஞ் சேர்க்கிறேனென்றுசொல்லி
உன்றச்சிஅன்னையும் ஐவருடன்சேர்ப்பேனென்று
ஆணையிடவேணும் அருமைமகராசனென்று
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்

புலந்திரன் ஆணைகூறுவது.

சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவாணை
ஆனைமலருடைய அம்மன்திருவாணை
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளவராணை
ஆதிசிவனாணை ஆயர்மேல்தானாணை
பரமசிவனாணை பார்வதியாள்தன்னாணை
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்தன்னாணை
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அனைமுகர்தன்னாணை
ஐயாவேவுந்தன் மீதிலாணைபெரிதுகண்டீர்
தோராவடிவழகி துரோபதைதன்னாணை
போதேவருந்தடங்கும் பொன்னருவிமேலாணை
பிறவாமுடிதரித்தப் பெண்பெருமாள்மேலாணை
சோரவளைக்கை சுபத்திரையாள்மேலாணை
மேகப்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாள்தன்னாணை

நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிதன்றனை
அகஸ்தியனார்பெற்றெடுத்த போகவதிதன்றனை
மலையைதரித்த அல்லியமாள் தன்றனை
சோரம்புராசன்பெற்ற செல்வதியாள் தன்றனை
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனனார்மேலானை
மைந்தர் அருச்சுனனார் மன்னவனார்மேலானை
ஆச்சியையும் அன்னையும் ஐவரிடம்சேர்த்திடுவேன்
தம்பியுடனிருக்கு ராசனுடன்சேர்த்திடுவேன்
அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் ஆணழகர் அஞ்சாதீர்
எதுக்கும் அஞ்சாதீர் என்னுடைய ஐயாவே
ஆணைவிடுமெனறுசொல்லி ஆணழகன்தெண்டனிட்டான்
சாந்திகாடனுங் கர்ணரவர்பார்த்து
ஆணைவிட்டேன்தோஷமில்லை ஆனந்தவாழ்மார்ப
ஒட்டுவிட்டேன்தோஷமில்லை உத்தமனார்புத்திரரே
போரஞ்சாமன்னர் புனர்திராசாவே
ஆணைவிட்டேனென்றவுடன் ஆணழகனேதுசொல்வான்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டு
விடைதாருமென்றுசொல்லி வணங்கினனிந்திரனும்
சாந்திகாடனுங் கர்ணரவர்கேட்டு
மதுரைக்குப்போவீரோ மன்னர்பெருமானே
ஆறுவிரம்பாண்டியர்க்கும் அல்லிமலர்காடிக்கும்
என்கேடைமுறையுமென்றார் செல்வனார்புத்திரனார்
அடியேனுடன்சேதி பின்னவற்குமுறையுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனர்திருக்கான்கேட்டு
அப்படிக்கேநல்லதென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்

கர்ணர் சொல்வது.

சாந்திகாடனுங் கருணைவிடுத்துரைப்பார்
பருவமதுபார்க்கப் பஞ்சவர்களைவருக்கும்
உருவமதுபார்க்க வுத்தமர்களைவருக்கும்
வாக்கேசெதியொன்றும் உரையாதே ஆணழகா
எவ்வளவாகிலொன்றும் முறையாதேமன்னவனே
ஐவர்க்குஞ்சொன்னாலே ஆணியஞ்செய்திடுவார்
மன்னவற்குச்சொன்னாலே வெல்கையுரைத்திடுவார்
கன்னியரசனைவைத்து மவர்நடப்பார்
வீமனசபதம் முடியாதுமன்னவனே
அருச்சுனனார் தன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
இரட்டைகள் தன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்தப் பத்தினியாள் துரோபதையாள்
மாதுசபதம் முடியாதுமன்னவனே
மாதுமயிர்முடிக்க வேணுங்காண்மன்னவனே

கோதுகுழல்முடிக்க வேணுமென்று சொற்றவிர
ஒன்றுமுரையாதே உத்தமர்தன்புத்திரனே
எங்கேநீபோனாலும் எமித்துரைசாக்ஷியுண்டாங்காண்
இங்கேநீவந்ததுவும் இவர்களைக்கண்டதுவும்
திரியனுடனாகச் சபதங்கள்பேசினதுவும்
அத்தனையும்நீதெரிந்து அவற்குவுரையுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரன்தானதுகேட்டு
அவனுரைட்டுமென்றுசொல்லி அப்படிக்கேநல்லதென்று
வந்துமிகப்போதாச்சு எந்தனுடஐயாவே
போகவிடைதாருமென்று பொனவடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணையவர்பார்த்து

புனத்திரன் கர்ணனைவிடைகேட்டது.

போய்வாருமித்திரரே புத்தியுள்ள கண்மணியே
அல்லித்திருமகனே அமுதுள்ள கண்மணியே
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அனைவோருங்கைதொழுதார்
கூடவேகைதொழுதார் கொற்றம்பூவீரியரும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னையுங்கைதொழுதார்
போய்வாரோமென்றுசொல்லிப் போர்மன்னர்தான்கேட்க
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமானும்
அப்படியேநல்லதென்று அனைவருக்கும்விடைகொடுத்தார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார்கள் வேந்தருடசேனையெல்லாம்

புனத்திரன் சேனையுடன் புறப்பட்டது-

போரஞ்சாமன்னர் புனத்திராசாவும்
யானையருகில்வந்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வென்றுகெலித்தோமே வேந்தர்பெருமானே
பாசுபதம்பெற்றப் பார்த்தர்பெருமானே
படிபடியென்றான் படித்ததுஅவ்வானே
முக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிச் சுருதானையேறினான்
மத்தகத்தைத்தட்டி மதயானை ஏறினான்
அம்மானுடதானும் அழகானையேறினார்
மாமனுந்தானுமாய் மதயானை ஏறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதயானை ஏறினார்
மூன்றானை ஏறினார் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
சரியானை ஏறினார் சரிபெத்தராசாக்கள்

பக்காளையேறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
அறுகாலையேறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
முன்னேமுரசொலித்து முன்னுனைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசொலித்துப் பின்னுனைமேற்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லாருங் குதிரையிலேறினார்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்
அழகரசரெல்லாம் அழகானையேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரியும்
சித்தர்புலவர் சிலராசமந்திரிகள்
சிங்கக்கொடிபுலிச் சோறுமுழங்கிவர
யாளிபுலிகொடி பறக்கமுழங்கிவர
[illegible]

குடையின் பெருமை.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாந் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளமுத்துக்குடையாம்
இரத்தினக்குடையாம் இராஜாங்கச்சுற்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியப்பொற்குடையாம்
ஒத்துநிறைத்தார்கள் ஒன்றாயிரங்குடைகள்
சத்திநிறைத்தார்கள் சூரியனைக்காணாமல்
பக்கம்நிறைத்தார்கள் பசுவானைக்காணாமறைக்க
ஒத்தக்குடைகள் இருந்தக்கடத்தமனும்
புச்சக்கரக்குடைகளில் புன்னைப்பூவாரிபோ
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
பச்சைக்குடைபிடிக்க படைமன்னர்தேர்நடக்க

புலந்திரன் திரிபோதினை ஆறரைத்துசெயித்தேனென்று சின்னமூதுவது.

ஏறினானை யெடுத்தார்விருதோசை
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுநடுநடுங்க
செம்பொன்னாற்காளை பொன்மன்னனூதினான்
சக்கத்திருக்காளைத் தாமேபோர்பவனூதினான்
வென்றுவந்தேனென்றுசொல்லி விருதெடுத்தூதினான்
சாதித்துவந்தேனென்று சங்கெடுத்தூதினான்
சொன்னசெயலொன்று செயப்பேரிபடிபறை
செயித்துவந்தேனென்று அடித்தானபேரணிபேரி
அத்திபுரத்து நெடுவீதிமறுகையிலே

புலந்திரன் அத்திபுரத்து வீதியிலே வருகிறபோது சனங்கள்பார்த்து பேசிக்கொள்வது.

அங்கிருக்குமங்கையர்கள் அணியிழைமாரேதுசொல்வார்
கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூடியொன்றாய்ப்பேசிக்கொள்வார்
மாயன்மருமகன்காண் மகாதேவன்புத்திரன்காண்
சீதைமருமகன்காண் தேவருடபுத்திரன்காண்
பாண்டியற்குபேரனிவன் பஞ்சவற்குபுத்திரன்காண்
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அருமையுள்ளபேரனிவன்
ஐவருக்கும்நூற்றுவர்க்கும் ஆனதொருபுத்திரன்காண்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கஸ்தூரிநாயகன்டி
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்மருமகன்டி
நாலாங்கிந்திரனார் நூற்றொருவர்மன்னவற்கும்
பாட்டனார்வீஷ்மருக்கும் பாரியதுரோணருக்கும்
சிற்றப்பாவிதுரருக்கும் சீருள்ளகாங்கையற்கும்
காஞ்சிராடராஜன் கருணர்பெருமானுக்கும்
சாமத்துரோகி சகுனியவன்தோழனுக்கும்
மாமன்சகுனியற்கும் மற்றமுள்ளமன்னவற்கும்
அம்மான்சகுனியவன் மைத்துனனவற்கும்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையானவற்கும்
அங்குள்ளசேனையற்கு அதிமாய்த்தான்பேசி
எதிராயிருந்துமல்லோ எத்திலக்குபூமுடியான்
சரியாயிருந்துமல்லோ சாதித்தானமன்னவர்களை
வல்லமையுள்ளப் புருஷனிவன்தான்டி
இவனழகுஞ்சவுரியமும் ஆண்மையுமுள்ளவன்டி
கஸ்தூரிநாயகிக்கு வாய்த்தமணவாளன்
தோகைமயிலனையாள துற்சடையாள்பெற்றெடுத்த
ஏலங்குழலாளுக்கு ஏற்றதொருமணவாளன்
அவனழகுக்கேற்றாப்போல் அருச்சுனர்பெற்றெடுத்தார்
இவனழகுக்கொப்பானோர் இந்திரருமீடல்லவே
மன்னர்அழகுக்கு மன்னர்களுமீடல்லவே
மன்னர்அழகுக்கு மன்மதனுமீடல்லவே
இப்படியாகச்சொல்லியல்லவோயிருந்தார்
கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூட்டமாய்ப்பேசினார்கள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன் வேறுவீதிவருகிறது.

போரந்தசாமன்னர் புலந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவிட்டு நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேமன்னவனும்
அந்தத்தெருவீதியிலே வாழுகின்றமன்னரெல்லாம்
இந்திரனார்தன்முகத்தை ஏறெடுத்துப்பார்த்துமல்லோ

அருச்சுனனார்பெற்றபிள்ளை அழகுடையானென்பார்கள்
இவருடைபுத்திரனிவன் ஆண்மையுள்ளானென்பார்கள்
இவரழகுமிங்கே பெற்றுவந்தானென்பார்கள்
அதுவரைத்துமீட்டானே சுந்திரப்பூமுடியான்
எதிராகவாதாடி வென்றான்காணென்பார்கள்
இப்படியாகச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியரும்
அந்தத்தெருதாண்டி வாரானே ஆணழகன்
மற்றுமொருவீதியிலே மன்னன்நடக்கையிலே
அந்தத்தெருவுதனில் வாழ்கின்றமடவர்கள்

புனந்திரனைப்பார்த்து சனங்கள்பேசுகிறது

மையனாதுமருமகனை மதிலேறிப்பார்ப்பார்கள்
எட்டுநடைகடந்துக் கிட்டவந்துபார்ப்பார்கள்
உயர்ந்தமதிலேறி உற்றுற்றுப்பார்ப்பார்கள்
சன்னலத்தனைத் திறந்துமெள்ளப்பார்ப்பார்கள்
ஆறுமுகமன்னன் அருச்சுனராசனவன்
அவரழகுக்கேற்றதுபோல் ஆண்பிள்ளைபெற்றானென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
தனதழகுக்கேற்றதுபோல் தான்பெற்றார்பிள்ளையென்றார்
இப்படியாய்ப்பேசி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார்அழகாக
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோப்வீதியிட்டு
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவும் குமாரவீதியிட்டு
அந்திபுரபட்டணந் தாண்டியந்த வாணழகன்
வனமாய்வனந்தனைநுழைந்து வாரானே தென்மதுரை

புனந்திரன் மதுரைக்கு வருகிறது.

ஒக்கிவனர்க்குதொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
சிங்கப்புலிகொடுக்குஞ் சிறுநாய்வனந்தாண்டி
கோங்குபெருத்தவனங் கொன்றைகளாபூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லைப் பருத்தவனந்தாண்டி
இஞ்சிவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளந்தோப்புவிட்டு
தேசத்தையாருந் திரிபோகிறான்தோப்புவிட்டு
சாந்திகாடாருங் கருணையிடகாவல்விட்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆண்டபெருஞ்சோலைவிட்டு

மாலைமுடியாளும் மதுரைதிசைநோக்கி
மதுரைதிசைநோக்கி வாரார்புலந்திரரும்

ஐவரும் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கிறதைக்
காணுகிறது.

வேந்தர்பெருமான் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருக்க
ஐவரையரும் ஆழிவசந்தரும்
வேந்தர்பெருமானும் விலாடபுரம்விட்டல்லவோ
விலாடபுரம்விட்டல்லோ வீற்றிருந்தார்மண்டபத்தில்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்
மண்டபத்தின்முன்னேவந்து மாலைமுடியாளும்
பரியைவிட்டுக்கீழிறங்கி பாணந்தொடுமார்பன்
வாளுருவிக்கைப்பிடித்து வல்லயத்தைத்தோளிலிட்டு
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உள்ளேநுழைந்தான்காண்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னுருகிஅட்சதையும்
அட்சதையும்பூபோட்டு அனைவருக்குந்தெண்டனிட்டார்
ஆறுபேர்பாத மடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மனதுபெரிதகத்
இருமிருமென்றுசொல்லி யிட்டாராசனங்கள்
இட்டவாசனத்திலேறியவர்வீற்றிருந்தார்
ஐவரையரும் ஆழிவசந்தரும்
இந்திரனைத்தான்பார்த்து ஏதுவெடுத்துரைப்பார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவே
தூதுரைக்கப்போனீரே சந்திரப்பூமுடியே
அப்போதுஇந்திரனார் ஆனமுகமேறுசொல்வார்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைநடந்ததுவும்
அங்கேநடந்த அதிசயமுள்ளதுவும்
கண்ணில்லான்மாளிகைக்கு கடுகிநடந்ததுவும்
கட்டியணைத்தவுடன் கற்றூணுநெரிந்ததுவும்
மண்டபங்கள்தானிடிந்து மண்ணோடேசாய்ந்ததுவும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதனப்பெருமான்
ஐவருக்குநாடு கொடேனென்றுசொன்னதுவும்
அத்தனையுஞ்சொன்னானே யானைமுகனிந்திரனும்
நாலுரெண்டுவார்த்தைகளாய் செப்பினான்ராசாவும்
ஐவரையரும் ஆழிவசந்தரும்
எல்லோருங்கேட்டு வெகுவாய்மனங்களித்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரரும்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
ஐவரையரும் ஆழிவசந்தரும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவை

கட்டிடனைத்துக் கனிவாயமுத்தமிட்டு
திருஷ்டிகழித்துமல்லோ சீரானபுனந்திரற்கு
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்

புனந்திரன் மதுரையில் சின்னமூதுவது.

படிபடிபொற்றான் படிந்ததுஅவ்வானே
முகக்கம்பந்தட்டி மதயானை ஏறினான்
கைத்தலத்தைத்தட்டி கருத்தானை ஏறினான்
அம்மானும் அத்தானும் அழகானை ஏறினான்
மாமனுந்தானும் மதவானை ஏறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
மாறுமுடியானும் மதுரைக்குவந்தானே
ஊதினான் சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வலகுதக்கதுமுக்க
வென்றுவந்தேனென்றுசொல்லி விருதெடுத்தூதினான்
செயம்பெற்றுவந்தேனென்று சின்னமெடுத்தூதினார்
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
பிறவாமுடிதரித்தப் பெலபெருமாள்தான்பார்த்து

அல்லி நாயகியிட்டுப் புனந்திரற்கு
திருஷ்டி கழிக்கிறது.

தாமக்குழலாளே சகிபரைத்தான்பார்த்து
ஆதரைத்துமீண்டானே சந்திரப்பூமுடியான்
அருச்சுனனார்புத்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள்
தாதிபெழுந்திருந்து தானுமன்றோடிவந்து
முத்தினாலாத்தி முப்பதுநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரமாம்
திருஷ்டிகழட்டித் தெருவெங்குஞ்சிட்டெறிந்து
கற்பூரவாலாத்திக் காட்டியந்தகாரிகையார்
ஆலாத்திகாட்டி மணிவிழைமார்நீங்கினார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்க ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசவளாகட்டான் கொலுவந்துவீற்றிருந்தான்

பாட்டன்மார் தாயார் அல்லி இவர்கள் முதலானவர்வந்து
புனர்ந்திரனைக்கண்டதற்கு புனர்ந்திரன் போய்வந்த
சங்கதிகளையுரைத்து சுகமாக மதுரையை
அரசாண்டிருந்தது.

ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அப்பன்மார்வந்துகண்டார்
பெண்பெருமாளல்லியரும் புத்திரனைவந்துகண்டாள்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைகளுள்ளதுவும்
நாலுரெண்டுவார்த்தைகளால் நடப்பித்தாரிந்திரனும்
அனைவர்க்குந்தானுரைத்து அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தார்
புனர்ந்திரனார்தன்கதையைப் பத்தியுடன்படித்தவர்கள்
இந்திரனார்தன்தூதை யின்பமுடன்சொன்னவர்கள்
பப்பிரவாகன்தூதைப் பட்சமுடன்வாசித்தவர்.
மண்டலத்திற்கீர்த்தி மாறுமல்வாழ்ந்திடுவார்
தேசத்திற்கீர்த்திபெற்று சிறப்புடனேவாழ்ந்திடுவார்
சுந்திரனார்தூதுரைத்தோர் சொர்க்கபதம்பெறுவார்
மன்னவனார்தூதுரைத்தோர் மாயர்பதம்பெறுவார்
மாயர்பதம்பெறுவார் மாறுமல்வாழ்ந்திருப்பார்
புனர்ந்திராசனைப்போல் பூரித்துவாழ்ந்திடுவார்
இந்திராசனைப்போல் இருந்தரசைபாண்டிடுவார்
வெங்கட்டராமபூபன் விருப்பமுடனீன்றெடுத்த
நாராயணசாமி நல்லோனுரைப்படிக்கு
தாரணியிற்கீர்த்திபெற்ற தமிழ்வல்லோன்வேதகிரி
மைந்தன்கந்தசாமியென்பவ னிக்கதையைப்பாடினர்
குற்றங்கள்நேராமல் குறையொன்றும்வாராமல்
தப்பிதங்களில்லாமல் தாழ்வொன்றுஞ்சேராமல்
இந்தக்கதைதன்னை இன்பமாய்க்கேட்டவர்கள்
ஆல்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவார்
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வாமனித்தாரீஸ்வரனார்

வித்வசிரோன்மணியாகிய புகழேந்திப்புலவர் அருளிச்செய்த
புனர்ந்திரன் தூது முற்றிற்று.